ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1 ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ ΑΘΗΝΑΙ ΕΤΟΣ ΣΤ' ΑΡ. 1813

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
Ἐν Ἀθήναις: Πανεπιστημίου 53, Τηλ. 3-01 καὶ 21. Ἐν Πειραιεῖ: Ἐφημ. «Σφαῖρα» τηλ. 36. Ἐν Θεσ)νίκῃ: ὁδ. Πλάτωνος (διαστ. Ἐγνατίας). Ἐν Πάτραις: Κορίνθου 98Α τηλ. 1-98. Τυπογραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου.
ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

Η ΠΡΩΪΑ

ΚΥΡΙΑΚΗ
4
ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1931
Ἀνατ. ἡλ. 7.44΄. Δύσις ἡλ. 5.17΄.
ΣΥΝΤΑΞΙΣ ΤΩΝ 70 ΑΠΟΣΤ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 19.8, ἐλαχ. 11.1. Ὑγρ. μεγάλη. Ἄνεμοι: ἀσθενεῖς. Θάλασσα Ἰόνιον ὀλίγον τεταραγμένη
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ 759.8

ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΒΕΛΓΙΟΝ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑ

ΜΙΑ ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΕΝ ΚΙΝΔΥΝΩ

Πρό τινος χρόνου ἡ συντηρητικὴ γαλλικὴ ἐφημερὶς «Τάξις» ἐδημοσίευεν ὑπὸ τὸν τίτλον «Ἡ γαλλοβελγικὴ συμμαχία ἐν κινδύνῳ» μακρὸν ἄρθρον, τὸ ὁποῖον ἔκαμε μεγάλην ἐντύπωσιν. Ἀπὸ τοῦ 1914 οἱ Γάλλοι εἶχαν συνηθίσει νὰ θεωροῦν τὸ Βέλγιον μικρὰν Γαλλίαν, ὑποχρεωμένην νὰ κινῆται εἰς τὴν τροχιὰν τῆς μεγάλης. Καὶ ἦσαν τόσον πεπεισμένοι περὶ τῆς ἀμεταβλήτου γαλλοφιλίας τῆς κυβερνήσεως τῶν Βρυξελλῶν, οἱαδήποτε καὶ ἂν ἦσαν τὰ ἑκάστοτε ταύτην συγκροτοῦντα κόμματα, ὥστε τὸ ἄρθρον αὐτὸ νὰ γεννήσῃ ἔκπληξιν ἢ μᾶλλον κατάπληξιν. Εἰς τὸ προμνημονευθὲν ἄρθρον ἡ κρατοῦσα ἐν Βελγίῳ ψυχολογία ὅσον ἀφορᾷ τὴν Γαλλίαν παρουσιάζετο ἐντελῶς διάφορος ἐκείνης, ἡ ὁποία ἐφαίνετο προκύπτουσα ἐκ τῶν ἐπισήμων δηλώσεων τῶν Βέλγων ὑπουργῶν, ἐκ τῶν λόγων οἱ ὁποῖοι ἐξεφωνοῦντο εἰς τὰ συμπόσια τῶν γαλλοβελγικῶν κομιτάτων —τέλος διάφορος τοῦ πνεύματος τὸ ὁποῖον διεῖπε τὴν ἀρθρογραφίαν τῶν βελγικῶν ἐφημερίδων. Ἡ περὶ ἧς πρόκειται «ψυχολογία» δύναται νὰ συνοψισθῇ εἰς τὰ ἑξῆς: Τὸ Βέλγιον ἤρχισε νὰ κουράζεται ἀπὸ τὴν γαλλικὴν «προστασίαν», καὶ ἀποβλέπει ν' ἀνακτήσῃ τὴν πλήρη ἐλευθερίαν τῶν κινήσεών του, ἐπειδὴ δὲ ἡ προστασία (=τὸ προτεκτοράτον) ἔχει ὡς βάσιν τὴν στρατιωτικὴν συμφωνίαν, ἡ ὁποία συνήφθη μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν κατὰ τὸ 1914, ἡ ἀντίδρασις τῆς δημοσίας γνώμης ἀρχίζει νὰ λαμβάνῃ τὰς διαστάσεις φανερᾶς ἐχθρότητος πρὸς τὴν ἰδέαν τῆς διατηρήσεως τῆς συμφωνίας.

Ἐσχάτως ὁ ἀρχηγὸς τῶν Βέλγων σοσιαλιστῶν Βανδερβέλδε εἰς τὸν «Λαὸν» τῶν Βρυξελλῶν ἐξήγησε τὴν βελγικὴν ἄποψιν: «Τὸ Βέλγιον, εἶπε, συνῆψε τὴν συμφωνίαν τοῦ 1919 μετὰ τὴν κατάλυσιν τοῦ καθεστῶτος τῆς οὐδετερότητος ἐκ τῆς παραβιάσεως τῶν συνθηκῶν ἀπὸ τὴν Γερμανίαν. Ὑποχρεωθὲν νὰ ζητήσῃ νέας ἐγγυήσεις ἀσφαλείας, τὸ Βέλγιον συνῆψε τὸ ἀμυντικὸν γαλλοβελγικὸν σύμφωνον, τὸ ὁποῖον θὰ ἐτίθετο εἰς ἐφαρμογὴν εἰς περίπτωσιν ἀπροκλήτου ἐπιθέσεως. Ἀνάλογον σύμφωνον ἐπρόκειτο νὰ συναφθῇ καὶ μετὰ τῆς Ἀγγλίας καὶ νὰ ὑπογραφῇ κατὰ τὴν Διάσκεψιν τῶν Καννῶν. Ἀλλ' ἡ ἀποστροφὴ τῆς Ἀγγλίας πρὸς τὰς δυαδικὰς ἠπειρωτικὰς συμμαχίας δὲν μετέβαλε τὰς κατευθύνσεις τῆς βελγικῆς πολιτικῆς, τεινούσας εἰς αὔξησιν τῶν δυνατοτήτων ἀσφαλείας τοῦ ἐθνικοῦ της ἐδάφους. Κατὰ τὸ 1925 συνήφθη εἰς τὸ Λοκάρνο γενικὴ συνθήκη ἀμοιβαίας ἐγγυήσεως μεταξὺ Βελγίου, Γαλλίας, Ἀγγλίας, Ἰταλίας καὶ Γερμανίας. Ἡ συνθήκη αὐτὴ προστατεύει ἐπαρκῶς τὸ βελγικὸν ἔδαφος, διότι ἀποτελεῖ ἐπέκτασιν τοῦ συμφώνου τοῦ 1919. Δὲν ὑφίσταται λοιπὸν ἀνάγκη νὰ ὑπάρχῃ τὸ σύμφωνον αὐτό.

»Ἂν ἀντιθέτως, γράφει ἐπὶ λέξει ὁ Βανδερβέλδε, δηλωθῇ ὅτι, παρὰ τὸ Λοκάρνο, ὑπάρχουν λόγοι διατηρήσεως τοῦ γαλλοβελγικοῦ συμφώνου, θὰ δημιουργηθῇ ἡ ἐντύπωσις ὅτι τὸ Βέλγιον καὶ ἡ Γαλλία θέλουν νὰ διεξαγάγουν ἀπὸ κοινοῦ πόλεμον, —ὅτι δηλονότι τὸ δεύτερον συζευγνύει τὴν πολιτικήν του πρὸς τὴν πολιτικὴν τῶν μεγάλων κρατῶν. Τοιαύτη ὅμως δὲν εἶναι ἡ ἔννοια τὴν ὁποίαν ἔδωκαν εἰς τὸ σύμφωνον οἱ συνάψαντες αὐτὸ τῷ 1919. Ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν νὰ ζήσωμεν ἐν εἰρήνῃ μὲ ὅλους, νὰ μὴ μετάσχωμεν εἰς ἐνδεχομένας διεθνεῖς συρράξεις — εἰς συρράξεις καθ' ἃς τὸ ἄδικον δὲν θὰ εὑρίσκετο μόνον πρὸς τὸ ἕνα μέρος.»

Ὁ Βανδερβέλδε ἀναπολεῖ ὅτι, διαρκούσης τῆς ὑπουργίας του, ἕνας τῶν ἀρχηγῶν τοῦ βελγικοῦ Ἐπιτελείου τοῦ εἶπε:

«Τὸ Βέλγιον ὀφείλει νὰ ἔχῃ στρατὸν ἀνάλογον... πρὸς τὴν σημασίαν τῆς πολιτικῆς του. Ἐὰν θέλῃ νὰ εἶναι μικρά... «Μεγάλη Δύναμις», ὀφείλει ν' ἀναλάβῃ ὅλας τὰς προκυπτούσας ἐκ τούτου στρατιωτικὰς ὑποχρεώσεις.

Οἱ Γάλλοι λέγουν: Τὸ Βέλγιον δὲν ἔχει μόνον πρὸς ἑαυτὸ ὑποχρεώσεις. Ἔχει ὑποχρεώσεις καὶ πρὸς τὰς ἄλλας δυνάμεις. Ἡ Γαλλία θέλει νὰ αἰσθάνεται ἑαυτὴν ἀσφαλῆ πρὸς βορρᾶν. Αἱ βελγικαὶ δυνάμεις μόναι των δὲν ἐπαρκοῦν διὰ τὴν ἄμυναν τοῦ ἐδάφους τὸ ὁποῖον εἶναι ἐμπιστευμένον εἰς αὐτάς. Εἰς τὴν μικτὴν ἐπιτροπὴν τοῦ 1927—1928 οἱ αὐτοὶ Βέλγοι ἀντιπρόσωποι ἀνεγνώρισαν ὅτι ὁ στρατὸς προκαλύψεως τοῦ Βελγίου δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ ὑπερβῇ τὰς 150 χιλιάδας ἀνδρῶν. Ἡ δύναμις αὐτὴ εἶναι γελοία καὶ καθιστᾷ δυνατὴν τὴν εἰσβολὴν ἑνὸς ἐχθρικοῦ στρατοῦ, ὁ ὁποῖος θὰ ἠμποροῦσε νὰ καταλάβῃ ἀμέσως τὰ τρία τέταρτα τοῦ Βελγίου καὶ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῆς γαλλικῆς πρὸς βορρᾶν μεθορίου. Ἡ Γαλλία δὲν δύναται λοιπὸν νὰ παραιτηθῇ τοῦ δικαιώματος τοῦ νὰ προστατεύσῃ δι' ἰδικοῦ της στρατοῦ τὰ βελγικὰ σύνορα, τὰ ὁποῖα θεωρεῖ σύνορα... γαλλικά.»

Ὁ «Χρόνος», ἡμιεπίσημον ὄργανον τοῦ γαλλικοῦ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ὑπουργείου, προσέθεσεν εἰς ταῦτα: «Τὸ Βέλγιον πρέπει νὰ προσέχῃ. Ἂν διέπραττε τὸ λάθος νὰ καταγγείλῃ τὰς συμφωνίας αἱ ὁποῖαι ἀσφαλίζουν τὴν ἄμυνάν του καὶ ἂν μίαν ἡμέραν ἐπήρχετο νέα θύελλα, ἡ Γαλλία δὲν θὰ προέβαινεν εἰς ἀνωφελεῖς θυσίας, ὅπως κατ' Αὔγουστον τοῦ 1914, ὅταν ὁ στρατός της ἔσπευσεν εἰς βοήθειαν τοῦ Βελγίου εἰσδύων εἰς Ἀρδέννας καὶ διευθυνόμενος πρὸς τὴν Ναμύρ. Τὸ Βέλγιον, ἀφίνον ν' ἀτονήσουν συμφωνίαι τεχνικαὶ ἐπωφελεῖς εἰς αὐτό, θὰ ἐκινδύνευε νὰ ξαναγίνῃ τὸ πεδίον μιᾶς πανευρωπαϊκῆς μάχης.»

Ἀλλ' αἱ «προειδοποιήσεις» αὗται τῆς Γαλλίας δὲν ἔκαμαν, φαίνεται, ἀρκετὴν ἐντύπωσιν εἰς τὸ Βέλγιον. Ἡ ἀντιγαλλικὴ προπαγάνδα τῶν Φλαμανδῶν καθολικῶν, διευθυνομένη ἀπὸ τὸν δήμαρχον τῆς Ἀμβέρσης, ἤρχισεν ἐντεινομένη. Ἀντιλαμβάνεται δὲ κανεὶς ποίαν σημασίαν ἔχει ἡ ἕνωσις Φλαμανδῶν καὶ σοσιαλιστῶν εἰς τὴν ἐναντίον τῆς συμφωνίας τοῦ 1919 σταυροφορίαν.

Πρέπει ὅμως νὰ σημειωθῇ ὅτι ὑπάρχει ἀκόμη μερὶς τῆς βελγικῆς κοινῆς γνώμης διατεθειμένη ὑπὲρ τῆς γαλλο-βελγικῆς συμμαχίας. Ἀλλ' ἄδηλον ἂν ἡ μερὶς αὐτὴ θὰ δυνηθῇ νὰ ἐπικρατήσῃ καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀπόψεις της... Εἰς ἀντίθετον ὅμως περίπτωσιν ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἰσορροπία θὰ διαταραχθῇ— εἰς βάρος τῆς Γαλλίας, ἰσχυρίζεται ὁ ἰταλικὸς Τύπος...

Γράμματα ἀπὸ τὸ Λονδῖνον

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπεργεῖν

Τὸ Νομοσχέδιον περὶ ἐργατικῶν διαφορῶν.—Ποίας μεταβολὰς ἐπιφέρει.

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Δεκέμβριος.— Τὰς τελευταίας ἡμέρας πρὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν διακοπῶν, ἡ Κυβέρνησις εἰσήγαγεν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων τὸ νομοσχέδιον περὶ ἐργατικῶν διαφορῶν, εἰς τροποποίησιν τοῦ περιφήμου ὁμωνύμου νόμου τοῦ 1927.

Μία προσαύξησις εἰς τὴν ἀγγλικὴν νομοθεσίαν περὶ τῶν βιομηχανικῶν σχέσεων ἀποτελεῖ πάντοτε ἀξιοσημείωτον γεγονός. Προπολεμικῶς ἡ Ἀγγλία ἦτο τὸ πρωτότυπον διὰ πολλὰς ἄλλας χώρας βαδιζούσας τὸν ἴδιον δρόμον ἐκβιομηχανοποιήσεως, εἰς τὸν ὁποῖον αὐτὴ προηγεῖτο. Τὸ διατί καὶ τὸ πῶς τὸ «ἐργατικὸν ζήτημα» ἀνεπτύχθη καὶ ἐξειλίχθη ἐν Ἀγγλίᾳ, ὁ ἐνδιαφερόμενος ἀναγνώστης μπορεῖ νὰ τὸ ἰδῇ εἰς τὸ μοναδικὸν —καθόσον ξεύρω— ἑλληνικὸν βιβλιαράκι ἡ «Ἀπεργία» (τοῦ Μπερνστάϊν) εἰς τὸ ὁποῖον ὁ πρόλογος καὶ αἱ ἐπεξηγήσεις τοῦ μεταφραστοῦ κ. Κορώνη ἀποτελοῦν πολύτιμον συμπλήρωμα προκειμένου περὶ ἀναγνώστου ὅστις δὲν ἔχει πρόχειρα ἄλλα βιβλία οἰκονομικῆς ἱστορίας. Μεταπολεμικῶς, περισσότερον παρ' ὅ,τι τὴν προπολεμικὴν εἰκοσιπενταετίαν, ἄλλα κράτη ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας, εἰσφέρουν μεγάλως εἰς τὴν διαμόρφωσιν καὶ τὴν ἐξήγησιν τοῦ ζητήματος. Ἀλλὰ ὑπάρχουν ειδικοὶ λόγοι διὰ τοὺς ὁποίους ἐδῶ, περισσότερον ἀπὸ ἄλλου, τὸ πρόβλημα τῶν βιομηχανικῶν σχέσεων ἐξακολουθεῖ νὰ παρουσιάζῃ περισσότερον ἐνδιαφέρον. Τὸ διατί ἐν προκειμένῳ ὀφείλεται εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἀγγλία, ἐκθρονισθεῖσα ἀπὸ τὴν ἀρχηγίαν τῆς βιομηχανικῆς δράσεως, προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς αὐτὸ εἶναι ἀδιάφορον, δὲν εὑρίσκει πρακτικὰ τὰ παλαιὰ συστήματα καὶ ἀναζητεῖ λύσεις ἐπὶ νέου ἐδάφους. Εἶναι δηλαδὴ πρόθυμος εἰς πειραματισμὸν μεθόδων, αἵτινες ἔχουν τὰ ἴδια ἴσως ἀποτελέσματα ἀλλὰ πολὺ ὀλιγωτέρους κινδύνους. Ὑπὸ συνθήκας ὁμοίας πρὸς τὰς ἀγγλικάς, βλέπει κάποιον (μερικὸν πάντοτε) ταυτισμὸν συμφερόντων κεφαλαίου καὶ ἐργασίας. Καὶ ἡ ἀλλαγὴ νοοτροπίας, τὴν ὁποίαν τοῦτο ἐπάγεται, ἀποτελεῖ ἐπίσης ἕνα στοιχεῖον τῆς νέας καταστάσεως. Ὑπάρχουν καὶ ἄλλοι παράγοντες εἰς τὸ ἀγγλικὸν πρόβλημα, ἀναμφισβητήτως.

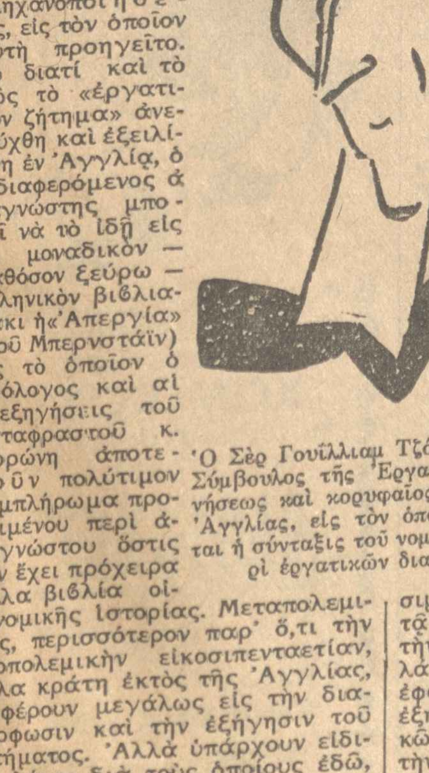

Ὁ Σὲρ Γουΐλλιαμ Τζόβιτ, Νομικὸς Σύμβουλος τῆς Ἐργατικῆς Κυβερνήσεως καὶ κορυφαῖος νομικὸς τῆς Ἀγγλίας, εἰς τὸν ὁποῖον ἀποδίδεται ἡ σύνταξις τοῦ νομοσχεδίου «περὶ ἐργατικῶν διαφορῶν».

Θέλω νὰ τονίσω ἰδιαιτέρως τὴν ὀλιγωτέραν πίστιν ποὺ ὑπάρχει τώρα πρὸς τὴν Ἀπεργίαν καὶ τὸ Λὸκ-ἄουτ, ὡς ὅπλα ἐργάτου καὶ ἐργοδότου εἰς τὸν μεταξὺ τῶν δύο ἀγῶνα πρὸς ἐξασφάλισιν συμφερωτέρων ὅρων συνεργασίας. Εἶναι χαρακτηριστικὸν τῶν νέων καιρῶν ὅτι ἀμφότερα ἔχουν περιορισθῆ εἰς τὴν ἐν «ὑστάτῃ ἀνάγκῃ» χρησιμοποίησιν. Ἀντ' αὐτῶν συναντᾷ κανεὶς τὴν «διαιτησίαν», τὴν «διαλλαγὴν» καὶ τὴν «μεσολάβησιν» ὡς μεθόδους εὐρύτατα ἐφαρμοζομένας, μάλιστα ἀφ' ἧς ἐξηπλώθη ἡ γνῶσις τῶν οἰκονομικῶν ἀληθειῶν ποὺ περιγράφουν τὴν μεταπολεμικὴν οἰκονομικὴν δυσπραγίαν τῆς Ἀγγλίας.

Ἕνας ἄλλος λόγος προσθέτων εἰς τὴν σημασίαν τῶν βιομηχανικῶν σχέσεων ἐν Ἀγγλίᾳ εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι —χάρις εἰς τὸν πό-

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 6ην σελίδα)

Ὁ σιωπηλὸς ἥρως

Ὁ στρατάρχης Ζόφφρ

Μία σκιαγραφία του

Ἡ Γαλλία εἶναι χώρα ἐξόχως εὐτυχὴς κατὰ τοῦτο: ὅτι εἰς κάθε καμπὴν τῆς ἱστορίας της, ὅταν ἐπαίζετο ὁλόκληρος ἡ ὕπαρξίς της, κατώρθωνε ν' ἀνευρίσκῃ τὸν ἄνθρωπον ἐκεῖνον, ὁ ὁποῖος ἐξησφάλιζε τὴν σωτηρίαν της. Πάντοτε δέ, ἡ ἐμφάνισις τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ παρουσιάζετο ὡς θαῦμα.

Τί ἦτο ὁ Ζόφφρ τῷ 1914; οὐδεὶς τὸ ἐγνώριζε. Ἦτο εἷς ἀνώτερος ἀξιωματικὸς μεταξὺ ἑκατοντάδων. Ἡ προαγωγή του ὠφείλετο εἰς καλὴν σταδιοδρομίαν, εἰς λαμπρὰν δρᾶσιν ἐν ταῖς γαλλικαῖς ἀποικίαις, εἰς εὐνοϊκὰς ἐκθέσεις, εἰς τὰ θετικὰ δημοκρατικά του φρονήματα. Τὴν στιγμήν, καθ' ἣν ἐπρόκειτο νὰ ἐκλεγῇ ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς ἐμπολέμου Γαλλίας, ὁ Ζόφφρ εὑρέθη εἰς τὴν πρώτην δεκάδα. Τὸ γεγονὸς αὐτὸ εἶχε διοικητικὴν σχεδὸν σημασίαν, καὶ μόνον. Ἄλλως τε ἡ προσωπικότης του δὲν ἔκαμνεν ἐντύπωσιν. Ἦτο μετριόφρων, εἶχεν ἀγαθὰ γαλανὰ μάτια, ὑπόκωφον φωνήν, ὡμίλει σπανίως καὶ ἁπλᾶ, δὲν εἶχε πολεμικὴν ὄψιν καὶ ἀρήϊον μένος. Ἐπὶ πολλὰ ἔτη διηύθυνεν εἰς τὸ ἀνώτατον στρατιωτικὸν συμβούλιον τὰς Μετόπισθεν ὑπηρεσίας, ὅπου ἀπαιτεῖται κυρίως τάξις, ἀλλὰ καὶ ἀπόψεις γενικαί, ταυτοχρόνως δὲ γνῶσις τῶν λεπτομερειῶν καὶ μέθοδος εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κινήσεων, ὄχι ὅμως πρωτοβουλία καὶ ἀποφασιστικότης ἀνάλογος τῆς ἀπαιτουμένης εἰς τὰς μάχας. Οὐδεὶς συνεπῶς ἠδύνατο νὰ βεβαιώσῃ, ἂν θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ ἡγηθῇ στρατοῦ πλέον τοῦ ἑνὸς ἑκατομμυρίου μαχητῶν. Ἀνετίθετο λοιπὸν ἡ τύχη ἑνὸς μεγάλου ἔθνους μὲ ἔνδοξον ἱστορίαν, εἰς ἕνα ἄνθρωπον ἔχοντα κυρίως ἀστικὰς ἀρετάς, καὶ τοῦ ὁποίου κύριον προσὸν ἦτο ἡ ἀπάθεια. Προσὸν ἐπικίνδυνον. Ἐν τούτοις, ἡ ψυχραιμία τοῦ Ζόφφρ, ἡ αὐτοκυριαρχία του, ἡ τόσον ἀντίθετος πρὸς τὸ γαλλικὸν πνεῦμα, ἡ ἀπάθειά του, ἔσωσαν τὴν Γαλλίαν.

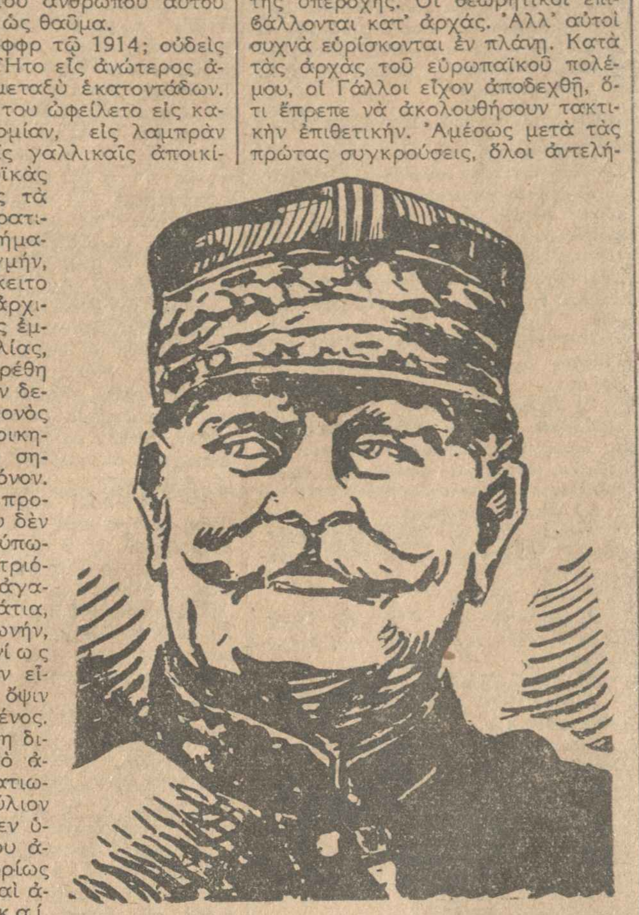

Ὁ Ζόφφρ, μεταβληθεὶς αἰφνιδίως ἀπὸ τῆς μιᾶς ἡμέρας εἰς τὴν ἄλλην, εἰς κέντρον βαρύτητος τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου, ἀπέβη ἀκόμη πλέον δυσκίνητος ἀφ' ὅσον ἦτο μέχρι τοῦδε. Εὑρεθεὶς μέσα εἰς μυρμηκιὰν πολιτικῶν καὶ ἐπιτελῶν, πνευμάτων γενικῶς ἀνωτέρων, κεντριζομένων ἀπὸ τὰς ἐμπνεύσεις των, ἀνησύχων, ἀγωνιώντων, ὑποχρεωμένων νὰ συγκρατοῦν τὰς δικαιολογημένας λόγῳ τῶν γεγονότων ἐξάψεις των, ἐπρόβαλεν ὡς ἄνθρωπος προικισμένος ἐκ φύσεως μὲ θαυμαστὴν ψυχραιμίαν μέχρι τοιούτου μάλιστα σημείου, ὥστε νὰ ἔχῃ ἀπόλυτον ἀνάγκην ὀκτὼ ἢ ἐννέα ὡρῶν ὕπνου, ὅ,τιδήποτε καὶ ἂν συνέβαινε. Συνεπείᾳ τούτου, ἐλαμβάνοντο πάντα τὰ μέτρα, ὥστε νὰ μὴ γίνεται τίποτε ἐν βίᾳ. Κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὁ στρατός, ὁ ὁποῖος ἔχανε πρὸς στιγμὴν τὸ ἠθικόν του, ἐπανευρίσκετο αὐθωρεὶ εἰς ἀτμόσφαιραν ἠρεμίας, ἡ ὁποία τοῦ ἐπέτρεπε, καὶ μάλιστα τὸν ἐξηνάγκαζε ν' ἀνακτήσῃ τὰς ἠθικάς του δυνάμεις. Ὅταν οἱ στρατιῶται μάχωνται, ἡ νίκη τοὺς παρασύρει, ἀλλ' ἡ ἧττα τοὺς μεταβάλλει εἰς ἀσώτους υἱούς. Ἡ διοίκησις τοῦ στρατοῦ πρέπει οὐσιαστικῶς νὰ φροντίσῃ τότε περὶ τῆς κηδεμονίας των. Ὁ Ζόφφρ ἔλεγε τῷ 1912 εἰς μίαν συνέντευξίν του: «Κατὰ τὸν προσεχῆ πόλεμον, ὁ ρόλος τοῦ ἀρχιστρατήγου θὰ ἔχῃ σχεδὸν τερματισθῆ, ὅταν θὰ φέρῃ τὸν στρατόν του εἰς τὴν γραμμὴν τοῦ πυρός». Ὁ Ζόφφρ αὐτὸ εἶχε σκοπὸν νὰ κάμῃ. Ἀφῆκε νὰ παρασύρῃ ἡ νίκη τὴν στρατιάν του. Ἀλλ' ὅταν ἡ πρώτη σύγκρουσις ἀπέβη δυσμενὴς διὰ τὰ γαλλικὰ ὅπλα, ὁ ἀρχιστράτηγος τῆς Γαλλίας ἐπετέλεσε τὸν τεράστιον ἆθλον τῆς «κηδεμονεύσεως» τοῦ στρατοῦ του. Ἀνεζωογόνησε τοὺς ἄνδρας του. Τὸ γερμανικὸν ἐπιτελεῖον, τὸ ὁποῖον ἐφαντάζετο, ὅτι τὰ γαλλικὰ στρατεύματα ὑπεχώρουν ἀτάκτως, ἐπληροφορεῖτο κατάπληκτον ἀπὸ τοὺς κατασκόπους του, ὅτι συντάγματα ὁλόκληρα ἀπεσύροντο ἐν πάσῃ τάξει, ᾄδοντα! Ὁ πατρικὸς ἀρχιστράτηγος ἐδέχετο μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας, ὡς «ἀσώτους υἱούς» τὰς ἡττηθείσας στρατιάς του.

Βεβαίως τὸ ὀρθότερον εἶναι νὰ μὴ ἡττᾶται μία στρατιὰ κατὰ τὴν πρώτην σύγκρουσιν. Τοῦτο εἶναι «κοντὰ στὸ νοῦ». Ἀλλ' ἡ μάχη, καὶ μάλιστα ἡ πρώτη, εἶναι συνέχεια μακρῶν μελετῶν, τὰς ὁποίας κάμνει κάθε ἀντίπαλος, φανταζόμενος ὅτι κατέχει αὐτὸς τὸ μυστικὸν τῆς ὑπεροχῆς. Οἱ θεωρητικοὶ ἐπιβάλλονται κατ' ἀρχάς. Ἀλλ' αὐτοὶ συχνὰ εὑρίσκονται ἐν πλάνῃ. Κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ εὐρωπαϊκοῦ πολέμου, οἱ Γάλλοι εἶχον ἀποδεχθῆ, ὅτι ἔπρεπε νὰ ἀκολουθήσουν τακτικὴν ἐπιθετικήν. Ἀμέσως μετὰ τὰς πρώτας συγκρούσεις, ὅλοι ἀντελήφθησαν πόσον ἐσφαλμένη ἦτο ἡ ἰδέα ἐκείνη. Ὁ πόλεμος εἶναι ὅπως καὶ ἡ ζωή: δὲν ἔχει ἀξίαν κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συγκρούσεων τὸ συνθετικὸν πνεῦμα, ὅσον ὁ χαρακτήρ, ὁ ὁποῖος κατορθώνει νὰ μένῃ ἀκλόνητος εἰς πᾶσαν ἀτυχίαν, ὥστε νὰ μὴ τὸν πτοῇ καὶ ἡ φοβερωτέρα καταστροφή. Ὁ Ζόφφρ εἶχε τὸ χάρισμα νὰ μένῃ ἀκλόνητος. Οἱ ἐπιτελεῖς του ἔλεγον, ὅτι ὁμοιάζει μὲ τὰ κινέζικα ἐκεῖνα ἀνθρωπάκια, τὰς μικρὰς πλαγγόνας, αἱ ὁποῖαι ἔχουν ἕρμα ἐκ μολύβδου, καὶ ἐπανευρίσκουν ἑκάστοτε τὴν ἰσορροπίαν των, ὁσονδήποτε καὶ ἂν διαταραχθῇ.

Ἡ στωϊκὴ ἀταραξία τοῦ Ζόφφρ ἐξελήφθη κατ' ἀρχὰς ὡς ἀνικανότης. Ἀλλ' ὁ Γάλλος ἀρχιστράτηγος διετήρει πάντοτε τὴν πνευματικήν του διαύγειαν. Ἡ σύνεσίς του συνέκειτο εἰς τοῦτο: νὰ δύναται νὰ λέγῃ «ναί», ἢ «ὄχι». Ἀφοῦ ἤκουε σιωπηλὸς τὰς διαφόρους γνώμας καὶ πληροφορίας, τὰς συμβουλὰς καὶ τὰ σχέδια τῶν ἐπιτελῶν, κατέληγεν εἰς ὡρισμένας ἀποφάσεις, καὶ ἔδιδε τὰς σχετικὰς διαταγάς. Ὁ Χίντεμπουργκ ἔχει γράψει, ὅτι τὸ στρατιωτικὸν ἐπάγγελμα ἐξαντλεῖ τοὺς ἰσχυροτέρους χαρακτῆρας καὶ ὅτι συχνὰ «ὅπου ὑπάρχει πνεῦμα ἔξοχον καὶ θέλησις σιδηρᾶ, δὲν ἀπαντᾶται τὸ ἑπόμενον ἔτος, παρὰ πνεῦμα στεῖρον πλέον καὶ σβυσμένη καρδιά». Πολλοὶ ἐπικριταὶ τοῦ Ζόφφρ τὸν κατηγόρησαν, ὅτι ἐστερεῖτο φαντασίας. Φαίνεται ὅμως ὅτι συνέβαινε ἀκριβῶς τὸ ἀντίθετον: ὁ Γάλλος ἀρχιστράτηγος «ἐφρόντιζε» νὰ μὴ ἔχῃ οὔτε φαντασίαν, οὔτε ρητορικότητα. Καὶ τοῦτο, διότι, μεσημβρινὸς τὴν καταγωγήν, δὲν ἐστερεῖτο οὔτε τούτου, οὔτε ἐκείνου. Εἶχε πλησίον του ἀρκετοὺς σημαντικοὺς συνεργάτας, οἱ ὁποῖοι ἠδύναντο καὶ νὰ σκέπτωνται καὶ νὰ γράφουν. Αὐτὸς ἠρκεῖτο νὰ ἔχῃ θέλησιν. Ἡ ὀρθοφροσύνη ἦτο ὁδηγός του. Βέβαιον εἶναι, ὅτι ὁ στρατηγὸς Γκαλλιενὶ ὑπῆρξεν ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος πρῶτος εἶχε τὴν μεγαλοφυᾶ ἰδέαν τῆς ἀντεπιθέσεως, κατόπιν τοῦ σφάλματος τῶν Γερμανῶν κατὰ τὴν προέλασίν των ἀνατολικῶς τῶν Παρισίων. Βέβαιον ὅμως εἶνε ἐπίσης, ὅτι ὁ Ζόφφρ ἀπεδέχθη τὰς ἀπόψεις του, καὶ ὅτι αὐτὸς τὰς ὑπεστήριξε πρὸς τὸν σὲρ Τζὼν Φρέντς, ὁ ὁποῖος ἴσως νὰ μὴν ἐπείθετο ἂν δὲν ἐπενέβαινεν ὁ Γάλλος ἀρχιστράτηγος. Ἀλλ' ἡ ἀποδοχὴ μιᾶς ἐνεργείας, τῆς ὁποίας τ' ἀποτελέσματα πρόκειται νὰ εἶναι τεράστια, εἶναι ἀπόδειξις διοικητικοῦ πνεύματος, δεδομένου ἄλλως τε, ὅτι ἡ ὅλη εὐθύνη τῆς ἀντεπιθέσεως ἔπιπτε πλέον εἰς τοὺς ὤμους τοῦ Ζόφφρ. Ἄλλωστε, ἡ θεωρητικὴ πρωτοβουλία τοῦ Γκαλλιενὶ δὲν θὰ εἶχε οὐδεμίαν σημασίαν, ἂν τὸ τεῖχος τῶν γαλλικῶν στρατευμάτων, τὸ ἀναστηλωθὲν ὑπὸ τοῦ Ζόφφρ, δὲν ἦτο τόσον ἰσχυρόν, ὥστε ν' ἀναχαιτίσῃ πρῶτον τὸν γερμανικὸν χείμαρρον, καὶ νὰ τὸν ἐξαναγκάσῃ ἀκολούθως εἰς ὑποχώρησιν. Ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης χρονολογεῖται ἡ ἧττα τῶν Γερμανῶν καὶ ἡ ἀποτυχία τοῦ πολεμικοῦ των σχεδίου. Ἡ συνέχεια τῆς πράξεως αὐτῆς διήρκεσε τέσσαρα ἔτη. Ἀλλὰ χωρὶς τὸν Ζόφφρ, καὶ χωρὶς τὴν ὑπ' αὐτοῦ συντελεσθεῖσαν ἀνασυγκρότησιν τοῦ γαλλικοῦ στρατοῦ, συνέχεια δὲν θὰ ὑπῆρχε....

Ἀπὸ δώδεκα ἐτῶν ἀπεσύρθη εἰς τὴν ἐπαρχίαν ὁ μέγας στρατηγός, ἀδιαφορῶν διὰ τὰς ἐπικρίσεις καὶ τοὺς ἐπαίνους, ἁπλοῦς καὶ ἀγαθός, ὑπερήφανος μόνον διότι κάποτε, ἐπ' ὀλίγον, «ὑπῆρξεν ἡ συνείδησις τῆς Γαλλίας». Τὸ ἔθνος του θὰ λατρεύσῃ τώρα τὸν σιωπηλὸν ἥρωα, ὁ ὁποῖος ἔσωσε τὴν Γαλλίαν εἰς τὴν κρισιμωτέραν ἴσως καμπὴν τῆς ἱστορίας της.

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΗΣ Χ.

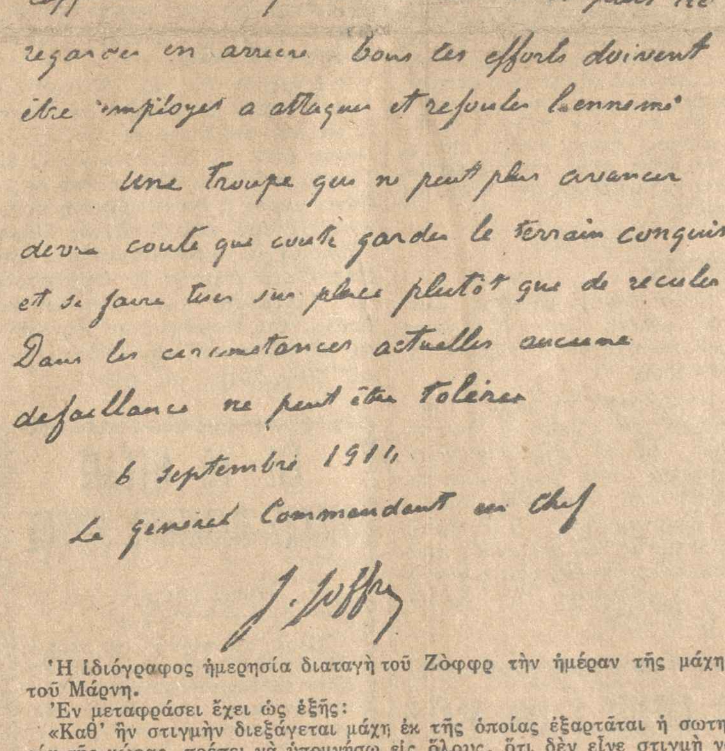

Au moment où s'engage une bataille
dont dépend le salut du pays, il importe de
rappeler à tous que le moment n'est plus de
regarder en arrière. Tous les efforts doivent
être employés à attaquer et refouler l'ennemi.

Une troupe qui ne peut plus avancer
devra coûte que coûte garder le terrain conquis
et se faire tuer sur place plutôt que de reculer.
Dans les circonstances actuelles aucune
défaillance ne peut être tolérée.

6 septembre 1914
Le général Commandant en chef
J. Joffre

Ἡ ἰδιόγραφος ἡμερησία διαταγὴ τοῦ Ζὸφφρ τὴν ἡμέραν τῆς μάχης τοῦ Μάρνη.

Ἐν μεταφράσει ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Καθ' ἣν στιγμὴν διεξάγεται μάχη ἐκ τῆς ὁποίας ἐξαρτᾶται ἡ σωτηρία τῆς χώρας, πρέπει νὰ ὑπομνήσω εἰς ὅλους, ὅτι δὲν εἶνε στιγμὴ νὰ κυττάξῃ κανεὶς πρὸς τὰ πίσω. Ὅλαι αἱ προσπάθειαι πρέπει νὰ καταβληθοῦν διὰ νὰ προσβληθῇ καὶ ν' ἀποκρουσθῇ ὁ ἐχθρός.

«Στρατὸς ὅστις δὲν δύναται πλέον νὰ προχωρήσῃ, ὀφείλει νὰ διατηρήσῃ, πάσῃ θυσίᾳ, τὸ κτηθὲν ἔδαφος καὶ νὰ φονευθῇ μᾶλλον ἐπὶ τόπου, παρὰ νὰ ὑποχωρήσῃ. Ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήκας οὐδεμία λιποψυχία εἶνε δυνατή.

«6 Σεπτεμβρίου 1914
Ὁ ἀρχιστράτηγος
Ι. Ζόφφρ»

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΤΑΞΕΙΔΙΑ

ΠΩΣ ΔΕΝ ΕΙΔΑ ΤΗΝ ΙΣΠΑΝΙΑΝ ΚΑΙ ΠΩΣ ΕΙΔΑ ΤΗΝ ΜΑΔΡΙΤΗΝ

Ἡ μυστηριώδης χώρα ὅπου ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶνε ἱππόται. — Πουέρτα ντὲλ Σόλ, ὁ ὀμφαλὸς τοῦ κόσμου. — Τὰ βράδυα εἰς τὴν Μαδρίτην καὶ ἡ ἀποθέωσις τοῦ ἐρωτισμοῦ.

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΚΑΙ ΣΚΙΤΣΑ ΤΟΥ ΔΙΑΣΗΜΟΥ ΤΣΕΧΟΥ ΣΥΓΓΡΑΦΕΩΣ ΚΑΡΕΛ ΤΣΑΠΕΚ

Βέβαια, ἐπῆγα εἰς τὴν Ἰσπανίαν· τὸ ὁρκίζομαι ἐπισημότατα καὶ ἔχω ἀρκετοὺς μάρτυρας γιὰ νὰ τὸ ἀποδείξω—π.χ. τὶς ἐτικέττες τῶν ξενοδοχείων ἐπάνω εἰς τὴν βαλίζαν μου. Καὶ ὅμως, καθ' ὅσον ἀφορᾷ ἐμέ, ἡ γῆ τῆς Ἰσπανίας εἶνε τυλιγμένη ἀπὸ ἕνα ἀδιαπέραστον μυστήριον, διὰ τὸν βασιμώτατον λόγον ὅτι ἐμπῆκα εἰς τὴν χώραν αὐτὴν καὶ ἔφυγα μέσα σὲ θεοσκότεινη νύχτα· ἦται ἀκριβῶς σὰν νὰ μᾶς μετέφεραν μὲ δεμένα μάτια διὰ μέσου τῆς Ἀχερουσίας λίμνης ἢ τῶν Βουνῶν τῶν Ὀνείρων. Ἐπροσπάθησα νὰ διακρίνω τίποτε μέσα εἰς τὸ σκοτάδι ποῦ ἐβασίλευεν ἔξω· εἶδα κάτι ποῦ ἔμοιαζε σὰν ὁρμαθὸς μαῦρα μπαλώματα ἐπάνω στὶς γυμνὲς λοφοπλαγιές· ἴσως ἦσαν βράχοι ἢ δένδρα, ἀλλὰ ἠμπορεῖ νὰ ἦσαν καὶ μεγάλα ζῶα. Τὰ βουνὰ ἦσαν αὐστηρὰ καὶ ἀλλόκοτα τὴν ὄψιν· ἀπεφάσισα νὰ ξυπνήσω ἐνωρὶς γιὰ νὰ τοὺς ρίξω μιὰ ματιὰ τὰ χαράγματα. Ἐσηκώθηκα ἐνωρίς· σύμφωνα μὲ τὸν χάρτην καὶ τὸ ὡράριον ἔπρεπε νὰ βρισκώμαστε κάπου εἰς τὰ βουνά, ἀλλὰ τὸ μόνον ποῦ εἶδα κάτω ἀπὸ τὴν κόκκινη λωρίδα τῆς ἀνατολῆς ἦτο μιὰ καστανή, γυμνὴ καὶ σκυθρωπὴ ἔκτασις· ἐφαίνετο σὰν θάλασσα ἢ σὰν ὀφθαλμαπάτη. Ἐσκέφθηκα πῶς ἀσφαλῶς θὰ εἶχα πυρετόν, γιατὶ δὲν εἶχα ποτὲ ἰδῆ κάμπον σὰν καὶ αὐτὸν προτήτερα· ἐπῆγα λοιπὸν νὰ ξανακοιμηθῶ καὶ ὅταν ἐξύπνησα πάλιν καὶ ἐκύτταξα ἀπὸ τὸ παράθυρο ἀνεκάλυψα πῶς δὲν εἶχα πυρετό, ἀλλὰ ὅτι εὑρισκόμουν σὲ μιὰ διαφορετικὴ χώρα καὶ ὅτι ἡ χώρα αὐτὴ ἦτο ἡ Ἀφρική.

Δὲν ξέρω πῶς νὰ τὸ εἰπῶ· ὑπάρχει πράσινο χρῶμα ἐδῶ, ἀλλὰ εἶνε διαφορετικὸν ἀπὸ τὸ δικό μας· εἶνε θαμπὸ καὶ μαυρειδερό. Ὑπάρχει καστανὸν χρῶμα, ἀλλὰ εἶνε διαφορετικὸν ἀπὸ τὸ δικό μας· δὲν εἶνε τὸ καστανὸν χρῶμα τῆς σκαμμένης γῆς, ἀλλὰ τὸ καστανὸν χρῶμα τῶν πετρότοπων καὶ τοῦ κονιοποιημένου λιγνίτου. Ὑπάρχουν κόκκινοι βράχοι ἐδῶ, ἀλλὰ ἡ κοκκινάδα τους ἐνέχει κάτι τὸ θεατρικόν. Ὑπάρχουν καὶ βουνά, τὰ ὁποῖα εἶνε φτειαγμένα ὄχι ἀπὸ βράχους, ἀλλὰ ἀπὸ ἄργιλλον καὶ πέτρες ποῦ δὲν βγαίνουν ἀπὸ τὸ ἔδαφος, ἀλλὰ φαίνονται σὰν κάποιος νὰ τὶς ἔχῃ ἀδειάσει ἐπάνω στὴ γῆ. Τὰ βουνὰ ὀνομάζονται Σέρρα ντὲ Γκανταράμα. Ὁ Θεὸς ποῦ τὰ ἔπλασε πρέπει νὰ εἶνε πολὺ δυνατός· διότι πῶς ἀλλοιῶς ἠμπόρεσε νὰ φτειάξῃ τόσο πολλὲς πέτρες; Ἀνάμεσα στὶς πέτρες ἔχουν φυτρώσει μαῦρες δρῦς καὶ ἐκτὸς ἀπὸ αὐτὲς σχεδὸν τίποτε ἄλλο ἀπὸ ἄγριο θυμάρι καὶ ἀγκάθια. Τόπος γυμνὸς καὶ πλατύς, αὐχμηρὸς σὰν ἔρημος, μυστηριώδης σὰν τὸ Σινᾶ· δὲν ξέρω καλὰ-καλὰ πῶς νὰ ἐκφράσω τὸ νόημά μου, ἀλλὰ εἶνε ἄλλη ἤπειρος· δὲν εἶνε Εὐρώπη. Εἶνε ξηροτέρα καὶ ἀγριωτέρα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην· εἶνε παλαιοτέρα ἀπὸ τὴν Εὐρώπην. Δὲν εἶνε πένθιμος ἀγριότοπος· εἶνε πανηγυρικὸς καὶ παράξενος, τραχὺς καὶ μεγαλειώδης. Ἄνθρωποι ντυμένοι στὰ μαῦρα, μαῦρα γίδια, μαῦροι χοῖροι ἐπάνω σ' ἕνα φόντο αὐχμηροῦ μαυροκόκκινου χρώματος. Τραχεῖα ζωή, καημένη μέχρι μαυρίλας ἀνάμεσα σὲ ἀναμμένες πέτρες.

Ἐδῶ κ' ἐκεῖ ἡ γυμνὲς πέτρες εἶνε ρεμματιές, ἡ γυμνὲς πέτρες σχηματίζουν κάμπο καὶ οἱ γυμνοὶ πετρότοιχοι ἕνα Καστιλιάνικο χωριό. Ἕνας γωνιώδης πύργος κ' ἕνας τοῖχος ὁλόγυρα· εἶνε περισσότερον κάστρο παρὰ χωριό. Εἶνε συνυφασμένο μὲ τὸ πετρῶδες ἔδαφος, ὅπως ἀκριβῶς τὰ παληὰ κάστρα ἔχουν γίνει ἕνα μὲ τὸν βράχον ἐπάνω στὸν ὁποῖον στέκονται. Ἡ καλύβες εἶνε συσπειρωμένες ἡ μιὰ κοντὰ στὴν ἄλλη, ὥσὰν νὰ ἐπερίμεναν ἐπίθεσι. Αὐτὸ λοιπὸν εἶνε ἰσπανικὸ χωριό. Ἡ ἀνθρώπινες κατοικίες ἀνακατώνονται μὲ τὴν πετρώδη γῆν.

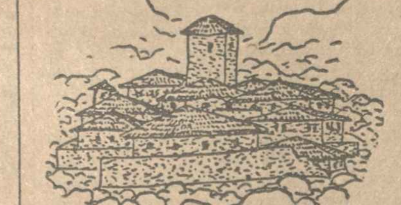

Καὶ στὴν καστανή, πετρώδη πλαγιὰν ὑπάρχει ἕνα θαυμαστὸν θέαμα: μαυροπράσινοι κῆποι, δενδροστοιχίες ἀπὸ μαῦρα κυπαρίσσια, ἕνα πυκνόφυτο καὶ βαρύθυμο πάρκο· ἕνας πελώριος, γυμνὸς καὶ ἀρχοντικὸς κῦβος μὲ τέσσερες στητοὺς πυργίσκους· μνημειώδης ἐρημία, ἐρημητήριον μὲ χίλια ἀλαζονικὰ παράθυρα —τὸ Ἐσκοριάλ. Τὸ μοναστῆρι τῶν Ἰσπανῶν βασιλέων. Ἕνα κάστρο θλίψεως καὶ ὑπερηφανείας ἐπάνω εἰς τὴν ἡλιοψημένην ὕπαιθρον ὅπου βόσκουν γαλήνιοι γαϊδάροι.

ΠΟΥΕΡΤΑ ΝΤΕΛ ΣΟΛ

Ὢ βέβαια, ξέρω ὅτι ἐδῶ ἔπρεπε νὰ μιλήσω γιὰ πολλὰ ἄλλα ζητήματα, ὅπως ἡ ἱστορία τῆς Μαδρίτης, ἡ θέα ἀπὸ τὸ Μανθάρες, οἱ Κῆποι τοῦ Μπουὲν Ρετίρο, τὸ βασιλικὸ παλάτι μὲ τοὺς κοκκινοντυμένους φρουροὺς καὶ τὰ ξεφωνίζοντα σμήνη ὡραίων παιδιῶν στὴν αὐλή, ἕνα πλῆθος ἐκκλησιῶν καὶ μουσείων καὶ τὰ ἄλλα κυριώτερα θεάματα. Ἐὰν αὐτὰ σᾶς ἐνδιαφέρουν, σᾶς παρακαλῶ νὰ τὰ διαβάσετε ἀλλοῦ· ἐγὼ τὸ μόνον ποῦ σᾶς προσφέρω εἶνε ἡ Πουέρτα ντὲλ Σὸλ καί, γιὰ χατῆρι σας καὶ μόνον, θὰ προσθέσω τὴν Κάγιε (ὁδὸν) ντὲ Ἀλκαλὰ καὶ τὴν Κάγιε Μαγιόρ, μαζὶ μὲ τὰ χλιαρὰ βράδυα καὶ ὅλον τὸν λαὸν τῆς Μαδρίτης.

Ὑπάρχουν ἱεροὶ τόποι εἰς τὴν οἰκουμένην, ὑπάρχουν οἱ ὡραιότεροι δρόμοι τοῦ κόσμου, ἡ ὠμορφια τῶν ὁποίων εἶνε παράλογος καὶ μυστηριώδης σὰν μῦθος. Εἶνε ἡ Καννεμπιὲρ εἰς τὴν Μασσαλίαν· εἶνε ἡ Ράμπλα εἰς τὴν Βαρκελώνην· εἶνε τὸ Ἀλκαλὰ εἰς τὴν Μαδρίτην. Ἐὰν τὰ μέρη αὐτὰ τὰ ἀποσπάσετε ἀπὸ τὸ περιβάλλον των, τὰ βράσετε καὶ τὰ στερήσετε ἀπὸ τὴν ζωήν των καὶ ἀπὸ ὅλες τὶς μικρὲς τοπικὲς μυρουδιές των καὶ κατόπιν τὰ βάλετε ἀλλοῦ, δὲν θὰ ἀντελαμβάνεσθε τίποτε τὸ ἀξιοσημείωτον. Ναί, θὰ ἐλέγατε, αὐτὸς εἶνε ἕνας ὡραῖος πλατὺς δρόμος, ἀλλὰ τί ἄλλο ἔχει; Τί ἄλλο, ὦ ἄπιστοι θνητοί; Δὲν βλέπετε ὅτι αὐτὴ ἡ πλατεῖα εἶνε ἱερὰ—καὶ ἀκόμη ὅτι ἡ κοσμοξακουσμένη Πουέρτα ντὲλ Σόλ, ἡ Πύλη τοῦ Ἡλίου, εἶνε τὸ κέντρον τοῦ κόσμου καὶ ὁ ὀμφαλὸς τῆς Μαδρίτης; Δὲν βλέπετε πῶς αὐτὸς ὁ ἱερεύς, πιὸ καμαρωτὸς καὶ ἐπίσημος ἀπὸ ὅλους τοὺς ἱερεῖς τῆς οἰκουμένης, ἀργοπροβαίνει μὲ τὸ ράσον του τυλιγμένον ὑπὸ μάλης σὰν στρατιώτης μὲ τυλιγμένην χλαίνην. Καὶ ἐδῶ, αὐτὸς ὁ Ἰσπανὸς ἰδαλγός, μετημφιεσμένος εἰς χωροφύλακα μὲ πῖλον στιλπνὸν καὶ ὀδοντωτὸν πίσω· ἕνας ἄλλος «καμπαλλιέρο», πιθανῶς μαρκήσιος ἢ κάτι τέτοιο, μὲ μύτην σεμνὴν καὶ φωνὴν Σταυροφόρου ὁδηγοῦντος τοὺς πολεμιστάς του, διαλαλεῖ «Ἒλ Σοοόλ» ἢ τὸ ὄνομα καμμιᾶς ἄλλης ἐφημερίδος· καὶ παρέκει εἶνε ἕνας ἀρήϊος «κονκουϊσταντὸρ», στηριζόμενος σ' ἕνα σάρωθρον καὶ μὲ ἀγαλματώδεις χειρονομίας ἐκτελῶν κάποιαν ἀλληγορίαν, ἴσως τὸ καθάρισμα τῶν ὁδῶν τῆς πόλεως. Δὲν πειράζει, εἶνε εὐχάριστοι ἄνθρωποι: ἰσχνοὶ καὶ ἡλιοκαμμένοι χωρικοὶ ἀπὸ τὰ βουνά, ποῦ φέρνουν λαχανικὰ καὶ πεπόνια φορτωμένα σὲ γαϊδάρους· κόκκινες, μπλὲ καὶ πράσινες στολὲς ἀρκετὲς διὰ τὴν συγκρότησιν δωδεκάδος διακοσμητικῶν μπαλλέτων· μικροπωληταὶ μὲ τὰ φορητὰ μικρομάγαζά των.

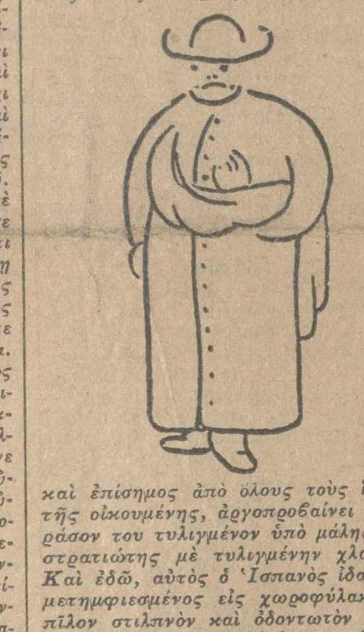

ΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΥΠΟΔΗΜΑΤΩΝ

Περιμένετε λιγάκι. Αὐτὸ εἶνε ἕνα ἰδιαίτερον κεφάλαιον καὶ τιτλοφορεῖται «Καθάρισμα ὑποδημάτων». Τὸ καθάρισμα τῶν ὑποδημάτων εἶνε ἐθνικὸν ἰσπανικὸν ἐπάγγελμα ἤ, ἀκριβέστερον, τὸ καθάρισμα τῶν ὑποδημάτων εἶνε ἐθνικὸς ἰσπανικὸς χορὸς ἢ ἱεροτελεστία. Εἰς ἄλλα μέρη τοῦ κόσμου—εἰς τὴν Νεάπολιν, ἐπὶ παραδείγματι,—ὁ λοῦστρος θὰ ἐπιπέσῃ μὲ μανίαν κατὰ τῶν παπουτσιῶν σας καὶ θὰ ἀρχίσῃ νὰ τὰ βουρτσίζῃ σὰν νὰ ἐξετέλει τὸ πείραμα τῆς φυσικῆς, καθ' ὃ θερμότης ἢ ἠλεκτρισμὸς παράγεται διὰ προστριβῆς. Τὸ ἰσπανικὸν λουστράρισμα εἶνε χορός, ὁ ὁποῖος, σὰν τοὺς χοροὺς τοῦ Σιώμ, ἐκτελεῖται μόνον μὲ τὰ χέρια. Ὁ χορευτὴς γονατίζει μπροστά σας εἰς ἔνδειξιν ὅτι αὐτὴ ἡ παράστασις γίνεται πρὸς τιμὴν τῆς ἀφεντιᾶς σας· μὲ κομψὴν κίνησιν γυρίζει πρὸς τὰ ἐπάνω τὸ παντελόνι σας, μὲ περισσὴν χάριν ἀλείφει τὸ κάθε παποῦτσι μὲ ἕνα ἀρωματικὸν βερνίκι ἢ κάτι τέτοιο, μεθ' ὃ ἐπιδίδεται εἰς ἕνα φρενῆρες σύμπλεγμα χορευτικῶν κινήσεων. Πετᾷ τὴν βοῦρτσαν πρὸς τὰ ἄνω, τὴν ξαναπιάνει, τὴν στέλνει σὰν σαΐτα ἀπὸ τὸ ἕνα χέρι εἰς τὸ ἄλλο, ἐπιτρέπων εἰς αὐτὴν νὰ ἐγγίσῃ τὰ παπούτσια σας μὲ τρόπον πλήρη σεβασμοῦ καὶ κολακευτικόν. Τὸ νόημα αὐτοῦ τοῦ χοροῦ εἶνε σαφές. Ἐκφράζει σεβασμόν· εἶσθε ἕνας μεγαλοπρεπὴς μεγιστὰν ποῦ δέχεται τὸ τελετουργικὸν προσκύνημα ἑνὸς ἱπποτικοῦ ἀκολούθου.

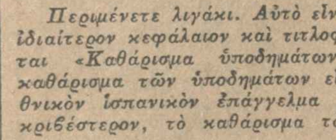

Ξέρετε, καμπαλλιέρος, αὐτὸ μοῦ συνεπῆρε τὸ μυαλό· ὅλο αὐτὸ τὸ πλῆθος, ὅλος αὐτὸς ὁ θόρυβος, ὁ ὁποῖος δὲν εἶνε ὀρυμαγδός, ἡ χαρωπὴ λεπτότης τρόπων, ἡ γοητεία· ὅλοι μας εἴμεθα ἱππόται, περιπλανώμενοι καὶ κουστωδοὶ τοῦ νόμου, ἐγὼ καὶ ὁ ὁδοκαθαριστὴς—εἴμεθα ὅλοι εὐγενοῦς καταγωγῆς. Ἐφ' ᾧ ζήτω ἡ ἰσότης τοῦ νότου! Μαδριτινές, σεῖς ὡραῖες μακρομύτες γυναῖκες μὲ μαῦρες «μαντίλλες» καὶ μὲ μαῦρα μάτια, μὲ πόσον μεγαλεῖον παρουσιάζεσθε μέσα στὸ μισοκρύψιμό σας· σενιορίτες μὲ μαυρομμάτες μαμάδες, μαμάδες καὶ τὰ μωρά των μὲ στρογγυλὰ κεφαλάκια, σὰν κοῦκλες, πατέρες ποῦ δὲν ντρέπονται γιὰ τὴν ἀγάπην των πρὸς τὰ παιδιά των, γρηὲς μὲ κομποσχοίνια, καλοδιάθετοι τύποι μὲ φάτσες ληστῶν, ζητιάνοι, κύριοι μὲ χρυσᾶ δόντια, πλανόδιοι πωληταὶ—ἱππόται ὅλοι ἀπὸ τὴν ἀρχὴν ἕως τὸ τέλος· ἕνα φανταχτερὸ καὶ ἀεικίνητον πλῆθος ποῦ φλυαρεῖ καὶ περιδιαβάζει μὲ καλόβουλον ζωηρότητα.

Ἀλλὰ ἔρχεται τὸ βράδυ, ὁ ἀέρας εἶνε βουτηγμένος στὴ ζέστη καὶ ἔχει μιὰ διαπεραστικὴ εὐωδιά. Ἡ Μαδρίτη ὁλόκληρη, ἐὰν ἠμπορῇ νὰ εἰπῇ κανεὶς πῶς ἔχει πόδια, περιπατεῖ, συρρέει καὶ συνωθεῖται ἀπὸ τὴν Κάγιε Μαγιὸρ ἕως τὴν Κάγιε ντὲ Ἀλκαλά· καμπαλλιέρος μὲ στολήν, καμπαλλιέρος μὲ πολιτικὴν ἐνδυμασίαν, μὲ πλατυγύρους πίλους καὶ κάπες, κορίτσια πάσης ὀνομασίας — ἤτοι: μανταμιζόλας, ντονθέλας καὶ μουχάχας· σενιορίτας καὶ μόθας καὶ χούλας· μαντάμας καὶ σενιόρας, ντουένιας, ντουενιάθας καὶ ντουενίσιμας· χίθας, χίκας, χικοῦϊτας καὶ χικουϊρίτικας μὲ μαῦρα μάτια πίσω ἀπὸ τὴν μαύρην μαντίλλα, μὲ κόκκινα χείλη, κόκκινα νύχια καὶ μαῦρα βλέμματα ἀπὸ τὸ πλάϊ, ὅλες περιπατοῦν, καθημερινὸν πανηγῦρι, πομπικὴ ἐπίδειξις φιλέρωτος καὶ ἐρωτοτροπικοῦ θελγήτρου, χάρμα ὀφθαλμῶν, μιὰ λεωφόρος ἀτελευτήτου ἐρωτικῆς γοητείας.

KAREL CAPEK

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Αἱ Ἡνωμ. Πολιτεῖαι ἔθεσαν εἰς ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, τὴν συμφωνίαν τοῦ Λονδίνου, διὰ τῆς ὁποίας αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰαπωνία ἀναλαμβάνουν τὴν ὑποχρέωσιν τοῦ περιορισμοῦ τῶν κατὰ θάλασσαν ἐξοπλισμῶν των. Ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἰταλία, ὡς γνωστόν, δὲν προσεχώρησαν εἰς τὴν τριμερῆ ταύτην συμφωνίαν, ἐπιρρίπτουσαι τὰς αἰτίας τούτου ἡ μία ἐπὶ τῆς ἄλλης. Εἶναι δὲ λίαν χαρακτηριστικὸν τὸ γεγονὸς ὅτι, ἐνῷ γίνεται λόγος περὶ παγιώσεως τῆς γενικῆς εἰρήνης, ἐνῷ πρόκειται προσεχῶς νὰ συζητηθῇ ὁ γενικὸς ἀφοπλισμὸς ἐν εἰδικῇ διασκέψει καὶ ἐνῷ ἡ Γαλλία ἐμφανίζεται πρωτοστατοῦσα εἰς τὸ ζήτημα τῆς Πανευρώπης, ὁ μέγιστος τῶν σημερινῶν στρατῶν εἶναι ὁ γαλλικός, διαρκῶς ἐφοδιαζόμενος καὶ συμπληρούμενος εἰς ὀργάνωσιν. Ὁ γαλλικὸς στρατὸς σύγκειται σήμερον ἀπὸ 665.700 ἄνδρας καὶ 30.000 ἀξιωματικούς, ἔχει δὲ 1.400 ἐλαφρὰ τηλεβόλα, 1.200 βαρέα, 2.700 ἀεροπλάνα μάχης, 2.000 ἀεροπλάνα ἀσκήσεως καὶ 37.000 πολυβόλα. Ταῦτα πάντα ἐν καιρῷ εἰρήνης καὶ συζητήσεων περὶ ἀφοπλισμοῦ. Ἐν καιρῷ πολέμου ὁ γαλλικὸς στρατὸς δύναται νὰ φθάσῃ εἰς 5 ἑκατομμύρια ἀνδρῶν, —ἀντικαταστήσας τοιουτοτρόπως κατὰ πάντα τὸν προπολεμικὸν γερμανικὸν στρατόν. Καὶ πρέπει νὰ ὁμολογηθῇ ὅτι ἡ πραγματικότης αὐτὴ —ὡς καὶ οἱ στρατοὶ τῶν ἄλλων κρατῶν τῆς Εὐρώπης, τὰ ὁποῖα συναπετέλουν τὸ «στρατόπεδον τῶν νικητῶν»— κάθε ἄλλο ἀποτελοῦν παρὰ βεβαίωσιν ἔμπρακτον τῶν τόσον ἀφθόνως σπαταλωμένων κατ' αὐτὰς φιλειρηνικῶν λόγων.

◆

ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟΝ *Ὁμολογοῦμεν ὅτι δυσκολευόμεθα νὰ πιστεύσωμεν ὅσα ὁ ἐκ Κύπρου ἐπανελθὼν ἐπιστολογράφος μας ἐκθέτει εἰς τὴν τόσον ἐνδιαφέρουσαν ἐπιστο-*

Ὁ λαογραφικὸς θησαυρὸς τοῦ ἔθνους μας

Πυρομαντεία καὶ ἐμπυροσκοπία παρὰ τῷ Ἑλληνικῷ Λαῷ

Μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἐκδίδεται ὁ Γ΄ τόμος τῶν Λαογραφικῶν Συμμείκτων τοῦ ἀειμνήστου Νικολ. Γ. Πολίτου, καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἱδρυτοῦ τῆς Λαογραφικῆς Ἐπιστήμης ἐν Ἑλλάδι. Ἐκ τοῦ ὑπὸ ἐκτύπωσιν τόμου δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸ ἄρθρον «Πυρομαντεία καὶ Ἐμπυροσκοπία παρὰ τῷ καθ' ἡμᾶς Λαῷ».

Ἐν Ἀργαλαστῇ τῆς Μαγνησίας, ὅταν κουβεντιάζῃ ἡ φωτιὰ ἐπιλέγουσι πρὸς ἀποτροπὴν τὴν ἑξῆς ἐπῳδήν: «Φίλος νὰ λέγῃ, ἐχτρὸς νὰ σκάσῃ». Πρὸς ἐξήγησιν τῆς συνηθείας ταύτης δὲν κρίνομεν ἄσκοπον νὰ σημειώσωμεν τινὰ περὶ τῶν δοξασιῶν, τῶν ἀναφερομένων εἰς τοὺς ἐκ τῶν ἐν τῇ ἑστίᾳ καιομένων ἀνθράκων ἢ ξύλων ἀκουομένους κρότους, καὶ νὰ ἐξετάσωμεν ἂν αἱ δοξασίαι αὗται διετήρησαν λείψανά τινα τῆς ἀρχαίας μαντικῆς.

Λέγουσιν ὅτι ἡ φωτιὰ κουβεντιάζει ἤτοι ὁμιλεῖ, ὅταν τὰ καιόμενα ξύλα ἢ κάρβουνα κροταλίζωσιν ἢ ὅταν χλωροὶ δαυλοὶ ἐμβαλλόμενοι εἰς τὸ πῦρ σίζωσιν ἐκ τοῦ μὴ καιομένου ἄκρου αὐτῶν. Ὑπολαμβάνουσι δὲ τοὺς ἀκουομένους κρότους ὡς ἀπηχήσεις μακρυνῶν λόγων καὶ πιστεύουσι κοινῶς ὅτι εἶναι τοῦτο σημεῖον εἴτε κακολογίας τοῦ οἰκοδεσπότου ἤ τινος τῶν περὶ τὴν πυρὰν καθημένων, γινομένης ἔξω τῆς οἰκίας κατὰ τὴν αὐτὴν ὥραν, ἢ ἁπλῶς λόγων περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, ἄδηλον δ' ὅμως ἂν εὐμενῶν ἢ δυσμενῶν.

Τοιαῦται δοξασίαι ἐπικρατοῦσιν εἰς πολλὰς ἑλληνικὰς χώρας, ἐξ ὅσων δὲ περὶ αὐτῶν γινώσκομεν δυνάμεθα νὰ συναγάγωμεν ὅτι εἶναι πανελλήνιοι. Ἐν Ἀθήναις καὶ πολλαχοῦ τῆς Πελοποννήσου ἐβεβαιώθην περὶ τούτου ἐξ ἰδίων παρατηρήσεων, ὅτι ὁ ροῖζος τῶν ἀνημμένων ἀνθράκων καὶ ὁ σισμὸς τῶν χλωρῶν δαυλῶν θεωροῦνται ὡς σημεῖον λόγων περὶ τῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ, διαμειβομένων ἐκτὸς ταύτης (1). Ἀλλ' ὑποτίθεται ὅτι συνηθέστερον ὁ λόγος εἶναι δυσάρεστος, καταλαλία ἢ συκοφαντία ἢ ὕβρις. Εἰς τὰ Λεβέτσοβα τῆς Λακεδαίμονος «ὅταν ἡ φωτιὰ πετάῃ σπίθαις, εἶναι σημεῖον ὅτι κακὰ λόγια λέγονται κατὰ τῆς οἰκογενείας», καὶ εἰς τὴν Κύπρον ὁμοίως ὅταν ἡ πυρὰ ἀρχίσῃ νὰ ἐκβάλλῃ φλόγας καὶ κροτεῖ, ὁ κρότος θεωρεῖται σημεῖον κακογλωσσᾶς καὶ νομίζουσιν ὅτι δυσφημεῖται ἡ οἰκογένεια, εἰς τῆς ὁποίας τὴν οἰκίαν ἀνήφθη ἡ πυρά. Ἐν Πλαγιᾷ τῆς Βονίτσης, ὅταν ἡ φωτιὰ φυσᾷ λέγουν ὅτι κάπου μᾶς κακολογοῦν. Ἐν Ἠπείρῳ ὁ σισμὸς δαδὸς ἢ δαυλοῦ εἶναι σημεῖον καταλαλίας, ἐπίσης καὶ ὁ ροῖζος τῶν φλογῶν δεικνύει ὅτι κάπου σὲ ἀναβάλλουν. Ἀλλ' ὅτι ἐν Ἠπείρῳ πιστεύουσιν ὅτι ἐνδέχεται νὰ μηνύωσι τὰ τοιαῦτα σημεῖα καὶ εὐμενεῖς λόγους, καταδεικνύεται ἐκ τῶν ἐπιλεγομένων καὶ ἐκεῖ ἐπῳδῶν, τὰς ὁποίας ἀναγράφομεν κατωτέρω. Εἰς τὰ Λακκοβίκια τοῦ Παγγαίου (ἐν Μακεδονίᾳ) ἡ συρίζουσα φλὸξ ὁμοίως πιστεύεται ὅτι σημαίνει κακολογίαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἐν Ἀδριανουπόλει.

Τὰ ἐκ τῆς πίστεως εἰς τὸ ἀσφαλὲς τοῦ μαντεύματος γεννώμενα συναισθήματα εἶναι πρῶτον μὲν ἡ περιέργεια ἂν εὐμενὴς ἢ δυσμενὴς εἶναι ὁ γινόμενος λόγος καὶ ἡ ἐπιθυμία ἀποκαλύψεως τοῦ κακολογοῦντος· δεύτερον δὲ ἡ προσπάθεια ὅπως διὰ μαγικῶν τρόπων κατασιγάσωσιν ἢ βλάψωσι τὸν ἐχθρόν.

Περὶ τοῦ πρώτου γινώσκομεν μόνον ὅτι ἐν Λέσβῳ ὅταν ἀκουσθῇ ὁ δαυλὸς σίζων ἐν τῇ ἑστίᾳ λέγουν Σῶπα! Καὶ ἂν μὲν ὁ ἦχος ἀμέσως καταπαύσῃ πιστεύουν ὅτι ἐχθρὸς ἐκακολόγει, εἰδεμὴ ὅτι φίλος λέγει καλά. Εἰς δὲ τὸ Ρεκοῦνι τοῦ τέως δήμου Λαγκαδίων τῆς Γορτυνίας διὰ νὰ μάθωσι τίς ὁ κακολογῶν, ὅταν ἀκούσωσι φύσημα δαυλοῦ, ἀναφέρουσι τὰ ὀνόματα ἐκείνων, περὶ ὧν ἔχουσιν ὑπόνοιαν, πιστεύοντες ὅτι τὸ φύσημα θὰ παύσῃ ὅταν ἐκφωνηθῇ τὸ ὄνομα τοῦ ἐνόχου. Ὁμοίως καὶ ἐν Εὐρυτανίᾳ. Εἰς δὲ τὴν Σκοτεινήν, χωρίον τοῦ τέως δήμου Ἀλέας τῆς Ἀργολίδος, ὅταν ἐν τῇ ἑστίᾳ τὰ χλωρὰ ξύλα κάνουν φύσημα, οἱ ἀκούοντες αὐτὰ ἔνοικοι λέγουν ὅτι «κάποιος τοὺς μελετάει» ἢ «τοὺς ἀναφέρει» ἐκ τῶν εἰς τὰ ξένα εὑρισκομένων συγγενῶν ἢ οἰκείων, καὶ διὰ νὰ μάθωσι τίς οὗτος, μνημονεύουσιν ὀνομαστὶ πάντας τοὺς ἀπόντας· εὑρίσκουν δὲ ὅτι «ἐκεῖνος εἶνε ποὺ τοὺς μελετάει», ὅταν συγχρόνως μὲ τὴν ἐκφώνησιν τοῦ ὀνόματος παύσῃ καὶ ὁ σισμὸς τῶν καιομένων ξύλων.

Πρὸς ἀποτροπὴν δὲ τοῦ κακοῦ ἐν Πελοποννήσῳ λέγουν ἐπῳδὴν ὁμοίαν πρὸς τὴν ἐν Ἀργαλαστῇ συνηθιζομένην, κατὰ τὴν μνημονευθεῖσαν ἀνακοίνωσιν: «Ἂν εἶναι φίλος νὰ χαρῇ κι' ἂν εἶν' ὀχτρὸς νὰ

---

(1) Ὁ Δ. Καραγιάννης (Δεισιδαιμονίας δοκίμιον, ἐν Σμύρνῃ 1872 σ. 133) γράφει, ὅτι ἂν ἐκ τῶν καιομένων ξύλων ἀκουσθῇ φύσημα διὰ τὴν ὑγρότητα αὐτῶν πιστεύουσιν ὅτι λόγος γίνεται που περὶ ἡμῶν. Καίτοι δὲν ὁρίζει τὸν τόπον, ὅπου ἐπιχωριάζει ἡ δοξασία, φαίνεται ὅτι ἀναφέρεται εἰς τὴν ἰδιαιτέραν πατρίδα του, ἥτις ἴσως εἶνε ἡ Ἀργολίς. Ὁ δὲ Lawson (Modern Greek Folklore, Cambridge 1910 σ. 328), ἄνευ μνείας τῆς πηγῆς ὁπόθεν παραλαμβάνει, ἀναφέρει ὡς κοινὴν ἐν Ἑλλάδι δοξασίαν, ὅτι ὁ τριγμὸς τῶν ἀνθράκων ἐν τῇ πυρᾷ προμηνύει ὅτι θὰ ληφθῶσι καλαὶ εἰδήσεις ἢ θὰ ἔλθῃ φίλος. Εἰς ταῦτα παρατηρεῖται σύγχυσις, ἐκ σφάλματος τῆς μνήμης ἴσως, ὡς θὰ ἴδωμεν κατωτέρω.

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς δύο ὑπογραφὰς τῶν κ.κ. Χαλκιᾶ καὶ Περπινιᾶ ὡς καὶ τὴν σφραγίδα τῆς «Πρωΐας» εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ ἀμφοτέρων τῶν ὡς ἄνω ὑπογραφῶν δὲν ἀναγνωρίζονται.

λήν του, τὴν ὁποίαν ἐδημοσιεύσαμεν χθές. Θέλομεν νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι οἱ Κύπριοι πολιτευταὶ καὶ οἱ Κύπριοι ἐκπρόσωποι τῆς ἰθυνούσης τάξεως ἐν τῇ Ἑλληνικῇ μεγαλονήσῳ εἶνε ὅλοι ἀνεξαιρέτως ὁμόγνωμοι ὡς πρὸς τὴν τηρητέαν ἐθνικὴν πολιτικὴν — τὴν πολιτικὴν ἐκείνην, τῆς ὁποίας τόσον εὐσταθῶς ἔχεται ὁ Κυπριακὸς λαός. Θὰ ἦτο, πράγματι, ἀξιοθρήνητον ἐὰν εὑρίσκοντο Κύπριοι διανοούμενοι ἢ ἀξιοῦντες ὅτι εἶνε μορφωμένοι, οἱ ὁποῖοι ν' ἀπέβλεπον εἰς τὴν καλλιέργειαν «ἀποικιακῆς» συνειδήσεως εἰς ἕνα λαὸν ἀπ' αἰώνων Ἑλληνικόν. Θὰ ἦτο τοῦτο καταπρόδοσις μιᾶς ἱερᾶς παραδόσεως ἀλλὰ καὶ — ἀπὸ πρακτικωτέρας ἀπόψεως — ἐπιβουλὴ κατὰ τῶν ἀληθῶν συμφερόντων τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ. Ὁ ἐπιστολογράφος μας, ἀτυχῶς, ἀναγράφει συγκεκριμένα γεγονότα καὶ ἀναφέρει πρόσωπα ἀπεριφράστως. Ἐδημοσιεύσαμεν τὴν ἐπιστολήν του, ἐν τῇ ἀπολύτῳ πεποιθήσει, ὅτι θὰ παράσχῃ ἡ δημοσιευσίς της ἀφορμὴν διαλευκάνσεως πλήρους τῆς ἐν αὐτῇ περιγραφομένης καταστάσεως, χάριν τοῦ ἐθνικοῦ ἀγῶνος τῆς πολυπαθοῦς νήσου.

◆

Η ΤΟΥΡΚΙΚΗ ΜΕΙΟΝΟΤΗΣ Μία ἐκ τῶν κυβερνητικῶν τουρκικῶν ἐφημερίδων—ἡ «Ἀξάμ» — ἀναγνωρίζει τὸ ἐνδιαφέρον τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ὑπὲρ τῶν Τούρκων τῆς Δυτικῆς Θράκης. Ἀναφέρει ἰδίως ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ὑποστηρίζει τοὺς Τούρκους καπνοπαραγωγοὺς διὰ δανείων καὶ προβαίνει ἑκάστοτε εἰς ἀγορὰν ποσότητος ἐκ τῶν καπνῶν των διὰ νὰ διατηρῶνται αἱ τιμαί των, συνιστᾷ δὲ εἰς τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν νὰ μιμηθῇ τὸ παράδειγμα τοῦτο. Εἶναι εὐχάριστον, ὅτι τουρκικὴ ἐφημερὶς ἀνομολογεῖ εἰλικρινῶς τὴν πραγματικὴν κατάστασιν τῶν ἐν Δυτικῇ Θράκῃ Τούρκων, διότι, πρό τινος μόλις, ἐπανειλημμένως αἱ τουρκικαὶ ἐφημερίδες ἀνέγραψαν πολλὰς περὶ αὐτῶν ἀνακριβείας. Ἡ Ἑλλὰς ἔχει τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ καλυτέρα πολιτικὴ ἔναντι τῆς τουρκικῆς μειονότητος —καὶ ὅλων ἐν γένει τῶν ἐν τῷ ἐδάφει της μειονοτήτων—εἶναι νὰ συμπεριφέρεται πρὸς αὐτὰς ὡς πρὸς ζωτικὰ καὶ ἀναπόσπαστα μέλη τοῦ κρατικοῦ της συνόλου—κατὰ συνέπειαν μετ' ἐνδιαφέροντος πραγματικοῦ διὰ τὴν ἀνάπτυξιν καὶ τὴν εὐημερίαν των ἐν ἰσότητι πρὸς τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας πολίτας. Χάρις εἰς τὴν ἀντίληψιν αὐτὴν οἱ Τοῦρκοι τῆς Δυτικῆς Θράκης ἐκπροσωποῦνται καὶ εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Κοινοβούλιον — ὅπως θὰ ἦτο εὐκταῖον νὰ ἐξεπροσωποῦντο εἰς τὸ Τουρκικὸν οἱ Ἕλληνες τῆς Κων)πόλεως.

◆

ΑΙ ΛΑΘΡΑΙΑΙ ΑΝΑΣΚΑΦΑΙ Ἡ σκέψις περὶ νομοθετήσεως τῆς παροχῆς χρηματικῆς ἀμοιβῆς εἰς τοὺς καταγγέλλοντας τοὺς ἐνεργοῦντας λαθραίως ἀνασκαφὰς ἀρχαιοκαπήλους εἶναι πρακτική. Τὴν εἴχομεν ὑποδείξει πρὸ καιροῦ, γράφοντες τότε περὶ τῆς ἐνεργουμένης καθ' ὅλην τὴν Ἀττικὴν ἀνασκαφῆς ἀπὸ χωρικοὺς καὶ περὶ τῆς λαθραίας ἐξαγωγῆς ἀρχαιοτήτων δι' ἱστιοφόρων ἀπὸ τὰς Ἀττικὰς παραλίας. Μόνον ἡ πρόοψις τοῦ χρηματικοῦ κέρδους θὰ πείσῃ τοὺς χωρικοὺς νὰ καταγγέλλουν εἰς τὰς ἀρχὰς τοὺς λαθραίως ἀνασκάπτοντας πρὸς ἀνεύρεσιν ἀρχαιοτήτων, οἱ ὁποῖοι ἐγέμισαν τὴν Ἀττικὴν Μεσογαίαν μὲ λάκκους, ὅπως γνωρίζουν οἱ ἐκδρομεῖς.

◆

ΣΠΥΡΟΣ ΤΣΑΓΚΑΡΗΣ Ὁ θάνατος τοῦ ἱδρυτοῦ τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἐφημερίδων Σπύρου Τσαγκάρη θὰ λυπήσῃ ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὸν εἶχαν γνωρίσει καὶ εἶχαν συνδεθῆ μαζί του καὶ ἰδιαιτέρως τὴν φάλαγγα τῶν δημοσιογράφων τῶν δύο τελευταίων γενεῶν: Ὁ ἁπλοῦς καὶ ἀπέριττος αὐτὸς ἄνθρωπος δὲν διεκρίνετο μόνον διὰ τὸ ὑγιὲς πρακτικὸν καὶ ὀργανωτικὸν πνεῦμα, ἀλλὰ καὶ διὰ τὰ αἰσθήματα τῆς κοινωνικῆς ἀλληλεγγύης ἅτινα καὶ ἐσχάτως ἔτι μετὰ τόσας δεκάδας ἐτῶν δὲν τὸν ἄφηναν νὰ λησμονήσῃ τὴν νυκτερινὴν σχολὴν τοῦ «Παρνασσοῦ», ὅπου ἐδιδάχθη τὰ πρῶτα γράμματα.... Χάρις εἰς τὸν Σπῦρον Τσαγκάρην ὁ Τύπος ἔλαβε τὴν ἀνάπτυξιν τὴν ὁποίαν ἔλαβε καὶ τὰ Ἀθηναϊκὰ φύλλα κυκλοφοροῦντα πρὸ τοῦ Τσαγκάρη εἰς ἑκατοντάδας μόνον ἀντιτύπων μεταξὺ τῶν... πολιτικομανῶν, ἐκυριάρχησαν ἔπειτα εἰς ὅλας τὰς ἐπαρχιακὰς πόλεις καὶ τὴν ὕπαιθρον. Χάρις εἰς τὸν Τσαγκάρην ἦλθαν τὰ πρῶτα κυλινδρικὰ πιεστήρια εἰς τὰς Ἀθήνας, χάρις εἰς αὐτὸν — διὰ τῆς πολυτίμου δῆλα δὴ ἐγγυήσεως τοῦ Πρακτορείου — ἐστάλησαν πρὸ μιᾶς 35ετίας οἱ πρῶτοι Ἕλληνες ἀνταποκριταὶ εἰς τὸ Ἐξωτερικόν. Τί ἂν ἐν τῷ μεταξὺ διὰ τῆς ἐξελίξεως, ἡ κηδεμονία αὐτὴ τοῦ Πρακτορείου κατέστη περιττή; Τί ἂν εἰς τὸ πρῶτον Πρακτορεῖον προσετέθη καὶ δεύτερον ἐξ ἴσου καλῶς λειτουργοῦν; Οὐδεὶς θὰ λησμονήσῃ τὸν Τσαγκάρην καὶ τὴν γενναίαν ὤθησιν τὴν ὁποίαν ἔδωκεν εἰς τὴν πρόοδον τοῦ Τύπου. Ὑπῆρξεν, εἰς τὸν κύκλον του, καὶ αὐτὸς ἕνας δημιουργός.

Ἀπὸ Πρωΐας εἰς Πρωΐαν

Ἑλληνικὰ τραγούδια

Ἔξη κεράκια στὴν ἀράδα....

Ἔξη κεράκια στὴν ἀράδα,
ἔξη κορμιὰ στὴ γῆ βαθειά...
Πλούσια φυτρώνει ἡ ἀγριάδα
κι' ἁπλώνει ἡ ἀγριομαραθιά.

Ἔξη κεράκια στὴν ἀράδα,
σ' ἔξη νεκροὺς μιὰ προσφορά,
Κάθε ψυχοῦλα μιὰ λαμπάδα,
κι' ὅλες μαζί, κάθε χαρά!

Ἔξη κεράκια στὴν ἀράδα,
κι' ἕνας ὁ τάφος ὁ στενός.
Σ' ἔξη νεκρῶν τόση πικράδα.
Πῶς μνέσκει ὁ πόνος ζωντανός;

Ἔξη κεράκια στὴν ἀράδα
καὶ λίγα γιούλια σκορπιστά.
Δυὸ πῆχες γῆ στὴ σκοτεινάδα,
κόσμον ὁλόκληρο βαστᾶ!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

◆

ΤΟ ΚΑΚΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ Ἡ συνάδελφος «Ἑστία», γράφουσα ἐπὶ τῆς ἀνακηρύξεως τῆς Ἑλληνίδος ὡς ἡγεμονίδος ἐν τῷ οἴκῳ της, διερωτᾶται ἂν ἡ ἡγεμονία αὐτὴ θὰ θελήσῃ νὰ ἐννοήσῃ, ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι παροῦσα εἰς τὸν οἶκόν της διὰ ν' ἀσκῇ τὴν ἡγεμονίαν της, ἢ μήπως θὰ ἐξευρεθῇ τρόπος νὰ τὴν ἀσκῇ δι' «ἀνθηγεμονίδος» — κατὰ τὸ σύστημα τῶν ἀντιβασιλέων. Εὐχόμεθα ἡ Ἑλληνὶς «ἡγεμονὶς» τοῦ οἴκου της νὰ μὴ ἀκολουθήσῃ τὸ παράδειγμα τοῦ πολιτικοῦ ἡγεμόνος τῆς συναδέλφου, ὁ ὁποῖος κυβερνᾷ περιοδεύων δὶς περίπου τοῦ μηνὸς ἀνὰ τὴν Εὐρώπην καὶ τὴν Ἀσίαν. Ἂν τὸ ἠκολούθει, θὰ ἀπουσίαζεν ἡ «ἡγεμονὶς» διαρκῶς σχεδόν, ἀσχολουμένη εἰς τὴν σύσφιγξιν τῶν ἐξωτερικῶν της σχέσεων...

◆

ΤΟ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΝ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ Ἐὰν ἀπὸ τὰς συζητήσεις τοῦ Θεολογικοῦ Συνεδρίου — ὅσον καὶ ἂν ἡ ἐπωνυμία του στενεύῃ τὴν ἐπιρροήν του ἐντὸς τῶν ὁρίων τοῦ δόγματος— πρόκειται ν' ἀποβῇ τίποτε τὸ ὠφέλιμον διὰ τὴν ἀρτιωτέραν κοινωνικὴν δρᾶσιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, τὸ Συνέδριον αὐτὸ θὰ εἶναι ἄξιον εὐχαριστιῶν. Ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον ἐνδιαφέρει τὸ πολὺ κοινὸν δὲν εἶναι, βεβαίως, αἱ θεολογικαὶ συζητήσεις καὶ αἱ δογματικαὶ βεβαιώσεις, ἀλλ' ἡ ἠθικὴ ἀνάτασις τὴν ὁποίαν θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ ἐπιφέρῃ ἡ Ἐκκλησία, δρῶσα μέσα εἰς τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον καὶ ἐπιδρῶσα ἐπὶ τῶν ἠθῶν καὶ τοῦ χαρακτῆρος τοῦ λαοῦ. Ἡ ἐπίδρασις αὐτὴ θὰ ἦτο πολύτιμος διὰ τὸ ἑλληνικὸν σύνολον, καίτοι τοῦτο δὲν εἶναι ἀπολύτως ὀρθόδοξον, διότι ἡ Ἑλλὰς ἔχει καὶ πολίτας καθολικοὺς ὡς καὶ ἄλλων δογμάτων καὶ ἄλλων θρησκειῶν. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἀριθμεῖ, ἐν τούτοις, ἐν Ἑλλάδι μεγίστην πλειονότητα πιστῶν ἐν σχέσει πρὸς τὰ ἄλλα βαλκανικὰ κράτη καὶ διὰ τοῦτο ἡ κοινωνική της ἐπίδρασις θὰ ἠδύνατο ν' ἀποβῇ ἀνυπολόγιστος, ἐὰν κατωρθοῦτο ν' ἀποκτήσῃ τὸ προσῆκον κῦρος ὡς παράγων πνευματικῆς καὶ ἠθικῆς προόδου.

◆

Ο ΙΑΒΕΡΗΣ Εἰς τὰς περὶ τὴν ἀγορὰν ὁδοὺς καὶ εἰς τὰ κεντρικώτερα σημεῖα τῆς πόλεως παρατηρεῖται καθημερινῶς τὸ θέαμα ἀστυνομικῶν ἐμφανιζομένων ἀπὸ τῆς γωνίας ἑνὸς δρόμου μὲ ὕφος τοὐλάχιστον Ἰαβέρη, ἐνῷ πανικόβλητοι σπείρονται πρὸς ὅλας τὰς διευθύνσεις, κρύπτονται εἰς τὰ ὑπόγεια, εἰσχωροῦν εἰς τὰ καφενεῖα καὶ εἰς τὰς αὐλὰς τῶν οἰκιῶν οἱ διάφοροι μικροπωληταί, οἱ ὁποῖοι δὲν ἔχουν φεῦ! τὴν ἄδειαν ποὺ ἀπαιτεῖ, καὶ δικαίως, ὁ ἀστυνομικὸς κανονισμός. Ὁ Ἰαβέρης παρακολουθεῖ τὸ θέαμα τῶν διασπειρομένων «ἐμπόρων τοῦ ποδαριοῦ» καὶ κατόπιν ἀπέρχεται κομπορρημονῶν καὶ ταλαντευόμενος. Οἱ μικροπωληταὶ ξετρυπώνουν ἀπὸ τὰς κρύπτας των καὶ τὸ ἐμπόριον ἐπανευρίσκει τὴν ἰδίαν του ὄψιν.

Τὸ θέαμα δὲν εἶνε ἐποικοδομητικὸν μήτε τῆς ἀξιοπρεπείας τῆς ἀστυνομίας μήτε τῆς φιλανθρωπίας ποὺ πρέπει νὰ διέπῃ τὰ μέτρα τῆς ἀστυνομίας, προκειμένου διὰ πτωχοὺς βιοπαλαιστάς. Ἐφ' ὅσον εἶνε ἀποδεδειγμένως πτωχοί, νὰ τοὺς δώσῃ ἄδειαν πωλήσεως δωρεὰν καὶ ὁ Ἰαβέρης νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν θέσιν του.

Ἀεροθεραπεία

Ὅταν ἔχῃ κανεὶς κάποιο πονόδοντο, δὲν ἀρκεῖ νὰ ἔχῃ ἕναν καλὸ γιατρό, ἀλλὰ νὰ ἔχῃ πρὸ παντὸς ἕναν εὔθυμο γιατρό. Ἕνα χαμόγελο παρηγορεῖ χίλιες φορὲς πειὸ πολὺ ἀπὸ μιὰ σοφὴ ἰατρικὴ βοήθεια.

Ὅταν ὁ σοβαρὸς γιατρὸς κορδώνεται μέσα στὴν ἄσπρη μπλοῦζα του καὶ σᾶς λέει:

— Ἔχει περιοστίτιδα!... Πρέπει νὰ τὸ ἀποσφραγίσωμεν διὰ νὰ δώσωμεν διέξοδον εἰς τὸ πῦον τοῦ ἀποστήματος ἀπὸ τὸ ριζικὸν τρῆμα, διὰ νὰ περάσῃ τὸ οἴδημα καὶ νὰ μπορέσωμε νὰ τὸ ἐξαγάγωμεν, διότι ἄλλως ὑπάρχει φόβος νὰ διατηρήσῃ τὸ πέταλον καὶ νὰ δημιουργήσῃ συρίγγιον...

Τότε, τὸ ταλαιπωρημένον ἀπὸ τὸν πόνον κεφάλι σας, ὅπου εἰς μάτην προσπαθεῖτε διὰ πρώτην φορὰν καὶ μὲ εὐχαρίστησιν, νὰ ἀνακαλύψετε ἐπὶ τέλους ρυτίδας, κάτω ἀπὸ τὸ πρήξιμο τῶν παρειῶν, τότε τὸ ταλαιπωρημένο κεφάλι σας φαντάζεται ἕνα ὁλόκληρονσυνεργεῖον μαραγκοῦ—ἢ καὶ ὀδοντιατροῦ, τὸ ἴδιο κάνει!—ταναλιες καὶ πριόνια καὶ σκεπάρνια νὰ ζωντανεύουν εἰς ἕνα εἶδος «μίκυ-μάους» καὶ νὰ ἐπιβουλεύωνται τὴν ἀκεραιότητα τοῦ κεφαλιοῦ σας.

Ὅταν ὅμως ὁ φαιδρὸς καὶ παρήγορος γιατρός σας ἀνοίγῃ τὸ δικό του στόμα, ὅπου ἡ σειρὰ τῶν ὡραίων δοντιῶν του δὲν σᾶς προδιαθέτει εἰς φθόνον, ἀλλὰ εἰς θαυμασμὸν καὶ γελαστὸς σᾶς πῇ:

— Ἆ!... Δὲν εἶναι τίποτε!... Νὰ τὸ ξεβουλώσουμε λιγάκι γιὰ νὰ ξεθυμάνῃ ἀπὸ κάτω, κι' ἅμα ξεπρησθῇ νὰ τοῦ κάνουμε «ἀεροθεραπεία»!...

Τότε ὁ πονόδοντός σας εἶναι τὸ εὐθυμότερο πρᾶγμα τοῦ κόσμου.

— Χά, χά, χά..., γιατρέ!... Ἀεροθεραπεία, ἔ;!... Ἀεροθεραπεία;... Ἀμ, βέβαια!... Πέταξέ το τὸ παληόδοντο, ἀφοῦ δὲν γίνεται τίποτε πειά!... Στεῖλε το νὰ κάνῃ «ἀεροθεραπεία» νὰ γλυτώνουμε!... Κι' ἄκου, γιατρέ!... Κύτταξε μὴν εἶναι καὶ κανένα ἄλλο, νὰ τὸ στείλουμε κι' αὐτὸ νὰ κάνῃ «ἀεροθεραπεία»!... Χαχαχά!... «Ἀεροθεραπεία!...

Αὐτὸ ἤτανε!... «Ἀεροθεραπεία»!... Ἔχετε κανένα δόντι χαλασμένο; Στεῖλτε το νὰ κάνῃ «ἀεροθεραπεία», καὶ πρὸ πάντων βρῆτε εὔθυμο γιατρό!

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Οἱ ἐνοικιασταὶ τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων

Καταρτισθὲν ἀπεστάλη εἰς τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας πρὸς ἐπεξεργασίαν Διάταγμα, διὰ τοῦ ὁποίου προβλέπεται ἔκπτωσις τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ φόρου δημοσίων θεαμάτων, εἰς ἣν περίπτωσιν διαπιστωθῇ ὅτι οὗτος εἰσέπραξε τέλη ἢ φόρους οἱουσδήποτε εἰς περιπτώσεις, κατὰ τὰς ὁποίας δὲν προβλέπεται εἴσπραξις φόρων.

Ἐπίσης συνεπάγεται ἔκπτωσιν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἡ ὑπ' αὐτοῦ εἴσπραξις τελῶν ἀνωτέρων τῶν ἐκ τοῦ νόμου προβλεπομένων.

Ἡ παράβασις διαπιστοῦται ὑπὸ τῶν ἐντεταλμένων τὴν ἐποπτείαν καὶ τὸν ἔλεγχον τοῦ φόρου, ἡ ἔκπτωσις δὲ ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, μετὰ γνωμοδότησιν εἰδικῆς ἐπιτροπῆς.

Δι' ἑτέρας διατάξεως ὁρίζεται ὅτι πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ Διατάγματα τῆς 14ης Μαΐου 1927 καὶ 24 Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους Τραπεζῶν, ὡς ἐγγυήτριαι ὑπὲρ ἐνοικιαστῶν φόρου δημοσίων θεαμάτων ἀναγνωρίζονται καὶ αἱ Τράπεζαι Ἑλλάδος, Ἀγροτική, Λαϊκὴ καὶ Πειραιῶς.

Θεατρικά

Ὁ ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ἀρντάντωφ ἐπιθεωρησιακὸς θίασος τῆς «Βαβυλωνία Ὅλα» καὶ ὁ ὀπερεττικὸς θίασος τοῦ κ. Σαμαρτζῆ συνεπτύχθησαν εἰς ἕνα μόνον θίασον καὶ ἀναχωρεῖ τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα εἰς Κων)πολιν, ὅπου θὰ δώσῃ μακρὰν σειρὰν παραστάσεων. Τοῦ νέου μεγάλου μουσικοῦ θιάσου μετέχουν αἱ κυρίαι Ζαζᾶ Μπριλλάντη, Ζοζὼ Νταλμάς, Ὑβόννη, Βλαδιμήρου, Σωτηρία Ἰατρίδου, Μαρ. Νέζερ, Γκιουζέπε, οἱ κ. κ. Ἀρνάντωφ, Κοφινιώτης, Φιλιππίδης, Μαυρέας, Ἰατρίδης, Κοντογιάννης καὶ ἄλλοι. Ὁ θίασος θὰ παίξῃ εἰς τὴν Πόλι ὅλες τὶς ὀπερέττες τοῦ κ. Σακελλαρίδη καὶ τοῦ κ. Χατζηαποστόλου καὶ τὰς ἐπιθεωρήσεις «Μέσα ὅλοι», «Ἔξω ὅλα» καὶ «Βαβυλωνία».

— Ὁ θίασος τῶν κ. κ. Βεάκη καὶ Γονίδη δίδει σήμερον εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς δύο παραστάσεις μὲ τὴν φάρσα «Σοῦκανε τὸ μάτι» καὶ τὸ δρᾶμα «Ὁ σκοτωμένος ποὺ βλέπει».

— Ἡ «Ριρίκα μας» συνεχίζεται εἰς τὸ θέατρον «Παπαϊωάννου», ὅπου θὰ παίζεται, ὡς προβλέπεται, ὅλον τὸν χειμῶνα.

Ἀθλητισμός

Ἡ "Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως" ἐνίκησε τὴν "Ἀλτάϊ" μὲ τέρματα 3—0

Τὸ σημερινὸν μὰτς Ὀλυμπιακοῦ—Παναθηναϊκοῦ

Ἡ τουρκικὴ «Ἀλτάϊ» ἔδωσε χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὴν δευτέραν της συνάντησιν μὲ τὴν ὁμάδα τῆς Ἑνώσεως Κωνσταντινουπόλεως καὶ τὸ μὰτς αὐτὸ παρὰ τὸ ἐργάσιμον τῆς ἡμέρας παρηκολουθήθη ἀπὸ ἀρκετὸν κόσμον μὲ ἐνδιαφέρον. Καὶ ἡ συνάντησις ὅμως αὐτὴ ὑπῆρξεν ἀτυχὴς διὰ τοὺς Τούρκους πρωταθλητάς, οἱ ὁποῖοι ἔφυγαν ἀπὸ τὸ γήπεδον μὲ τρία τέρματα εἰς βάρος των ἔναντι οὐδενός. Ἡ Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως ἔπαιξε χθὲς πολὺ ὡραῖα, ὅπως ἐπίσης ὡραῖα—καλύτερα ἀπὸ τὴν πρώτην φορὰν—ἔπαιξαν οἱ παῖκται τῆς Ἀλτάϊ. Μεταξὺ ὅμως τῶν δύο ὁμάδων ὑπῆρχεν ἡ ἑξῆς διαφορὰ ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐμφάνισιν αὐτῶν. Ἀπὸ τὴν Ἕνωσιν ἔπαιξαν ἰδιαιτέρως οἱ ὀπισθοφύλακες μὲ τοὺς μέσους, ἐνῷ ἀπὸ τὴν Ἀλτάϊ οἱ κυνηγοὶ καὶ ἡ ἄμυνα. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦτο αἱ ἐπιθέσεις τῆς Ἀλτάϊ νὰ μὴ καρποφορήσουν, ἐνῷ τῆς Ἑνώσεως κατέληξαν τρεῖς φορὰς εἰς τὰ ἀντίπαλα δίκτυα. Εἰς τὴν τουρκικὴν ὁμάδα δὲν ἔπαιξε ὁ καλύτερος παίκτης αὐτῆς Βαχάπ, τραυματισθείς, καὶ διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἡ ἐμπροσθία γραμμὴ ἐχώλαινε καταφανῶς. Κατώρθωσεν ὅμως νὰ ἐπιτύχῃ ἀρκετὰς καθόδους καὶ πολλὰ σοὺτ, χωρὶς ὅμως νὰ ἴδῃ τὰς προσπαθείας της στεφομένας ὑπὸ ἐπιτυχίας. Περὶ τὰ τέλη μάλιστα τοῦ πρώτου ἡμιχρονίου εἶχε καταφανῆ ὑπεροχὴν ἐπ' ἀρκετὸν καὶ ἐν τούτοις δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιτύχῃ τέρμα. Ἕνας λόγος διὰ τὸν ὁποῖον ἡ Ἀλτάϊ δὲν ἠδυνήθη νὰ ἔχῃ ἀποτελεσματικότητα εἶνε ὅτι οἱ μέσοι ἔπαιζαν πολὺ πίσω καὶ δὲν ἐβοηθοῦσαν ἐπαρκῶς τοὺς κυνηγούς. Ἐξετέλεσαν χρέη μᾶλλον ὀπισθοφυλάκων, ἐν ἀντιθέσει μὲ τοὺς μέσους τῆς Ἑνώσεως οἱ ὁποῖοι ἐκινοῦντο διαρκῶς ἐπάνω καὶ κάτω καὶ ἀπετέλουν μίαν πολὺ ἰσχυρὰν γραμμήν. Εἰργάσθησαν ὅμως καλὰ οἱ ὀπισθοφύλακες μαζὶ μὲ τὸν τερματοφύλακα, καὶ ἂν δὲν παρουσιάζετο ἐξησθενημένη ἡ ἐμπροσθογραμμὴ λόγῳ τοῦ τραυματισμοῦ τοῦ Βαχάτ, θὰ ἐλέγαμεν ὅτι ἡ Ἀλτάϊ εἶχε εἶχε καλυτέραν ἐμφάνισιν ἀπὸ ἐκείνην τῆς Πέμπτης, ἀνεξαρτήτως τοῦ ἂν δὲν ἐπέτυχε τέρμα. Ἕνα προσὸν τῶν παικτῶν τῆς Ἀλτάϊ εἶνε ὅτι δὲν κρατοῦν τὴν μπάλλα στὰ πόδια των καὶ τὴν στέλλουν ἄνευ χρονοτριβῆς στὸν προορισμόν της. Εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ ὑστεροῦν πολλαὶ ἑλληνικαὶ ὁμάδες, καὶ χθὲς ἀκόμη παῖκται τῆς Ἑνώσεως παρουσίασαν ἀδικαιολόγητον καθυστέρησιν εἰς τὴν διαβίβασιν τῆς σφαίρας. Ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν ὁμάδα θὰ ἀναφέρωμεν ἰδιαιτέρως τοὺς μέσους, οἵτινες ὑπῆρξαν οἱ καλύτεροι ἀπὸ ὅλους. Ἀπὸ τὴν ἄμυναν ὁ Μάλλιος καὶ πάλιν διεκρίθη, ἐνῷ ὁ Γιάμαλης μᾶς ἀναγκάζει νὰ εἴπωμεν ὅτι παίζει μᾶλλον διὰ τὴν ἐξέδραν, παρουσιάζων πολλάκις χαρακτηριστικοὺς... θεατρινισμούς. Οἱ κυνηγοί, ἐνισχυθέντες χθὲς μὲ τὸν Ἠλιάσκο, ἔκαμαν ὡραίους συνδυασμούς, ἀλλὰ ἦσαν βραδεῖς εἰς τὰ σοὺτ των. Τυχηρότερος ὑπῆρξεν ὁ Νεγροπόντης, ἐπιτυχὼν καὶ τὰ τρία τέρματα τῆς Ἑνώσεως, ἕνα εἰς τὸ πρῶτον ἡμιχρόνιον καὶ ἄλλα δύο εἰς τὸ δεύτερον. Ἡ Ἀλτάϊ ἀνέλαβε κατὰ καιροὺς τὴν πρωτοβουλίαν καὶ μερικά της ἐπικίνδυνα σοὺτ τῆς ἀπεκρούσθησαν ἀπὸ τὸν Γιάμαλην. Διαιτητὴς ὁ κ. Καμπουρόπουλος.

—Οἱ ἀγῶνες τοῦ «Πανελληνίου»

Σήμερον τὸ ἀπόγευμα ἄρχονται ἐν τῷ γυμναστηρίῳ τοῦ Πανελληνίου Γ. Σ. οἱ ἐτήσιοι ἐσωτερικοὶ ἀθλητικοὶ ἀγῶνες αὐτοῦ, εἰς τοὺς ὁποίους ἐδήλωσαν συμμετοχὴν περὶ τοὺς 150 ἄνδρες, ἔφηβοι καὶ παῖδες ἀθληταί. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων πλουσιώτατον θὰ ἐκτελεσθῇ ἐντὸς δύο ἡμερῶν.

Διὰ τὴν σημερινὴν ἡμέραν τῶν ἀγώνων ὡρίσθησαν τὰ κάτωθι ἀγωνίσματα:

1) Σειρᾶς ἀνδρῶν.

Δρόμοι 100 καὶ 800 μ. Ἅλματα εἰς ὕψος καὶ τριπλοῦν. Ῥίψεις. Λιθοβολία, ἐλευθέρα δισκοβολία, σφαιροβολία.

2) Σειρᾶς ἐφήβων.

Δρόμος 300 μ. Ἅλμα εἰς μῆκος. Ῥίψεις. Ἑλληνικὴ δισκοβολία, ἀκοντισμός.

Σειρᾶς παίδων.

Δρόμος 60 μ. Ἅλμα εἰς ὕψος. Πάλη νεοελληνική. Ἑλληνικὴ δισκοβολία.

4) Σειρὰ ἐλευθέρα.

Δρόμος 100 μ. μετ' ἐμποδίων.

—Χειροσφαῖρα

Ἐπίσης εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Πανελληνίου Γ. Σ. σήμερον τὴν πρωΐαν θὰ γίνουν αἱ τελικαὶ συναντήσεις τοῦ πρωταθλήματος χάντμπωλ Ἀθηνῶν.

Θὰ γίνουν αἱ κατωτέρω δύο ἐνδιαφέρουσαι συναντήσεις:

Ὥρα 9 1)2 π. μ. Ἐθνικὸς Γ. Σ.—Πανιώνιος Γ. Σ.

Ὥρα 16 1)2 π. μ. Πανελλήνιος Γ. Σ. —Νῆαρ Ἧστ.

—Τὸ σημερινὸν ποδοσφαιρικὸν μὰτς

Εἰς τὸ τερραὶν τοῦ Παναθηναϊκοῦ θὰ γίνῃ σήμερον 3ην μ.μ. ἡ φιλικὴ ποδοσφαιρικὴ συνάντησις τοῦ Ὀλυμπιακοῦ Πειραιῶς πρὸς τὸν Παναθηναϊκὸν Ἀθηνῶν.

Τὸ μουσικὸ συναίσθημα

Εἰς κομψὸν τόμον ἐξεδόθη τὸ νέον ἔργον τοῦ κ. Φάνη Μιχαλοπούλου ὑπὸ τὸν τίτλον: «Τὸ Μουσικὸ Συναίσθημα στὴν Πρωτόγονη μορφή του». Εἶναι μία ἐνδιαφέρουσα μελέτη τῆς ἐξελίξεως τοῦ μουσικοῦ συναισθήματος εἰς τὰς τρεῖς περιόδους τῆς Μαγείας, τῆς Θρησκείας καὶ τῆς Φυσιοκρατίας, κατὰ τὴν διαίρεσιν τοῦ συγγραφέως. Εἰς τὸ ἔργον τοῦτο ὁ κ. Μιχαλόπουλος παρουσιάζει ἐπίσης νέας ἀπόψεις περὶ τῆς γενέσεως καὶ τοῦ χαρακτῆρος τῆς ἀρχαίας τραγῳδίας.

Ἐκδόσεις.

Ἐξεδόθη περισπούδαστος λαογραφικὴ μελέτη τοῦ Μελενίκου ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ κ. Πέτρου Σ. Σπανδωνίδου.

— Κυκλοφορεῖ τὸ τεῦχος μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ «Διεθνοῦς Δελτίου Ἀστέρος» μὲ τὰ ἑξῆς περιεχόμενα: Ποίημα τοῦ Κρισναμοῦρτι, «Ἡ κατάπαυσις τοῦ φόβου, ὁμιλία τοῦ Κρισναμοῦρτι, Ἐρωτήσεις καὶ ἀπαντήσεις, «Πνευματικὴ πραγματοποίησις» ὁμιλία ὑπὸ Κρισναμοῦρτι, Δρομολόγιον τῆς περιοδείας ἐν Εὐρώπῃ.

ΔΥΟ ΚΑΡΔΙΕΣ Σ' ΕΝΑ ΒΑΛΣ
ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ
ΠΑΤΕ
ΔΕΟ

Συναυλίαι

Τὴν προσεχῆ Πέμπτην, ὥραν 6 ½ μ. μ. δίδεται εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» τὸ ρεσιτάλ τῆς διαπρεποῦς πιανιστρίας δ)δος Ἔφης Τσολάκη, ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς Πρεσβείρας τῆς Ρουμανίας κ. Λάνγκα Ρασκάνο.

— Σήμερον εἰς τὰ «Ὀλύμπια» ὥραν 11 π. μ. θὰ δοθῇ ἡ 5η Λαϊκὴ Συναυλία τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Ι. Μπουστίντουϊ. Ὡς σολὶστ λαμβάνει μέρος ἡ διακεκριμένη καλλιτέχνις τοῦ πιάνου δ)νὶς Ἔφη Τσολάκη μὲ τὸ 5ον Κοντσέρτο τοῦ Μπετόβεν. Ἐπίσης ἡ Ὀρχήστρα θὰ ἐκτελέσῃ τὴν Συμφωνίαν Φράνκ, τὴν Νορβηγικὴν Ραψῳδίαν τοῦ Λαλὸ καὶ τὴν Εἰσαγωγὴν τοῦ Ταγχώϋζερ τοῦ Βάγνερ.

ΕΙΣ ΤΟ ΝΤΕΛΙΣ
ΜΕΓΑΣ ΠΑΙΔΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ
[illegible]ρίου, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 4 1)2 — 9 1)2 μ.μ.
Ὅλοι νὰ φέρετε τὰ παιδιά σας εἰς τὸν χορὸν αὐτὸν ποὺ τὸν δίδει τὸ Παμμικρασιατικὸν Σωματεῖον πρὸς προστασίαν τῶν πτωχῶν προσφύγων.
Θὰ εὕρουν διάφορα παιγνίδια, ἀτραξιόν, κοτιγιόν, ποὺ θὰ εὐχαριστηθοῦν.
Ὅλα τὰ παιδιὰ εἰς τὸν χορὸν τοῦ Παμμικρασιατικοῦ Σωματείου εἰς τὸ «ΝΤΕΛΙΣ».

Ἀθῆναι
37 ὁδὸς Σταδίου
Μαθήματα ἰδιαίτερα ἐν τῇ Σχολῇ καὶ κατ' οἶκον.
Μάθημα δοκιμαστικὸν δωρεάν.
BERLITZ
ΖΩΣΑΙ ΓΛΩΣΣΑΙ
Ἀθῆναι
37 ὁδὸς Σταδίου
Ἐνάρξεις νέων τάξεων δι' ἀρχαρίους καὶ προχωρημένους μαθητάς.
Ἡ Σχολὴ ἐργάζεται καθ' ὅλον τὸ ἔτος. Γραφεῖον μεταφράσεων εἰς ὅλας τὰς γλώσσας. Στενογραφία Γαλλική, Ἀγγλικὴ καὶ Γερμανική.
ΔΕΟ

Τί θὰ ἀκούσωμεν εἰς τὸ ραδιόφωνον σήμερον Κυριακὴν

[Ὥρα Ἀθηνῶν.— Τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα σημεῖα τοῦ προγράμματος σημειοῦνται δι' ἀστερίσκων.]

ΛΕΙΨΙΑ (253.7 μ.). 6 μ. μ. Συναυλία χορῳδίας. 7 ½ μ.μ. Συναυλία μὲ τσίτερ. 8.35' μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας, μὲ ἔργα τῶν Γκέτς, Μπιζέ, Γκολντμάρκ, Ντβόρζακ.

ΖΑΓΚΡΕΜΠ (307 μ.). 6 μ. μ. Συναυλία τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ κουαρτέττου ἐγχόρδων.

* ΜΠΡΥΝΟ (342 μ.). 8 ½ μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας πνευστῶν. 9 ½ μ.μ. Μονόπρακτος ὄπερα τοῦ Ὄφφενμπαχ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.). 6 ½ μ. μ. Ρεσιτάλ τῆς σοπράνο Ντυσώ. 11.05' μ. μ. Συναυλία ὀρχήστρας πνευστῶν.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). 7 μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8 μ.μ. Συναυλία. 10 ¼ μ.μ. Συναυλία βιεννέζικης ὀρχήστρας. 10 ¾ μ. μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 11 μ.μ. Μέρη ἀπὸ τὶς ὄπερες «Μιρέϊγ», «Ἀρλεζιάννα» καὶ «Βέρθερος». 11 ½ μ.μ. Συνέχεια τῆς συναυλίας μὲ τὴν «Ἀρλεζιάννα» καὶ «Καβαλλερία Ρουστικάνα». 12 ¼ μ.μ. Συμφωνικὴ ὀρχήστρα. 12.40' μ.μ. Συναυλία.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394. 2 μ.). 6 ½ μ.μ. Συναυλία. 9 μ.μ. Συναυλία ὀρχήστρας μὲ ἔργα τῶν συνθετῶν Σμέλινγκ, Μόζαρτ καὶ Λέχαρ. 9 ¾ μ.μ. Ρεσιτάλ τῆς πιανιστρίας Ἴρμας Σένμπεργκ μὲ συνθέσεις Μπετόβεν, Σοπὲν καὶ Ραβέλ. 10 ¼ μ.μ. Συνέχεια συναυλίας μὲ ἔργα Μπιζὲ καὶ Λίστ.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430.4 μ.). 9 μ.μ. Ἐθνικὰ τραγούδια ἀπὸ τὴν κ. Ἀλεξάνδροβιτς. 9 ½ μ.μ. Κωμῳδία. 10 μ.μ. Συναυλία βιολιστοῦ μὲ συνθέσεις Μπετόβεν, Κράϊσλερ, Μέντελσον καὶ Μόζαρτ. 11.50' μ. μ. Συναυλία. Μέρη ἀπὸ τὶς ὀπερέττες: «Πριγκήπισσα τῆς Τσάρντας» καὶ «Πριγκήπισσα τῶν δολλαρίων».

* ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 μ. μ. Συναυλία. 9.40' μ.μ. «Εὔα» ὀπερέττα τοῦ Λέχαρ.

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). 8 ½ μ.μ. Συναυλία. 9 ½ μ.μ. Μουσική. 10 μ.μ. Μεταβίβασις ὄπερας. Κατόπιν ἐλαφρὰ μουσική.

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 6 ½ μ.μ. Μουσικὴ δωματίου. 8.40' μ.μ. Ρεσιτάλ τῆς Μαρία Φρόϋντ μὲ τραγούδια τῶν Μπράμς, Βουϊλλερμόζ, Ραβέλ, Ντὲ Φάλλα, Μανὲν καὶ Νιβαντόβσκι. 9.10' μ.μ. «Τὸ γαλάζιο πουλί» ἔργον τοῦ Μαίτερλινγκ. 11.40' μ.μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Βατσέκ.

* ΒΟΥΔΑΠΕΣΤΗ (550.5 μ.). 9 μ.μ. Μέρη ἀπὸ τὴν ὀπερέττα «Ἄσπρη ὀρχιδέα» τοῦ Κίσλεϋ-Χαλάς. 10 ½ μ.μ. Συναυλία. Κατόπιν συναυλία τσιγγάνικης ὀρχήστρας.

—Τί θὰ ἀκούσωμεν αὔριον Δευτέραν

ΛΕΙΨΙΑ (253.7 μ.). 8 ½ μ. μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Ἔνναι Τσαϊκόφσκυ, Κίντζλ, Συππέ, Εὔσλερ, Λέχαρ. 10.40' μ.μ. Τραγοῦδι καὶ κουαρτέττο ἐγχόρδων. Τρία τραγούδια τοῦ Χόφμανσταλ γιὰ τενόρο καὶ Κουαρτέττο. Κατόπιν μουσικὴ χοροῦ.

ΛΟΝΔΙΝΟΝ (356.3 μ.). 7 ¼ μ. μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Τζὰκ Παίην. 8.40' μ.μ. Σεξτέττο καὶ ὁ βαρύτονος Μόρελ. 10.35' μ. μ. Στρατιωτικὴ μπάντα. 11 ¾ μ. μ. Μουσικὴ χοροῦ ὑπὸ τῆς ὀρχήστρας Παίην. 12 ½ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ.

ΤΟΥΛΟΥΖΗ (385.1 μ.). 7 μ. μ. Συναυλία. 7.15' μ. μ. Καντσονέττες. 7 ¾ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8 ½ μ.μ. Μουσικὴ χοροῦ. 8.55' μ. μ. Ἀργεντινὴ ὀρχήστρα. 9 ¾ μ. μ. Συναυλία. 1 μ. μ. Μελῳδίαι. 1 ¼ μ.μ. Στρατιωτικὴ μουσική. 1 ½ μ. μ. Ντουέττα. 1 ¾ μ.μ. Τζάζ.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ (394.2 μ.). 9 μ.μ. Κύμβαλον. Ρουμανικὰ λαϊκὰ τραγούδια. 9 ¾ μ.μ. Ἡ Μία Πεταλὰ θὰ τραγουδήσῃ τραγούδια τοῦ Σοῦμπερτ καὶ Σοῦμαν. 10 ¼ μ.μ. Μουσικὴ δωματίου.

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙ (430.4 μ.). 7 μ.μ. Συναυλία ἀπὸ τὸ καφ. «Μόσχα». 9 μ. μ. Συναυλία μὲ συνθέσεις Γκουνὸ καὶ Γκρήγκ. 9.50 μ. μ. Συναυλία τραγουδιοῦ μὲ ἔργα Ντεμπυσύ, Στραβίνσκυ, Προκόπιεφ καὶ Ζιράκ. 10.20' μ.μ. Συναυλία πιάνου. Λίστ: «Θρύλος». Λίστ: Σονέττο τοῦ Πετράρχη. Γκρήγκ: Σονάτα. 11.20' μ. μ. Ἐθνικαὶ μελῳδίαι ἀπὸ τὸ Κουαρτέττο Μακσίμοβιτς.

ΡΩΜΗ (441.2 μ.). 6 ½ μ. μ. Συναυλία. 9.40' μ. μ. Συναυλία μὲ ἔργα Ἰταλῶν συνθετῶν.

* ΠΡΑΓΑ (486.2 μ.). 8 μ.μ. Μεταβίβασις ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ θεάτρου.

* ΜΙΛΑΝΟ (500.8 μ.). Ποικίλη συναυλία. 10 μ.μ. Ποικίλη συναυλία. 10 ½ μ. μ. Συναυλία ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Μασκάνι.

* ΒΙΕΝΝΗ (516.3 μ.). 7 μ. μ. Κωδωνοκρουσία. 8 ½ μ. μ. Ὄπερα εἰς μίαν πρᾶξιν τοῦ Μπίττνερ. Κατόπιν «Παληάτσοι» τοῦ Λεονκαβάλλο. 11.10' μ. μ. Συναυλία τῆς ὀρχήστρας Γκωντριό.

* ΒΑΡΣΟΒΙΑ (1411.7 μ.). 6 ¾ μ.μ. Ἐλαφρὰ μουσική. 9 ½ μ.μ. «Μπαγιαντέρα», ὀπερέττα τοῦ Κάλμαν. 12 μεσ. Μουσικὴ χοροῦ.

Τὰ Καλλιστεῖα τοῦ 1931

Ἐπισπεύδεται ἡ ἀπαιτουμένη προεργασία διὰ τὴν ὀργάνωσιν τῆς ἑορτῆς τῶν Καλλιστείων πρὸς ἀνάδειξιν τῆς ὡραιοτέρας Ἑλληνίδος.

Παρεκλήθησαν νὰ μετάσχουν εἰς τὴν κριτικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων κ. Σ. Μερκούρη ἔγκριτοι καλλιτέχναι καὶ λόγιοι οἱ κ.κ. Κ. Δημητριάδης διευθυντὴς τῆς Σχολῆς Καλῶν Τεχνῶν, Κ. Παρθένης καὶ Θωμόπουλος καθηγηταὶ τῆς Σχολῆς, Ζ. Παπαντωνίου διευθυντὴς τῆς Πινακοθήκης, οἱ κ. κ. Σπ. Μελᾶς, Ἀρ. Καμπάνης, Μ. Μαλακάσης καὶ Μ. Λιδωρίκης, αἱ κυρίαι Εὔα Σικελιανοῦ καὶ Ἀγγελικὴ Χατζημιχάλη, ἐκ μέρους δὲ τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς «Ἑνώσεως Συντακτῶν» ὁ πρόεδρος κ. Ε. Ἀσημακόπουλος, ὁ γεν. γραμματεὺς κ. Β. Βεκιαρέλης καὶ ὁ κ. Σ. Κτενάβέας ὡς γραμματεὺς τῆς ἐπιτροπῆς. Ἡ ἐπιτροπὴ θὰ συμπληρωθῇ καὶ δι' ἑνὸς ἀρχαιολόγου.

Ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ κληθῇ ἡ ἐπιτροπὴ πρὸς καθορισμὸν τοῦ ἔργου της, θὰ ὁρισθῇ δὲ ἡ ἡμέρα τῆς προσκλήσεως ἐνώπιόν της τῶν δίδων, αἱ ὁποῖαι θὰ μετάσχουν τοῦ διαγωνισμοῦ. Ἐπαναλαμβάνεται ὅτι ἀπόλυτος ἐχεμύθεια θὰ τηρηθῇ ὡς πρὸς τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων καὶ οὐδεὶς ἄλλος θὰ λάβῃ γνῶσιν πλὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς.

Ἐν τῷ μεταξὺ εἰς τὰ ἐπαρχιακὰ κέντρα ὀργανοῦνται πυρετωδῶς τὰ καλλιστεῖα. Τὴν ἐρχομένην Κυριακὴν θὰ διεξαχθῇ ἡ ἑορτὴ εἰς τὸν Πειραιᾶ, κατόπιν εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, Πάτρας, Ξάνθην, Σπάρτην, Φλώριναν, Διδυμότειχον καὶ ἄλλας ἐπαρχιακὰς πόλεις.

Τὸ ἐνδιαφέρον διὰ τὰ Καλλιστεῖα ἐκδηλοῦται παντοῦ ζωηρότατον.

Ἐκθέσεις.

Εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Νῆαρ Ἧστ Ρελήφ, ὁδὸς Σταδίου 16, ἐκποιοῦνται εἰς πολὺ χαμηλὰς τιμὰς ὡραιότατα ἔπιπλα εἰς πλουσίαν συλλογήν, κατασκευασθέντα εἰς τὰ ἐργαστήρια τοῦ ἐν Σύρῳ διαλυθέντος ὀρφανοτροφείου τῆς ὀργανώσεως. Ἡ ἔκθεσις θὰ διαρκέσῃ ὀλίγας ἀκόμη ἡμέρας.

Θέατρα.

(Ἀπογευματιναὶ - Ἑσπεριναὶ)

ΑΛΑΜΠΡΑ (Ὀπερέττα Σαμαρτζῆ). «Ἡ ἀδελφή μου κ' ἐγώ».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Βαβυλωνία Ὅλα» ἐπιθεώρησις.
ΜΟΝΤΙΑΛ (Ἐπιχ. Μακέδου). «Ντελίριο ρεβῦ», ὀπερέττα τοῦ κ. Σακελλαρίδη.
ΟΛΥΜΠΙΑ. Ὥρα 11 π.μ. Ἡ Λαϊκὴ Συναυλία τῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν μὲ σολίστ τὴν δίδα Ἔφη Τσολάκη.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. (Ἐλευθ. Μουσικὴ Σκηνή). «Ἡ Ριρίκα μας».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Στὸ Δυτικὸ μέτωπο».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Αἱ ἀερομαχίαι τοῦ Δυτικοῦ μετώπου».
ΙΝΤΕΑΛ. «Θεία Δίκη» μὲ τὴν Κόμψον καὶ τὸν Σόνυ Μπόϋ».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Οἱ δύο κόσμοι».
ΟΥΦΑ. «Ἡ γλύκα τῆς ἀγάπης» μὲ τὸν Βικτὼρ Μπουσέ.
ΠΑΝΘΕΟΝ «Κατηγορουμένη ἐγέρθητι!» μὲ τὴν Γκαμπὺ Μορλαί.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ «Χὸρ-Χὸρ Ἀγᾶς», ὀπερέττα Τουρκική.
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ἡ κόκκινη γυναῖκα» μὲ τὴν Λύα Ντὲ Πούτη.

Συνοικιακά

Α.Ο.Δ.Ο. «Τραφαλγκάρ».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Μασκοφόροι».
ΑΡΗΣ. «Μαμᾶ Κολυμπρί».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἐρυθρὰ πόλις».
ΕΛΛΑΣ (Ὁμιλῶν). «Ἀπάχης».
ΚΡΥΣΤΑΛ. «Τραγῳδία στὴν Κίνα».
ΠΑΛΛΑΣ. «Ματωμένες θάλασσες».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Ὡραία ἀπάχισσα».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἀπὸ τὸ Μέτωπο».

Πειραιεὺς

ΑΪ ΛΑΪΦ. «Καρδιὲς στὴν ἐξορία».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Θ. Βεάκη - Γονίδη). Ἀπ. «Σοῦκανε τὸ μάτι», Ἑσπ. «Ὁ σκοτωμένος ποὺ βλέπει».
ΚΑΠΙΤΟΛ. «Τὸ φίλημα».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ «Κόλασις στὴ θάλασσα».

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΥ
ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ
ΠΑΤΕ
ΔΕΟ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀρραβῶνες

Ὁ κ. Παναγιώτης Γ. Δερεζέας, δικηγόρος, καὶ ἡ δὶς Μαρία Πιέρρου Κουλουφάκου, ἐμνηστεύθησαν.

—Βλαδίμηρος Α. Φιλίπποβιτς - Λίτσα Ἰω. Οἰκονόμου, ἠρραβωνίσθησαν.

— Βασίλειος Κουγεντάνης - Ἀναστασία Τεκιόζογλου, ἠρραβωνίσθησαν.

Γάμοι

Γεώργιος Κ. Παπαδημητρίου, Εὐ Χρ. Σεραϊδάρη, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των ἐν Ἀμβούργῳ τὴν 18ην Δεκεμβρίου 1930.

— Ὁ κ. Παῦλος Θ. Ἀλέπης, λοχαγὸς Πυροβολικοῦ ἐ. ἀ. καὶ ἡ δ. Φλώρα Ο. Ἐρετράουτ ἐνυμφεύθησαν. Παράνυμφος παρέστη ὁ κ. Ἀθανάσιος Π. Παναγιωτάκος, ταγματάρχης πεζικοῦ ἐ. ἀ.

— Νικόλαος Λιάτσικας - Φωφὼ Ματθία ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των.

Καταστήματα

—ΘΕΛΟΜΕΝ ΝΑ ΣΑΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΣΩΜΕΝ. Μὴν περιμένετε τὴν τελευταίαν ὥραν νὰ μᾶς ἐπισκεφθῆτε, ἡ κατανάλωσίς μας εἶνε τεραστία. **ΔΟΣΑΤΕ ΜΑΣ** ἐγκαίρως τὰς παραγγελίας σας. **ΑΝΘΗ—ΦΥΤΑ—ΒΑΖΑ.** Ἀγγ. Δ. Ἀγαλιώτης καὶ Σία. Σταδίου 15. Τηλέφ. 53-79.

ΚΗΔΕΙΑΙ

Τὸν προσφιλῆ ἡμῶν σύζυγον, πατέρα, πάππον καὶ ἀδελφὸν

ΣΠΥΡΙΔΩΝΑ Κ. ΤΣΑΓΓΑΡΗ

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν μ.μ. ἐκ τῆς οἰκίας του (ὁδὸς Ἀστερίου 11) εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος (Πλάκας).

Ἐν Ἀθήναις τῇ 4 Ἰανουαρίου 19

Ἡ τεθλιμμένη σύζυγος: Παρασκ Σ. Τσαγγάρη. Τὰ τέκνα: Περσεφ Ι. Ἀναγνωστοπούλου, Φρόσω Τσαγγάρη. Ἰωάννης Χ. Ἀναγνωσ πουλος. Ὁ ἀδελφός: Βασίλειος Τσαγγάρης. Οἱ ἔγγονοι. Οἱ ἀνεψιοί.

Τὸν ἀγαπημένον μας ἀδελφὸν καὶ θεῖον

ΓΑΒΡΙΗΛ ΙΕΡΕΜΙΑΔΗΝ
(Ἐτῶν 65)

θανόντα χθὲς κηδεύομεν σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π.μ. ἐκ τῆς οἰκίας μας κειμένης ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Κνημηνῶν 33, εἰς τὸν ἱερὸν ναὸν τοῦ Α' Νεκροταφείου.

Οἱ ἀδελφοί: Καλλιόπη Ἰωαννίδου, Περικλῆς Ἱερεμιάδης, Βασιλικὴ Ἱερεμιάδου. Οἱ ἀνεψιοί: Ἄννα, Διαλεκτή, Μιλτιάδης. Οἱ συγγενεῖς. (Ἰδιαίτεραι προσκλήσεις δὲν θὰ σταλῶσιν).

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ

Ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τοῦ Α' Νεκροταφείου ἐτελέσαμεν χθὲς τεσσαρακονθήμερον ἀρχιερατικὸν μνημόσυνον ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς τοῦ πολυαγαπητοῦ μας ΒΑΣΙΛΑΚΗ.

Ἡ μητέρα: Οὐρανία Σκαλιόρα. Ἡ σύζυγος: Εἰρήνη. Τὸ τέκνον: Κωνσταντῖνος.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Πάντας τοὺς συμμερισθέντας τὴν λύπην μας ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς θυγατρός μας, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς.

Ἐμμ. Ζ. Γεωργιάδης. Ἀντιγόνη Ἐ. Γεωργιάδου

ΩΔΕΙΟΝ ΑΘΗΝΩΝ
1871
ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΛΥΜΠΙΑ
Σήμερον ὥραν 11 π.μ. δίδεται ἡ
5η ΛΑΪΚΗ ΣΥΝΑΥΛΙΑ
τῆς Συμφωνικῆς Ὀρχήστρας τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν.
Διευθυντὴς Ὀρχήστρας
Ι. ΜΠΟΥΣΤΙΝΤΟΥΪ
Σολίστ
ΕΦΗ ΤΣΟΛΑΚΗ
πιάνο
Τὰ εἰσιτήρια πωλοῦνται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Ὠδείου Ἀθηνῶν καὶ εἰς Θέατρον «ΟΛΥΜΠΙΑ».

ΑΥΡΙΟΝ Ο ΑΥΡΙΟΝ
ΧΑΡΟΛΔ ΛΟΫΔ
Ο ΣΥΜΠΑΘΕΣΤΕΡΟΣ
Ο ΛΕΠΤΟΤΕΡΟΣ
Ο ΥΠΕΡΟΧΩΤΕΡΟΣ
ΚΩΜΙΚΟΣ
σᾶς προσκαλεῖ εἰς τὴν πρώτην του ΗΧΗΤΙΚΗΝ ταινίαν
„ΟΛΟΤΑΧΩΣ"
ΘΑ ΓΕΛΑΣΕΤΕ περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλη φορά διότι εἶνε
Η ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΕΠΙΤΥΧΙΑ
ΑΥΡΙΟΝ ΑΥΡΙΟΝ
ΙΝΤΕΑΛ
ΟΜΙΛΩΝ
ΔΕΟ

σκάσῃ». (2). Ἐπίσης καὶ ἐν Ἠπείρῳ. (3). Ἐν Λευκάδι, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ τῆς Πελοποννήσου, συμπληροῦσι τὴν ἐπῳδὴν διὰ δευτέρου στίχου, καταρώμενοι τὸν κακολογοῦντα τυχὸν γείτονα:

κι' ἂν εἶνε κακογείτονας, κακὴ φωτιὰ
[ν' τὸν κάψῃ!

Καὶ ἐν Κεφαλληνίᾳ, νομίζοντες ἀπαίσιον τὸν κροταλισμὸν ἐπιλέγουσιν:

Ἂν εἶσαι φίλος νὰ καῇς,
ἂν εἶσ' ὀχτρὸς νὰ σκάσῃς,
ἂν εἶσαι κακοθελήτης
νὰ μὴ συφτάσῃς νά ρτῃς.

Ἐν Λευκίμῃ τῆς Κερκύρας προστίθεται καὶ τρίτος στίχος εἰς τὴν ἐπῳδήν, ὁ δὲ δεύτερος ἔχει ἄλλην κατάραν:

κι' ἂν εἶνε κακογείτονας,
τὰ μάτια νὰ τοῦ βγοῦνε,
τὰ σπίτια του νὰ πέσουνε,
νὰ ξεθεμελιωθοῦνε.

Ὁμοίως καὶ ἐν Σύμῃ προσθέτουσι δεύτερον στίχον παλιλλογοῦντες:

Ἂν εἶσαι φίλος νὰ χαρῇς, ἂν εἶσ' ὀχ-
[τρὸς νὰ σκάσῃς,
κι' ἂν εἶσαι καταναλιστής, νὰ σκάσῃς,
[νὰ πλαντάξῃς!(4)

Ἐνιαχοῦ δ' ἐπεκτείνουσι τὴν μαντικὴν ταύτην κατά τινα ἀναλογίαν καὶ ἐπὶ σωματικῶν παθήσεων, διεγειρουσῶν τὸ συναίσθημα καύσεως. Ἐν Ἠπείρῳ ὅταν σὲ καίῃ ὁ λαιμὸς χωρὶς νὰ φάγῃς τίποτε, λέγουν πῶς «κάποιος σε κρένει». Ἐν Διμιτσάνῃ «ὅταν τὸν τρώῃ κανένα ὁ λαιμός του», εἶνε σημεῖον πῶς κάποιος τὸν γλωσσοτρώει. Καὶ πρὸς ἀποτροπὴν καρφώνουν μιὰ βελόνα στὸ πάτωμα ἢ στὸν τοῖχο καὶ ἔτσι καρφώνουν τὸν «ἐχτρό».

Αἱ δοξασίαι αὗται εἶναι κοιναὶ καὶ εἰς ἄλλους λαούς. Ἐν Παλέρμῳ τῆς Σικελίας ὅταν κροτῇ ἡ βομβῇ ἡ πυρὰ πιστεύουν ὅτι μακρυνὸν πρόσωπον ὁμιλεῖ δι' αὐτούς. (5). Οἱ Βλάχοι τῆς Βουκοβίνας τὸν κρότον τῶν ἀνθράκων ἐν τῇ ἑστίᾳ ὑπολαμβάνουν ὡς σημεῖον ὅτι κακολογεῖται ὁ οἰκοδεσπότης καὶ πρὸς ἀποτροπὴν ἀναδεύουν τοὺς ἄνθρακας μὲ τὴν πυράγραν. (6). Πολλαχοῦ τῆς Γερμανίας ὁ κρότος τῶν ἀνθράκων ἐξηγεῖται ὡς σημαίνων κακολογίαν ἢ ἔριδας, πρὸς ἀποτροπὴν δὲ πτύουν ἐπὶ τῆς πυρᾶς ἢ ρίπτουν εἰς αὐτὴν ἅλας διὰ νὰ πάθῃ ὁ κακολόγων. Ἔριδας δ' ἐν τῇ οἰκίᾳ σημαίνει κατὰ τὰς δοξασίας τῶν Βουλγάρων.

Πλὴν δὲ τούτων καὶ ἄλλα προγνωστικὰ συνάγουσιν ἐκ τῆς παρατηρήσεως τοῦ πυρός. Ἐν Τήνῳ λέγουσιν «ὅταν πετᾷ ἡ φωτιὰ σπίθαις, ξένος θὰ σ' ἔλθ'.» Ἐν Πλαγιᾷ τῆς Βονίτσης ὅτι ὅταν ὁ φοῦρνος λαλῇ, προμηνύει τὴν ἔλευσιν φίλου. Ἐν Ρεκοῦνι τῆς Γορτυνίας ὅτι ὅταν ἐκ τῆς πυρᾶς ἀναπηδήσῃ μετὰ κρότου ἄνθραξ ἀναμένεται μουσαφίρης. (7). Καὶ ἐν Γερμανίᾳ ὁμοίως ἐπικρατεῖ ἡ δοξασία, ὅτι ὅταν σπινθηρίζῃ τὸ πῦρ ἐν τῇ ἑστίᾳ προμηνύεται ἐπίσκεψις, καθὼς ἐπίσης καὶ ὅταν τρίζῃ τὸ πῦρ ἐν τῇ θερμάστρᾳ ἢ πέσουν ἔξω τῆς θερμάστρας ἄνθρακες. Ἐν Οὐκρανίᾳ σημεῖον ἐπισκέψεως θεωρεῖται ὁ σπινθηρισμὸς τῆς ἑστίας, ἐν δὲ τῇ κάτω Νορμανδίᾳ τὸ φύσημα τοῦ καιομένου χλωροῦ δαυλοῦ.

Παρατηροῦσι δὲ καὶ τὴν πύρωσιν τοῦ τρίποδος (κοινῶς σιδεροστιᾶς ἢ πυροστιᾶς), ὅταν ἐξάγεται ἐκ τῆς ἑστίας, καὶ μαντεύονται ἐκ τῆς σπινθηροβολίας αὐτοῦ. Εἰς τὰ Λεβέτσοβα τῆς Λακεδαίμονος «ὅταν εἰς τὴν σιδεροστιὰν μένουν μικραῖς σπίθαις, εἶναι σημεῖον ὅτι κάποιος μουσαφίρης θὰ ἔλθῃ». Ἐν Πλαγιᾷ τῆς Βονίτσης σπινθῆρες ἐκπεμπόμενοι ἐκ τοῦ τρίποδος κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτοῦ ἐκ τῆς πυρᾶς, ἕνεκα ἀναφλέξεως τῆς καπνιᾶς του, προμηνύουν εἴσπραξιν χρημάτων. Τὸ αὐτὸ πιστεύουν καὶ ἐν Λακκοβικίοις τῆς Μακεδονίας. Ἐν Ἠπείρῳ «ὄντα σκαντιλιθρίζ' ἡ πυρουστιά, σημαίνει πῶς μετράει ὁ νοικοκύρης τὰ γρόσια του 'στὰ ξένα». Ἐν Εὐρυτανίᾳ ὁμοίως θεωρεῖται προμήνυμα εἰσπράξεως χρημάτων ἀφθόνων ἂν οἱ σπινθῆρες πέσωσιν ἐντὸς τῆς ἑστίας, ἀλλὰ ταχέως δαπανηθησομένων ἂν πέσωσιν ἐκτός· ἀλλ' ἐπίσης πιστεύεται ὅτι εἶναι σημεῖον ὅτι ὑπάρχουσιν ἐχθροὶ τῆς οἰκογενείας. Ἐν Ἀδριανουπόλει ἡ σπινθηροβολία τοῦ ἐπὶ τοῦ τρίποδος τηγανίου ἢ τῆς χύτρας προμηνύει εὐτυχίαν, ἂν δ' ὑπάρχῃ ἐν τῇ οἰκίᾳ νεᾶνις ἐν ὥρᾳ γάμου, ἀφεύκτως θὰ γίνῃ ἀρραβῶν καὶ γάμος μετὰ πλουσίου νέου. Τοὐναντίον δὲ ἐν Φαναρίῳ τῆς Θεσσαλίας πιστεύουν ὅτι «ἂν ἡ πυρουστιά, ὅταν εἶναι 'στὴ φωτιά, ἔχῃ σπίθαις, πῶς σημαίνει ἀσθένειαν ἢ χρέος». Ἐν Πελοποννήσῳ δὲ ὑπολαμβάνεται ὡς σημεῖον κακολογίας, ἤτοι ταυτίζεται πρὸς τὸ ἐκ τῶν κρότων τῶν ἀνθράκων μάντευμα. Εἰς τὰ Βούρβουρα τῆς Κυνουρίας «ἅμα ἀνάψῃ ἡ σιδεροστιὰ ἢ ἡ τέντζερης καὶ καίονται, κατακρένουν οἱ ἀποξινοὶ τὸ σπίτι». Εἰς Ρεκοῦνι τῆς Γορτυνίας θεωρεῖται ὡς σημεῖον ὅτι «μᾶς γλωσσοτρώγουν». Εἰς τὴν Λάσταν δὲ τῆς αὐτῆς ἐπαρχίας ὅταν ἡ σιδεροστιὰ ἢ ἡ τσουκάλα (χύτρα) σπινθηροβολοῦν, καιομένης τῆς ἐπ' αὐτῶν λιγνύος ἐκ τοῦ κάτωθεν πυρός, λέγουν ὅτι κάποιος μᾶς γλωσσοτρώει καὶ καταρῶνται: «Νὰ φᾶν τὰ νύχια τους» ἢ «νὰ βγοῦν τὰ μάτια τους». Καὶ εἰς τοὺς Ἀργυράδες τῆς Κερκύρας, «ὅποντας βγάλουμε τὸ ντάβά μας ἀπὸ τὴ στιὰ κι' ἀπετάει ἀποκατωθιὸ μοναχός του σπίθαις - σπίθαις, λέμε πῶς μᾶς κατακρένουνε οἱ ὀχθροί μας». — Παραπλήσιοι δοξασίαι φέρονται καὶ παρ' ἄλλοις λαοῖς. Ἐν Ἰσνέλῳ τῆς Ἰταλίας, ἂν εἰς τὴν καπνιὰν τῆς χύτρας, ἐπὶ τῆς πυρᾶς εὑρισκομένης, ἐπιφαίνωνται λαμπροὶ σπινθῆρες, ἐξηγοῦνται ὅτι σημαίνουσι προσεχῆ καὶ ἀσφαλῆ ἐπάνοδον ἀποδημοῦντος, ἂν δ' ἀμυδροί, ἔξοδον ἢ δυστυχίαν. Ἐν Γερμανίᾳ (Ἔρτσγκεμπίργκε) ἂν εἰς τὴν χύτραν κατὰ τὴν ἐξαγωγὴν αὐτῆς ἐκ τῆς πυρᾶς μείνωσι προσκεκολλημένοι ἄνθρακες, ὑποτίθεται ὅτι προμηνύουσι προσεχῆ ἐπίσκεψιν.

Καὶ ἡ ἀναλαμπὴ λύχνου ἢ κηρίου θεωρεῖται ὡς προαγγέλλουσα συμφοράν, κατὰ δοξασίαν, τὴν ὁποίαν ἀναφέρει ὁ Lawson μὴ σημειῶν ποῦ ἐπιχωριάζει αὕτη. Ὁ αὐτὸς συγγραφεὺς ἀναφέρει καὶ ἑτέραν διὰ τοῦ πυρὸς μαντικήν, δυστυχῶς ἐπίσης ἄνευ δηλώσεως τοῦ τόπου, ὅπου ἐπικρατεῖ ἢ τοῦ ἀνακοινώσαντος περὶ ταύτης. Εἰς τὸν τρόπον τοῦτον τῆς μαντικῆς προσφεύγουσιν οἱ ἀρραβωνισμένοι. Ἐπὶ ἀνημμένου ἄνθρακος τῆς ἑστίας, ὡς λέγει, ἐπιθέτουσι δύο φύλλα βασιλικοῦ καὶ ἂν μὲν ταῦτα μείνωσιν ἀσάλευτα καὶ καῶσιν ἀψοφητί, εἶναι σημεῖον ὅτι τὸ ἀνδρόγυνον θὰ διανύσῃ ἐν ἁρμονίᾳ τὸν βίον· ἂν δὲ σπινθηροβολήσωσι δὲν θὰ διέλθωσιν ἄνευ συγχύσεων καὶ ἐρίδων τὸν ἔγγαμον βίον αὐτῶν ὁ ἀνὴρ καὶ ἡ γυνή, τοὺς ὁποίους ἐκπροσωποῦσι τὰ φύλλα τοῦ βασιλικοῦ, καὶ ἂν τέλος καῶσι μετ' ἰσχυροῦ κρότου καὶ ἐκπηδήσωσιν ἐκ τοῦ ἄνθρακος, τοῦτο φανερώνει ἀσυμφωνίαν χαρακτήρων καὶ δὲ κνύει ὅτι ὁ μελετώμενος γάμος εἶναι ἀνάρμοστος.

[Αὔριον τὸ β' μέρος

---

(2) Ἐξ ἰδίων παρατηρήσεων.—Ὁ Λ. Καραγιάννης, ἔνθ. ἀν. παραφράζει τὴν ἐπῳδὴν ὡς ἑξῆς: «Ἂν μὲν φίλος ἂς χαρῇ, ἂν δ' ἐχθρὸς ἂς σκάσῃ». Ἐν Διμιτσάνῃ τῆς Γορτυνίας «ὅταν ἡ φωτιὰ 's τὸ τζάκι βουίζῃ (ἡ κουβεντιάζῃ) πιστεύουν ὅτι εἶνε σημεῖον πῶς κάποιος μᾶς γλωσσοτρώει καὶ λένε: «Ἂν εἶνε φίλος ἂς χαρῇ, κι' ἂν εἶν' ἐχτρὸς ἂς σκάσῃ, κι' ἂν εἶν' κακὴ γειτόνισσα, τὰ μάτια νὰ τῆς βγοῦνε». Καὶ ἐν Λάστῃ τῆς Γορτυνίας ἐπιλέγουσι τὴν αὐτὴν ἐπῳδήν: «Ἂν εἶσαι φίλος νὰ χαρῇς, κι' ἂν εἶσ' ὀχτρὸς νὰ σκάσῃς, κι' ἂν εἶσαι ἄνθρωπος κακός, νὰ σκάσῃς, νὰ πλαντάξῃς». Εἰς τὰ χωρία τῆς Μεγαλοπόλεως, πιστεύοντες, ὅταν τὰ καιόμενα ξύλα κροταλίζωσιν, ὅτι «κάποιος τοὺς κουβεντιάζει», ἐπιλέγουσι πρὸς ἀποτροπήν: «Ὅποιος μᾶς κουβεντιάζει γιὰ κακό, κακὸ νὰ βγάλῃ 's τὸ λαιμό».

(3) «Ἂν εἶσαι φίλος νὰ χαρῇς, κι' ἂν εἶσαι ὀχτρὸς νὰ σκάσῃς». Παραπλησίαν ἐπῳδὴν λέγουν ἐν Ἠπείρῳ καὶ ὅταν βλέπουν ἀράχνην περιπατοῦσαν, εὑρισκόμενοι ἐν ἀμφιβολίᾳ, ἂν εἶνε αἴσιος ἢ ἀπαίσιος οἰωνός. «Ἂν εἶσαι φίλος νὰ σταθῇς, κι' ἂν εἶσαι ὀχτρὸς νὰ φύγῃς».

(4) Ἐν Σύμῃ λέγουν ὅτι ἡ φωτιὰ σπᾷ ἢ κομματίζει ἐπὶ τῶν κρότων ἀνθράκων.

(5) Ἀλλαχοῦ τῆς Σικελίας ὅταν κροτῇ ἡ φωτιὰ καὶ ὁ λύχνος ἀναπτόμενος κουβεντιάζῃ (parla) χύνουν ἐπάνω πρὸς ἀποτροπὴν τοῦ κακοῦ ἁγιασμὸν τοῦ μεγάλου Σαββάτου.

(6) Ἐπίσης ὑπολαμβάνουσιν ὅτι προμηνύουν ἄνεμον ἢ καταιγίδα (αὐτ. σ. 118, 197).

(7) Ὁ Lawson ἔνθ' ἀν. σ. 328 σημειώνει, ὅτι ἂν σπινθῆρες ἢ στάκτη πέσουν ἐκ τῆς ἑστίας εἰς τὸ ἔδαφος θεωρεῖται σημεῖον ἐνοχλήσεων καὶ ἐπικειμένων κακῶν. Ἀλλὰ τοῦτο δὲν μαρτυρεῖται ἄλλοθεν, οὐδὲ βεβαιώνει ἂν ἐξ ἰδίας παρατηρήσεως τὸ γιγνώσκει.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380
ΕΞΑΜΗΝΟΣ „ 200
ΤΡΙΜΗΝΟΣ „ 100
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ 5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ „ „ „ 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ) „ 5.—
ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ)
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ „ 100-200

Οἱ Αὐστραλοὶ ναυαγοσῶσται

Ἡ ναυαγοσωστικὴ ἔχει ἀναχθῆ εἰς ἐθνικὸν σπὸρ τῶν Αὐστραλῶν· εἰς χιλιάδας ἀνέρχονται τὰ μέλη τῶν σχετικῶν σωματείων, τὰ ὁποῖα ἐθελοντικῶς γυμνάζονται καὶ προσφέρονται ὡς ναυαγοσῶσται. Ἀνωτέρω: ἕνα σῶμα τοιούτων ἐθελοντῶν γυμναζόμενον εἰς τὴν παραλίαν.

Ἅλμα 74 μέτρων!

Μία ἐπίδειξις πηδήματος μὲ σκὶ εἰς τὸ Σαὶν-Μόριτς τῆς Ἐλβετίας ὑπὸ τοῦ Ἐλβετοῦ πρωταθλητοῦ Σὲπ Μουαλμπὼρ, ὁ ὁποῖος ἐσημείωσε νέον ρεκὸρ μὲ ἅλμα 74 μέτρων.

Ἡ χθεσινὴ συνάντησις

Τὸ κυνηγητὸ τῆς μπάλλας κατὰ τοὺς χθεσινοὺς ποδοσφαιρικοὺς ἀγῶνας

Ἡ Ἑλληνικὴ Ἐπανάστασις τοῦ 1821

Ὁ Κρητικὸς πόλεμος καὶ ἡ διαγωγὴ τῶν Ἑνετῶν

Ὁ ἀνταγωνισμὸς τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑνετίας διὰ τὴν Μεσόγειον. — Ἡ μεγάλη σημασία τῆς κυριότητος τῆς Κρήτης. — Τὰ φαινομενικὰ αἴτια τοῦ πολέμου. — Οἱ Ἑνετοὶ ἀρνοῦνται νὰ ὁπλίσουν τοὺς Κρητικοὺς διὰ τὴν ἄμυναν τῆς νήσου. — Τὰ αἴσχη τῶν Ἑνετῶν ἀπέναντι τῶν Ἑλληνικῶν πληθυσμῶν.

Ἱστορικαὶ μονογραφίαι τοῦ κ. Δ. Α. Κοκκίνου

Ὁ ἀνταγωνισμὸς τῆς Τουρκίας πρὸς τὴν Ἑνετίαν κατὰ τὸν 17ον αἰῶνα, ἀνταγωνισμὸς ἐπικρατήσεως εἰς τὴν Μεσόγειον δὲν ἦτο δυνατὸν παρὰ νὰ καταλήξῃ εἰς τὴν σύρραξιν καὶ μάλιστα ἐπὶ τῆς Κρήτης, τῆς ὁποίας ἡ ξένη κυριότης διὰ τὴν Τουρκίαν ἦτο διαρκὴς ἀπειλὴ τῆς ἀσφαλείας της, μία παρεμβολὴ μεταξὺ τῶν εἰς τὴν Ἀφρικὴν καὶ τὴν Εὐρώπην κτήσεών της καὶ ποὺ ἡ ἀπώλειά της διὰ τὴν Ἑνετίαν ἐσήμαινε κολόβωσιν σοβαρὰν τῆς ἕως τότε δυνάμεώς της. Δι' αὐτῆς τῆς μεγάλης βάσεως ἡ Ἑνετία, κυρία ἀκόμη τῶν παρακτίων φρουρίων τῆς Πελοποννήσου, μερικῶν τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος μέχρι τῶν Δαλματικῶν ἀκτῶν καὶ τῆς Ἑπτανήσου, περιώριζε τὴν δύναμιν τῆς Τουρκίας καὶ ἐπ' αὐτῶν τῶν ἑλληνικῶν χωρῶν ποὺ κατεῖχον ἤδη Τοῦρκοι διοικηταὶ καὶ ἡ σημαία της ἐκυριάρχει ἐφ' ὅλων τῶν ἑλληνικῶν θαλασσῶν παντοκράτειρα καὶ πρὸ αὐτῶν ἀκόμη τῶν στενῶν τοῦ Ἑλλησπόντου.

Ἡ κατάκτησις τῆς Κρήτης ἦτο ἀνάγκη διὰ τὴν Τουρκίαν. Μόνον τότε θὰ κατώρθωνε ν' ἀποστρογγυλώσῃ τὸ κράτος της καὶ νὰ γίνῃ κυρία τῶν ἰδίων της θαλασσῶν. Ὁ Σουλτᾶνος Ἰμβραὴμ ὁ Α' καὶ οἱ ὑπουργοί του παρεσκευάζοντο. Οἱ πολιτικοὶ τῆς κλινούσης πλέον τότε πρὸς τὴν παρακμὴν Ἑνετίας ὑπῆρξαν τόσον κοντόφθαλμοι ὥστε κατ' αὐτὸ ἀκόμη τὸ μοιραῖον 1645 δὲν εἶχαν εἰς τὴν Κρήτην παρὰ φρουρὰν ἀπὸ τρεῖς χιλιάδας ἄνδρας, χωρὶς καὶ νὰ στηρίζωνται εἰς τοὺς ἐντοπίους, τοὺς πάντοτε ἀφωπλισμένους καὶ ποὺ δὲν ἐφρόντισαν ἄλλως τε νὰ τοὺς προσοικειωθοῦν, παραμείναντες μέχρι τέλους ξένοι εἰς τὴν νῆσον.

Τὰ φαινομενικὰ αἴτια τοῦ πολέμου δὲν εἶχαν καμμίαν σχέσιν μὲ τὰ πραγματικά, ὅπως συμβαίνει πάντοτε μὲ τοὺς πολέμους. Ἔλεγαν ὅτι μία ὡραία εὐνοουμένη τοῦ Ἰμβραὴμ τοῦ Α' καταγομένη ἀπὸ τὴν Ῥέθυμνον παρεκάλεσε τὸν Ἰμβραὴμ τὸν Α' ν' ἀπαλλάξῃ τὴν ταλαιπωρουμένην πατρίδα της ἀπὸ τοὺς Ἑνετούς. Θρῦλος διὰ τὰς διηγήσεις τῶν χαρεμιῶν. Ἡ δικαιολογία ποὺ ἐπρόβαλαν πράγματι οἱ Τοῦρκοι ἦτο ἡ ἀκόλουθος: Τὸ 1644 ἕνα πλοῖον τουρκικόν, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἐπέβαιναν μία ἀπὸ τὰς σουλτάνας καὶ τὸ παιδί της ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τοῦ κιζλὰρ-ἀγᾶ Σουμπουλοῦ, συνελήφθη ἀπὸ γαλέρας τῶν Ἱπποτῶν τῆς Μάλτας. Οἱ Μαλτέζοι ἔκαμαν τὴν ἀνοησίαν νὰ μεταφέρουν τὴν σουλτάναν καὶ τὸν υἱὸν τοῦ Ἰμβραὴμ τοῦ Α' ὡς αἰχμαλώτους εἰς τὴν Μάλταν, ὅπου ἐκείνη ἀπέθανε καὶ ὁ νεαρὸς Τοῦρκος πρίγκηψ εἰσήχθη εἰς τὸ τάγμα τῶν Δομινικανῶν πρὸς ἐκχριστιανισμόν. Ὁ Σουλτᾶνος ἐξεμάνη διὰ τὴν θρασύτητα αὐτὴν τῶν Μαλτέζων καὶ παρεσκεύασεν ἰσχυρὸν στόλον καὶ στρατὸν ὑπὸ γενικὸν ἀρχηγὸν τῆς ἐκστρατείας τὸν ναύαρχον Γιουσοὺφ πασᾶν, ποὺ ἐξέπλευσε τὸ 1645 πρὸς τιμωρίαν δῆθεν τῆς Μάλτας, ἀλλὰ μὲ τὴν μυστικὴν ἐντολὴν νὰ καταπλεύσῃ κατ' εὐθεῖαν εἰς τὴν Κρήτην καὶ ν' ἀποδιώξῃ ἀπὸ ἐκεῖ τοὺς Ἑνετούς, κρινομένους ὡς ὑπευθύνους τῆς πράξεως τῶν Μαλτέζων. Βεβαίως ἡ προσβολὴ ἐκείνη κατὰ τοῦ σουλτανικοῦ οἴκου ἔγινε καὶ αὐτὴν τὴν ψυχολογικὴν στιγμὴν τῆς ὀργῆς τοῦ Ἰμβραὴμ εὑρῆκαν ὁ βεζύρης Μεχμὲτ καὶ ὁ καπετὰν-πασᾶς Γιουσούφ, ἐξωμότης Δαλματὸς ὀνομαζόμενος πρὸ τοῦ ἐξισλαμισμοῦ του Ἰωσὴφ Μάσκοβιτς, διὰ νὰ πείσουν τὸν διστάζοντα ἴσως ἀκόμη Σουλτᾶνον νὰ δεχθῇ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κατακτητικῶν σχεδίων των. Ἡ ἐκστρατεία ἐκείνη ἦτο πρᾶξις τῆς τουρκικῆς πολιτικῆς, ὀφειλομένη εἰς ὥριμον ἀνάγκην.

Ἡ σημασία τοῦ ἀγῶνος τούτου, ποὺ ὑπῆρχε κίνδυνος ν' ἀποβῇ θανάσιμος δι' ἐκεῖνον ποὺ θὰ κατεβάλλετο, ἐφάνη ἀμέσως ἀπὸ τὰ μέτρα ποὺ ἔλαβαν οἱ ἀντίπαλοι ὄχι πλέον διὰ τὴν Κρήτην, ἀλλὰ διὰ τὰ ἴδιά των κέντρα. Οἱ Ἑνετοὶ ὠχύρωσαν καὶ ἀνέκτησαν ταχύτατα τὰ φρούρια τῆς Ἑπτανήσου καὶ κυρίως τῆς Κερκύρας, ἀσπίδος τῆς Ἀδριατικῆς, καὶ οἱ Τοῦρκοι ἐπεσκεύασαν καὶ ὥπλισαν μὲ ἰσχυρότατα πυροβόλα τὰ στενὰ τοῦ Ἑλλησπόντου. Ἐπρόκειτο περὶ τῆς κυριότητος τῆς Μεσογείου, δηλαδὴ περὶ τῆς παντοδυναμίας τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου.

Δὲν θ' ἀσχοληθῶμεν μὲ τὸν εἰκοσιπενταετῆ αὐτὸν πόλεμον, ποὺ ἔλαβε τὸν χαρακτῆρα γιγαντιαίας πάλης μεταξὺ τοῦ χριστιανικοῦ κόσμου καὶ τοῦ μουσουλμανικοῦ καὶ ποὺ ἀπέληξε ὑπὲρ τῶν Τούρκων, παρὰ μόνον ὡς πρὸς τὰς συνεπείας του ἐπὶ τοῦ Κρητικοῦ λαοῦ.

Οἱ Ἑνετοί, παρ' ὅλον τὸν χαρακτῆρα τοῦ ἱεροῦ πολέμου ποὺ ἤθελαν νὰ δώσουν εἰς τὸν ἀγῶνα των κατὰ τῶν Τούρκων, ἐλησμόνησαν τὸ ἱερότερον τῶν δικαίων, τὸ ἄμεσον ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἀσφάλειαν τοῦ χριστιανικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Κρήτης. Εἶναι ἀληθὲς ὅτι πρὸ ἀποβάσεως, ἢ τοὐλάχιστον κατὰ τὰς παραμονάς της ἐξεδηλώθησαν ἀπὸ Κρητικοὺς ἀποκαμωμένους ἀπὸ τὴν ἑνετικὴν δεσποτείαν καὶ τὴν ἀπάνθρωπον φορολογίαν διαθέσεις ὑπὲρ τῶν Τούρκων. Ἀλλ' αἱ διαθέσεις αὗται, φυσικαὶ διὰ λαὸν τόσον τυραννούμενον, μετεβλήθησαν μὲ τὰς πρώτας ἀποβάσεις. Οἱ ἑλληνικοὶ πληθυσμοὶ ἐξεδήλωσαν τὴν διάθεσιν νὰ πολεμήσουν καὶ οἱ κάτοικοι τῶν Σφακιῶν, τῆς Σητείας καὶ τοῦ Σελίνου ἔσπευσαν νὰ ζητήσουν ὅπλα διὰ τὴν ἰδίαν ἄμυναν καὶ σωτηρίαν εἰς τὰς τάξεις τῶν Ἑνετῶν. Ἐκεῖνοι δὲν ἐπροσπάθησαν οὔτε κατὰ τὰς κρισίμους ἐκείνας ἡμέρας νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὴν διάθεσιν αὐτὴν τοῦ ἐντοπίου πληθυσμοῦ, τόσον πολυαρίθμου τότε καὶ ἱκανοῦ νὰ πολεμήσῃ. Καὶ ὄχι μόνον δὲν ὥπλισαν τοὺς ἱκανοὺς νὰ φέρουν ὅπλα Κρητικούς, ὁπότε θὰ προήρχετο ὁλόκληρος στρατός, ἴσως ἐκ φόβου μήπως αὐτὰ τὰ ὅπλα μετὰ τὴν ἀπώθησιν τῶν Τούρκων στραφοῦν καὶ ἐναντίον των, ἀλλὰ δὲν ἔκαμαν κἂν τὸν Κρητικὸν λαὸν νὰ σκεφθῇ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἀγῶνος ὑπὲρ τῶν ἑστιῶν του. Διότι αὐτὰς τὰς ἑστίας τὰς κατέστρεφαν κατὰ τὸν πόλεμον καὶ οἱ Ἑνετοί, ὅπως καὶ οἱ Τοῦρκοι. Κατὰ τὰς ἀνακαταλήψεις πόλεων καὶ φρουρίων οἱ Ἑνετοὶ ἐφέροντο ὡς πρὸς λαὸν ἡττηθέντων καὶ ἀπέναντι τῶν ἀμάχων ἑλληνικῶν πληθυσμῶν, ποὺ εὑρίσκοντο μοιραίως ἀποκλεισμένοι μαζὶ μὲ τοὺς Τούρκους. Δὲν μετεχειρίζοντο τοὺς εὑρισκομένους εἰς τὰς τάξεις των Ἕλληνας παρὰ διὰ τὰ βαρύτερα ἔργα, διὰ τὰς ἀγγαρείας, διὰ τὸ κτίσιμο καὶ τὴν κατεδάφισιν φρουρίων, διὰ τὰς ὑπονόμους. Καὶ οἱ ἀτυχεῖς Κρητικοὶ ἐφονεύοντο ἢ ἀπέθνησκαν ἀπὸ τὴν ἐξάντλησιν καὶ τὰς ἀσθενείας κατὰ πλήθη. Αἱ ἰσχυραὶ τῶν οἰκογένειαι οἱ Ψαρομηλίγκοι, οἱ Βλαστοί, οἱ Γαβαλάδες, οἱ Σκορδίληδες, οἱ Πάτεροι, οἱ Χορτάκηδες, εἶχαν ἐκμηδενισθῆ ἢ ἐξαφανισθῆ χάριν εἰς τὴν τακτικὴν τῆς ἐξαντλήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου ποὺ ἀκολουθοῦν ἐπὶ αἰῶνας οἱ Ἑνετοί. Εἶναι χαρακτηριστικὸν ὅτι ἀπὸ τοὺς Κρητικοὺς δὲν ἀναφέρεται πολεμικὸς ἀρχηγὸς κατὰ τὸν πόλεμον ἐκεῖνον ἄξιος μνείας παρὰ ὁ Ματθαῖος Καλλέργης. Ὁ Κρητικὸς λαὸς δὲν ἐθεωρήθη παρὰ ὡς εἶδος καταναλώσεως διὰ τὰς χειροτέρας ἀνάγκας τοῦ πολέμου. Εἶχαν στρατολογηθῆ ἀπὸ τοὺς Ἑνετοὺς καὶ ἐπληρώνοντο ἀκριβὰ Δαλματοί, Ἀλβανοί, Ἰταλοί, Γερμανοί, Γάλλοι καὶ Βέργοι, ἀκόμη καὶ οἱ Κρητικοὶ οἱ ἔχοντες ἄμεσον ἐνδιαφέρον διὰ τὴν σωτηρίαν τῆς πατρίδος των, οἱ φυσικοὶ προασπισταί της, ἐγκατελείφθησαν ἄοπλοι καὶ ἀσύντακτοι. Οἱ Ἑνετοὶ δὲν ἐνδιεφέροντο παρὰ διὰ τὴν κατοχήν των, ἀλλὰ κατὰ τρόπον ποὺ ἔδειξε τὴν ἀδυναμίαν των ν' ἀντιληφθοῦν τὴν πραγματικὴν ἀνάγκην, διότι δὲν ἦτο δυνατὸν νὰ σώσουν τὴν Κρήτην παρὰ διὰ τῶν ἰδίων της πολεμιστῶν. Καὶ ταυτοχρόνως ὑπέφερεν ἐκ τῶν Ἑνετῶν ὁλόκληρον τὸ ἑλληνικὸν ἀρχιπέλαγος. Ὁ ναύαρχος Γριμάνης κατὰ τὰς συναφεῖς περὶ τὴν Κρήτην ἐκστρατείας, ἀντὶ νὰ ἐπιτεθῇ κατὰ τῶν τουρκικῶν χωρῶν, ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὸ Ἑλλήνων μόνον κατοικουμένων νήσων τοῦ Αἰγαίου, τὰς ἐλεηλάτησε καὶ διέπραξε κατὰ τῶν πληθυσμῶν των ἐγκλήματα ποὺ δὲν εἶχαν διαπράξει οἱ Ὀθωμανοί. Ἡ ἄδικος καὶ ἐγκληματικὴ αὐτὴ ἐπίθεσις τοῦ Ἑνετοῦ ναυάρχου κατὰ τῶν εἰρηνικῶν νήσων περιγράφεται μὲ τοὺς ἀκολούθους στίχους εἰς τὸ περίφημον ποίημα τοῦ Μαρίνου Τζάννε Μπουνιαλῆ διὰ τὸν πόλεμον, τοῦ ὁποίου ὑπῆρξεν αὐτόπτης καὶ ποὺ ἔχει τὴν ἀξίαν ἱστορικοῦ χρονικοῦ:

«Πάρο, Ἀξιὰ καὶ Κάρπαθο, Τῆνο
(καὶ Σαντορίνη
Στὴ Μῆλο καὶ στὴν Κίμωλο χαράτζι
(δὲν ἀφίνει
Στὴ Σίφνο καὶ τὴν Παροικιά, στὴ
(Σύμη θὲ νὰ πάσι
Πολύκανδρο, στὴν Ἀμοργό, στὴν
(Πάτινο νὰ φθάσῃ
Καὶ σ' ὅλον τ' Ἀρτσιπέλαγο, στὴ
(Μύκονο, στὴν Στεία
Κι' ἐγίνηκεν ἀναμιγὴς σὲ τοῦτα τὰ
(νησία
Ὁποῦ 'χαν πάντα των φτηνιὰ κι' ἤ-
(ταν ἀναπαϋμένοι
Καὶ Τοῦρκος δὲν τοὺς πείραξε,
(για' ἦσαν φυλαγμένοι
Κι' ἐδῶκαν ὄξω τὰ Φραγκιὰ κι' ἐ-
(κάμασι κομμάτια
Τὶς πόρτες καὶ τοὺς ἄρρωστος ὁποὺ-
(τον στὰ κρεββάτια
Ἐρρίχτασι καὶ πέρνασι ὡς καὶ τὰ
(στρώματά τους
Καὶ χάμαι τοὺς ἀφίνασι κι' ἤτουνε
(τὰ κορμιά τους
Σὰν Τούρκους ὅλους τσ' εἴχασι καὶ
(σκύλους τοὺς χουγιάζαν,
Κι' εἴδανε πρᾶμα τὰ νησιὰ ὁποῦ δὲν
(τὸ λογιάζα
Ὅλα τὰ πράγματά τωνε, τὲς κορασιὲς
(νὰ παίρνουν
Μὲ τὰ σφιχταγκαλιάσματα στὲς ροῦ-
(γες νὰ τὰ σέρνουν.

Αὐτὴ ἦτο ἡ συμπεριφορὰ τῶν Ἑνετῶν κατὰ τοῦ ἑλληνικοῦ στοιχείου κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ πολέμου ἐκείνου. Οἱ Τοῦρκοι ἀπετελείωσαν τὸ ὀλέθριον ἔργον τῶν Ἑνετῶν, ὡσὰν κοινὸς ἐχθρὸς καὶ τῶν δύο νὰ ἦσαν οἱ Ἕλληνες.

(Αὔριον ἡ συνέχεια).

„ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ"
ΔΕΚΑΗΜΕΡΟΣ
ΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
Ἀπὸ τοῦ τρέχοντος ἔτους 3ου τῆς ἐκδόσεως μετεφέρθη ἐκ Πατρῶν ἐνταῦθα ἐγκατασταθέντων τῶν γραφείων ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου 25, ἔνθα γίνονται καὶ αἱ ἐγγραφαὶ συνδρομητῶν.
Μετὰ τοῦ κυκλοφορήσαντος τεύχους 22ου ἐστάλη καὶ τὸ εὑρετήριον τοῦ ἔτους 1930, πλῆρες ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Κατάσκοποι καὶ ἀντικατάσκοποι

Οἱ ἀφανεῖς ἥρωες ἑνὸς αἰωνίου πολέμου

Μία δραματικὴ ἀφήγησις πολλῶν τραγικῶν ἱστοριῶν

Τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως Ριχάρδου Ρόουαν

10ον

ΘΗΡΙΩΔΕΙΣ ΜΕΘΟΔΟΙ

Πλείονες τοῦ ἑνὸς καλοκάγαθοι ἀστοὶ ἐλιποθύμησαν ὅταν τὸ χρηματικὸν ποσὸν τὸ ὁποῖον ἐζητεῖτο παρ' αὐτῶν ἀπεδείκνυε πλήρη καὶ ἀκριβεστάτην γνῶσιν τῆς περιουσιακῆς των καταστάσεως. Λόγῳ τοῦ Στῆμπερ καὶ τῆς ὀρδῆς τῶν κατασκόπων του, ἡ κατάλυσις τῆς μυστικότητος τῆς ἰδιωτικῆς ζωῆς ἐν Γαλλίᾳ ὑπῆρξεν ἡ πρώτη πολεμικὴ ἀπώλεια. Ἀλλὰ μολονότι αὐτὴ ἡ παντογνῶστις κατασκοπεία ἐθεωρήθη ὑπὸ πολλῶν ἀξιοθαύμαστος καὶ αἱ μέθοδοι αὐτῆς εἰς τὸ ἔπακρον εὐφυεῖς, ὁ τρόπος καθ' ὃν ὁ Στῆμπερ ἐπετύγχανε τοὺς νικηφόρους σκοπούς του ἦτο πάντοτε παράνομος καὶ συχνὰ ἐπρόδιδε ψυχρὰν θηριωδίαν. Οἱ ἄνθρωποί του ἐτιμώρουν ἀμειλίκτως κάθε τι ποὺ παρεῖχεν ὑπόνοιαν διενεργείας γαλλικῆς κατασκοπείας, ἀδιαφοροῦντες πρὸς τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ πόλεμος διεξήγετο ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὴν χώραν τοῦ ἐχθροῦ, κατοικουμένην ὑπὸ πυκνοῦ πληθυσμοῦ μοιραίως ἐχθρικοῦ καὶ περιέργου. Οἱ χωρικοὶ συνελαμβάνοντο καὶ ὑπεβάλλοντο εἰς βασανιστήρια, τὰ ὁποῖα ἐπέφερον βραδὺν θάνατον, ὅταν δὲν εἶχαν κάμει τίποτε περισσότερον ἀπὸ τὸ κύτταγμα ἑνὸς τραίνου πυρομαχικῶν ἢ μιᾶς φάλαγγος ἱππικοῦ.

Ὁ Μπαζαὶν καὶ τὰ καλύτερα στρατεύματά του εἶχαν ἐγκλεισθῆ εἰς τὸ Μέτς· τὸ Παρίσι εἶχε κυκλωθῆ ὀλίγον μετὰ τὴν παράδοσιν αὐτοῦ τούτου τοῦ Ναπολέοντος καὶ ἄλλης μιᾶς στρατιᾶς εἰς τὸ Σεδάν. Δὲν ὑπῆρχε πουθενὰ πηγή, ἐκ τῆς ὁποίας ὁ ἐκγυμνασμένος Γάλλος κατάσκοπος νὰ ἀρυσθῇ τὰς πληροφορίας του. Ἀλλὰ καὶ αἱ πολὺ ἀμφίβολοι ὑποθέσεις κατασκοπείας ἀντεμετωπίζοντο ὑπὸ τοῦ Στῆμπερ μὲ ἀμείλικτον αὐστηρότητα. Εἰς μίαν περίφημον ὑπόθεσιν τὸ θῦμα δὲν ἦτο προφανῶς διόλου κατάσκοπος· ἐπρόκειτο ἁπλῶς περὶ ἑνὸς νέου, τοῦ κ. ντὲ Ρεϋνάλ, ὁ ὁποῖος μόλις εἶχεν ἐπιστρέψει ἐκ Βερσαλλιῶν ἀπὸ τὸν μῆνα τοῦ μέλιτός του. Μὲ συγγνωστὴν ἀδιαφορίαν διὰ τὴν ἐθνικὴν συμφοράν, ὁ γαμβρὸς αὐτὸς ὄχι μόνον ἐτόλμησε νὰ ἐπανέλθῃ εἰς μίαν πόλιν ὅπου ἥδρευε τὸ γερμανικὸν στρατηγεῖον κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς πολιορκίας τῶν Παρισίων, ἀλλὰ ἐτήρει καὶ ἡμερολόγιον εἰς τὸ ὁποῖον ἀνέγραφε τὰ καθημερινὰ γεγονότα τῆς κατοχῆς. Καὶ μὲ τὸ ἡμερολόγιον αὐτὸ ὡς ἀποδεικτικὸν στοιχεῖον ὁ Στῆμπερ —ὁ ὁποῖος εἶπεν ὅτι «εἶχεν ἀνάγκην ἑνὸς παραδείγματος»— τὸν κατεδίκασεν ἐπὶ κατασκοπείᾳ. Οἱ Πρῶσσοι ἀξιωματικοί, ἀντιπαθοῦντες τὸν ἀστυνομικὸν πράκτορα τοῦ Βίσμαρκ καὶ πεπεισμένοι περὶ τῆς ἀθωότητος τοῦ ντὲ Ρεϋνάλ, προσεπάθησαν νὰ παρέμβουν ὑπὲρ αὐτοῦ· ὅταν ὅμως τοῦ εἶπαν ὅτι ὁ νέος μόλις εἶχε νυμφευθῆ, ὁ Στῆμπερ παρετήρησεν: «Αὐτὸ καθιστᾷ τὸ ἔργον μου ὀδυνηρότερον». Ὁ ντὲ Ρεϋνάλ ἐτυφεκίσθη.

ΘΑΛΑΜΗΠΟΛΟΣ .... ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΥ

Εἰς τὰς Βερσαλλίας ὁ Στῆμπερ καὶ οἱ βοηθοί του ἐγκατεστάθησαν εἰς τὸ μέγαρον τοῦ δουκὸς ντὲ Περσινύ. Εἶχε συμπεριφερθῆ μὲ ἀφόρητον θρασύτητα καθ' ὅλην τὴν ἐκστρατείαν, ἀλλὰ εἰς τὰς Βερσαλλίας, τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1870, ἤρχισεν ἐπιβάλλων εἰς τοὺς Γερμανοὺς καὶ εἰς τοὺς Γάλλους τὰς ἀηδιαστικὰς ἀξιώσεις ἑνὸς ἀρριβίστα, τοῦ ὁποίου ἡ ἐξουσία πηγάζει ἀπὸ σκοτεινὰς καὶ ὑψηλὰς ἐπιρροάς. Ἔδρα πάντοτε ἀνεξαρτήτως τῶν στρατιωτικῶν ἀρχηγῶν μολονότι ἡ ὕπαρξις τοῦ στρατιωτικοῦ νόμου ἐπηύξανε τὴν τυραννικὴν ἐξουσίαν του, ὑπήκουε μόνον εἰς τὸν Βίσμαρκ καὶ τὸν Βασιλέα τῆς Πρωσσίας καὶ οὐδεὶς ἐκ τῶν στρατηγῶν ἐτόλμα νὰ εἴπῃ κάτι εἰς αὐτὸν ἢ εἰς τοὺς πράκτοράς του. Ἠρέσκετο νὰ καυχᾶται ἐνώπιον αὐτῶν, ὅτι ὁ ἰδικός του στρατὸς εἶχεν εἰσέλθει εἰς τὴν Γαλλίαν ἓξ μῆνας πρὸ τοῦ ἰδικοῦ των καὶ μολονότι ἐπανειλημμένως ὑβρίσθη, ἀπέκτα ὁσημέραι περισσότερον τὴν ἀλαζονείαν τοῦ παληανθρώπου ὁ ὁποῖος ἔμαθε πῶς νὰ κάμνῃ τοὺς ἄλλους νὰ τὸν φοβοῦνται.

Διὰ κάποιαν ἀσήμαντον ἀταξίαν ἠπείλησεν ὅτι θὰ ἀπηγχόνιζε δέκα μέλη τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου τῶν Βερσαλλιῶν, ἔγραψε δὲ εἰς τὴν σύζυγόν του, περιγράφων τὸν τρόμον ποὺ εἶχεν ἐμπνεύσει μὲ πολὺ καυχησιολόγον ἱκανοποίησιν. Λέγεται ὅτι ἐπεστράτευσε δέκα χιλιάδας ἐκ τῶν πτωχοτέρων πολιτῶν ἀντὶ ἑνὸς φράγκου τὴν ἡμέραν, ἵνα συγκεντρώνωνται κατὰ πλήθη καὶ ζητωκραυγάζουν τὸν ἡγεμόνα τῆς Πρωσσίας καὶ τοὺς ἄλλους Γερμανοὺς πρίγκηπας ὁποτεδήποτε οὗτοι ἐνεφανίζοντο εἰς τὰς ὁδούς. Καί, ὅταν τέλος ἤρχισαν αἱ διαπραγματεύσεις διὰ τὴν παράδοσιν τῶν Παρισίων, ἀνέλαβε καθήκοντα....θαλαμηπόλου.

Ὁ Γάλλος ἀντιπρόσωπος Ἰούλιος Φάβρ ἦλθεν εἰς τὰς Βερσαλλίας περὶ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1871 διὰ νὰ διαπραγματευθῇ μὲ τοὺς πολιορκητάς. Ὡδηγήθη ὑπὸ συνοδείαν εἰς τὸ σπίτι, τὸ ὁποῖον ἐχρησίμευεν ὡς στρατηγεῖον τῆς μυστικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Στῆμπερ· καὶ καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς παραμονῆς του ἐντὸς τῶν ἐχθρικῶν γραμμῶν ἔτυχε τόσων περιποιήσεων, ὥστε ἐθεώρησε καθῆκον του νὰ εὐχαριστήσῃ ἐπανειλημμένως τοὺς Γερμανοὺς οἰκοδεσπότας του διὰ τὴν ὑπηρεσίαν ποὺ τοῦ εἶχαν παραχωρήσει. Ὁ Στῆμπερ ἐξέλεξε τὸν ρόλον ὑπηρέτου τοῦ ἀπεσταλμένου τῶν Παρισίων καὶ ἐξετέλεσε τὰ καθήκοντά του μὲ τόσην ἐπιτηδειότητα ὥστε ὁ Φάβρ ἠπατήθη καθ' ὁλοκληρίαν, κάθε δὲ γράμμα ποὺ ἐλάμβανε, κάθε τηλεγράφημα, κάθε ἀπόρρητον ἔγγραφον τοῦ ὁποίου ἦτο κάτοχος, ἦτο ἐκτεθειμένον εἰς τὴν πατριωτικὴν ἀδιακρισίαν τοῦ ἀπαραιτήτου ὑπηρέτου. Ὁ Φάβρ ἐκοιμᾶτο εἰς τὸ κρεββάτι τοῦ Ζερνίκι, ἑνὸς ἐκ τῶν ὑπαρχηγῶν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Στῆμπερ, εἰς ἕνα σπίτι τοῦ ὁποίου τὸ προσωπικὸν ἀπετελεῖτο ἀποκλειστικῶς ἐκ Πρώσσων ἀστυνομικῶν πρακτόρων. Ὁ Στῆμπερ ἰσχυρίσθη ὅτι οἱ ὅροι τῆς συνθηκολογήσεως, τοὺς ὁποίους ὑπηγόρευσεν ὁ Βίσμαρκ, ἦσαν ἀπολύτως σύμφωνοι πρὸς τὰς πληροφορίας τὰς ὁποίας αὐτὸς ἀπέσπασε κατὰ τὸν τελικὸν αὐτὸν κατασκοπευτικὸν θρίαμβον....

«Η ΓΟΗΤΕΥΤΙΚΗ» ΒΑΡΩΝΗ

Ὁ Γάλλος στρατηγὸς ντὲ Σιλλαί, τῷ 1875, ἦτο διὰ δευτέραν φορὰν ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν. Ἡ Γαλλία ἐσήκωνεν ἤδη τὸ κεφάλι της, ἡ Γερμανικὴ Αὐτοκρατορία ἦτο ἀκόμη πολὺ νέα καὶ τόσον εἰς τὸ Παρίσι, ὅσον καὶ εἰς τὸ Βερολῖνον, ἐγίνοντο πολλαὶ σκέψεις περὶ πολέμου ἐκδικήσεως. Ὁ στρατηγὸς ντὲ Σιλλαὶ εἶχε συλληφθῆ ὡς αἰχμάλωτος πολέμου καὶ μεταφερθῆ εἰς τὸ Ἀμβοῦργον, ἐκεῖ δὲ εἶχε συνάψει στενὰς σχέσεις μὲ μίαν γοητευτικὴν γυναῖκα, τὴν βαρώνην ντὲ Κάουλλα. Ὁ Στῆμπερ, πάντοτε καλῶς πληροφορημένος, κατώρθωσε νὰ προσλάβῃ εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του αὐτὴν τὴν ὄχι πολὺ ἐνάρετον ἀριστοκράτιδα. Τῆς ἔδωσεν ἕνα μεγάλο χρηματικὸν ποσὸν καὶ τὴν ἔστειλεν εἰς τὸ Παρίσι διὰ νὰ ἀφυπνίσῃ εἰς τὴν καρδίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν τὴν φλόγα ἐκείνην ποὺ τόσον συχνὰ εἶχε ξεκλειδώσει ἐπίσημα μυστικά. Ἡ βαρώνη δὲν εὑρέθη εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κοπιάσῃ, διότι φαίνεται ὅτι ἡ καρδία τοῦ στρατηγοῦ ἦτο ἐλευθέρα κατὰ τὴν ἄφιξίν της καὶ ὅτι οὗτος προθύμως ἐπανέλαβε τὰς εὐχαρίστους σχέσεις ποὺ εἶχαν ἀνακουφίσει τὴν αἰχμαλωσίαν του. Ὁποιονδήποτε σκάνδαλον ἐπηκολούθησεν, ὠφείλετο εἰς τὰς προφορικὰς ἀκριτομυθίας τοῦ στρατηγοῦ. Τὸ Παρίσι, μετρίως ἐνδιαφερόμενον διὰ τὴν ἐρωμένην ἑνὸς ὑπουργοῦ, συνεκινεῖτο ὅμως βαθύτατα διὰ πᾶν ὅ,τι ἠδύνατο νὰ θέσῃ ἐν κινδύνῳ τὴν νέαν στρατιωτικὴν πολιτικὴν τοῦ δημοκρατικοῦ καθεστῶτος. Μετὰ ὁλονύκτιον μυστικὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς, ὁ ντὲ Σιλλαὶ ἔσπευδε νὰ πάρῃ τὸ πρωϊνὸν τοῦ πρόγευμα μὲ τὴν βαρώνην, τῆς ὁποίας οἱ δεσμοὶ μὲ τοὺς Γερμανοὺς ἀνεκαλύφθησαν ταχύτερον παρ' ὅ,τι ἐφαντάζετο ὁ Στῆμπερ. Κατὰ τὴν ἐπακολουθήσασαν συγκίνησιν τῆς κοινῆς γνώμης ὁ στρατηγὸς ἐξηναγκάσθη εἰς παραίτησιν καὶ ἡ βαρώνη εἰς ἀναχώρησιν ἐκ Γαλλίας. Ἕως ὅτου ὅμως συμβοῦν αὐτά, ὁ στρατηγὸς εἶχε φλυαρήσει πρὸς αὐτὴν περὶ πολλῶν ζητημάτων, τὰ ὁποῖα οὐδέποτε προωρίζοντο νὰ ἀνακοινωθοῦν εἰς τὸ Βερολῖνον.

RICHARD W. ROWAN

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ τέλος τῆς σταδιοδρομίας τοῦ Στῆμπερ.

Μία τραγικὴ ἀποστολὴ

Πρὸς τὸν Βόρειον Πόλον

Τὸ ἡμερολόγιον τοῦ Σουηδοῦ ἐξερευνητοῦ Σ. Α. Ἀντρὲ

Ἡ ἐπίσημος ἐξιστόρησις τῆς ἐξερευνήσεως, ἐκδοθεῖσα ὑπὸ τῆς Σουηδικῆς Ἀνθρωπολογικῆς καὶ Γεωγραφικῆς Ἑταιρίας, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἀνευρεθέντων ἡμερολογίων, σημειώσεων καὶ ἐγγράφων.

Τὸ μυστικὸν ποῦ ἐκάλυπτον οἱ πάγοι

29ον

Μόλις περὶ τὴν 14ην ὥραν εἶναι τὰ πάντα ἕτοιμα πρὸς ἐκκίνησιν. Ὁ καθορισμὸς τῆς θέσεως τοὺς ὑποχρεώνει νὰ μεταβάλουν κατά τι τὴν διεύθυνσιν τῆς πορείας των, προχωροῦν τώρα πρὸς κατεύθυνσιν Ν 50ο Δ. Ἡ θάλασσα τώρα γίνεται συχνὰ ἀνυπέρβλητος, αἱ ρωγμαὶ παρουσιάζονται εὐρεῖαι, μὲ ἀπείρους μικρὰς νησῖδας ἀπὸ πάγους. Δὲν κατορθώνουν πλέον νὰ τὰς διαπλεύσουν, οὔτε μὲ τὰ ἔλκηθρα, οὔτε μὲ τὴν λέμβον.

Τὸ πέρασμα τῆς 82ας μοίρας πλάτους ἑορτάζεται περὶ τὰς 4 ἡ ὥρα μὲ ἐπίσημον γεῦμα. Ἐκτὸς τοῦ ξηροῦ ψωμιοῦ καὶ τῶν παξιμαδιῶν μὲ βούτυρο, προσφέρεται καὶ ἕνα κουτὶ σαρδέλλες.

Μετὰ τὴν μεσημβρινὴν ἀνάπαυσιν ἀρχίζει βροχή, καὶ τὸ βράδυ ἀρχίζει νὰ χιονίζῃ. Ὁ Ἀντρέ, κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν κάμνει μίαν ἀνακάλυψιν. Ἀνακαλύπτει ἐπὶ τοῦ πάγου μικρὰ λιθάρια καὶ κομμάτια ἀπὸ φυτά. Αὐταὶ αἱ γεωλογικαὶ καὶ φυτικαὶ ὗλαι θὰ ἠμποροῦσαν νὰ μᾶς μαρτυρήσουν τὴν προέλευσιν τῶν ὀγκοπάγων, γράφει εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του, ἂν τὰς ἐξητάζαμεν προσεκτικώτερα. Μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης εἶχεν ἀνεύρει μόνον ὀλίγην λάσπην ἐπὶ τῶν πάγων.

Ἐπὶ ἑπτὰ ἀκόμη ὥρας προχωρεῖ κοπιωδῶς ἡ ἀποστολὴ ἐπάνω εἰς τοὺς πάγους, καὶ ἔπειτα στήνει τὴν σκηνήν της. Τὸ βράδυ παρέχεται ἐπίσης ἐπίσημον γεῦμα, μολονότι τὸ ἀπόθεμα εἰς κρέας ἄρκτου ἀρχίζει νὰ μειοῦται ἐπαισθητῶς. Περὶ τὴν 22αν ὥραν, ὁ μάγειρος Στρίντμπεργκ φέρει ἐπὶ τῆς τραπέζης ἀρκουδίσιο κρέας μὲ σάλτσαν, ἀκολούθως κομίζεται κιμᾶς τοῦ κουτιοῦ μὲ γαλέτταν καὶ τέλος γλύκισμα ἀπὸ ἀμύγδαλα, «gâteau d'amandes», ὅπως τὸ ἀναγράφει ὑπερηφάνως ὁ Στρίντμπεργκ εἰς τὴν συλλογὴν τῶν ὀψοκαταλόγων του.

Μετὰ τὸ φαγητόν, ὁ Στρίντμπεργκ μπαλώνει τὸ πανταλόνι του, καὶ ὁ Φραῖνκελ καθαρίζει τὰ τουφέκια. Ἡ στομαχικὴ καὶ ἐντερικὴ ἀδιαθεσία των ἐπέρασεν, εὐτυχῶς.

Αἱ σημειώσεις τοῦ Ἀντρὲ εἰς τὸ ἡμερολόγιόν του γίνονται ἀπὸ τῆς 10 Αὐγούστου λεπτομερέστεραι· περιγράφει τὰ γεγονότα μὲ περισσότερον εἱρμὸν ἢ μέχρι τοῦδε. Δυνάμεθα νὰ ἀποκτήσωμεν περίπου, καὶ μόνον μὲ τὴν ἀνάγνωσιν τῶν περιγραφῶν αὐτῶν, ἀρκετὰ ζωηρὰν εἰκόνα τῆς περαιτέρω ἀνὰ τοὺς πάγους πορείας.

Τὴν 11 Αὐγούστου ἡ θερμοκρασία ἔχει κατέλθει εἰς δύο βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν, ὁ ἄνεμος φυσᾷ ψυχρὸς ἀπὸ τὰ βορειοανατολικά. Περὶ τὰς 10.30' οἱ ὁδοιπόροι τονώνονται μὲ κρέας ἄρκτου, ψωμί, καφὲ καὶ κέϊκ. Ἡ ἡμέρα προοιωνίζετο σκληρά. Καὶ ὑπῆρξε πράγματι ἡμέρα ἀτυχημάτων. Ὁ Ἀντρέ, πρωΐ-πρωΐ ἤδη ἔπεσεν εἰς τὸ νερό, πίσω του τὸν ἠκολούθησε τὸ ἔλκηθρόν του, καὶ τοιουτοτρόπως ἐβράχη τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ φορτίου του. Ὁ Στρίντμπεργκ ἔπεσε μὲ τὸ ἔλκηθρόν του ἐπάνω εἰς τὸ ἔλκηθρον τοῦ Φραῖνκελ, ἐπὶ τοῦ ὁποίου μετεφέρετο ἡ λέμβος, κατὰ τὴν σύγκρουσιν δὲ αὐτὴν ἐνεπήχθη τὸ ἐμπρόσθιον ξύλον τοῦ ἐλκήθρου ἐπὶ τῶν ἐκ καραβοπάνου τοιχωμάτων τῆς βάρκας. Τέτοιου εἴδους ἀτυχήματα συνέβαινον καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν. Τὰ ἔλκηθρα ἀνετρέποντο τὸ ἕνα μετὰ τὸ ἄλλο. Τὸ ἔλκηθρον μάλιστα τοῦ Ἀντρὲ ἀνετράπη ἐντελῶς δύο φοράς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ἔλθουν οἱ πέζες του πρὸς τὰ ἐπάνω. Τὸ χιόνι θὰ ἦτο καλόν, ἀλλὰ δυστυχῶς τὸ παγόστρωμα ἦτο ἀνώμαλον. Ἀπὸ τὸ πρωῒ ἕως τὸ βράδυ, ὅλα τοὺς ἦλθον ἀνάποδα. Ἔτσι, οἱ σύντροφοι εἶναι ἐκτάκτως ἄκεφοι, ὅταν παρέρχεται πλέον καὶ αὐτὴ ἡ ἡμέρα.

Μόνον μίαν φορὰν τοὺς ἐβοήθησεν ἡ τύχη. Εὑρίσκοντο πλησίον ρωγμῆς μὲ ἀσταθεῖς ὄχθας, τὸ νερὸν ἦτο πολὺ ρηχόν, δὲν ἠδύναντο συνεπῶς νὰ ρίψουν μέσα τὴν βάρκαν καὶ δὲν ἤξευρον τί νὰ κάμουν. Τότε ἔσπασεν ἔξαφνα ὁ πάγος κάτω ἀπὸ τοὺς πόδας τοῦ Φραῖνκελ, ἀμέσως δὲ ἐσχηματίσθη μέγας ὀγκόπαγος, ὁ ὁποῖος προσεφέρθη ὡς σχεδία. Ἠναγκάσθησαν νὰ παρεκκλίνουν συνεχῶς τὴν κατεύθυνσιν τῆς πορείας των. Πότε πρὸς ἀνατολάς, πότε πρὸς βορρᾶν, προσεπάθησαν ὅμως πάντοτε νὰ διατηροῦν τὴν καθαυτὸ διεύθυνσίν των, ἤτοι Ν 50ο Δ.

Ὁ Φραῖνκελ σκοτώνει καθ' ὁδὸν ἕνα γλάρον τῶν πάγων, ὁ δὲ Ἀντρὲ περιγράφει λεπτομερῶς τὸ πουλὶ αὐτό. Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ἀπογεύματος ἐξετάζει τὰ στρώματα καὶ τὸν σχηματισμὸν τοῦ πάγου γύρω ἀπὸ μίαν ὀπὴν μὲ βρόχινο νερό, καὶ παίρνει μαζί του δείγματα. Ὁ Στρίντμπεργκ ὑπολογίζει ὅτι ἡ ἀποστολὴ εὑρίσκεται εἰς 81 μοίρας καὶ 54',7 βορείου πλάτους καὶ 30 μοίρας μήκους. Ἡ Γῆ Γκίλλις προβάλλει πάλιν ὡς φάντασμα ἐνώπιόν των. Ὁ Φραῖνκελ νομίζει ὅτι διακρίνει ξηράν, φαίνεται μάλιστα τόσον καθαρὰ ἡ ξηρὰ αὐτή, ὥστε μεταβάλλουν κατεύθυνσιν, ἵνα πορευθοῦν πρὸς τὰ ἐκεῖ. Ἀπεδείχθη ὅμως ὅτι τοὺς ἠπάτησε ἕνα ἐξαιρετικῶς ὑψηλὸν παγόφραγμα.

Ἡ βάσανος ἀπέδειξεν ὅτι ὁ καθορισμὸς τῆς θέσεως ὑπὸ τοῦ Στρίντμπεργκ ὑπῆρξε ἀπολύτως σχεδὸν ἀκριβής. Κατὰ συνέπειαν, ἡ ἀποστολὴ ἐπροχώρησεν ἀφ' ἧς ἐξεκίνησε διὰ τὰς Ἑπτὰ Νήσους, 50 χιλιόμετρα πρὸς νότον καὶ πρὸς τὰ νοτιοανατολικά, μολονότι ἡ κατεύθυνσίς της ἦτο πρὸς τὰ νοτιοδυτικά. Ἀπὸ τῆς 4 μέχρι τῆς 6 Αὐγούστου εὑρίσκετο σχεδὸν εἰς τὴν ἰδίαν θέσιν, ἀπὸ τὴν ὁποίαν ἐπέρασε καὶ ὁ «Ἀετὸς» τὴν 12 Ἰουλίου μεταξὺ 2 καὶ 3 πρωϊνῆς ὥρας.

Ὀλίγας ὥρας πρὸ τοῦ μεσονυκτίου (ἀπὸ 11 πρὸς 12 Αὐγούστου), τὸ θερμόμετρον κατῆλθεν εἰς 8 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν. Τόσον ψῦχος δὲν εἶχε κάμει ἀκόμη ἕως τότε. Ὁ ἄνεμος εἶχε στραφῆ πρὸς τὰ βορειοδυτικὰ (μαΐστρος) καὶ ἔπνεεν ἐπάνω ἀπὸ τοὺς πάγους μὲ ταχύτητα 7,6 μέτρων κατὰ δευτερόλεπτον. Μόλις εἰς τὰς 2 περίπου τῆς πρωΐας κατωρθώθη νὰ ἑτοιμασθῇ ψητὴ ἀρκούδα καὶ κακάο. Ὁ Ἀντρὲ ὑπολογίζει τὴν διανυθεῖσαν κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἡμέραν ἀπόστασιν εἰς 3 ½ χιλιόμετρα τὸ πολύ.

Παρῆλθεν ἤδη ἕνας μῆνας, ἀφ' ἧς ἀπεγειώθη ὁ «Ἀετὸς» ἐκ τῆς παραλίας τῆς νήσου τῶν Δανῶν. Περὶ τὴν μεσημβρίαν ἠγέρθησαν οἱ τρεῖς ἄνδρες. Τὸ ψῦχος ἦτο δριμύτατον, ὁ δὲ ἄνεμος ἔπνεε τώρα ἀπὸ δυσμὰς καὶ νοτιοδυτικὰ (πουνέντο-γάρμπι). Ὁ Στρίντμπεργκ ἔψησε τὸν γλάρον τῶν πάγων, τὴν χθεσινὴν λεῖαν τοῦ Φραῖνκελ. Ἀκολούθως ἔγιναν βυθομετρήσεις, ἀλλὰ τὸ σχοινὶ δὲν εὗρῆκε βυθόν, μολονότι εἶχε μῆκος 320 μέτρων. Ἀντ' αὐτοῦ ἐλήφθη ἀπὸ βάθους 200 μέτρων δεῖγμα ὕδατος πρὸς ἐξέτασιν.

Κατὰ τὴν ὑπόλοιπον ἡμέραν, ὁ δρόμος ὑπῆρξε τοὐλάχιστον κάπως καλύτερος. Ὕστερα ἀπὸ τὸ ἐξαιρετικῶς ἀνώμαλον καὶ ἄσχημον παγόστρωμα τῶν τελευταίων ἡμερῶν, οἱ τρεῖς ὁδοιπόροι ἀνακουφίζονται ὀλίγον. Κατορθώνουν νὰ διατηρήσουν τὴν κατεύθυνσίν των πρὸς Ν50ο Δ, ὁ δὲ Στρίντμπεργκ ὑπολογίζει ὅτι ἡ Γῆ Γκίλλις πρέπει νὰ εὑρίσκεται κάπου πολὺ κοντά. Κάθε στιγμὴν περιμένουν νὰ τὴν ἴδουν προβάλλουσαν. Ἀλλὰ πουθενὰ δὲν παρουσιάζεται ξηρά.

Ἀρχίζουν τώρα τὰ βάσανα τῆς τροφῆς. Τὸ ἀρκουδίσιο κρέας μόλις ἐπαρκεῖ δι' ἓν ἀκόμη γεῦμα, καὶ δὲν προβάλλει καμμία φώκη εἰς τὴν ἀκτῖνα τῆς κάννης των. Ὅταν κατακλίνονται πρὸς ὕπνον, τὴν 13 Αὐγούστου περὶ τὰς 3.30' τῆς πρωΐας, ἡ βροχὴ πλαταγίζει ἐπὶ τῆς σκεπῆς τῆς σκηνῆς των. Ὁ Ἀντρὲ πιστεύει ὅτι θὰ ἐπροχώρησαν κατὰ τὴν ἡμέραν αὐτὴν 2 ½ πρῶτα λεπτὰ μοίρας. Ἡ πορεία ὑπῆρξε συντομωτέρα ἀπὸ ἄλλοτε, ἀλλὰ ὁ δρόμος δὲν ἦτο καὶ ἐξαιρετικὰ κοπιαστικός. Τὰ ὑποδήματα τοῦ Ἀντρὲ ἔχουν φθαρῆ πολὺ ἀπὸ τὸν πάγον, φαντάζεται ὅτι δὲν θὰ βαστάξουν πολλὰς ἡμέρας ἀκόμη. Καθὼς βρέχει ἔξω τόσον πολύ, σκέπτεται νὰ ράψῃ ἕνα ἀδιάβροχον.

Μόλις ἔπεσαν ν' ἀναπαυθοῦν οἱ τρεῖς σύντροφοι, ἀκούουν ἐμπρὸς ἀπὸ τὸ τσαντῆρι των τὸ φύσημα τοῦ ζώου ἐκείνου, τὸ ὁποῖον ὁ Ἀντρὲ ἐξέλαβε τὴν πρώτην φορὰν ὡς φάλαιναν. Ἀργότερα πείθεται ὅτι ἐπρόκειτο περὶ θαλασσίου ἵππου.

Ο ΑΝΤΡΕ ΔΟΛΩΜΑ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΡΚΤΟΥΣ

Τὴν 13 Αὐγούστου, περὶ τὴν 14ην ὥραν, καταβροχθίζεται τὸ τελευταῖον κομμάτι κρέατος ἄρκτου, κατὰ τὸ «πρωϊνὸν» πρόγευμα. Τὴν 17ην ὥραν ἀρχίζει ἐκ νέου ἡ πορεία. Ὁ πάγος δὲν εἶναι καὶ πολὺ ἄσχημος. Οἱ ὁδοιπόροι σημαδεύουν μίαν φώκην, ἀλλὰ δὲν τὴν πετυχαίνουν. Ὁ Ἀντρὲ βλέπει ἕνα μικρὸ ψάρι νὰ κολυμβᾷ μέσα εἰς μίαν ὑδατίνην ρωγμήν. Τὸ ψάρι δὲν ἐφαίνετο φοβισμένον, ἀλλὰ ξαφνισμένον μόνον, ποὺ ἔβλεπεν ἀνθρώπους. Ὁ Ἀντρὲ τὸ φονεύει μ' ἕνα χτύπημα τοῦ φτυαριοῦ του καὶ τὸ περιγράφει καταλεπτῶς. Φαίνεται ὅτι πρόκειται περὶ γάδου τῶν πόλων (gadus suida). Μόλις ἐπέρασαν τὴν ρωγμὴν καὶ εὑρέθησαν πάλιν ἐπὶ τοῦ παγοστρώματος, ὁ Στρίντμπεργκ ἀναφωνεῖ:

—Τρεῖς ἀρκοῦδες!

Τώρα ἀπαιτεῖται πονηρία ἀρκετὴ διὰ νὰ μὴ τοὺς διαφύγῃ καὶ πάλιν τὸ θήραμα, ὅπως κατὰ τὴν τελευταίαν φοράν! Οἱ κυνηγοὶ κρύπτονται ὄπισθεν ἑνὸς παγοτοίχου καὶ κάμνουν ἐκεῖ καρτέρι. Ἀλλὰ αἱ λευκαὶ ἄρκτοι δὲν πλησιάζουν περισσότερον. Τέλος ὁ Ἀντρὲ προχωρεῖ σφυρίζων ἐλαφρῶς καὶ προσφέρει ἑαυτὸν ὡς δόλωμα. Ἡ γηραιοτέρα ἄρκτος ἔρχεται κάπως σιμώτερα καὶ ὀσφραίνεται, ἔπειτα ὅμως κάμνει μεταβολὴν καὶ κάθηται ἐπὶ τοῦ πάγου. Ὁ Ἀντρὲ δὲν ἀντέχει περισσότερον νὰ μένῃ ἐξαπλωμένος ἔτσι καὶ ἀκίνητος ἐπὶ τοῦ ψυχροῦ παγοστρώματος. Καλεῖ τοὺς συντρόφους του νὰ πλησιάσουν καὶ ἐκκινοῦν ὁμοῦ καὶ οἱ τρεῖς εἰς ἔφοδον. Ὁ Ἀντρὲ εὑρίσκεται κάπως πλέον ἐμπροστὰ ἀπὸ τοὺς ἄλλους. Ἡ γηραιὰ ἀρκοῦδα χυμᾷ ἐπάνω του, ἐκεῖνος πυροβολεῖ, ἀλλ' ἀποτυγχάνει. Προχωρεῖ ἀκόμη ὀλίγα βήματα, οἱ ἀρκοῦδες ξαφνίζονται καὶ σταματοῦν τὴν φυγήν των. Δεύτερος πυροβολισμὸς ἀντηχεῖ καὶ ἡ γηραιοτέρα ἄρκτος τραυματίζεται ἐξ ἀποστάσεως 80 βημάτων. Τρίτος πυροβολισμὸς ἀκόμη, ἐξ ἀποστάσεως 94 βημάτων, καὶ τὸ θήραμα πίπτει ἐπὶ τοῦ πάγου. Ὁ τέταρτος πυροβολισμὸς φονεύει τὸ ἕνα ἐκ τῶν δύο μικρῶν. Ὁ Φραῖνκελ πυροβολεῖ τὸ ἄλλο κουτάβι καὶ τὸ βλῆμα τοῦ Στρίντμπεργκ περατώνει τὸ ἔργον. Τὸ «καραβάνι» ἀλαλάζει ἐξ ἐνθουσιασμοῦ

-----o-----

ΑΥΡΙΟΝ: ἡ συνέχεια.

ΜΠΟΜΠΟΝΙΕΡΕΣ
Π. ΡΕΛΑ Η.
δι' ἀρραβῶνας, γάμους
βαπτίσεις
ΓΟΓΟΣ
Ὁδὸς Καλαμιώτου 12.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 1099

Πρόσκλησις

"Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν παράγραφον 11 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου 3632 «περὶ Χρηματιστηρίων ἀξιῶν» καὶ τὸν ὑποβληθέντα ἡμῖν συμφώνως τῇ παραγράφῳ 9 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ νόμου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν πίνακα τῶν πρὸς τοὺς χρηματιστὰς ὀφειλομένων ὑπολοίπων ὑπὸ τοῦ μὴ ἐκπληρώσαντος τὰς ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ὑποχρεώσεις του χρηματιστοῦ Ἀντωνίου Σιδεράτου,

Καλοῦμεν

πάντας τοὺς πιστωτὰς (χρηματιστὰς καὶ μὴ τοιούτους) τοῦ μὴ ἐκπληρώσαντος τὰς ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ὑποχρεώσεις του Ἀντωνίου Σιδεράτου καὶ τὸν εἰς ἀδυναμίαν ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεων του περιελθόντα χρηματιστὴν Ἀντώνιον Σιδεράτον ὅπως προσέλθωσιν ἐνώπιον ἡμῶν καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κυβερνητικῆς Ἐποπτείας τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν τὴν 7ην Ἰανουαρίου 1931 ἡμέραν Τετάρτην καὶ ὥραν 12ην μεσημβρινὴν πρὸς συμβιβαστικὸν κανονισμὸν τῶν ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀνώτερω ὑπολοίπων ὀφειλῶν ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ὀφειλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1930.

Ὁ παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν
Κυβερνητικὸς Ἐπόπτης
ΑΠ. Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗΣ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀριθ. Πρωτ. 1100

Πρόσκλησις

"Ἔχοντες ὑπ' ὄψιν τὴν παράγραφον 11 τοῦ ἄρθρου 27 τοῦ νόμου 3632 «περὶ Χρηματιστηρίων ἀξιῶν» καὶ τὸν ὑποβληθέντα ἡμῖν συμφώνως τῇ παραγράφῳ 9 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου καὶ νόμου ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν πίνακα τῶν πρὸς τοὺς χρηματιστὰς ὀφειλομένων ὑπολοίπων ὑπὸ τοῦ μὴ ἐκπληρώσαντος τὰς ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ὑποχρεώσεις του μεσίτου Ζωρζῆ Ζωγράφου,

Καλοῦμεν

πάντας τοὺς πιστωτὰς (χρηματιστὰς καὶ μὴ τοιούτους) τοῦ μὴ ἐκπληρώσαντος τὰς ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ὑποχρεώσεις του μεσίτου Ζωρζῆ Ζωγράφου καὶ τὸν εἰς ἀδυναμίαν ἐκπληρώσεως τῶν ὑποχρεώσεών του μεσίτην Ζωρζῆν Ζωγράφον ὅπως προσέλθωσιν ἐνώπιον ἡμῶν καὶ εἰς τὸ Γραφεῖον τῆς Κυβερνητικῆς Ἐποπτείας τοῦ Χρηματιστηρίου Ἀθηνῶν τὴν 7ην Ἰανουαρίου 1931, ἡμέραν Τετάρτην, καὶ ὥραν 10ην π. μ. πρὸς συμβιβαστικὸν κανονισμὸν τῶν ἐκ τῶν κατὰ τὰ ἀνώτερω ὑπολοίπων ὀφειλῶν ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἐκ χρηματιστηριακῶν συναλλαγῶν ὀφειλῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Δεκεμβρίου 1930.

Ὁ παρὰ τῷ Χρηματιστηρίῳ Ἀθηνῶν
Κυβερνητικὸς Ἐπόπτης
ΑΠ. Δ. ΠΑΠΑΔΗΜΟΣ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΩΝ ΘΕΣΣΑΛΙΑΣ

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ

Μὴ συντελεσθείσης νομίμου ἀπαρτίας κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς Ἐκτάκτου Γεν. Συνελεύσεως τῆς 3 Ἰανουαρίου 1931, καθ' ἣν ἔδει νὰ ἐκπροσωποῦνται τὰ 2)3 τοῦ Μετοχικοῦ κεφαλαίου, καλοῦνται οἱ κ.κ. Μέτοχοι εἰς ἐπαναληπτικὴν τοιαύτην διὰ τὴν 15 τρ. μηνός, ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 5 μ.μ., ὁπότε δέον νὰ ἐκπροσωπῆται τὸ 1)2 τοῦ Μετοχικοῦ Κεφαλαίου.

Ἀντικείμενον τῆς ἡμερησίας διατάξεως εἶνε ἡ τροποποίησις τῶν ἄρθρ. 4.20 παρ. β', 21 παρ. α' καὶ β', 24 παρ. ε' καὶ 43 τοῦ Καταστατικοῦ, διαγραφὴ τῶν ἄρθρ. 44 καὶ 45 καὶ καθορισμὸς τῆς ἀριθμήσεως τῶν ὑπολειπομένων ἄρθρων.

Οἱ θέλοντες νὰ παραστοῦν εἰς τὴν Συνέλευσιν ταύτην, ὀφείλουν νὰ καταθέσουν τὰς μετοχάς των ἐνταῦθα, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ἢ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἢ εἴς τινα τῶν ἐνταῦθα ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν, ἐν Βόλῳ εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Διευθύνσεως τῆς Ἐκμεταλλεύσεως καὶ ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ εἰς τὴν Banque de Bruxelles, ἐν Βρυξέλλαις.

Πέντε δὲ ἡμέρας πρὸ τῆς ὁρισθείσης συνεδριάσεως νὰ καταθέσουν εἰς τὰ γραφεῖα τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τὰ πιστοποιητικὰ καταθέσεως τῶν μετοχῶν καὶ τὰ τυχὸν πληρεξούσια μετόχων.

Ἀν Ἀθήναις τῇ 3 Ἰανουαρίου 1931

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Αἱ Ἑταιρεῖαι ΤΖΩΝ ΜΟΝΚΣ καὶ ΥΙΟΙ—ΓΙΟΥΛΕΝ καὶ ΣΙΑ, ἐντολοδόχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῶν πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας προκηρύσσουσι δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν τῶν κάτωθι ὑλικῶν:

"Ἓξ (6) χυτοσιδηρῶν κυλίνδρων τύπου Α βάρους 4500 χιλιογράμμων καὶ τύπου Β βάρους 4190 χιλιογράμμων, χρησιμοποιηθησομένων διὰ τὴν κυλίνδρωσιν τῶν ἀναχωμάτων.

Ὁ διαγωνισμὸς θέλει ἐνεργηθῇ τὴν 2αν Φεβρουαρίου 1931, ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10.30 π. μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα τῶν Ἑταιρειῶν, ὁδὸς Ἠπείρου ἀριθ. 10, δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσιν ἀντίγραφον τῶν συγγραφῶν ὑποχρεώσεων, ἀπευθυνόμενοι εἰς τὰ ἄνω γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας ἀπὸ 11ης π. μ. μέχρι μεσημβρίας, ἔναντι καταβολῆς ποσοῦ δραχ. 200, ὅπερ θέλει ἐπιστραφῇ εἰς πάντα μειοδότην ὅστις θὰ ὑποβάλῃ προσφορὰν συμφώνως πρὸς τὰς προδιαγραφὰς μετὰ τῆς ἀπαιτουμένης ἐγγυήσεως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ Δήμαρχος Τριπόλεως γνωστοποιεῖ ὅτι τὴν 18 Ἰανουαρίου 1931 καὶ ἀπὸ τῆς 10 πρὸ μεσημβρίας μέχρι τῆς 12 ὥρας τῆς μεσημβρίας ἐνεργηθήσεται ἐν τῷ Δημαρχείῳ Τριπόλεως μειοδοτικὸς διαγωνισμὸς δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν προμήθειαν εἰς τὸν Δῆμον Τριπόλεως ἑκατὸν τόννων χυτοσιδηρῶν σωλήνων, εἰδικῶν τεμαχίων καὶ ἐξαρτημάτων, διαφόρων διαμετρημάτων 80 ἕως 150 χιλιοστῶν.

Οἱ ὅροι καὶ συμφωνίαι τοῦ διαγωνισμοῦ εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν Τριπόλει καὶ εἰς τὸ Δημαρχεῖον καὶ ἐν Ἀθήναις εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως τῶν Δήμων τῆς Ἑλλάδος, ὁδὸς Βουλῆς 31 καὶ εἰς τὸ Κατάστημα Ἀδελφῶν Ματζούνη, γωνία ὁδῶν Μητροπόλεως καὶ Νίκης, ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Ἐν Τριπόλει τῇ 22 Δεκεμβρίου 1930.

Ὁ Δήμαρχος Τριπόλεως
Θ. ΠΕΤΡΙΝΟΣ

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΑ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Κ.Κ. ΠΑΠΑΔΑΤΟΥ, ΚΑΛΟΓΕΡΑ, ΔΟΜΕΣΤΙΧΟΥ

Χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον ἔγινε σύσκεψις μεταξὺ τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Παπαδάτου, τοῦ γενικοῦ διοικητοῦ Κρήτης κ. Καλογερᾶ καὶ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων κ. Δομέστιχου.

Κατ' αὐτὴν συνεζητήθησαν καὶ ἐξητάσθησαν γενικῶς αἱ ἀνάγκαι ἀποκαταστάσεως ἐν τῷ μέλλοντι τῶν προσφύγων μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Ε.Α.Π.

Ἐπίσης τὸ ζήτημα τῆς συνεχίσεως τοῦ ἔργου στεγάσεως τῶν πολεμοπαθῶν τῆς Ἀνατολικῆς Μακεδονίας καὶ Θράκης, ὡς καὶ ἡ ἐπιτάχυνσις τῶν ἔργων ἀποκαταστάσεως τῶν παραμεθορίων πληθυσμῶν.

Ὁ κ. Δομέστιχος παρέσχε σχετικῶς ἀναλυτικὰς πληροφορίας, ἔμειναν δὲ σύμφωνοι διὰ τὸ περαιτέρω ἔργον καὶ τὸν τρόπον τῆς ταχυτέρας ἐνεργείας ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω συζητηθέντων ζητημάτων.

Ἀκολούθως ὁ κ. Καλογερᾶς συνεζήτησε μετὰ τοῦ κ. Παπαδάτου καὶ ἐπὶ τῶν ζητημάτων Μακεδονίας καὶ Θράκης, προκειμένου νὰ ἀναχωρήσῃ ὁ κ. Καλογερᾶς κατ' αὐτὰς εἰς Κομοτινὴν διὰ νὰ ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς Διοικήσεώς του. Σχετικῶς οἱ κ.κ. Παπαδᾶτος καὶ Καλογερᾶς συνειργάσθησαν καὶ μετὰ τοῦ ἐν τῷ Πολιτικῷ Γραφείῳ διευθυντοῦ τῶν Μειονοτήτων κ. Στυλιανοπούλου.

Ὁ κ. Καλογερᾶς πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του θὰ συνεργασθῇ διὰ τὰ ζητήματα τῶν Μειονοτήτων καὶ μετὰ τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακοπούλου. Ἐπίσης ὁ κ. Παπαδᾶτος συνειργάσθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον μετὰ τοῦ νομάρχου Δράμας ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ νομοῦ του, ἰδίως δὲ τῆς στεγάσεως τῶν προσφύγων καὶ τῆς ἐκτελέσεως τῶν ἔργων τῶν παραμεθορίων πληθυσμῶν.

ΠΟΤΕ ΕΠΙΣΤΡΕΦΕΙ Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΤΗΣ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΕΙΣ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΥΣ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσ)νίκης, ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἰασωνίδης μετέβη εἰς Κιλκὶς καὶ ἐξήτασε τὰ ἐκεῖ προσφυγικὰ ζητήματα.

Ὁ κ. Ὑπουργὸς ἐντὸς τῆς ἑβδομάδος θὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς περὶ τὴν Θεσσαλονίκην συνοικισμούς, τὸ Σάββατον δὲ θὰ ἀναχωρήσῃ ἐπιστρέφων εἰς Ἀθήνας.

Μετὰ τὴν ἐπάνοδόν του, ὁ κ. Ὑπουργὸς θὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς συνοικισμοὺς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς διὰ ν' ἀντιληφθῇ αὐτοπροσώπως τὰς ἀνάγκας αὐτῶν.

— Ἡ σύμβασις τῆς Ν. Σμύρνης

Ὁ προσωρινὸς ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Παπαδᾶτος συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ μηχανικοῦ κ. Σούλη ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων τῆς Νέας Σμύρνης.

Κατ' αὐτήν, ὁ κ. Σούλης ἀνεκοίνωσεν εἰς τὸν κ. Παπαδᾶτον ὅτι μέχρι τοῦ Σαββάτου θὰ ἔχῃ περατωθῇ ἡ ἐργασία τῆς διορθώσεως τοῦ κειμένου τῆς συμβάσεως τῆς Νέας Σμύρνης, ἡ δημοσίευσις τῆς ὁποίας θὰ ἐπακολουθήσῃ ἀμέσως.

ΕΥΡΩΠΗ
ΟΔΟΣ ΚΟΡΑΗ
Εἶναι τὸ νέον Ἑστιατόριον ποὺ τρώγουν καὶ πίνουν καλὰ καὶ φθηνὰ καὶ γλεντοῦν μέχρι πρωΐας μὲ τὸ παθητικὸν βιολὶ τοῦ Ἀρχιατσιγγάνου
MAGO KAROLY
ΔΕΟ

COINTREAU
LIQUEUR
LA MARQUE MONDIALE
Demandez "UN COINTREAU"

ΤΡΑΠΕΖΑ ΧΙΟΥ Α. Ε.

ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ Ἐν ὄψει εἰς Δραχμὰς καὶ ξένον νόμισμα .... 3 1)2 0)0

ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ μέχρι Δρχ. 100.000 ἢ Ξ. νόμισμα μέχρι τοῦ ἰσοτίμου τῶν 100.000 4 3)4 0)0

Ἀγορὰ καὶ πώλησις χρεωγράφων. — Δάνεια ἐπὶ ἐνεχύρῳ χρεωγράφων

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΑΧ. 423.147.267
Πᾶσαι αἱ Τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ:
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ ΑΙΓΙΟΝ ΛΑΡΙΣΣΑ ΧΑΛΚΙΣ ΡΕΘΥΜΝΟΣ
ΑΡΓΟΣ ΚΑΛΑΜΑΙ ΤΡΙΚΚΑΛΑ ΚΑΡΔΙΤΣΑ ΦΑΡΣΑΛΑ
ΠΥΡΓΟΣ ΣΥΡΟΣ ΜΥΤΙΛΗΝΗ ΚΑΒΑΛΛΑ ΙΣΤΙΑΙΑ
ΠΑΤΡΑΙ ΧΙΟΣ ΧΑΝΙΑ ΠΡΕΒΕΖΑ ΦΛΩΡΙΝΑ
ΚΕΡΚΥΡΑ ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ ΖΑΚΥΝΘΟΣ ΚΑΡΛΟΒΑΣΙ ΑΓΡΙΝΙΟΝ
ΚΕΦΑΛΛΗΝΙΑ ΒΟΛΟΣ ΠΛΩΜΑΡΙΟΝ ΒΑΘΥ ΑΜΑΛΙΑΣ
ΝΑΥΠΛΙΟΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΤΡΙΠΟΛΙΣ ΝΑΞΟΣ ΛΑΜΙΑ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς κυριωτέρας πόλεις ΕΛΛΑΔΟΣ & ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΟΣ ΤΗΣ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ ΑΓΓΛΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ
COMMERCIAL BANK OF THE NEAR EAST Ltd
4 LONDON WALL BULDINGS EC 2
Μεθ' ὑποκαταστημάτων ΕΝ ΚΩΝ)ΠΟΛΕΙ & ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ
Καταθέσεις ἐν ὄψει καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδοτέαι εἰς ὃ νόμισμα ἐγένοντο, ὑπὸ ὅρους συμφέροντας.
Ταμιευτήριον μέχρι 100.000 δρ. 4 1)4 ο)ο ἀπηλλαγμένον φόρου

HELLENIC BANK TRUST COMPANY
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ
ΤΡΑΠΕΖΑ ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΥΠΟ ΤΗΣ
ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΚΕΦΑΛΑΙΑ ...... ΔΟΛΛΑΡΙΑ 1.500.000.-
Δέχεται καταθέσεις καὶ ἐκτελεῖ πάσης φύσεως τραπεζιτικὰς ἐργασίας ὑπὸ λίαν εὐνοϊκοὺς ὅρους.
Οἱ ἔχοντες συναλλαγὰς καὶ συμφέροντα ἐν Ἀμερικῇ, δύνανται ν' ἀποτείνωνται εἴτε ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν HELLENIC BANK TRUST Co. 51 MAIDEN LANE, NEW YORK, U. S. A., εἴτε πρὸς τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ, ἐν Ἀθήναις μὲν εἰς τὸ Κεντρικὸν Κατάστημα (Τμῆμα Ἐργασιῶν Ἀμερικῆς), ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲ εἰς τὰ κατὰ τόπους Ὑποκαταστήματα αὐτῆς.
Τὸ ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ Πρακτορεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης (51 MAIDEN LANE) καὶ τὸ ἐν Σικάγῳ Γραφεῖον της (33 S. CLARK STREET) ἐξακολουθοῦν λειτουργοῦντα.

Εἰς τὸν αἰῶνα τῆς ἐπιστήμης

Οἱ Καταστροφεῖς

Μία περιπετειώδης ἱστορία γύρω ἀπὸ τὴν φοβερὰν «Μαύρην Ἀκτῖνα»

[Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου]

—Αὐτὸ εἶναι ὅλο;

—Ναί.

—Καταπληκτικό! Καταπληκτικό! ἐπανελάμβανεν ὁ ἀξιωματικός.

Ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ καὶ ἡ Βεατρίκη ἐπανήρχοντο ἐκείνην τὴν στιγμήν, ἀκολουθούμενοι ἀπὸ τὴν Σουρνά. Ἐκρατοῦσαν κυλίνδρους, πίνακας καὶ σχέδια. Ἡ Σουρνὰ ἐκαθάρισε τὸ μεγάλο τραπέζι τοῦ χώλλ, ἔλυσε τὰ κορδόνια ἀπὸ τὰ χαρτόνια, ὅπου περιείχοντο οἱ πίνακες καὶ ἀφοῦ ἐτοποθέτησεν ὅλα τὰ σχέδια, ἀπεσύρθη.

Τότε, ἐμπρὸς στὰ ἁπλωμένα πλάνα, ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ, ἐπανήρχισε τὴν ὁμιλίαν του...

* * *

Ἀφοῦ ἐσιώπησεν ὁ Κλάρις, ὕστερα ἀπὸ δύο ὧρες, κατὰ τὶς ὁποῖες ἀπαντοῦσε μὲ ἀπόλυτον εἰλικρίνειαν εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῶν δύο νέων, ὁ Ριχάρδος ντ' Ἰερβίλλ ἔμεινε γιὰ πολλὴν ὥραν συλλογισμένος... Ὁ Κλάρις, ὁ Τζών, ἡ Βεατρίκη σιωπηλοὶ κι' αὐτοί, ἐπερίμεναν τὸν Ριχάρδον νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ ὀνειροπόλο του βύθισμα.

—Δὲν θὰ πάω στὴν Ἰνδοκίνα! εἶπεν ἐπὶ τέλους ὁ ἀξιωματικὸς τοῦ ναυτικοῦ ἀνασηκώνοντας τὸ κεφάλι. Θὰ μείνω ἐδῶ νὰ δουλέψω μαζί σας, κύριε Κλάρις ντ' Οὔλμοντ.

—Πῶς θὰ τὸ κατορθώσετε; ἐρώτησεν ὁ ἐφευρέτης.

—Θὰ ζητήσω ἄδειαν ἑνὸς ἔτους, μὲ δικαίωμα νὰ τὴν παρατείνω.

—Ὑπὸ ποῖον πρόσχημα;

—Ἔννοια σας, κάτι θὰ βρῶ! Κανείς, ἐννοεῖται, δὲν θὰ μάθῃ σὲ τί θὰ ἀσχοληθῶ...

—Καὶ ἂν ἀρνηθοῦν νὰ σᾶς δώσουν τὴν ἄδειαν;

—Θὰ δώσω τὴν παραίτησίν μου ...εἶπεν ἁπλᾶ ὁ Ριχάρδος ντ' Ἰερβίλλ.

—Μὴ βιάζεσαι, φίλε μου! εἶπεν ὁ Τζὼν μὲ συγκίνησιν. Ἂν παραιτηθῇς καταστρέφεις τὴν ναυτικὴ καὶ στρατιωτικὴ καρριέρα σου.

—Ἐὰν ἡ θυσία αὐτὴ χρησιμεύσῃ γιὰ νὰ ἐξασφαλισθῇ ἡ εἰρήνη τοῦ κόσμου, εἶπεν ὁ ἀξιωματικός, θὰ τὴν ὑποστῶ μὲ εὐχαρίστησιν. ...Ἄλλωστε, ἐὰν ἐπιτύχωμεν, ἡ ἐπιτυχία αὐτὴ θὰ μοῦ ἐξασφαλίσῃ τὸ μέλλον μου καλύτερα παρὰ ὅσον δέκα χρόνων ναυτικὲς ἐπιχειρήσεις.

—Σκέψου το καλά!

—Ἐσκέφθηκα καὶ ἀπεφάσισα! Εἶμαι δικός σας, διδάσκαλε, εἶπεν ὁ νέος ἀξιωματικός, στρεφόμενος πρὸς τὸν Κλάρις ντ' Οὔλμοντ.

Ὁ ἐφευρέτης ἐκίνησε μὲ σοβαρότητα τὸ κεφάλι.

—Κύριε ντ' Ἰερβίλλ, εἶπε μὲ φωνὴ παλλομένη ἀπὸ συγκίνησι, σᾶς εὐχαριστῶ μὲ ὅλη τὴν καρδιά μου. Ὀφείλω, ἐν τούτοις, νὰ σᾶς ὁμολογήσω κάτι: δὲν εἶμαι πλούσιος καὶ... δὲν θὰ μπορέσω ἴσως...

—Θὰ σᾶς ἀπαντήσω ἀμέσως! εἶπεν ὁ Ριχάρδος. Ὁ Τζών,—συγχώρεσε τὴν εἰλικρίνειά μου, φίλε μου!— μοῦ εἶπεν ὅτι ἔχετε ἐξαντλήσει ὅλας τὰς οἰκονομίας σας. Λοιπόν, ὁ Τζὼν κ' ἐγώ, διαθέτουμε μερικὰς ἑκατοντάδας χιλιάδων φράγκων. Θὰ συνεταιρισθῶμεν διὰ τὸ ἔργον αὐτό. Τὸ ὀλιγώτερο ποὺ θὰ μπορέσουμε νὰ κάνουμε εἶναι νὰ μᾶς πληρώσῃ ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν ὅλα μας τὰ ἔξοδα, τὴν ἡμέραν ποὺ θὰ τῆς ἀποδείξωμεν ὅτι ἑκατὸν ἀεροπλάνα τοῦ συστήματος αὐτοῦ ὁδηγούμενα ἀπὸ τριακοσίους ἐμπείρους πιλότους, ἀντιστοιχεῖ ἕκαστον τούτων μὲ τὴν δύναμιν μιᾶς στρατιᾶς ἑκατὸν χιλιάδων ἀνδρῶν! ὅταν τὴν δώσωμεν ἀξίζει νὰ μᾶς ἐξασφαλίσουν μίαν ἰσόβιον σύνταξιν, μὲ τὴν ὁποίαν νὰ ζήσωμεν ἀξιοπρεπῶς. Ἐὰν δὲν ἔχωμεν τὰ ἀποτελέσματα ποὺ προσδοκῶμεν, ὁ καθένας μας θὰ εἶναι ἐλεύθερος ν' ἀναζητήσῃ μιὰ δουλειὰ ἀνάλογη πρὸς τὶς ἱκανότητές του... Ἀλλὰ ἔχομεν 999 ἐπὶ χιλίας πιθανότητας νὰ ἐπιτύχωμεν. Δέχεσθε, διδάσκαλε;

Μάλιστα! εἶπεν ἁπλᾶ ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ.

V

ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ

Αἱ ἀνοιξιάτικες συνεδριάσεις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἤρχιζαν ἐκεῖνο τὸ ἔτος τὸν Μάϊον εἰς τὴν Γενεύην. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐντείνουν τὰς ἐργασίας των εἰς τὸ Κλαϊῦ διὰ νὰ ἑτοιμάσουν ἐγκαίρως τὸ ἀεροπλάνο, τὸν μοτὲρ καὶ τὸ μυδραλλιοβόλον πρὸς ἐπίδειξιν.

Ὁ Ριχάρδος ντ' Ἰερβίλλ, ἐντὸς τριῶν ἑβδομάδων, ἐπέτυχε νὰ τοῦ δοθῇ ἑνὸς ἔτους ἄδεια ἄνευ ἀποδοχῶν «διὰ λόγους ὑγείας καὶ ἀτομικῶν ἀσχολιῶν».

Ἐν τῷ μεταξὺ μετέφεραν διὰ φορτηγῶν αὐτοκινήτων ἀπὸ τὸ Χερβοῦργον εἰς Κλαϊῦ, ἄπειρα κιβώτια καὶ δέματα... Ἕνας κλειθροποιός, ἕνας σιδηρουργὸς κ' ἕνας κτίστης ἐβοήθησαν εἰς τὸ νὰ ἀνεγερθοῦν μέσα εἰς τὰ ὑπόγεια τοῦ πύργου ἐργαστήρια ἀπὸ ἀτσάλι καὶ χαλκό. Ἕνα συνεργεῖον ἠλεκτρολόγων ἐτοποθέτησε δύο ἰσχυρὰς δυναμοηλεκτρικὰς μηχανάς, τὰς ὁποίας ἕνας ἐπίκουρος κινητήρ, εἰς περίπτωσιν βλάβης, ἠδύνατο νὰ θέσῃ εἰς κίνησιν. Εἰδικὰ καλώδια μετέφεραν τὴν ἠλεκτρικὴν δύναμιν εἰς ἕνα πελώριον ὑπόστεγον ἀπὸ τάβλες καὶ τσιμέντο, τὸ ὁποῖον ἐφωτίζετο τὴν ἡμέραν ἀπὸ ἕναν μεγάλον φωταγωγὸν καὶ ποὺ ἐφυλάσσετο νυχθημερὸν ἀπὸ τέσσαρες ἐνόπλους φρουρούς.

Ὅλα αὐτὰ ἐκέντησαν τὴν περιέργειαν ὅλων τῶν περιοίκων, ἀλλὰ καθησύχασαν ἀμέσως μὲ τὴν ἁπλῆν ἐξήγησιν ποὺ τοὺς ἔδωσεν ὁ ναύαρχος ὅτι δηλαδὴ πρόκειται περὶ κατασκευῆς ἑνὸς ἀεροπλάνου νέου συστήματος κινουμένου δι' ἠλεκτρισμοῦ. Ἄλλωστε, ἀεροπλάνα καὶ ὑδροπλάνα ἔβλεπαν ἐν ἀφθονίᾳ κάθε μέρα καὶ εἶχαν συνηθίσει. Εἰς τὸ Χερβοῦργον, μάλιστα, ἔβλεπαν ὅσα ἤθελαν. Δὲν ἐπρόκειτο ἑπομένως περὶ τίποτε νέου...

Ἐντὸς πέντε-ἓξ ἡμερῶν ὅλοι οἱ κάτοικοι εἶχαν συνηθίσει στὴν ἰδέα τοῦ νέου ἀεροπλάνου, μάλιστα δὲ στὸ Μπωμόν, ὅπου κατοικοῦσαν οἱ ἐργάται καὶ ἀπὸ ὅπου κάθε πρωῒ ἐπήγαινε νὰ τοὺς παραλάβῃ τὸ αὐτοκίνητον τῆς ὑπηρεσίας, κανεὶς δὲν ἐσκέπτετο νὰ τοὺς ἀποτείνῃ σχετικὰς ἐρωτήσεις.

Κάθε τόσον μονάχα, ὅταν τυχαίως συναντοῦσαν τὸν Ναύαρχο τὸν ρωτοῦσαν, γιὰ νὰ περνᾷ ἡ ὥρα:

—Ἔ, λοιπόν, τί νέα μὲ τὸ ἀεροπλάνο; Πότε θὰ βγῇ ἀπὸ τὴν μπαράγκα;

—Μὰ βάρκα τὸ θαρρεῖτε, γιὰ νὰ γίνῃ τόσο γρήγορα; ἀποκρινόταν ὁ ναύαρχος.

Καὶ δὲν παρέλειπε νὰ προσθέσῃ μὲ ἕνα κίνημα τῆς κεφαλῆς καὶ μορφάζοντας κωμικά:

—Εἶναι κολοκύθι, ποὺ πάει μὲ ἠλεκτρισμό.

Ὅλοι ἔμεναν ἔτσι ἱκανοποιημένοι καὶ κανένας δὲν ζητοῦσε νὰ μάθῃ περισσότερα.

* * *

Αἱ ἐργασίαι στὸ μεταξὺ ἐπροχωροῦσαν. Ἀλλὰ τὰ χρήματα ἔφευγαν μὲ ἀπελπιστικὴ γρηγοράδα. Ἡ κατασκευὴ τῶν εἴκοσι τεσσάρων εἰδικῶν φωτεινῶν φιαλῶν, ποὺ ἦσαν ἀναγκαῖαι διὰ τὸ πολυβόλον, ἡ κατασκευὴ τῆς φιάλης τῶν πρισματικῶν ἰνῶν καὶ τῶν στοχάστρων εἶχαν ἀπορροφήσει περίπου τριακοσίας χιλιάδας φράγκων. Ὁ μοτέρ, τὰ κελλιά, οἱ συμπυκνωτῆρες διὰ τὴν ρευστοποίησιν τοῦ ἡλίου ἐστοίχισαν τὸ ἴδιο. Αἱ δαπάναι τοῦ ὑποστέγου, ὁ μισθὸς τῶν σκοπῶν, τὰ ἡμερομίσθια τῶν ἐργατῶν, ἡ ζωὴ ὅλου ἐκείνου τοῦ μικροῦ κόσμου, ποὺ ἐκινεῖτο γύρω ἀπὸ τὸν ἐφευρέτην καὶ τοὺς συνεταίρους του, ἀνήρχοντο εἰς ἱκανὰ ἐπίσης ποσά. Ἦλθε μιὰ μέρα, —κατὰ τὰ τέλη Μαΐου,— ποὺ τὰ χρηματικὰ των κεφάλαια δὲν ἐπαρκοῦσαν. Διὰ νὰ φέρουν εἰς πέρας τὸ ἔργον των, ἔπρεπε νὰ ἐξεύρουν ἀκόμη πεντακοσίας ἢ ἑξακοσίας, ἂν ὄχι περισσοτέρας, χιλιάδας φράγκων! Καὶ δὲν εἶχαν οὔτε ἑξῆντα χιλιάδας εἰς τὸ ταμεῖον των...

Τί ἔμελλε νὰ γίνῃ;

—Θὰ δοκιμάσω νὰ ζητήσω δανεικὰ ἀπὸ τοὺς γύρω μας στὸ Κλαϊῦ, εἶπεν ὁ Τζών, ἕνα βράδυ, ποὺ ὅλοι μαζὶ συζητοῦσαν τὴν οἰκονομικήν των κατάστασι.

—Ἔχω ἀκόμη τὰ διαμάντια τῆς μαμᾶς καὶ τὸ μαργαριταρένιο τῆς περιδέραιο, ἐψιθύρισεν ἡ Βεατρίκη. Πάρτε τα, πατέρα! Εἶναι δικά σας!

—Ἂν πουλήσω αὐτὰ ποὺ μοῦ ἀπομένουν, θὰ συγκεντρώσω καμμιὰ ἑκατοστὴ χιλιάδες φράγκα! εἶπε κατόπιν ὁ Ριχάρδος ντ' Ἰερβίλλ. Εἶναι δικές σας! Δεχθῆτε τες, διδάσκαλε.

—Δὲν ἔχω τίποτε πιά, ἐγὼ προσωπικῶς, τίποτε ἐκτὸς ἀπὸ μιὰ σύνταξι ἑκατὸν πενήντα λιρῶν, ποὺ εἶναι προωρισμένη νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴ ζωή μου καὶ τῆς κόρης μου, καὶ ποὺ δὲν ἔχω τὸ μέσον νὰ τὴν ἐξοφλήσω! εἶπε τέλος ὁ Κλάρις ντ' Οὔλμοντ ἀποκαμωμένος... Θεέ μου! ν' ἀποτύχωμεν ἀπὸ ἔλλειψιν χρημάτων! Καὶ τώρα ποὺ εἴμαστε τόσον κοντὰ στὸ τέλος!

—Πατέρα! ἱκέτευσεν ἡ Βεατρίκη. Μὴ χάνετε τὸ κουράγιο σας.

—Δὲν εἴμαστε δὰ χαμένοι! εἶπε ὁ Ριχάρδος λιγάκι χλωμός. Ἔχω φίλους... Ἔχω, μάλιστα, στὴ Γενεύη καί...

(Ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Ἐπιμελητεία Φρουρᾶς Ἀθηνῶν προκηρύσσει δημόσιον μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν τὴν 22αν Ἰανουαρίου 1931 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 1—12 π. μ. ἐν τοῖς γραφείοις αὐτῆς (ὁδὸς Κέκροπος 8) διὰ τὴν προμήθειαν εἰδῶν ἀτομικῆς χρήσεως καὶ καθαριότητος τῶν μαθητῶν τῶν Στρατιωτικῶν Σχολῶν.

Ὅροι συμφωνιῶν εἰσὶ κατατεθειμένοι παρ' αὐτῇ.

Δείγματα δεκτὰ μέχρι μεσημβρίας 21ης Ἰανουαρίου 1931.

Οἱ τελευταῖοι μειοδόται ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν πληρωμὴν ἐξόδων δημοσιεύσεως.

Ἐπίσης τὸ τέλος χαρτοσήμου τῆς συμβάσεως βαρύνει αὐτοὺς ἐξ ὁλοκλήρου κατὰ τὸ ἄρθρον 37 τοῦ νόμου περὶ χαρτοσήμου.

Ἀθῆναι τῇ 30 Δεκεμβρίου 1930

Ὁ Διευθυντὴς
Κ. Π΄ΡΙΣΗΣ
Ἀν)χης Ἐπιμ.

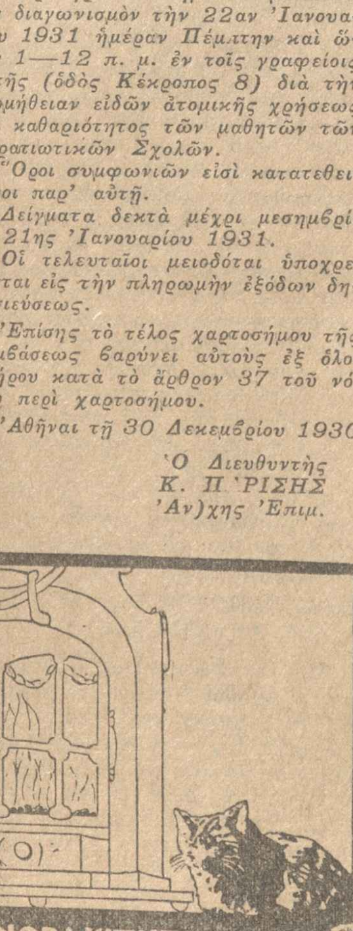
ΑΝΘΡΑΚΙΤΗΣ
Ἠγγυημένης προελεύσεως SWANSEA (England) Ἀγγλίας
Παραδίδονται εἰς σάκκους
ΚΩΚ
Διὰ Καλοριφὲρ, Κουζίνας κ.λ.π.
Ν. Ι. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ & Σία
Σμύρνης 8 Τηλ. 65-24

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

28 μαχαιριὲς διὰ λόγους τιμῆς!

ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὴν 7 μ. μ. τῆς χθὲς 31 Δ)βρίου ὁ Γεώργιος Λαγουδάκης, ἐτῶν 18, μεταβὰς εἰς τὴν οἰκίαν τῆς ἀδελφῆς του, χήρας Εὐαγγελίας Φραγκιουδάκη, ἐπετέθη κατ' αὐτῆς αἰφνιδίως διὰ μαχαίρας καὶ κατέφερε 28 ἐν ὅλῳ κτυπήματα εἰς διάφορα μέρη τοῦ σώματός της.

Εἰς τὰς φωνὰς τοῦ θύματος προσέτρεξεν ὁ ἕτερος ἀδελφὸς τῆς παθούσης Ἀντώνιος, συγκατοικῶν μετ' αὐτῆς, καὶ μερικοὶ γείτονες, οἱ ὁποῖοι μετὰ πολλοῦ κόπου κατώρθωσαν νὰ ἀποσπάσουν τὸ θῦμα ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ μαινομένου δολοφόνου καὶ νὰ τὴν μεταφέρουν εἰς τὸ Πανάνειον Νοσοκομεῖον, ἔνθα τῇ παρεσχέθησαν αἱ πρῶται βοήθειαι. Ἡ κατάστασις τοῦ θύματος εἶνε ἀπελπιστική.

Ὁ νεαρὸς ἀδελφοκτόνος, μετὰ τὴν πρᾶξίν του ἐτράπη εἰς φυγήν, μετ' ὀλίγας ὥρας ὅμως προσῆλθεν αὐθορμήτως εἰς τὸ ἀστυνομικὸν τμῆμα, ὅπου καὶ κρατεῖται. Ἀνακρινόμενος εἶπε, μὲ ἀφάνταστον κυνισμόν, ὅτι εἰς τὴν πρᾶξιν ταύτην προέβη ἐσκεμμένως, διὰ λόγους τιμῆς, διότι δὲν ἠδύνατο νὰ ἀνεχθῇ τὴν σκανδαλώδη διαγωγὴν τῆς ἀδελφῆς του, οὐδόλως δὲ μετανοεῖ δι' ὅ,τι ἔπραξεν, ἀπ' ἐναντίας μάλιστα, εἶπε, θὰ λυπηθῇ ὑπερβολικὰ ἐὰν ἡ ἀδελφή του διαφύγῃ τὸν θάνατον!

Ὁ δράστης ἦτο ὑπάλληλος καφενείου, παυθεὶς πρὸ τριημέρου, φίλεριςκαὶ χαρακτῆρος ἀτιθάσου. Τὸ θῦμα εἶνε ἡλικίας 30 ἐτῶν μὲ ἀρκετὰ ὡραῖα χαρακτηριστικά, μήτηρ ἑνὸς τέκνου.

Ἀπὸ τὴν Τρίπολιν

ΤΡΙΠΟΛΙΣ. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Τὴν προσεχῆ Κυριακήν, 11ην τρέχοντος, συγκαλεῖται ἐν τῇ πόλει μας Συνέδριον τῶν Κοινοτήτων καὶ ἄλλων ὀργανώσεων τοῦ νομοῦ, πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος τῶν μελλόντων νὰ ἐκτελεσθοῦν τεχνικῶν ἔργων εἰς διάφορα σημεῖα τῆς περιφερείας.

Τὸ Συνέδριον θὰ ἀπασχολήσῃ ἰδίως ἡ διευθέτησις τῆς κοίτης τῶν χειμάρρων Ἀρκαδίας καὶ ἡ ἀποξήρανσις τῶν ἑλῶν, ζητήματα ἅτινα ἐνδιαφέρουν ζωτικώτατα ὁλόκληρον τὸν νομόν μας. Εἰς τὸ Συνέδριον θὰ παραστῇ καὶ ὁ προϊστάμενος τῶν Τεχνικῶν Ἔργων τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας κ. Τσαλίκης, ὅστις περιώδευσε πρό τινος τὸν Νομὸν καὶ συνέταξε σχετικὴν μελέτην, ἥτις θὰ τεθῇ ὑπ' ὄψιν τοῦ Συνεδρίου καὶ τοῦ ἁρμοδίου ὑπουργείου. Θὰ παραστῇ ἐπίσης καὶ ὁ διευθυντὴς Κατασκευῶν Πελοποννήσου κ. Χριστόπουλος, ὅστις θὰ εἰσηγηθῇ, καθὰ πληροφορούμεθα, τὴν ἵδρυσιν ἀναγκαστικῶν Συνεταιρισμῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐν λόγῳ ἔργων.

— Ἡ Ἀκαδημία, κατὰ τὴν ἐτησίαν αὐτῆς πανηγυρικὴν συνεδρίασιν, ἀπένειμεν εἰς τὸ Ἄλσος Ἁγίου Γεωργίου Τριπόλεως βραβεῖον 10 χιλ. δραχμῶν, διὰ τὴν ἀξιοθαύμαστον ἐπιτυχίαν τῆς ἀναδασώσεως 170 στρεμμάτων τοῦ μοναδικοῦ αὐτοῦ πάρκου τῆς πόλεώς μας, ὀφειλομένην εἰς τὰς ἀόκνους καὶ ἐπιμελεῖς προσπαθείας τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Ἄλσους, ἐν πολλοῖς δὲ καὶ εἰς τὴν πρόθυμον ἐνίσχυσιν πολλῶν ἄλλων φιλοπροόδων συμπολιτῶν μας. Κατὰ τὴν αὐτὴν συνεδρίασιν ἡ Ἀκαδημία ἀπένειμεν εἰς τὸν ἐν Γορτυνίᾳ Τρικολωνιακὸν Σύνδεσμον βραβεῖον 10 χιλ. δραχμῶν, διὰ τὸν ἐνεργηθέντα ὑπ' αὐτοῦ ἐμβολιασμὸν πολλῶν χιλιάδων ἀγριαχλαδιῶν καὶ ἀγριελαιῶν. Σημειωτέον ὅτι ὁ ἐν λόγῳ Σύνδεσμος βραβεύεται διὰ τρίτην ἤδη φορὰν μὲ τὸ πρῶτον βραβεῖον τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, εἰς ἔνδειξιν ἀναγνωρίσεως τῶν πολυτίμων ὑπηρεσιῶν του.

Ἕνα λαμπρὸν Σωματεῖον

ΘΗΒΑΙ (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ἕνα ἀκόμη σταθμὸν προόδου διὰ τὴν πόλιν μας ἀποτελεῖ ἀναμφιβόλως ὁ Μουσικὸς Σύλλογος «Ἀμφίων», ἀπὸ τὸν ὁποῖον πολλὰ τὰ καλὰ ἔχομεν νὰ ἀναμείνωμεν, ἐὰν κρίνωμεν τοὐλάχιστον ἀπὸ τὴν συντελεσθεῖσαν μέχρι τοῦδε ἐργασίαν ὑπὸ τοῦ λαμπροῦ αὐτοῦ Σωματείου.

Ἡ μπάντα τοῦ μουσικοῦ μας συλλόγου, ἀποτελουμένη ἀπὸ 35 ὄργανα, κατώρθωσεν ἐντὸς ὀλίγων ἐτῶν νὰ τελειοποιηθῇ κατὰ τρόπον ὁ ὁποῖος τιμᾷ τοὺς ἔχοντας τὴν διοίκησιν τοῦ Σωματείου. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἡ Κοινότης καὶ ἡ Κοινωνία Θηβῶν δὲν ἔπαυσαν μέχρι σήμερον νὰ ἐνισχύουν, μὲ κάθε τρόπον, τὸν Μουσικὸν Σύλλογον, τόσον ἀπὸ ὑλικῆς, ὅσον καὶ ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως. Ἂς ἐλπίσωμεν ὅτι ἡ ἐνίσχυσις αὐτὴ θὰ συνεχισθῇ καὶ εἰς τὸ μέλλον, μὲ τὸν αὐτὸν πάντοτε ζῆλον, διότι μόνον ἔτσι θὰ ἠμπορέσωμεν νὰ διατηρήσωμεν τὴν «μπάντα» μας εἰς τὸ ὕψος της, πρὸς μεγίστην ὠφέλειαν τῆς Κοινωνίας μας.

Πρὸ ἡμερῶν ἐδόθη ὑπὸ τοῦ Μουσικοῦ Συλλόγου χορὸς ὑπὲρ τῶν μαθητῶν, ἔτσι δὲ μᾶς ἐδόθη ἡ εὐκαιρία, ἀκόμη μίαν φοράν, νὰ διαπιστώσωμεν τὴν προθυμίαν τῆς Θηβαϊκῆς Κοινωνίας εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ καὶ τὰς μεγάλας προόδους τοῦ σωματείου, αἱ ὁποῖαι κατὰ μέγα μέρος ὀφείλονται εἰς τὴν ἐπιμελῆ προσπάθειαν καὶ τὴν δεξιότητα τοῦ ἀρχιμουσικοῦ κ. Πανοπούλου.

Μία ἀλιέπαινος προσπάθεια

ΣΚΥΡΟΣ, Ἰανουάριος. (Ταχ. ἀνταπόκρισις).— Τὸ νησί μας μὲ τὰς ἀφθόνους τοῦ φυσικὰς καλλονὰς καὶ τὴν πατροπαράδοτον φιλοξενίαν, θὰ ἦτο ἀνέκαθεν ἕνα ἀπὸ τὰ καλύτερα μέρη θερινῆς διαμονῆς, ἐὰν δὲν ἐμαστίζετο ἀπὸ τὴν ἑλονοσίαν, ἡ ὁποία μέχρι πέρυσιν εἶχε συντρίψει κυριολεκτικῶς τοὺς κατοίκους της.

Εὐτυχῶς καθ' ὅλον τὸ διαρρεῦσαν ἔτος δὲν ἐσημειώθησαν κρούσματα ἑλονοσίας εἰς τὸν τόπον μας, ἠμπορεῖ δὲ νὰ εἴπῃ κανεὶς ὅτι ἡ νόσος ἐξέλιπεν ἀπὸ τὴν Σκῦρον. Καὶ τοῦτο διότι, εὐτυχῶς, ὅλοι ἠννοήσαμεν τὴν ἀνάγκην τῆς συστηματικῆς καταπολεμήσεώς της. Ὁ Σύνδεσμος Σκυρίων ἰδίως εἰργάσθη πρὸς τοῦτο ἀκαταπονήτως. Ἐφρόντισε νὰ ἱδρυθῇ ἀνθελονοσιακὸν συνεργεῖον εἰς τὴν Σκῦρον, νὰ διανεμηθοῦν μεγάλαι ποσότητες κινίνης, παραλλήλως δέ, τῇ ἀρωγῇ τῶν κοινοτήτων καὶ πολλῶν φιλοπροόδων συμπολιτῶν μας, ἐμερίμνησε διὰ τὴν ἐξυγίανσιν ὅλων ἐκείνων τῶν μολυσματικῶν ἑστιῶν ἐκ τῶν ὁποίων προήρχετο τὸ κακόν.

Ἔγινε, μὲ ἄλλους λόγους, μία ἀληθινὴ σταυροφορία κατὰ τῆς ἑλονοσίας εἰς τὸν τόπον μας, ἡ ὁποία, ὡς ἦτο ἑπόμενον, ἀπέφερε τὸ προσδοκώμενον ἀποτέλεσμα: Ἀπήλλαξε τοὺς κατοίκους ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῆς ἑλονοσίας, ἡ ὁποία εἶχε καταντήσει ἐνδημικὴ νόσος, οὕτω δὲ ἡ Σκῦρος ἀπέκτησε τὴν ὑγείαν καὶ τὴν παλαιάν της χαρούμενην ὄψιν. Οἱ καχεκτικοὶ ὀργανισμοί, τὰ ἀπειράριθμα θανατηφόρα κρούσματα ἐκ τῆς ἑλονοσίας ἔπαυσαν πλέον νὰ ὑφίστανται, χάρις εἰς τὰς ἀξιεπαίνους προσπαθείας ὅλων τῶν φιλοπροόδων συμπολιτῶν μας, ποὺ ἐπρωτοστάτησαν εἰς τὸν κατὰ τῆς ἑλονοσίας ἀγῶνα.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

κ. Νίναν Παπαδοπούλου, Κηφισιάν. Προκηρύσσεται κατ' αὐτὰς διαγωνισμὸς πρὸς μετεκπαίδευσιν τῶν ἐχόντων δίπλωμα διδασκαλείου, τριετῆ ὑπηρεσίαν καὶ ἡλικίαν μέχρι 35 ἐτῶν δημοδιδασκάλων, εἰς τὸν ὁποῖον ἠμπορεῖτε νὰ λάβητε μέρος. Ὁ διαγωνισμὸς θὰ γίνῃ τὴν 17 Ἀπριλίου, αἰτήσεις γίνονται δεκταὶ μέχρι τέλους Φεβρουαρίου.

κ. Σπ. Ἀναγνωστόπουλον, Μπούκουρα. Δὲν συνεζητήθη ἀκόμη ἡ πρότασις ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου.

κ. Ν. Ι. Μ. Ψαχνά. Τὸ ἔνταλμα διὰ τὴν προσαύξησιν ἐξεδόθη. Διὰ τὰ ὁδοιπορικὰ δὲν ἐξεδόθη ἔνταλμα, ἐλλείψει πιστώσεως.

κ. Ν. Ν. Σπάρτην. Βάσει τῆς δοθείσης πιστώσεως διωρίσθησαν 30 ἐν ὅλῳ δευτεροβάθμιοι καθηγηταί.

κ. Π. Λίτσκαν, Καστορίαν. Ἐδόθη ἡ πίστωσις. Τὸ σχετικὸν διάταγμα ὑπεγράφη καὶ ἐστάλη πρὸς δημοσίευσιν.

κ. Γ. Παναγιωτόπουλον, Αἴγιον. Ἐστάλη προχθὲς σχετικὴ διαταγὴ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου εἰς τὸν ταμίαν Καστορίας.

Ἀγωγέα, Σελεγούδιον. Δὲν ἠμπορεῖτε, διότι ἔληξεν ἡ σχετικὴ προθεσμία πρὸ μηνός.

Ἀναγνώστην, Καστορίαν. Ὄχι. Ὁ διαγωνισμὸς ἀνεβλήθη μόνον διὰ 10 ἡμέρας, ἤδη δὲ γίνονται αἱ ἐξετάσεις τῶν ὑποψηφίων.

κ. Α. Διαμαντόπουλον, Ψάρι. Ὁμοίως. 2) Περὶ τίνος πρόκειται;

Ἀναγνώστην, Νεμέαν. Δὲν ἐξεδόθη εἰς βιβλίον.

κ. Τ. Διόντην, Φλώριναν. Νέα Ἑλληνικὰ δρ. 54,75, Οἰδίπους ἐπὶ Κολωνῷ 34,75, Φαίδων 17,25, Ἐπιτάφιος Περικλέους 8.30, Αἰνειὰς 32.40, Ὁρατίου Ὠδαὶ 24.65, Λεξικὸν 44.60, Μεταφράσεις, 3' 12,-50, 4' 8, 5' 10 καὶ 6' 10. Ἀποστείλατε τὸ ἀντίτιμον σὺν δρ. 12.50 διὰ ταχ)κὰ τέλη εἰς τὸ βιβλιοπωλεῖον «Ἑστία», Σταδίου 50, νὰ σᾶς στείλουν τὰ βιβλία.

κ. Ἀπ. Ζερζέπην Νταβός. Ἡ ἐπιστολή σας εἶνε ἀσαφής. Γράψατέ μας συγκεκριμένως περὶ τίνος πρόκειται.

κ. Γ. Γρηγοριάδην, Δημητσάναν. Δὲν ἐλήφθη ἀκόμη ἀπόφασις πότε θὰ ἱδρυθῇ ἡ σχολή.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΚΩΝ ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ ΚΑΙ ΠΑΡΟΧΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

ΚΩΝ. ΠΑΠΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ
Ὁδὸς Παπαρρηγοπούλου 15
(ἔναντι Ὑπουργ. Ναυτικῶν)

Ἀναλαμβάνει πάσης φύσεως στρατολογικὰς ὑποθέσεις, πρὸς περαίωσιν ἐπ' ἀναλόγῳ ἀμοιβῇ.

Ἀναλαμβάνει τὴν ἔκδοσιν πιστοποιητικῶν στρατολογίας, ὑπουργείου Δικαιοσύνης, Ἐσωτερικῶν, Ναυτικῶν, Στρατιωτικῶν, Εἰσαγγελίας κλπ.

Συντάσσει αἰτήσεις, ἀναφορὰς κ. λ. π.

Παρέχει σαφεῖς καὶ θετικὰς πληροφορίας ἐπὶ πάσης ὑποθέσεως δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ἀρχῆς.

Ἐπιμελεῖται οἱανδήποτε ὑπόθεσιν.

Οἱ τῶν ἐπαρχιῶν χωρὶς νὰ ὑποβάλλεσθε εἰς δαπάνας καὶ ταξείδια δύνασθε νὰ ἀπευθύνεσθε στὸ Γραφεῖον μας, βέβαιοι ὄντες διὰ τὴν ταχεῖαν καὶ ἐπιμεμελημένην ἐνέργειαν.

Ἀπαντῶμεν πάντοτε διὰ συστημένης ἐπιστολῆς, σαφῶς καὶ συντόμως.

Ἑκάστη ἐπιστολὴ παροχῆς πληροφοριῶν δέον νὰ συνοδεύηται διὰ δραχμῶν πεντήκοντα (50). Οἱ τοῦ ἐξωτερικοῦ δραχμὰς ἑκατόν, ἄλλως μένει ἀναπάντητος.

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς κεντρικῆς δι' ὕδατος θερμάνσεως τῶν πτερύγων Ἀμερικῆς καὶ Βουκουρεστίου κλπ. Κεντρικοῦ Κτιρίου, ἐπαναλαμβάνεται τὴν 9ην Ἰανουαρίου 1931 ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐν τῷ Ἐργοταξίῳ.

(Ἐκ τοῦ Μετοχ. Ταμείου Στρατοῦ)

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΤΩΝ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Προκηρύσσει πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποιήσεως ἐκλογικῶν σφαιριδίων, ἐνεργηθησομένην τὴν 14 Ἰανουαρίου 1930 ὥραν 11 π.μ. μέχρι 12 μ. Πληροφορίαι χορηγοῦνται ἐν τῷ Διοικητικῷ Τμήματι.

ΑΛΤ!
Πωλοῦνται ὅλαι αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες καὶ περιοδικὰ παλαιῶν ἡμερομηνιῶν εἰς τὸ χαρτοπωλεῖον ΠΕΤΡΟΥ ΚΡΙΑΛΗ, Σοφοκλέους 7, (Στοὰ Πάππου).

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 4)1)31

Ἀεροπορικῶς δι' Εὐρώπην μέσῳ Βελιγραδίου διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρις 7 μ. μ. ὥρας.

Ἀεροπορικῶς διὰ Καστελλόριζον, Βηρυττὸν καὶ Βαγδάτην διὰ τῆς Γαλλικῆς Ἑταιρείας μέχρι 24ης ὥρας, δι' Ἀγγλίαν διὰ τῆς Ἀγγλικῆς Ἑταιρείας μέχρι τῆς 17.30 ὥρας.

Ἀναχωρήσεις Σιδ)κῶς. Διὰ τῆς ἁμ)χίας Σεμπλὸν γίνεται δεκτὴ ἀλληλογραφία μέχρι τῆς 11 π. μ., ἡ συστημένη καὶ 12 1)2 ἡ συνήθης. Διὰ τῆς ταχείας ἁμαξοστοιχίας μέχρι τῆς 6 μ.μ. ἡ συστημένη καὶ 7 μ.μ. ἡ συνήθης.

Σιδηροδρομικῶς. Διὰ Πάτρας, Τρίπολιν, Καλάμας γίνεται δεκτὴ ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 5 πρωϊνῆς, ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 6 ἑσπερινῆς τῆς προτεραίας. Μὲ τὴν ταχεῖαν Πατρῶν καὶ Τριπόλεως γίνεται δεκτὴ ἡ μὲν ἁπλῆ ἀλ)φία μέχρι τῆς 11.40' π. μ., ἡ δὲ συστημένη μέχρι τῆς 10.40 π. μ.

«Ὕδρα» 6 π. μ. Ἀργολικόν.

Ἰταλικὸν 9 π. μ. Κέρκυραν, Ἀγ. 40, Βρινδήσιον.

Μεσαζερὶ 10 π. μ. Κων)πολιν, Σμύρνην.

«Πολικὸς» 11 π. μ. Χαλκίδα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΚΕΔΙΒΙΕ
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς
Τὸ ἀτμόπλοιον
"RASHID"
Τὴν Τρίτην 6ην Ἰανουαρίου 5 μ.μ. διὰ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ καὶ ΚΩΝΣΤΑΝΤΖΑΝ.
Πράκτορες ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΡΙΝΟ
Ἐν Ἀθήναις: Ὁδὸς Σταδίου 5 (Γωνία Σανταρόζα) Τηλ. 52-56.
Ἐν Πειραιεῖ: Λεωφόρος Μιχαλη 28. Τηλ. 84.

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν τῇ Στο Πεσμαζόγλου, Πανεπιστημίου 53, ἓν διαμέρισμα εἰς τὸν 1ον ὄροφον ἐξ ὀκτὼ κυρίων δωματίω καὶ λοιπῶν χρειωδῶν.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ ἐπίσης 1 δωμάτια διὰ γραφεῖα. Τὰ ἐπὶ τῆς προσόψεως πρὸς 1500 δρχ. ἕκαστον, τὰ δὲ ἐσωτερικὰ πρὸς 100 δρχ. ἕκαστον.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Νικολ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. μ. καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιϋπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι γραφεῖα «Πρώτης» 12—1 καθ' ἑκάστην.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ διώροφος μονοκατοικία ἐν ὁδῷ Καλωνοῦ ἀρ. 54 καὶ Ἀχιλλέως γωνία. Ἄνω πάτωμα 6 δωμάτια ὕπνου, λουτρὸν καὶ χώλλ, μεσαῖον πάτωμα 4 δωμάτια, τουαλέττα, office, χώλλ, κουζίνα καὶ ἰδιαίτερον ἀποχωρητήριον, ὑπόγειον, πλυντήριον καὶ δωμάτιον δι' ἀποθήκη, μεσοπάτωμα δύο δωμάτια ὑπηρεσίας καὶ ἕτερον εἰς ταράτσαν. Ὕδωρ Οὔλεν, ἠλεκτρικὸν καὶ γκάζ. Πληροφορίαι παρὰ τῷ κ. Ἀννίνο Ἐθνικὴ Τράπεζα.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ δύο γραφε παρὰ τὴν ὁδὸν Σταδίου ἠλεκτροφώ στα, μὲ ἐπίστρωσιν μουσαμᾶ κ. τ. λ. Ἐνοίκιον δρ. 1.600. Πληροφ. Ἑται «ΔΕΟ», Σταδίου 25.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ. Πωλεῖται διώροφο οἰκία παρὰ τὴν λεωφόρον Ἀλεξάνδρας, παραδοτέα, ἀφορολόγητος, μεγάλας εὐκολίας πληρωμῆς. Πληροφορίαι: Στοὰ Φέξη 98, γραφεῖον.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ συνεταῖρος δι' ἐπικερ δῆ προμηθευτικὴν ἐργασίαν, διαθέτων καὶ μικρὸν κεφάλαιον. Πληροφορίαι Στοὰ Φέξη 98, Γραφεῖον.

ΖΗΤΕΙΤΑΙ κυρία μεσῆλιξ φιλόλογος (ἢ τοὐλάχιστον ἀπόφοιτος Γυμνασίου εἴτε Ἀρσακείου) ὡς οἰκονόμος. Γράψατε ὀνοματεπώνυμον, διεύθυνσίν σας καὶ ὥρας συναντήσεως μας πρὸς συνεννόησιν. Διεύθυνσις μου: Α—Ω Λογιστήριον «Πρώτης».

ΣΤΕΝΟΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ Γαλλικῆς καὶ Ἀγγλικῆς, ἀφιχθεῖσα ἐκ Παρισίων, μὲ καλὰς συστάσεις, ζητεῖ θέσιν. Γράψατε Τ. Γ. Γραφεῖα «Πρώτης».

Γαλλικά. Γερμανικά. Λογιστικά. Ἀγγλ. Cours. Μαθημ. ἰδιαιτ. παρ. διὰ διαγωνισμούς. Ἀνάπτυξις τῶν ἐν τῇ Γαλ. Ἀκαδ. διδασκομένων Sciences, Conversation. Thèmes divers. Τμήματα νυκτερ. Τιμαὶ λογικαί. Μεταφράσεις διάφοροι. Παρὰ Καθηγητρίας Παρισίων, Καποδιστρίου 16.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ μονοκατοικία διώροφος μὲ κῆπον, νερὸ πόλεως, φρέαρ, ἠλεκτρικὸν καὶ ἀεριόφως πλησίον Σταθμοῦ, στάσις ρκόφου. Πληροφορίαι: κ. Δ. ιντάνη, Νοταρᾶ 112, Πειραιά.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ κατάστημα ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πραξιτέλους, κατάλληλον δι' οἱανδήποτε ἐπιχείρησιν. Πληροφορίαι παρὰ τῷ Δικηγόρῳ Παπανικολάου, Στοὰ Πάππου 9—12 π.μ.

Ὁ Διευθυντὴς ἰατρὸς τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ δέχεται τοὺς ἐκ δερματικῶν καὶ τικῶν νοσημάτων πάσχοντας, Σαριπόλου 8 (ἔναντι βορείας Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου) καθ' στην 8—12 καὶ 3—7.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ Α. Ε.
Ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1930 ὧραι συναλλαγῶν μετὰ τοῦ κοινοῦ
9 π. μ. ἕως 5 μ. μ.
ΣΥΝΕΧΩΣ
Τὰ Σάββατα: 9 π. μ. ἕως 12.30 μ.μ.

Οἱ γείτονες καὶ οἱ φίλοι μας

Τὸ πολιτειακὸν καθεστὼς τῆς Τουρκίας

Ἄρθρον κ. Α. Πετρίδου

Οἱ Ἀσιατικοὶ λαοὶ διετέλεσαν πάντοτε ὑπὸ τὸ ἀπολυταρχικὸν καθεστώς, ἐφαρμοζόμενον, κατὰ τὴν διανοητικὴν ἀντίληψιν ἑκάστου λαοῦ.

Ἐν Τουρκίᾳ ἐπεκράτει μέχρι τῶν μέσων τοῦ παρελθόντος αἰῶνος θεοκρατικὸν πολίτευμα, μὲ κυρίαρχον τὸν Σουλτᾶνον, συγκεντροῦντα ἐν ἑαυτῷ ἀπόλυτον κοσμικὴν καὶ θρησκευτικὴν ἐξουσίαν ἐπὶ τῶν ὑπηκόων του, καὶ κυβερνῶντα τὴν χώραν μὲ σύστημα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον φεουδαρχικόν.

Οἱ μὴ Μουσουλμᾶνοι, ἔχοντες ἀνώτερον πολιτισμόν, ἐτήρησαν μέχρις ἐσχάτων τὴν αὐτοδιοίκησίν των, μὲ εὐρυτάτην μάλιστα δικαιοδοσίαν διὰ τὰ ἐσωτερικὰ αὐτῶν ζητήματα, δικάζοντες τὰς μεταξὺ των διαφορὰς καὶ ἐν ἀνάγκῃ τιμωροῦντες τοὺς ἐνόχους διὰ τῶν ἑαυτῶν νόμων καὶ παραδόσεων.

Μετὰ τὸ 1851 καὶ 1856, τουτέστιν κατόπιν τῆς ὑπαγωγῆς τῆς Τουρκίας ὑπὸ τὴν κηδεμονίαν τῆς Εὐρώπης, εἰσήχθησαν εἰς τὴν Τουρκίαν βαθμηδὸν μεταρρυθμίσεις καὶ νόμοι συγχρονισμένοι, διὰ τῆς ἐκ τῆς Ἀραβικῆς μεταφράσεως μέρους τοῦ ἀστικοῦ δικαίου (μεδζελλὲ), εἰλημμένου ἐκ τοῦ ρωμαϊκοῦ δικαίου, καὶ τῶν νόμων τῶν γαιῶν καὶ τοῦ ἐμπορικοῦ ἀντιγραφέντων ἐκ τῆς γαλλικῆς νομοθεσίας. Οἱ νόμοι οὗτοι καθὼς καὶ τῶν νομαρχιῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἐγκαθιδρύετο νέον σύστημα διοικήσεως, προητοίμασαν ὡς πρόδρομοι τὸ ἔδαφος διὰ συνταγματικὸν πολίτευμα, κηρυχθὲν κατὰ τὸν δεύτερον ρωσσοτουρκικὸν πόλεμον τοῦ 1876 ὑπὸ τοῦ σουλτάνου Ἀπδοὺλ Χαμὶδ Β', πρὸς κατάπαυσιν τῆς δυσφορίας τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ, συνεπείᾳ τῆς ἥττης, καὶ πρὸς ἀποτροπὴν νέας καὶ ἐμπράκτου ἐπεμβάσεως τῶν Εὐρωπαϊκῶν Δυνάμεων.

Τὴν πρὸς τὸν πολιτισμὸν τῆς Δύσεως ἐξέλιξιν τοῦ πολιτειακοῦ καθεστῶτος τῆς Τουρκίας κατειργάσθησαν συνεχῶς οἱ διασημότεροι πολιτικοὶ ἄνδρες, ὡς ὁ Φουάδ, Ἀαλῆ, Ρεσὶδ καὶ τέλος ὁ Μιδχὰδ πασάδες, οἵτινες κατέχουν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἐξεχούσας θέσεις. Ἰδίως ὁ Μιδχὰδ πασᾶς θεωρεῖται ὡς πρωταγωνιστὴς καὶ ἱδρυτὴς τοῦ συνταγματικοῦ πολιτεύματος τῆς Τουρκίας, ὅστις ἐπλήρωσε διὰ τῆς κεφαλῆς του τὸν ἀγῶνα, κατηγορηθεὶς ὡς ἠθικὸς αὐτουργὸς τῆς δολοφονίας τοῦ Σουλτάνου Ἀπδοὺλ Ἀζίζ, καὶ θανατωθεὶς ἐν τῇ ἐξορίᾳ του, εἰς Ταΐφ τῆς Ἀραβίας, διὰ στραγγαλισμοῦ.

Ἐξουδετερωθέντος τοῦ κινδύνου τῆς ἐπεμβάσεως τῆς Εὐρώπης, ὁ Ἀπδοὺλ Χαμὶδ διέλυσε τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γερουσίαν ὑπὸ τύπον προσωρινότητος, χωρὶς νὰ καταργήσῃ ἐντελῶς τὸ Σύνταγμα, ἐπὶ τῆς τηρήσεως τοῦ ὁποίου εἶχεν ὁρκισθῆ, καὶ ἐξηκολούθει ἐπὶ σειρὰν ἐτῶν νὰ ἐκδίδῃ νέους νόμους, κατὰ τὰς ἀνάγκας τῶν περιστάσεων, φέροντας τὸν τίτλον τῶν προσωρινῶν καὶ ὑπὸ τὸν ὅρον νὰ ἐγκριθοῦν οὗτοι κατὰ τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν 33 ἐτῶν τῆς ἡγεμονίας τοῦ Χαμὶδ, τὸ Τουρκικὸν Κράτος ἔζησεν ὑπὸ αὐστηρὰν ἀπολυταρχίαν, μὲ νόμους καὶ διαταγὰς πολλάκις αὐθαιρέτους καὶ πιεστικούς, ὅλη δὲ ἡ διαχείρισις τῶν ἐσωτερικῶν καὶ ἐξωτερικῶν ζητημάτων, καὶ αὐτῶν τῶν οἰκονομικῶν, συνεκεντρώθη εἰς τὰ Σουλτανικὰ Ἀνάκτορα τοῦ Γιλδίζ, ἐκ τῶν ὁποίων διηυθύνετο ὁλόκληρος ἡ ἀπέραντος αὐτοκρατορία.

Ἡ ἐπανάστασις τῶν Νεοτούρκων τοῦ 1908 ἐπανέφερε μὲν τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα, ἀλλ' εἴτε διότι ὁ τουρκικὸς λαός, συνυφασμένος μὲ θρησκευτικὰς παραδόσεις ἐξ ὧν δὲν ἤθελε ἢ δὲν ἠδύνατο ν' ἀποταχθῇ εὐκόλως, δὲν ἦτο ὥριμος διὰ συνταγματικὴν διοίκησιν, εἴτε διότι οἱ ἐπιχειρήσαντες τὴν μεταπολίτευσιν δὲν ἦσαν ἱκανοὶ καὶ ἄξιοι νὰ ἐφαρμόσουν αὐτὴν πιστῶς, ὑποκατέστησαν τὴν ἀπολυταρχίαν διὰ τοῦ χειροτέρου εἴδους αὐτῆς καὶ ὡδήγησαν τὸ Κράτος εἰς τὸ χεῖλος τῆς ἀβύσσου, ἐὰν δὲ αἱ κατὰ τὸν παγκόσμιον πόλεμον Σύμμαχοι Δυνάμεις, λιποθυμήσασαι ἐκ τῆς σφοδρᾶς αἱμορραγίας, δὲν διέλυον τὴν καθ' ὅλον τὸν ἀγῶνα ἐπικρατήσασαν ὁμοφωνίαν των, ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἀνατολικὸν πρόβλημα, ὑφιστάμενον ἀπὸ αἰώνων χάρις εἰς τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν ἀντιζηλίαν τῆς Εὐρώπης, ἡ Τουρκία ἤθελεν ἀνήκει σήμερον εἰς τὴν ἱστορίαν.

Ἡ τύχη εὐνοήσασα ἄλλην μίαν φορὰν τὴν ὑπὸ διάλυσιν Τουρκίαν, ἔσωσεν αὐτὴν διὰ μέσου ὀλίγων πατριωτῶν Τούρκων, οἵτινες, ἔχοντες ἐπὶ κεφαλῆς τὸν μεγαλουργὸν Μουσταφᾶ Κεμάλ, κατώρθωσαν δι' αἱματηρῶν πράγματι θυσιῶν νὰ διασώσουν τὸν ψυχορραγοῦντα μέγαν ἀσθενῆ καὶ νὰ ἐμπνεύσουν εἰς αὐτὸν παράτασιν ζωῆς.

Τυγχάνει πολὺ δύσκολον νὰ καθορίσῃ τις τὸ σήμερον ἐπικρατοῦν ἐν Τουρκίᾳ πολιτειακὸν καθεστὼς καὶ νὰ τὸ κατατάξῃ μεταξὺ τῶν συγχρόνων πολιτευμάτων. Φέρει τὸν τίτλον Δημοκρατίας, τῆς ὁποίας προΐσταται ὡς Πρόεδρος ὁ ἴδιος Μουσταφᾶ Κεμάλ, συνάμα δὲ καὶ ἐπίτιμος πρόεδρος τοῦ ἰσχυροῦ καὶ μόνου Λαϊκοῦ κόμματος, ἄνευ ἀντιπολιτεύσεως.

Οἱ βουλευταὶ ἐκλέγονται κατ' αὐστηρὰν ὑπόδειξιν τοῦ κόμματος, αἱ δὲ ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεις διεξάγονται ἐντὸς τοῦ πλαισίου τοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος.

Ὁ Τύπος εἶνε «ἐλεύθερος» ἀρκεῖ νὰ μὴ γράφῃ τι ἀπᾷδον εἰς τὰς σκέψεις καὶ πράξεις τῆς Κυβερνήσεως, πλὴν ἐκείνων τῶν κατὰ παραγγελίαν γραφομένων διὰ λόγους ἐντυπωσιακούς.

Αἱ ὑποθέσεις τοῦ Κράτους διεξάγονται δι' ἀπολύτως ἐμπίστων καὶ πρὸς τὸ κόμμα ἀφωσιωμένων ὑπαλλήλων, ἀποτελουμένων κατὰ τὸ πλεῖστον ἀπὸ ἀξιωματικοὺς τοῦ στρατοῦ καὶ ἁδρῶς ἀμειβομένων.

Ὁ λαὸς ἀποκρύπτει τὴν ἐνδόμυχον αὐτοῦ δυσφορίαν κατὰ τοῦ ἐπικρατοῦντος πολιτεύματος, πᾶν δὲ παράπονον, ὑποβαλλόμενον μέσον τῶν ἐμπίστων (μουτεμίδ) τοῦ κόμματος, θεραπεύεται κατὰ τὸ δυνατόν, καταπνιγομένης ἐπιμελῶς οἱασδήποτε δημοσίας ἐκδηλώσεως τῶν σκέψεων τῶν πολιτῶν, θεωρουμένης ὡς πράξεως ἀξιοποίνου.

Ἐν τούτοις τὸ κατὰ βάθος ἄκρως συγκεντρωτικὸν τοῦτο πολίτευμα, ἴσως εἶνε τὸ μόνον κατάλληλον καὶ σύμφωνον διὰ τὸν κατ' ἐξοχὴν μοιρολάτρην τουρκικὸν λαόν, τὸν μόλις λυτρωθέντα ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ αὐταρχικοῦ καὶ θεοκρατικοῦ καθεστῶτος, ἑπομένως τὸν καθυστερήσαντα εἰς τὸν σύγχρονον πολιτισμόν. Ἡ τοιαύτη δὲ ἑρμηνεία τοῦ φαινομένου αὐτοῦ θεωρεῖται ἐπιτυχής, ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὰς ραγδαίως καὶ βιαίως ἐπιβληθείσας τεραστίας μεταρρυθμίσεις τῆς Κεμαλικῆς Κυβερνήσεως, δι' ὧν ὁλόκληρος ὁ λαὸς τῆς Τουρκίας ἤλλαξεν ὄψιν, ἀφοῦ ἐπεβλήθη ἡ ἐφαρμογὴ νεωτεριστικῶν νόμων, ὠργανώθησαν τὰ δικαστήρια, δυνάμενα νὰ χρησιμεύσουν ὡς ὑπόδειγμα καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα, καθὼς καὶ ἅπασαι αἱ ὑπηρεσίαι, κατ' ἀξιοζήλευτον τρόπον, καὶ ἐξησφαλίσθη συγχρόνως ἡ κανονικὴ λειτουργία τῆς κυβερνητικῆς μηχανῆς ὅσον οὐδέποτε ἐν Τουρκίᾳ.

Ἡ τοιαύτη ἐπὶ τὸ βελτίω μεταστροφὴ ὅλων τῶν κλάδων τῆς Διοικήσεως, ἐμπνευσμένη ὑπὸ τῆς εἰλικρινοῦς προσπαθείας τῶν ὑπηρεσιῶν, ὄχι μόνον ἀπαλλάσσει τὴν Τουρκικὴν Κυβέρνησιν πάσης ἀκαίρου κατ' αὐτῆς ἐπικρίσεως, διότι διὰ τοῦ ἐν λειτουργίᾳ ἰδιορρύθμου συστήματος παραγνωρίζεται τὸ ἀφῃρημένον δικαίωμα τοῦ ἐλευθέρου πολίτου, ἀλλ' ἐνέχει ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν λίαν ἐλαφρυντικὴν περίπτωσιν, ὅτι διὰ τοῦ μέσου τούτου, ἂς εἴπω αὐθαιρέτου, ἐπιτυγχάνονται πολλὰ ἐξ ὅσων στεροῦνται ἄλλα συνταγματικώτερον κυβερνώμενα κράτη καὶ ἐργαζόμενα χάριν τῆς προόδου καὶ εὐημερίας τῶν λαῶν αὐτῶν.

Εἶνε ὀδυνηρὰ βέβαια ἡ κατὰ τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ ἐφαρμοζομένη τοσαύτη αὐστηρότης, ἀλλ' ἐφ' ὅσον αὕτη συμβάλλει εἰς τὴν βελτίωσιν τῆς τύχης αὐτοῦ καὶ ἀποδίδει ἀποτελέσματα ἀγαθά, ὁ τουρκικὸς λαὸς δύναται νὰ ὑποστῇ ἀγογγύστως μεγαλυτέρας ἀκόμη θυσίας.

Ὁ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ὡς Πρόεδρος τῆς Τουρκικῆς Δημοκρατίας καὶ ὡς πραγματικὸς ἀρχηγὸς τοῦ ἰσχυροῦ Λαϊκοῦ κόμματος, εἶνε ρυθμιστὴς τῆς καταστάσεως, ὁ δὲ λαὸς εἴτε ἐκ φόβου, εἴτε ἐκ σεβασμοῦ, τηρεῖ πρὸς αὐτὸν ἀπόλυτον πειθαρχίαν. Ἐνδεχόμενον, ἐφ' ὅσον διατελεῖ οὗτος ἐν τῇ ζωῇ, νὰ διατηρῇ ἐπὶ πολὺ τὴν προνομιοῦχον του θέσιν καὶ τὴν ἐξουσίαν ἀμείωτον, συνεχίζων τὸ ἐκπολιτιστικόν του ἔργον καὶ παρέχων θετικὰς ὑπηρεσίας εἰς τὸ ἔθνος του.

Δύσκολον ὅμως εἶνε νὰ πιστεύῃ ὁ παρακολουθῶν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν ἐσωτερικὴν κατάστασιν τοῦ Κράτους, ἥτις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἀλλάξει κατὰ βάθος καὶ τόσον ταχέως, ὅτι καὶ μετὰ τὴν μοιραίαν ἔκλειψιν τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ, θὰ ἐξακολουθήσῃ τὸν δρόμον της ὁμαλῶς ἡ ὑπ' αὐτοῦ χαραχθεῖσα πρωτότυπος πολιτικὴ καὶ ὅτι ὁ διάδοχος αὐτοῦ θὰ δυνηθῇ νὰ συγκεντρώσῃ καὶ θὰ ἔχῃ εἰς τὴν διάθεσίν του μὲ τὴν ἰδίαν πειθαρχίαν τοὺς ἰσχυροὺς παράγοντας, πρὸ παντὸς στρατιωτικούς, ἀποτελοῦντας τὴν δύναμιν τοῦ Γαζῆ, ὅστις εἶνε εἰς θέσιν σήμερον νὰ καταπνίξῃ πᾶν μονομερὲς κίνημα, διευθυνόμενον ἐναντίον τοῦ καθεστῶτος.

Αἱ γνῶμαι περὶ τοῦ μέλλοντος τοῦ ἐν Τουρκίᾳ καθεστῶτος, μετὰ τὴν ἔκλειψιν τοῦ Κεμάλ, εἶνε διάφοροι. Οἱ μὲν προβλέπουν τὴν δημιουργίαν ἑνὸς χάους, δυναμένου νὰ ἀνατρέψῃ τὸ πᾶν δι' ἐμφυλίου σπαραγμοῦ, ἄλλοι δὲ τὴν ἐπικράτησιν ὑγιοῦς μερίδος παραγόντων, ὑπὸ τὴν ἀρχηγίαν τοῦ συντηρητικοῦ στρατάρχου Φεβζῆ ἢ Καραμπεκὶρ πασᾶ ἢ ἄλλου οὐδετέρου, συγκεντροῦντος τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ μείζονος λαοῦ, ἔναντι τῆς ὑποχωρήσεως αὐτοῦ εἰς ζητήματα θίγοντα τὰ αἰσθήματα τῆς λαϊκῆς τάξεως καὶ τῆς παροχῆς μεγαλυτέρας ἐγγυήσεως διὰ τὰ δικαιώματα τοῦ ἐλευθέρου πολίτου.

Ὅμως διὰ τῆς τροποποιήσεως τοῦ ἰσχύοντος συστήματος καὶ τῆς χορηγήσεως περισσοτέρας ἐλευθερίας εἰς τὸν λαὸν καὶ τὸν τύπον, ἐπιτρεπούσης τὴν δημιουργίαν σχετικῆς ἀντιπολιτεύσεως, καὶ τῆς ἐξασκήσεως τοῦ ἐλέγχου ἐπὶ τῶν πράξεων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ἀποκλείεται νὰ ἐξαπολυθοῦν τὰ ἀκοίμητα ἄγρια πάθη, τῶν ὁποίων τὴν ἔκρηξιν μόλις συγκρατεῖ ἡ ἀγχόνη καὶ νὰ ἐξελιχθῇ οὕτως ἡ κατάστασις ἐπὶ τὸ κοινοβουλευτικώτερον μέν, λίαν ἐπικινδύνως δὲ διὰ τὴν ἀνερμάτιστον Τουρκίαν.

Διότι καὶ ἂν ὑποτεθῇ ὅτι θὰ ἐπικρατήσῃ ἀπόλυτος ὁμαλότης εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς καταστάσεως εἰς πραγματικὸν κοινοβουλευτισμόν, θὰ εἶναι ἀνώμαλος ἡ μετάπτωσις αὕτη, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν εἶναι συνηθισμένος ὁ τουρκικὸς λαός, οὔτε διατεθειμένος, ἀπαρνούμενος τὸ πλῆρες θρησκευτικοῦ φανατισμοῦ παρελθόν του, νὰ προσαρμοσθῇ εἰς ἄκρατον κοινοβουλευτισμόν, ὁ ὁποῖος καὶ διὰ πολλὰ τῶν μᾶλλον προηγμένων κρατῶν ἀποτελεῖ τροφὴν δυσπεπτον. Ἑπομένως τυγχάνει λίαν ἐνδεχόμενον νὰ δημιουργηθῇ μία σοβαρὰ ἀνωμαλία ἐσωτερική, ἀντανακλῶσα δυσμενῶς καὶ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τοῦ Κράτους.

Ἐκ τῆς τοιαύτης μεταστροφῆς τῆς καταστάσεως τῆς Τουρκίας, δὲν θὰ δυνηθοῦν βέβαια νὰ μείνουν ἀσυγκίνητα μερικὰ ἀμέσως ἐνδιαφερόμενα κράτη, καὶ τὰ συμφέροντα, θιγόμενα, δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ προκαλέσουν πάλιν τὴν ἐπέμβασιν αὐτῶν.

Ὑποθέτω ὅμως ὅτι οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες τῆς Τουρκίας, οἵτινες διευθύνουν σήμερον τόσον ἐπιτυχῶς τὰς τύχας τοῦ τουρκικοῦ λαοῦ, θὰ προσπαθήσουν νὰ συνεχίσουν καὶ εἰς τὸ μέλλον τὴν πατριωτικήν αὐτῶν δρᾶσιν καὶ δὲν θὰ δώσουν ἀφορμὰς εἰς τὴν ἀνακίνησιν τοῦ λιθαργοῦντος ἀνατολικοῦ προβλήματος, ὅπερ καλεῖται πυριτιδαποθήκη τῆς Εὐρώπης.

Α. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΠΙΑΝΑ
Μὴ λησμονῆτε ὅτι τὸ Ἐμπορικὸν Τμῆμα τοῦ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΩΔΕΙΟΥ σᾶς προσφέρει
ΠΙΑΝΑ
ἠγγυημένα καὶ εἰς τιμὰς ἀσυναγωνίστους.
Ὁδὸς Φειδίου 3
ΠΙΑΝΑ
„ΗΧΩ"

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΡΩΜΗΝ

Η ΠΡΩΤΗ ΒΟΛΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΠΡΟΣΕΧΩΣ Η ΕΚΣΦΕΝΔΟΝΙΣΙΣ ΤΗΣ

ΡΩΜΗ, Δεκέμβριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ὁ Ἀμερικανὸς φυσικὸς Λάϋονς ἐπεράτωσε κατὰ τὰς τελευταίας αὐτὰς ἡμέρας μὲ καταπληκτικὴν ταχύτητα τὰς προετοιμασίας πρὸς ἐκσφενδόνισιν τῆς πρώτης βολίδος εἰς τὸ διάστημα. Ὑπολογίζεται λοιπὸν ὅτι κατὰ τὴν 10ην Ἰανουαρίου τὸ ἀργότερον θὰ «ἀπογειωθῇ» ἡ ρουκέττα, ἡ ὁποία ἐλπίζεται ὅτι θὰ φθάσῃ εἰς ὕψος ἑβδομήκοντα τοὐλάχιστον χιλιομέτρων. Ἡ ἐκσφενδόνισις θὰ γίνῃ ἀπὸ τὸ Μόντε Ρενόρτο, ὅπου ὁ δόκτωρ Λάϋονς ἐργάζεται ἀπὸ μηνῶν ἤδη μετὰ τοῦ Αὐστριακοῦ συναδέλφου του Δόκτωρος Ἄντλερ. Ἀποσπάσματα Ἰταλῶν σκαπανέων θ' ἀποκλείσουν κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην τὰς πεδιάδας, γύρω ἀπὸ τὸν λόφον. Ἐπιστημονικὴ ἐπιτροπὴ πρόκειται νὰ μεταβῇ ὁσονούπω ἐκ Μιλάνου εἰς Μόντε Ρεντόρτο, ὅπως ἐπιβλέψῃ τὰς τελευταίας προετοιμασίας τῆς ἐκσφενδονίσεως.

Ἰδοὺ λοιπὸν ὅτι θὰ γίνῃ ἐντὸς ὀλίγου πραγματικότης ἕνα ὄνειρον τῆς μηχανικῆς, τὸ ὁποῖον εἶχε συγκινήσει κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια ὄχι μόνον τοὺς εἰδικούς, ἀλλὰ καὶ εὐρύτερα στρώματα τοῦ λαοῦ. Ἐννοεῖται ὅτι αἱ ἐπανειλημμέναι ἀπογοητεύσεις, ἰδίως κατόπιν τῶν συχνῶν καὶ τραγικῶν ἀποτυχιῶν τοῦ Βαλιὲ καὶ τοῦ Ὄμπερτ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς τεχνικῆς τῶν βολίδων γεννοῦν καὶ τώρα κάποιαν ἀπαισιοδοξίαν. Πολλάκις ἕως τώρα ἐδόθησαν ὑποσχέσεις ἀνάλογοι, διεκηρύχθη ὅτι ὅλα τὰ ἐμπόδια ὑπερεπηδήθησαν, καὶ ὅμως δὲν κατωρθώθη ποτὲ ν' ἀνέλθουν εἰς τὰ ὕψη ἀνθρώπιναι μηχαναί. Ἐν τούτοις πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι σήμερον ὑφίστανται αἱ θεωρητικαὶ βάσεις τῆς ἐκσφενδονίσεως βολίδων, ἂν ὄχι εἰς τὸ διάστημα, πάντως ὅμως εἰς τὰ ὑψηλότερα καὶ ἀραιότατα στρώματα τῆς γηΐνης ἀτμοσφαίρας, χάρις εἰς τὰς σχετικὰς προεργασίας τοῦ Ἀμερικανοῦ Γκόνταρτ, τοῦ Γάλλου Ἐσνὼ Πελετρί, τῶν Γερμανῶν Ὄμπερτ καὶ Χόχμαν καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ Βαλιέ. Τὸ πρόβλημα αὐτὸ ἔχει συζητηθῆ καὶ ὑπολογισθῆ μέχρι καὶ τῶν ἐλαχίστων λεπτομερειῶν του. Ὑπάρχουν ἕτοιμα σχεδιαγράμματα καὶ πίνακες ὑπολογισμῶν τόσον διὰ τὴν κατασκευὴν ἁπλῶν, μικρῶν βολίδων, αἱ ὁποῖαι προορισμὸν ἔχουν νὰ μεταφέρουν μηχανήματα καταμετρήσεως μέχρις ὕψους εἴκοσι χιλιομέτρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν κατασκευὴν πολυπλόκων καὶ ὑπερηφάνων «πλοίων τοῦ διαστήματος», τὰ ὁποῖα θὰ ἐξεσφενδονίζοντο εἰς τὸ ἄπειρον μὲ πληρώματα καὶ ἐπιβάτας. Ἀλλὰ ἀπὸ τὰ ἁπλᾶ πειράματα τῶν ἐργαστηρίων μέχρι τῆς πρώτης μεγάλης πραγματικῆς ἀποπείρας ἡ ἀπόστασις εἶνε τεραστία. Καὶ ἐδοκίμασε μὲν ὁ Γερμανὸς καθηγητὴς Ὄμπερτ νὰ προβῇ εἰς τὰς πρώτας σχετικὰς ἀποπείρας ἐν Βερολίνῳ, ἀλλὰ διέκοψεν αἰφνιδίως τὰ πειράματά του, καίτοι ἡ ἔκβασις των δὲν ἐφαίνετο δυσμενής. Ἐπίσης ὁ Αὐστριακὸς Βαλιέ, ἓν ἔτος πρὸ τοῦ τραγικοῦ θανάτου του, εἶχεν ἐπιχειρήσει, συνεργασθεὶς μετὰ τοῦ ἐργοστασιάρχου αὐτοκινήτων Ὄπελ διαφόρους ἐκδρομὰς μὲ τὸ «βολιδο-αὐτοκίνητον». Ἀλλ' ἀκριβῶς τὰ πειράματα αὐτὰ μὲ τὴν πρώτην βολιδοκίνητον ἅμαξαν τοῦ κόσμου ἀπέδειξαν καὶ ἐμπράκτως ὅτι ἡ βολίς, ὡς προωστικὴ δύναμις δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ εἰς τροχοφόρα, καὶ συνεπῶς ὅτι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐκ τῶν ὄπισθεν ὠθήσεως δὲν εἶνε κενὴ ὑπόθεσις, ἀλλὰ πραγματικότης. Δύνανται συνεπῶς νὰ ἐκσφενδονισθοῦν ὀχήματα διὰ τοῦ συστήματος τῶν βολίδων εἰς τὸ κενόν. Καὶ εὐθὺς ὡς ἀπεδείχθη τεχνικῶς ἡ χρησιμοποίησις τῆς βολίδος, ἀμέσως ἤνοιξεν εὐρεῖα προοπτικὴ ὑπερνικήσεως τοῦ διαστήματος καὶ ἀνόδου εἰς τὰ ὑψηλότερα στρώματα τῆς γηΐνης ἀτμοσφαίρας.

Ἀλλ' ἐδῶ ἀκριβῶς χαράσσονται τὰ ὅρια μεταξὺ πραγματικοῦ ἐγχειρήματος καὶ ποθητοῦ ἰδεώδους. Ἡ χρησιμοποίησις τοῦ συστήματος βολίδων ἀκόμη καὶ προκειμένου περὶ ἀεροπλάνων, ἔχει ἤδη ἀρκούντως ἀποδειχθῆ. Ἀλλ' ἡ βολίς, ὡς τοιαύτη, δὲν ἐπέταξεν εἰς τὰ ὕψη μέχρι τέλους τοῦ 1930. Ἡ πρώτη σχετικὴ ἀπόπειρα θὰ γίνῃ λοιπὸν μὲ τὸν καινούργιον χρόνον. Τὰ ὀνόματα τοῦ Ἀμερικανοῦ Λάϋονς καὶ τοῦ Αὐστριακοῦ Ἄντλερ δὲν εἶνε γνωστά, τοὐλάχιστο εἰς τὴν ἐπιστήμην τῆς «κοσμοναυτικῆς». Δύσκολον λοιπὸν νὰ κρίνῃ κανεὶς ἐκ τῶν προτέρων ποῖα θὰ εἶνε τ' ἀποτελέσματα τῆς ἀποπείρας των. Ἀναμφιβόλως πρόκειται περὶ βολίδος περιωρισμένων διαστάσεων, ὁμοίας πρὸς τὴν ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ὄμπερτ κατασκευασθεῖσαν. Τὸ ὕψος της θὰ εἶνε περὶ τὰ δύο μέτρα, τὸ δὲ βάρος της ἑκατοντάδες τινὲς χιλιογράμμων. Τοιαύτη βολίς, ἐφωδιασμένη μὲ μετεωρολογικὰ ὄργανα, θὰ ἠδύνατο ἴσως νὰ εἰσέλθῃ εἰς τὰ ἀνώτερα ἀτμοσφαιρικὰ στρώματα, εἰς τὴν ζώνην ἐκείνην ἥτις ἄρχεται εἰς ὕψος δεκαπέντε χιλιομέτρων, καὶ τῆς ὁποίας ἡ σύστασις εἶνε προβληματικὴ ἀκόμη διὰ τὴν ἐπιστήμην. Ἂν κατορθωθῇ νὰ ἀνέλθῃ ἡ ρουκέττα αὐτὴ—τῆς ὁποίας, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, δὲν πρόκειται νὰ ἐπιβῇ κανεὶς—, εἰς ὕψος πεντήκοντα χιλιομέτρων, ἡ ἐπιτυχία θὰ εἶνε ἤδη ἐξαιρετική, θὰ σημειωθῇ δὲ πρὸς τούτοις μία πρώτης τάξεως ἐπίδοσις. Διότι ἡ ἀερόστατα, μὲ πληρώματα, κατώρθωσαν ν' ἀνέλθουν τὸ πολὺ εἰς ὕψος δεκατριῶν χιλιάδων μέτρων, ἀερόστατα δὲ προσδεδεμένα, ἄνευ πληρώματος, χρησιμοποιούμενα ὑπὸ μετεωρολογικῶν ὑπηρεσιῶν, δὲν ἐπετεύχθη ποτὲ νὰ ὑπερβοῦν τὸ ὕψος τῶν τριάκοντα χιλιομέτρων. Ὅλαι αἱ γνώσεις μας περὶ τῆς συστάσεως τῶν ἀτμοσφαιρικῶν στρωμάτων εἰς ὕψη μεγαλύτερα βασίζονται μόνον ἐπὶ ὑποθέσεων καὶ συμπερασμάτων, ὄχι δὲ ἐπὶ τῆς ἐμπειρίας. Καὶ ὅμως, ἔχει κεφαλαιώδη σημασίαν διὰ τὴν ἐπιστημονικὴν ἐν γένει ἔρευναν ἡ γνῶσις τῆς θερμοκρασίας, τῆς πιέσεως τοῦ ἀέρος καὶ τῆς χημικῆς συστάσεως τῶν ὑψηλῶν αὐτῶν στρωμάτων τῆς γηΐνης ἀτμοσφαίρας. Ἂν τὸ πείραμα τοῦ Ἀμερικανοῦ Λάϋονς ἐπιτύχῃ, καὶ ἂν ἡ βολίς του προσπορίσῃ εἰς τὴν ἀνθρωπότητα τὰς γνώσεις αὐτάς, ἡ σημασία τῆς ἐκσφενδονίσεως τοῦ πρώτου αὐτοῦ «κοσμοπλοίου» θὰ ἀμαυρώσῃ ἴσως καὶ τοῦ Μογκολφιέρου τὸ κατόρθωμα.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΡΙΣΙ

ΠΩΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΥΝ ΟΙ ΓΑΛΛΟΙ ΤΗΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΝ ΔΥΣΤΥΧΙΑΝ

ΤΑ ΑΣΥΛΑ ΤΩΝ ΠΤΩΧΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Δεκέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὅταν βρέχῃ καὶ χιονίζῃ, ὅταν φυσᾷ παγερὸς βορηᾶς, ὅταν οἱ ἄνθρωποι κουκουλωμένοι βιάζωνται νὰ τρυπώσουν στὰ σπίτια τους, δὲν ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ βεβαιώσῃ ὅτι ὅλοι οἱ Παρισινοὶ ἔχουν ἐξασφαλίσει τὴν στέγην, κάτω ἀπὸ τὴν ὁποίαν θὰ διανυκτερεύσουν. Πλήθη πολλὰ παραμένουν ἔτσι εἰς τὸν δρόμον, μὲ τὸ κρύο καὶ τὴν βροχήν, μὲ τὸν ἄνεμον καὶ τὸ χιόνι, χωρὶς νὰ ἔχουν μίαν γωνίαν ὅπου νὰ ἠμποροῦν νὰ ἀκουμπήσουν τὸ κοκκαλιασμένο κορμί τους, πλάϊ σὲ κάποια φωτιά. Εἰς τὸ Παρίσι ὑπάρχουν χιλιάδες ἄστεγοι κάθε βράδυ. Περιπλανῶνται ἀπὸ τῶν ὄχθων τοῦ Σηκουάνα μέχρι τῆς κεντρικῆς ἀγορᾶς, εἰς ἀναζήτησιν κάποιας στέγης, κάποιου προχείρου καταλύματος. Διάφορα φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, δημόσια καὶ ἰδιωτικά, τοὺς περισυλλέγουν, ἀλλὰ φαίνεται ὅτι εἶνε ἀνεπαρκῆ, διότι κάθε βράδυ ἀρνοῦνται τὴν εἴσοδον εἰς πάρα πολλούς, ζητοῦντας ἄσυλον.

Καὶ μεταξὺ αὐτῶν ὅλων ποὺ ἀποκαλοῦνται «ἀλῆται», ὑπάρχουν πολλαὶ γυναῖκες. Εἰδικαὶ φιλανθρωπικαὶ ὀργανώσεις ἀσχολοῦνται ἰδιαιτέρως μὲ τὴν προστασίαν αὐτῶν τῶν περιπλανωμένων γυναικῶν. Μεταξὺ πολλῶν ὀργανώσεων εἶνε καὶ ἡ τοῦ Στρατοῦ τῆς Σωτηρίας. Ἵδρυσε πολλὰ ἄσυλα γυναικῶν. Ἀντὶ 1.25 φρ.—τὸ ὁποῖον καὶ εἰς πολλὰς περιπτώσεις μειώνεται εἰς τὸ ἥμισυ ἢ καταργεῖται — γυναῖκες ἢ νεάνιδες δύνανται νὰ ἐπιτύχουν φιλοξενίαν, θερμὴν κλίνην, φωτισμόν, λουτρά. Ὑπάρχουν μικρὰ δωμάτια ἀντὶ 3.50 ἢ 4 φράγκων. Εἰς τὰ δωμάτια αὐτὰ βλέπει κανεὶς τὴν δημιουργικὴν διάθεσιν τῶν γυναικῶν. Τὸ μικρὸ δωματιάκι στολίζεται μὲ εἰκόνες κομμένες ἀπὸ φθηνὰ περιοδικά, τὰ κλινοσκεπάσματα εἶνε περιποιημένα καὶ κάποτε κεντημένα. Ἐκεῖ ἠμπορεῖ νὰ ζήσῃ μία πτωχὴ γυναῖκα ἡ ὁποία εὑρίσκει καὶ τροφὴν ὑγιεινὴν καὶ εἰς τιμὰς φιλανθρωπίας. Δύο φράγκα στοιχίζει ἕνα πιάτο κρέατος γαρνιρισμένον μὲ τὰ ἀνάλογα χορταρικά.

Ὁ Στρατὸς τῆς Σωτηρίας προστατεύει τοιουτοτρόπως τὴν νεάνιδα ἀπὸ τὸ κρύο καὶ ἀπὸ τὴν βροχήν, καὶ πρὸ παντὸς ἀπὸ τὴν ἐρημιὰ τῆς ζωῆς ποὺ διαστρέφει τὰς ψυχάς.

Ἐπάνω εἰς τὸν μεγάλον ἄσπρον τοῖχον ὑπάρχει ἡ ἐπιγραφή: «Ὁ Χριστὸς σὲ ἀγαπᾷ», καὶ ἡ πρώτη αὐτὴ ὑποδοχὴ ἐμπνέει ἐμπιστοσύνην. Ἕνα ἄλλο ἄσυλον τοῦ «Σωτῆρος» ἔχει κοιτῶνας ἀντὶ 2 φράγκων τὴν κλίνην καὶ 55 κλίνας παρεχομένας δωρεὰν εἰς τὰς πτωχοτέρας γυναῖκας. Εἰς τὸ ἄσυλον αὐτὸ εἶνε ὑποχρεωτικὸν τὸ λουτρὸν καὶ ἡ ἀπολύμανσις τῶν ἐνδυμάτων. Αἱ γυναῖκες δύνανται νὰ ἐπωφεληθοῦν τῶν δανειζομένων ἀσπρορρούχων διὰ νὰ πλύνουν τὰ ἰδικά των.

Ὑπάρχουν καὶ ἄσυλα διὰ τὰς στερουμένας τῶν πάντων καὶ τὰς ἀνικάνους πρὸς ἐργασίαν γυναῖκας καὶ νεάνιδας. Ὁ Δῆμος διατηρεῖ δύο τοιαῦτα καὶ ἓν τρίτον διὰ τὰ πτωχὰ παιδιά. Ὑπάρχει ἄσυλον προστασίας διὰ τὰς ἐγκύους γυναῖκας, εἰς τὰς ὁποίας παρέχεται καὶ ἐργασία εὐχερὴς διὰ νὰ κερδίζουν τὰ ἄλλα ἔξοδά των. Ὑπάρχουν πολλαὶ γυναῖκες ποὺ μαντάρουν καὶ διορθώνουν τὰ διάφορα ρουχικὰ εἴδη ποὺ ἀνήκουν εἰς τὸν Δῆμον καὶ πληρώνονται τὸ κανονικὸν ἡμερομίσθιον. Ἄσυλα παρόμοια ὑπάρχουν πολλά. Ὁ κανονισμὸς εἶνε ὁ ἴδιος παντοῦ. Εἴσοδος ἀπὸ τῆς 6ης μέχρι τῆς 8ης μ.μ. Σοῦπα κατὰ βούλησιν. Παράδοσις τῶν ἀσπρορρούχων καὶ κλινοσκεπασμάτων διὰ τὰς 3 ἢ 4 ἡμέρας τῆς διαμονῆς εἰς τὸ ἄσυλον. Ἡ προθεσμία αὐτὴ δύναται νὰ παραταθῇ εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις. Τὸ πρωῒ ἀναχώρησις, μετὰ τὴν σοῦπα, μεταξὺ 6 καὶ 7 π.μ. Καμμία δήλωσις ταυτότητος δὲν χρειάζεται. Κάθε γυναῖκα ἔχει δικαίωμα νὰ ἀρνηθῇ νὰ δηλώσῃ τὸ ὄνομά της καὶ τὴν ὑπηκοότητά της. Καμμία διάκρισις θρησκείας ἢ πατρίδος.

Τί εἶνε αὐτὲς ὅλες οἱ γυναῖκες; Δὲν εἶνε πάντοτε γυναῖκες συνηθισμέναι εἰς τὴν ἀλητείαν. Ὑπάρχουν τρόφιμοι τῶν γυναικείων ἀσύλων, εἰς τὰς ὁποίας βλέπει κανεὶς κάποιον παρελθόν, τρόπους καλούς, λεπτότητα, καὶ μαντεύει ὅτι τὸ ξέπεσμα ἦλθεν ἀπότομον. Δὲν μποροῦν νὰ δεχθοῦν ἀκόμη ἐργασίαν ποὺ τοὺς φαίνεται ὑποδουλωτική. Καὶ καταφεύγουν εἰς τὸ ἄσυλον ὅπου τὰς προστατεύει ἡ ἀνωνυμία. Κορίτσια ποὺ φοροῦν ἕνα χιλιομπαλωμένο ζευγάρι μεταξωτὲς κάλτσες καὶ ἕνα τριμμένο γουναρικὸ εἰς τὸ περιλαίμιον τοῦ ἐπανωφορίου των, χῆρες καὶ ὀρφανά, ἀτυχισμένες δασκάλισσες καὶ τὰ οἶδε θύματα ποίων οἰκογενειακῶν δραμάτων.

Ὑπάρχουν πολλαὶ ἐξ αὐτῶν ποὺ ὅταν ἐμπλακοῦν μίαν φορὰν εἰς τὸν στρόβιλον τῆς δυστυχίας, δὲν ἠμποροῦν πλέον νὰ ἀπαλλαγοῦν. Περιφέρονται ἀπὸ ἀσύλου εἰς ἄσυλον, μ' ἕνα μικρὸ δέμα μέσα στὸ μαντήλι των — τὴν μόνην περιουσίαν των — καὶ ζοῦν μὲ τὶς σοῦπες τῶν ἀσύλων καὶ μὲ τὴν ζεστασιὰ τῆς δωρεὰν κλίνης.

Ἄλλαι ὅμως, ὅταν δοκιμάσουν τὴν προστασίαν τῆς φιλανθρωπίας, αἰσθάνονται τὸν κίνδυνον ποὺ τὰς ἀπειλεῖ, νὰ συνηθίσουν δηλαδὴ εἰς τὸ ἄσυλον, καὶ ἀντιδροῦν, αἰσθάνονται τὴν ἀνάγκην ἐξευρέσεως μιᾶς ἐργασίας καὶ ἐπανέρχονται εἰς τὴν κανονικήν των ζωήν. Καὶ ἡ ἐπάνοδός των αὐτὴ εἶνε κυρίως τὸ θαῦμα τῶν φιλανθρωπικῶν ἀσύλων διὰ πτωχὰς γυναῖκας καὶ περιπλανωμένας νεάνιδας.

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΙΤΑΛΙΑΝ

Η ΙΤΑΛΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ

ΣΑΡΚΑΣΜΟΙ ΔΙΑ ΤΑ ΔΙΕΘΝΗ ΣΥΝΕΔΡΙΑ

ΡΩΜΗ, Δεκέμβριος. [Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας·]. — Ἡ τελευταία ἐν Λονδίνῳ συνέλευσις τῆς Διεθνοῦς Συνομοσπονδίας τῶν ἐργατῶν τοῦ Πνεύματος δὲν ἔσχε καλὴν ἀπήχησιν ἐν Ἰταλίᾳ. Ἄλλωστε κανεὶς σύνδεσμος Ἰταλῶν διανοουμένων δὲν συμμετέχει εἰς τὴν ὡς ἄνω συνομοσπονδίαν καὶ ἡ μὴ συμμετοχὴ τῆς Ἰταλικῆς διανοήσεως εἰς τὸν διεθνῆ αὐτὸν ὀργανισμὸν δικαιολογεῖται ἐκ τοῦ ὅτι θεωρεῖται ἀπολύτως ἄχρηστος ἡ διεθνὴς ὀργάνωσις τῶν διανοουμένων. Αἱ ἐπιθέσεις ἐναντίον τῆς διεθνοῦς αὐτῆς ὀργανώσεως ἦσαν πολλαὶ ἐν Ἰταλίᾳ καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν Ἰταλῶν λογοτεχνῶν ἀπένειμαν δημοσίᾳ ἐπαίνους πρὸς τὰς διαφόρους ὀργανώσεις διανοουμένων τῆς πατρίδος των, διὰ τὴν ἄρνησίν των ὅπως συμμετάσχουν εἰς μίαν διεθνῆ ὀργάνωσιν, ἡ ὁποία δὲν ἔχει τίποτε νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν καλλιέργειαν τοῦ πνεύματος καὶ εἰς τὴν ἐξέλιξιν τῆς λογοτεχνίας. Οἱ Ἰταλοὶ ἄλλωστε γενικῶς ἔχουν κηρυχθῆ ἐναντίον ὅλων τῶν διεθνῶν ὀργανώσεων, μηδὲ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ἐξαιρουμένης. Εἰς πολλὰς ὅμως ἐξ αὐτῶν συμμετέχουν. Συμμετέχουν εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν τὴν ὁποίαν καθημερινῶς εἰρωνεύονται καὶ εἰς τὴν ὁποίαν διεκδικοῦν μεγαλύτερα δικαιώματα, καὶ δὲν παρέλειψαν νὰ στείλουν ἀντιπροσωπείας εἰς τὰ τελευταῖα διεθνῆ συνέδρια, ἀρχιτεκτόνων, ἐμπόρων, γεωργῶν, γεωμετρῶν καὶ ἄλλων, ποὺ ἔλαβον χώραν εἰς τὴν Νέαν Ὑόρκην, τὴν Λιέγην, τὴν Βέρνην καὶ τὴν Βουδαπέστην.

Εἰς τὸ συνέδριον τῶν ἐργατῶν τοῦ πνεύματος ποὺ ἔγινε πρό τινος εἰς τὸ Λονδῖνον ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Ἄγγλου βουλευτοῦ Γεωργίου Λάθαν, συμμετέσχον οἱ Γάλλοι, οἱ Ἄγγλοι, οἱ Αὐστριακοί, οἱ Φινλανδοί, οἱ Τσεχοσλοβάκοι καὶ οἱ Γιουγκοσλαῦοι. Καὶ ἐκ τοῦ γεγονότος αὐτοῦ ὅτι εἰς τὸ συνέδριον δὲν συμμετέσχον εἰμὴ ἐλάχιστα ἔθνη, οἱ Ἰταλοὶ ἐξήγαγον τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Διεθνὴς αὐτὴ Συνομοσπονδία περιέχει τὸ στοιχεῖον τῆς κωμικότητος, ὅταν ἐπιζητῇ νὰ λύσῃ διεθνῆ διανοητικὰ προβλήματα. Οἱ Ἰταλοὶ διανοούμενοι δὲν ἐφείσθησαν σαρκασμῶν διὰ τὰς ἀποφάσεις τοῦ συνεδρίου. Εἰς ἐξ αὐτῶν σχολιάζει μίαν πρὸς μίαν τὰς συζητήσεις τοῦ συνεδρίου.

«Ἀνεγνώσθη, γράφει, κατ' ἀρχὴν ἡ ἔκθεσις τοῦ προεδρείου, ἡ ὁποία εἶναι συντεταγμένη εἰς τὸ κάτωθι μεγαλοπρεπὲς ὕφος: «Τὸ Συνέδριον παραδέχεται καὶ συνιστᾷ τὴν συνδικαλιστικὴν δρᾶσιν τῆς Συνομοσπονδίας διὰ τὴν χειραφέτησιν τῶν διανοουμένων καὶ τὴν ἠθικὴν καὶ ὑλικὴν καλυτέρευσιν τῆς θέσεώς των». Βεβαίως! Δι' αὐτὸ καὶ γίνεται τόσος λόγος εἰς τὴν Γαλλίαν περὶ χρησιμοποιήσεως τῶν φοιτητῶν καὶ τῶν καθηγητῶν ὡς ὁδηγῶν καὶ εἰσπρακτόρων τῶν λεωφορείων, ὡς σερβιτόρων εἰς τὰ καφενεῖα καὶ ὡς ταξιθετῶν εἰς τὰ θέατρα.

«Τὸ συνέδριον ἐπιδοκιμάζει τὴν δρᾶσιν τοῦ Γενικοῦ Γραμματέως καὶ τὸν προτρέπει νὰ συνεχίσῃ τὰς προσπαθείας του διὰ τὴν ὀργάνωσιν ἑνιαίου μετώπου ὅλων τῶν διανοουμένων τοῦ κόσμου διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ σκοποῦ τῆς μιᾶς παγκοσμίου ὀργανώσεως τῶν διανοουμένων».

Τὰ ἴδια περίπου λόγια εὑρίσκει κανείς, λέγει ὁ σχολιαστὴς Ἰταλὸς διανοούμενος, εἰς τὰς ἐκθέσεις ποὺ ἀναγινώσκει πρὸ τῆς Συνομοσπονδίας τῶν Γάλλων ἐργατῶν ὁ Γενικὸς αὐτῆς γραμματεὺς κ. Ζουώ.

Ἀξίζει ὅμως νὰ τονισθῇ ὅτι παρὰ τοὺς σαρκασμοὺς αὐτοὺς τῶν Ἰταλῶν διανοουμένων, μερικοὶ ἐξ αὐτῶν ἀντεπροσώπευσαν τὰ σωματεῖα των εἰς τὸ συνέδριον τοῦ Λονδίνου ὡς «ἁπλοῖ παρατηρηταί», διότι δὲν εἶχον τὴν ἄδειαν νὰ δεσμεύσουν τὰ Ἰταλικὰ σωματεῖα εἰς τὰς πράξεις καὶ ἀποφάσεις τῆς διεθνοῦς ὀργανώσεως. Καὶ πολλὰ ἐκ τῶν συζητηθέντων θεμάτων ἐθεωρήθησαν ἄξια πολλῆς πράγματι προσοχῆς καὶ μελέτης.

Τὸ διεθνὲς αὐτὸ συνέδριον, ἠσχολήθη μὲ τὴν ὑγιεινὴν καὶ τὴν ἀσφάλειαν εἰς τὰ κινηματογραφικὰ «στούντια», τὴν μηχανικὴν μουσικὴν παραγωγήν, τὴν τηλεόρασιν, μὲ τὴν παροχὴν ἀδειῶν εἰς τοὺς ἐργάτας τοῦ πνεύματος, περὶ τῆς διαρκείας τῆς ἐργασίας των, περὶ τῆς ἀνεργίας, περὶ τῆς ἀσφαλίσεως, προνοίας καὶ βοηθείας, περὶ διεθνῶν γραφείων πληροφοριῶν καὶ περὶ πολλῶν ἄλλων.

Ἐκεῖνο ποὺ τονίζουν περισσότερον οἱ Ἰταλοὶ εἶναι ὅτι πολλὰ ἐκ τῶν προβλημάτων τὰ ὁποῖα μελετᾷ ἡ διεθνὴς αὐτὴ ὀργάνωσις ἔχουν λυθῆ διὰ τοὺς Ἰταλοὺς διανοουμένους. Καὶ αἱ διάφοροι εὐχαὶ τὰς ὁποίας ἐψήφισε τὸ διεθνὲς συνέδριον ἐὰν δὲν πραγματοποιηθοῦν, δὲν μᾶς στενοχωροῦν καὶ πάρα πολύ, γράφει ὁ ἴδιος Ἰταλὸς ἐπικριτής λησμονῶν ὅτι ἀκριβῶς αὐτὸ εἶναι ἡ ἔλλειψις τῆς διεθνοῦς ἐκείνης ἀλληλεγγύης, τὴν ὁποίαν ἐπιδιώκουν τὰ διεθνῆ συνέδρια πρὸς καταπολέμησιν τῶν ἐγωϊστικῶν τάσεων καὶ τῶν ἀτομιστικῶν βλέψεων.

COUVERTS
ERCUIS
ORFÈVRERIE

Αἱ πραγματικαὶ
ΠΑΣΤΙΛΙΕΣ VALDA
εἶναι ἄριστον προφυλακτικὸν ἀπὸ λυπηρὰ ἐπακόλουθα τοῦ ψύχους, τῆς ὑγρασίας καὶ τῆς σκόνης
Πωλοῦνται εἰς ἅπαντα τὰ Φαρμακεμπορεῖα καὶ Φαρμακεῖα.
Νὰ τὰ ἀπαιτῆτε ΕΙΣ ΚΥΤΙΑ φέροντα τὸ ὄνομα
VALDA

Ο ΧΡΟΝΟΣ ΠΟΥ ΕΠΕΡΑΣΕ

ΤΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ 1930

Τὸ λῆξαν ἔτος ἐξεταζόμενον οἰκονομικῶς δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ θεωρηθῇ ὡς ἓν ἐκ τῶν εὐτυχεστέρων ἐτῶν τῆς χώρας. Ἐκ τινος δημοσιεύματος τῆς Ἑλβετικῆς Τραπέζης, συνοδευομένου ὑπὸ γραφικῆς παραστάσεως τῶν διαφόρων ἐθνῶν, πληροφορούμεθα μετὰ σαφηνείας ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος κατὰ μὲν τὸ 1928 καὶ 1929 συγκατελέγετο μεταξὺ τῶν ἐθνῶν, ἅτινα εὑρίσκοντο ἐν εὐημερίᾳ, κατὰ δὲ τὸ λῆξαν ἔτος 1930 ὑπήχθη καὶ τοῦτο εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν κρατῶν, ἅτινα εὑρισκόμενα ὑπὸ κρίσιν δυσπραγοῦσι ὀλιγώτερον μὲν πάντοτε τῶν λοιπῶν κρατῶν, ἀλλὰ πάντως περισσότερον τῶν προηγηθέντων ἐτῶν.

Τὴν δυσπραγίαν ταύτην τὴν προερχομένην ἐκ τῆς παγκοσμίου οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ ἐκ τῶν τοπικῶν θεομηνιῶν ἀνεγνώρισε εἰς τὸν ἐν Θεσσαλονίκῃ πρὸ μηνὸς ἐκφωνηθέντα πολιτικὸν αὐτοῦ λόγον αὐτὸς οὗτος ὁ Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως. Ἀλλὰ καὶ ὁ ἐπὶ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὑπουργὸς εἰς τὰς πρὸς τὸν Ροττεριανὸν ὅμιλον ἀνακοινώσεις του τοῦ παρελθόντος Δεκεμβρίου διὰ πλείστων ἐπιχειρημάτων καὶ ἀριθμῶν ἀπέδειξεν, ὅτι ἂν ἡ κρίσις ἐπεσκέφθη κατ' ἀνάγκην καὶ τὴν Ἑλλάδα, ἔλαβεν οὐχ' ἧττον ἐν αὐτῇ μορφὴν πολὺ ἠπιωτέραν. Ἐν τούτοις ἡ κατὰ τὸ πλεῖστον ὀρθὴ αὕτη παρατήρησις εἰς ἓν σημεῖον της τὸ σχετικὸν πρὸς τὴν μὴ ὕπαρξιν ἀνεργίας εἰμὴ μόνον εἰς τὰς μεσαίας τάξεις περιέρχεται εἰς πλήρη ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀπόφασιν τὴν ληφθεῖσαν ἐν Πειραιεῖ κατὰ Δεκέμβριον παρελθόντος ἔτους ὑφ' ὅλων τῶν ἐργατικῶν ὁμοσπονδιῶν πρὸς ὀργάνωσιν μεγάλων συλλαλητηρίων κατὰ τῆς ἀνεργίας, ἥτις μαστίζει ταύτας καὶ ἰδίως τὸν ναυτεργατικὸν κόσμον. Ἀλλὰ καὶ ἐξ ἄλλου γεγονότος ἀποδεικνύεται ὅτι ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τῶν ἐργατῶν κατέστη πολὺ δυσχερεστέρα κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος καὶ ὅτι ἡ ἀνεργία δὲν λυμαίνεται μόνον τὰς μεσαίας τάξεις. Ἡ διὰ πρώτην φορὰν ἐν Ἑλλάδι σύσκεψις μεταξὺ Δημάρχων Ἀθηνῶν—Πειραιῶς καὶ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας περὶ ἱδρύσεως συσσιτίων διὰ τοὺς ἀνέργους ἀποτελεῖ καθαρὰν ἀπόδειξιν περὶ τοῦ ὅτι παρ' ὅλα τὰ δημόσια ἔργα καὶ τὴν εἰς αὐτὰ ἀπασχόλησιν 35 χιλιάδων ἐργατῶν, ἡ ἔλλειψις ἐργασίας ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ ηὔξησε τὸ πλῆθος τῶν ἀνέργων τῶν εἰς τὰς πόλεις ταύτας θελόντων νὰ παραμένωσιν. Ἡ ἀστυφιλία εἶναι βεβαίως εἷς ἐκ τῶν λόγων διὰ τοὺς ὁποίους πάσχει οὐ μόνον ἡ ἐργατικὴ τάξις ἡ ἀποχειροβίωτος, ἀλλὰ καὶ ἡ τάξις τῶν μικρῶν ἐπαγγελματιῶν τῶν ἐγκαθισταμένων εἰς τὰς μεγάλας πόλεις πρὸς βλάβην τῆς γεωργίας τῆς χώρας καὶ αὐτῶν τῶν ἰδίων, ἀλλ' ἐκ τούτου δὲν δυνάμεθα νὰ ἰσχυρισθῶμεν ὅτι ἐν Ἑλλάδι δὲν ὑπῆρξε καὶ δὲν ὑπάρχει ἀνεργία, ἀδιάφορον πόθεν προερχομένη.

Ἕτερος λόγος, δι' ὃν τὸ λῆξαν ἔτος ὑπῆρξε διὰ τὴν Ἑλλάδα ἀτυχές, δέον νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ πτῶσις τῶν τιμῶν τῶν ἐγχωρίων προϊόντων καὶ ἡ ἐξ αὐτῆς μὴ ἱκανοποίησις τῶν γεωργῶν, μετὰ δυσκολίας ἀναλαβόντων τὰ ἔξοδα τῆς καλλιεργείας των. Ἀληθὲς εἶναι ὅτι τὸ Κράτος προσεπάθησε νὰ ἀνακουφίσῃ αὐτοὺς καὶ ἰδίως τοὺς σιτοπαραγωγοὺς δι' ἐξαγορᾶς τῶν προϊόντων των εἰς τιμὰς ἱκανοποιητικάς, ἀλλ' εἶναι ἐπίσης βέβαιον ὅτι οἱ λοιποὶ παραγωγοὶ τῶν λοιπῶν προϊόντων κριθῆς, βρώμης κλπ. ἔμειναν ἀβοήθητοι κατὰ τῆς πτώσεως τῶν τιμῶν οὐ μόνον ἐν Ἑλλάδι ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Συμπέρασμα ὅλων τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων εἶναι ὅτι ἡ παγκόσμιος ὑπερπαραγωγὴ καταρρίπτουσα τὰς τιμὰς ὅλων σχεδὸν τῶν εἰδῶν ἤρξατο οὐσιωδῶς ἐπηρεάζουσα καὶ τὴν ἑλληνικὴν οἰκονομίαν καὶ ὅτι εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ὅπως, εἴτε διὰ τῆς καταπολεμήσεως τῆς ἀστυφιλίας, εἴτε διὰ τῆς προτιμήσεως καλλιεργειῶν συμφερωτέρων, καταστῇ ἡ ἐπήρεια αὐτὴ ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγώτερον ἐπιβλαβής.

Β'.

Ἀπὸ ἐμπορικῆς ἀπόψεως εἴχομεν ἐν Ἑλλάδι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος πλεῖστα γεγονότα μέλλοντα ριζικῶς νὰ μεταβάλωσι τοὺς ὅρους τοῦ ἐμπορίου αὐτῆς ἔν τε τῷ ἐσωτερικῷ καὶ τῷ ἐξωτερικῷ. Οὕτω, ἡ πρό τινος χρόνου συστᾶσα Ἀγροτικὴ Τράπεζα δραστηρίως ἐπελήφθη τοῦ ζητήματος οὐ μόνον τοῦ δανεισμοῦ τῶν καλλιεργητῶν, ἀλλὰ καὶ τοῦ ἔργου τῆς διευκολύνσεως αὐτῶν εἰς τὴν πώλησιν τῶν προϊόντων ἐν τῷ ἐσωτερικῷ. Μισθώσασα πρὸς τοῦτο εὐρείας ἀποθήκας συγκεντρώσεως προϊόντων τῆς πελατείας της, ἐνήργησε καὶ ἐνεργεῖ διὰ λογαριασμὸν τῶν πώλησιν αὐτῶν, εἴτε δι' ἰδίων πρατηρίων εἴτε διὰ ξένων, μὲ ἐλαχίστην προμήθειαν, ἀντικαταστήσασα οὕτω μέχρι τινὸς τοὺς διαμέσους ἐμπόρους. Τὸ πείραμα γενόμενον ἐπὶ τῶν σταφυλῶν κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐλπίζεται ὅτι θὰ συνεχισθῇ εἰς εὐρύτερον κύκλον καὶ ἐπὶ ἄλλων προϊόντων, τιθεμένου ἐκποδὼν τοῦ ἐμπορικοῦ κέρδους.

Ὡς πρὸς τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον ἐξ ἄλλου ἐκτὸς τῶν συμβάσεων μετὰ τῆς Ρωσσίας (Φεβρουάριος), τῆς Οὐγγαρίας (Ἰούνιος), τῆς Ρουμανίας (Σεπτέμβριος), τῆς Σερβίας (Ἀπρίλιος), εἴχομεν καὶ τὴν μετὰ τῆς Τουρκίας ἐμπορικὴν σύμβασιν, ἥτις ἀσφαλῶς θέλει ἐνισχύσει περισσότερον τῶν ὡς ἄνω συνθηκῶν τὴν μικρὰν ἡμῶν ναυτιλίαν καὶ τὴν μικρὰν βιομηχανίαν ὡς ἐκ τῆς ἰδιαιτέρας κλάσεως δασμολογίου, εἰς ἣν ὑπήχθησαν ταῦτα ἐν Τουρκίᾳ διὰ τῆς νέας συνθήκης καὶ τῆς ἐκ τούτου ὑπεροχῆς τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων ἀπέναντι τῶν ὁμοειδῶν των ξένων προϊόντων τῶν συναγωνιζομένων τὰ ἡμέτερα. Ὡς γεγονὸς μέλλον νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος διὰ τὰ προσεχῆ ἔτη, δέον νὰ θεωρηθῇ καὶ ἡ ἐν Ἀθήναις κατὰ Ὀκτώβριον γενομένη διάσκεψις ὅλων τῶν Βαλκανικῶν Κρατῶν καὶ αἱ κατ' αὐτὴν λαβοῦσαι χώραν συνεννοήσεις οὐ μόνον πολιτικῆς ἀλλὰ καὶ ἐμπορικῆς φύσεως. Αἱ πρὸς ἀποκρυστάλλωσιν τῶν ἐν λόγῳ συσκέψεων συσταθεῖσαι ὑπὸ τοῦ συνεδρίου ἐπιτροπαὶ ἐργάζονται ὅπως φέρωσιν εἰς φῶς ἄρτιον καὶ ἐφαρμόσιμον σχέδιον, εἴτε καλυτέρας συγκοινωνίας μεταξὺ τῶν ἓξ Κρατῶν εἴτε εὐωνοτέρας ταχυδρομικῆς ἐπικοινωνίας, εἴτε τέλος ἔστω καὶ νομισματικῆς ὁμοιομορφίας, ἡ δὲ μετὰ τὴν Βαλκανικὴν συνδιάσκεψιν ἐπακολουθήσασα συνέχεια τῶν φιλικῶν διαθέσεων τῶν ἀπαρτισάντων αὐτὴν Κρατῶν δίδει πᾶσαν ἐλπίδα περὶ τῆς ἐπιτυχίας ἀποτελεσμάτων τινῶν ἱκανοποιητικῶν ἐντὸς συντόμου χρονικοῦ διαστήματος.

Δυσχέρειαι ἀναπόφευκτοι εἰς μίαν τοιαύτην γενικὴν συνεννόησιν δὲν ἔλειψαν καὶ μετὰ τῆς Ρουμανίας κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ μετὰ τῆς Βουλγαρίας κατὰ Ἰούλιον, ἀλλ' εὐτυχῶς ἡ μὲν μετὰ τῆς Ρουμανίας πρόσκαιρος παρεξήγησις ἤρθη διαρκοῦντος τοῦ 1930, ἡ δὲ μετὰ τῆς Βουλγαρίας διαφορὰ ἐκ τῆς ὑπ' αὐτῆς ὑψώσεως τῶν δασμῶν της δι' ὅλα τὰ Κράτη, εἶναι ἀληθές, ὑπάρχει ἐλπὶς ὅτι θέλει διευθετηθῇ κατὰ τρόπον μετριάζοντα τὴν αὐστηρότητα τοῦ Βουλγαρικοῦ δασμολογίου διὰ τὰ ἑλληνικὰ ἐξαιρετικῶς προϊόντα. Ἡ συμμετοχὴ τῆς Βουλγαρίας ἐξ ἄλλου εἰς τὴν διεθνῆ ἔκθεσιν τῆς Θεσσαλονίκης μαρτυρεῖ περὶ τῶν εὐνοϊκῶν διαθέσεων τοῦ Βαλκανικοῦ τούτου Κράτους πρὸς τὰ ἐμπορικὰ συμφέροντα ἡμῶν, τὰ λογικὰ καὶ δίκαια.

Ἀποβλέποντες νῦν εἰς τὸ σύνολον τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου τοῦ διενεργηθέντος κατὰ τὸ 1930, παρατηροῦμεν ὅτι τὸ παθητικὸν τῆς ἐμπορικῆς μας πλάστιγγος ἀνήρχετο μόνον εἰς 4.847 ἑκατομμύρια κατὰ τὴν 31 Ὀκτωβρίου, ἐνῷ κατὰ τὸ αὐτὸ δεκάμηνον τοῦ 1929 ἀνήρχετο εἰς τὸ πολὺ μεγαλύτερον ποσὸν τῶν 5.504 ἑκατομμυρίων δραχμῶν. Ἂν καὶ ἐκ τῆς μειώσεως ταύτης τοῦ ἐμπορικοῦ ἐλλείμματος δὲν δυνάμεθα νὰ φθάσωμεν εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ Ἑλλὰς ὑπῆρξε κατὰ τὸ 1930 πλουσιωτέρα, καθ' ὅτι ἡ ἀνισοσκέλεια μεταξὺ εἰσαγωγῆς καὶ ἐξαγωγῆς δὲν εἶναι παρὰ εἷς μόνον ἐκ τῶν συντελεστῶν τῆς ὅλης ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ οὗτος ἀτελής, ἐν τούτοις ἡ αὔξησις τῆς πωλήσεως τῶν προϊόντων μας παρ' ὅλην τὴν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἐπικρατήσασαν οἰκονομικὴν κρίσιν, δίδει τὸ αἴσθημα τῆς ἀσφαλείας ὡς πρὸς τὴν διεθνῆ ἐκτίμησιν αὐτῶν ἥτις διετηρήθη ἀναλλοίωτος παρ' ὅλην, ἐπαναλαμβάνομεν, τὴν γενικὴν δυσπραγίαν, ἥτις θὰ ἔπρεπε νὰ φέρῃ μείωσιν καταναλώσεως προϊόντων πολυτελείας, ὁποῖα τὰ ἑλληνικά.

ΘΕΜ. ΖΥΓΟΥΡΑΣ

Ἡ Στατιστικὴ

Ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸ 1930

Σύγκρισις τῶν γάμων, τῶν γεννήσεων καὶ τῶν θανάτων ὡς καὶ τῶν αἰτιῶν τῶν θανάτων τῆς τριετίας 1928—1930.

Κατὰ τὰς ἐπισήμους πληροφορίας τῆς Γενικῆς Στατιστικῆς Ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ἡ κίνησις τοῦ πληθυσμοῦ τῶν Ἀθηνῶν κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος εἶχε οὕτω:

Γάμοι: Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἐδηλώθησαν 3601 γάμοι. Ἐκ τῶν νυμφευθέντων ἀνδρῶν εἶχον ἡλικίαν κάτω τῶν 20 ἐτῶν 20, 20—24 ἐτῶν 613, 25—29 ἐτῶν 1200, 30—34 ἐτῶν 841, 35—39 ἐτῶν 442, 40—44 ἐτῶν 255, 45—49 ἐτῶν 125 καὶ 50 ἐτῶν καὶ ἄνω 105. Ἐκ τῶν νυμφευθεισῶν γυναικῶν εἶχον ἡλικίαν κάτω τῶν 20 ἐτῶν 388, 20—24 ἐτῶν 1689, 25—29 ἐτῶν 998, 30—34 ἐτῶν 295, 35—39 ἐτῶν 144, 40—44 ἐτῶν 60, 45—49 ἐτῶν 14 καὶ 50 ἐτῶν καὶ ἄνω 13.

Ὡς πρὸς τὴν πρὸ τοῦ γάμου των οἰκογενειακὴν κατάστασιν ἦσαν ἐκ τῶν ἀνδρῶν ἄγαμοι 3268, χῆροι 235 καὶ διεζευγμένοι 98, ἐκ τῶν γυναικῶν ἦσαν ἄγαμοι 3309, χῆραι 207 καὶ διεζευγμέναι 85. Ἐπὶ 1000 κατοίκων ἀναλογοῦσι 7.73 γάμοι.

Διαζυγίων ἀποφάσεις ἐξεδόθησαν 160.

Γεννήσεις: Ἐγεννήθησαν ζῶντα 13.089 ἐξ ὧν 6.731 ἄρρενα καὶ 6358 θήλεα. Νεκρὰ ἐγεννήθησαν 174 ἐξ ὧν ἄρρενα 100 καὶ θήλεα 74. Κατὰ κοινωνικὴν κατάστασιν τὰ γεννηθέντα ζῶντα κατανέμονται εἰς 12.298 νόμιμα (6336 ἄρρενα καὶ 5962 θήλεα) καὶ εἰς 791 νόθα (395 ἄρρενα καὶ 396 νόθα). Τὰ γεννηθέντα νεκρὰ κατανέμονται εἰς 170 νόμιμα καὶ 4 νόθα. Ἐπὶ 1000 κατοίκων ἀναλογοῦσι 28.10 γεννήσεις ζώντων.

Τὰ γεννηθέντα ἐν γένει (ζῶντα καὶ νεκρὰ) προῆλθον ἐκ 12900 ἁπλῶν τοκετῶν, ἐξ 180 τοκετῶν διδύμων καὶ ἐξ 1 τοκετοῦ τριδύμων.

Ἡ ὑπεροχὴ τῶν γεννήσεων ἐπὶ τῶν θανάτων κατὰ τὸ 1930 ἀνέρχονται εἰς 5.169 γεννήσεις ζώντων.

Νομιμοποιήσεις ἐγένοντο 34 (ἀρρένων 19, θηλέων 15).

Υἱοθεσίαι 77 (ἀρρένων 27, θηλέων 50).

Ἀναγνωρίσεις 26 (ἀρρένων 16 θηλέων 10).

Θάνατοι: Κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος οἱ θάνατοι ἀνῆλθον εἰς 7.920 ἐξ ὧν 4339 ἦσαν ἄρρενες καὶ 3581 θήλεις. Ἐπὶ 1000 κατοίκων ἀναλογοῦσι 17.00 θάνατοι.

Καθ' ἡλικίαν οἱ θανόντες ἦσαν: κάτω τοῦ ἑνὸς ἔτους 866 ἄρρενες 799 θήλεα, ἑνὸς ἔτους 188 ἄρ. 176 θηλ., 2 ἐτῶν 98 ἄρ., 78 θηλ., 3 ἐτῶν 49 ἄρ., 32 θηλ., 4 ἐτῶν 28 ἄρ., 36 θηλ., 5—9 ἐτῶν 104 ἄρ. 59 θηλ., 10—14 ἐτῶν 63 ἄρ., 32 θηλ., 15—19 ἐτῶν 178 ἄρ., 199 θηλ., 20—24 ἐτῶν 275 ἄρ., 216 θηλ., 25—29 ἐτῶν 262 ἄρ., 207 θηλ., 30—39 ἐτῶν 383 ἄρ. 270 θηλ., 40—49 ἐτῶν 370 ἄρ. 239 θηλ. 50—59 ἐτῶν 414 ἄρ. 274 θηλ. 60—69 ἐτῶν 486 ἄρ. 319 θηλ., 70—79 ἐτῶν 360 ἄρ. 350 θηλ., 80—89 ἐτῶν 163 ἄρ. 203 θηλ, 90—99 ἐτῶν 40 ἄρ. 66 θηλ., 100 ἐτῶν καὶ ἄνω 1 ἄρ. καὶ 4 θήλεις καὶ ἀγνώστου ἡλικίας 11 ἄρρενες καὶ 2 θήλεις.

Κατ' οἰκογενειακὴν κατάστασιν οἱ θανόντες ἦσαν: ἐκ τῶν ἀρρένων ἄγαμοι 2462 ἐξ ὧν 1396 ἐν ἡλικίᾳ κάτω τῶν 15 ἐτῶν, ἔγγαμοι 1459, χῆροι 311, διεζευγμένοι 4 καὶ ἀγνώστου οἰκογενειακῆς καταστάσεως 103. Ἐκ τῶν θηλέων ἦσαν ἄγαμοι 1795 ἐξ ὧν 1232 ἐν ἡλικίᾳ κάτω τῶν 15 ἐτῶν, ἔγγαμοι 829, χῆραι 911, διεζευγμέναι 20 καὶ ἀγνώστου οἰκογενειακῆς καταστάσεως 26.

Αἱ αἰτίαι τῶν θανάτων: Ἐπροξένησαν τοὺς θανάτους: ὁ τυφοειδὴς πυρετὸς 81, ὁ ἑλώδης πυρετὸς 37, ἡ ἰλαρὰ 23, ἡ ὀστρακιὰ 1, ὁ κοκκῦτις 34, ἡ διφθερῖτις 31, ἡ γρίππη 198, ἡ χολεροειδὴς ἐντερῖτις 2, αἱ ἕτεραι ἐπιδημικαὶ νόσοι 100, ἡ φυματίωσις ἐν γένει 1759 ἐξ ὧν ἡ φυματίωσις τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος 1467, ἡ φυματίωσις τῶν μηνίγγων 205 καὶ αἱ ἕτεραι φυματιώσεις 87, ὁ καρκῖνος 375, ἡ μηνιγγῖτις 53, ἡ αἱμορραγία καὶ ἐγκεφαλικὴ μαλάκυνσις 376, τὰ νοσήματα τῆς καρδίας 353, ἡ ὀξεῖα βρογχῖτις 16 καὶ ἡ χρονία 51, ἡ πνευμονία 170, αἱ παθήσεις τοῦ ἀναπνευστικοῦ συστήματος (πλὴν φθίσεως) 625, αἱ παθήσεις τοῦ στομάχου (πλὴν καρκίνου) 79, ἡ διάρροια καὶ ἐντερῖτις εἰς τὴν κάτω τῶν 2 ἐτῶν ἡλικίαν 808, ἡ σκωληκοειδῖτις 26, ἡ κήλη καὶ ἡ ἐντερικὴ ἔμφραξις 42, ἡ κίρρωσις τοῦ ἥπατος 35, ἡ νεφρῖτις ὀξεῖα καὶ χρονία 292, οἱ μὴ καρκινωματώδεις ὄγκοι τῶν τῆς γυ-

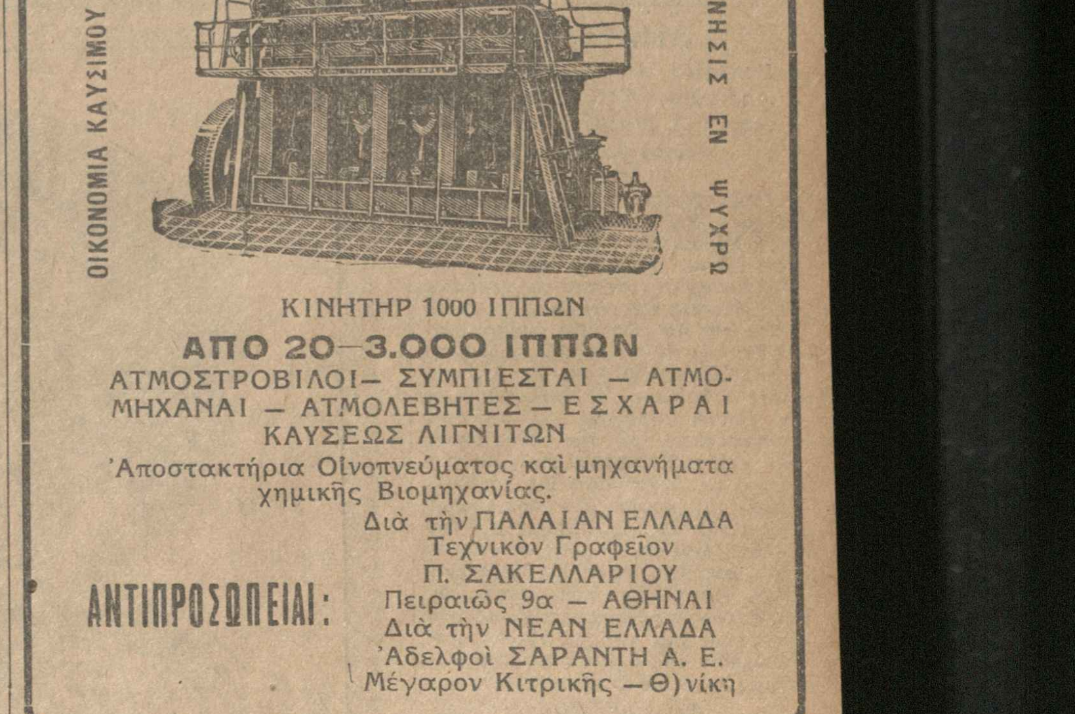
L. LANG.- BUDAPEST
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟ-ΜΗΧΑΝΑΙ ΝΤΙΖΕΛ
ΜΕΤΑ ΚΑΙ ΑΝΕΥ ΣΥΜΠΙΕΣΤΟΥ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ ΚΑΥΣΙΜΟΥ ΥΛΗΣ
ΕΚΚΙΝΗΣΙΣ ΕΝ ΨΥΧΡΩ
ΚΙΝΗΤΗΡ 1000 ΙΠΠΩΝ
ΑΠΟ 20—3.000 ΙΠΠΩΝ
ΑΤΜΟΣΤΡΟΒΙΛΟΙ— ΣΥΜΠΙΕΣΤΑΙ — ΑΤΜΟΜΗΧΑΝΑΙ — ΑΤΜΟΛΕΒΗΤΕΣ — ΕΣΧΑΡΑΙ ΚΑΥΣΕΩΣ ΛΙΓΝΙΤΩΝ
Ἀποστακτήρια Οἰνοπνεύματος καὶ μηχανήματα χημικῆς Βιομηχανίας.
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ:
Διὰ τὴν ΠΑΛΑΙΑΝ ΕΛΛΑΔΑ
Τεχνικὸν Γραφεῖον
Π. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΟΥ
Πειραιῶς 9α — ΑΘΗΝΑΙ
Διὰ τὴν ΝΕΑΝ ΕΛΛΑΔΑ
Ἀδελφοὶ ΣΑΡΑΝΤΗ Α. Ε.
Μέγαρον Κιτρικῆς — Θ)νίκη

ΙΠΠΟΔΡΟΜΟΣ ΦΑΛΗΡΟΥ
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 1.45'
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ
ΚΥΡΙΑΚΗ 4 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ
ΩΡΑ ΕΝΑΡΞΕΩΣ 1.45'
ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΙ

ναικὸς ὀργάνων 13, ἡ ἐπιλόχειος σηψαιμία 26, τὰ ἄλλα ἐπιλόχεια συμβάντα 14, ἡ ἀδυναμία ἐκ γενετῆς καὶ ἡ ἐλαττωματικὴ διάπλασις 324, ὁ γεροντικὸς μαρασμὸς 239, οἱ βίαιοι θάνατοι (πλὴν αὐτοκτονίας) 248, αὐτοκτονίαι 50, αἱ ἄλλαι ἀσθένειαι 1232 καὶ αἱ ἄγνωστοι ἢ κακῶς ὁρισθεῖσαι νόσοι 207.

— Σύγκρισις τῆς κινήσεως τοῦ πληθυσμοῦ τοῦ 1930 πρὸς τὰ ἔτη 1929 καὶ 1928

Οἱ Γάμοι κατὰ μὲν τὸ ἔτος 1929 ἀνῆλθον εἰς 3415 κατὰ δὲ τὸ 1928 εἰς 2.477 ἑπομένως κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος παρατηρεῖται αὔξησις γάμων κατὰ 186 ὡς πρὸς τὸ 1929 καὶ κατὰ 1124 ὡς πρὸς τὸ 1928.

Διαζύγια κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος 50 ὀλιγώτερα ἀπὸ τοῦ 1929 καὶ 7 περισσότερα ἀπὸ τοῦ 1928.

Νομιμοποιήσεις, υἱοθεσίαι - ἀναγνωρίσεις κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος περισσότεραι καὶ ὡς πρὸς τὸ 1929 καὶ ὡς πρὸς τὸ 1928.

Αἱ γεννήσεις ζώντων κατὰ μὲν τὸ 1929 ἀνῆλθον εἰς 11.797 κατὰ δὲ τὸ 1928 εἰς 11887 καὶ κατὰ τὸ λῆξαν εἰς 13.089. Ἑπομένως αἱ γεννήσεις τοῦ τελευταίου ἔτους ὑπερέβησαν τὰς μὲν γεννήσεις τοῦ 1929 κατὰ 1292 τὰς δὲ τοῦ 1928 κατὰ 1202.

Αἱ γεννήσεις ἐξ ἄλλου τῶν νεκρῶν τοῦ λήξαντος ἔτους ἦσαν ὀλιγώτεραι κατὰ 15 ἀπὸ τὰς τοῦ 1929 καὶ κατὰ 27 ἀπὸ τὰς τοῦ 1928.

Ὡς πρὸς τὰ νόθα παρατηρεῖται κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος ἐλάττωσις 149 γεννηθέντων νόθων ὡς πρὸς τὸ 1929 καὶ 68 ὡς πρὸς τὸ 1928.

Ἡ ὑπεροχὴ τῶν γεννήσεων ἐπὶ τῶν θανάτων τοῦ π. ἔ. ἀνῆλθεν εἰς 5.169, τοῦ 1929 εἰς 3211 καὶ τοῦ 1928 εἰς 2.094. Ἑπομένως ἡ ὑπεροχὴ τῶν γεννήσεων τοῦ ἔτους 1930 ὑπερβαίνει τὴν τοῦ ἔτους 1929 κατὰ 1958 τὴν τοῦ 1928 δὲ κατὰ 3075.

Οἱ θάνατοι τοῦ ἔτους 1930 ἀνῆλθον εἰς 7920, τοῦ 1929 εἰς 8586 καὶ τοῦ 1928 εἰς 9793 (ἔτος τοῦ δαγγείου πυρετοῦ ἐξ οὗ προῆλθον 747 θάνατοι). Δηλαδὴ κατὰ τὸ 1930 παρατηρεῖται ἐλάττωσις τῆς θνησιμότητος ὡς πρὸς τὸ 1929 κατὰ 666 θανάτους καὶ ὡς πρὸς τὸ 1928 κατὰ 1873.

Ἡ παιδικὴ θνησιμότης (θάνατοι παιδίων κάτω τοῦ ἑνὸς ἔτους). Κατὰ τὸ 1930 νήπια κάτω τοῦ ἑνὸς ἔτους ἀπέθανον 1665 ἢ 12.7 ἐπὶ 100 γεννηθέντων ζώντων. Κατὰ τὸ 1929 ἐν τῇ αὐτῇ ἡλικίᾳ ἀπέθανον νήπια 1939 ἢ 16.4 ἐπὶ 100 γεννηθέντων ζώντων καὶ κατὰ τὸ 1928 νήπια 2053 ἢ 17.3 ἐπὶ 100 γεννηθέντων ζώντων. Ἤτοι κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο παρατηρεῖται σημαντικωτάτη ἐλάττωσις τῆς παιδικῆς θνησιμότητος καὶ ὡς πρὸς μὲν τὸ 1929 ἡ ἐλάττωσις φθάνει τοὺς 274 θανάτους νηπίων ὡς πρὸς δὲ τὸ 1928 τοὺς 388.

Ἡ θνησιμότης: Κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος παρατηροῦνται αἱ ἑπόμεναι αὐξομειώσεις εἰς τὰ κυριώτερα νοσήματα. Οἱ ἐκ τοῦ τυφοειδοῦς πυρετοῦ θάνατοι ἠλαττώθησαν κατὰ 24 ἀπὸ τοὺς τοῦ 1929 καὶ κατὰ 14 ἀπὸ τοῦ 1928. Οἱ τοῦ ἑλώδους πυρετοῦ ηὐξήθησαν κατὰ 7 ἀπὸ τοὺς τοῦ 1929 καὶ ὡς πρὸς τὸ 1928 ὁ αὐτὸς ἀριθμὸς θανάτων.

Τῆς γρίππης ἠλαττώθησαν κατὰ 26 ἀπὸ τοὺς τοῦ 1929 καὶ κατὰ 71 ἀπὸ τοὺς τοῦ 1928. Τῆς φυματιώσεως ἐν γένει οἱ θάνατοι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ἠλαττώθησαν κατὰ 212 θανάτους ἀπὸ τοὺς τοῦ 1929 καὶ κατὰ 6 ἀπὸ τοὺς τοῦ 1928.

Οἱ ἐκ καρκίνου θάνατοι ηὐξήθησαν κατὰ 40 ἀπὸ τοὺς τοῦ 1929 καὶ κατὰ 15 ἀπὸ τοὺς τοῦ 1928.

Τῆς μηνιγγίτιδος ηὐξήθησαν κατὰ 11 ἀπὸ τοὺς τοῦ π. ἔ. καὶ κατὰ 14 ἀπὸ τοὺς τοῦ 1928. Οἱ ἐκ τῆς ἐγκεφαλικῆς αἱμορραγίας ἠλαττώθησαν κατὰ 34 ἀπὸ τοὺς τοῦ π. ἔ. καὶ κατὰ 101 ἀπὸ τοὺς τοῦ 1928. Οἱ ἐκ τῶν νοσημάτων τῆς καρδίας θάνατοι ἠλαττώθησαν ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τοὺς τοῦ 1929 καὶ ὡς πρὸς τοὺς τοῦ 1928.

Σημαντικὴν ἐλάττωσιν κατὰ τὸ διαρρεῦσαν ἔτος παρουσιάζουσιν οἱ ἐκ διαρροίας καὶ ἐντερίτιδος θάνατοι εἰς τὴν ἡλικίαν τῶν μέχρι 2 ἐτῶν· καὶ ὡς πρὸς τὸ 1929 ἔχομεν κατὰ τὸ π. ἔ. 241 θανάτους ὀλιγωτέρους καὶ πρὸς τὸ 1928 ὀλιγωτέρους 321.

Οἱ ἐκ τῆς νεφρίτιδος ἐν γένει θάνατοι ἦσαν κατὰ τὸ π. ἔ. ὀλιγώτεροι καὶ ἀπὸ τοὺς τοῦ 1929 καὶ ἀπὸ τοὺς τοῦ 1928 κατὰ 7 καὶ κατὰ 101. Ἡ ἐπιλόχειος σηψαιμία εἶχεν ὀλιγωτέρους θανάτους καὶ ἀπὸ τὰ 2 προηγούμενα ἔτη. Οἱ τῆς ἐλαττωματικῆς διαπλάσεως καὶ τῆς ἀδυναμίας ἐκ γενετῆς θάνατοι εἶνε ὀλιγώτεροι κατὰ 8 ἀπὸ τοὺς τοῦ 1929 καὶ κατὰ 1 περισσότεροι ἀπὸ τοὺς τοῦ 1928. Οἱ βίαιοι θάνατοι κατὰ τὸ λῆξαν ἔτος ηὐξήθησαν κατὰ 4 μὲν ἀπὸ τοὺς τοῦ 1929, κατὰ 39 ἀπὸ τοὺς τοῦ 1928. Οἱ αὐτοκτονήσαντες κατὰ τὸ π. ἔτος ἦσαν ὀλιγώτεροι κατὰ 13 ἀπὸ τοὺς τοῦ 1929 καὶ κατὰ 5 ἀπὸ τοὺς τοῦ 1928. Τέλος ἐνῷ κατὰ τὸ 1928 παρέμειναν ἄγνωστοι ἢ μᾶλλον ἀσαφεῖς 256 θάνατοι καὶ κατὰ τὸ 1929 τοιοῦτοι 264, κατὰ τὸ λῆξαν παρέμειναν τοιοῦτοι 207.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Γεωργίου Β. Σπυροπούλου, Δημάρχου Λεβαδείας, καὶ Λουκᾶ Π. Μπουρνόζου, Πολιτευτοῦ Λεβαδείας.

Πρὸς ἄρσιν σπερμολογιῶν, δηλοῦμεν ὅτι, συναντηθέντες κατὰ τὰς δημοτικὰς ἐκλογὰς εἰς κοινὰς ἰδέας, χρηστῆς διοικήσεως τῆς ἐπαρχίας μας καὶ ἀνυψώσεως τῆς θέσεως τῶν ἀγροτῶν, ἃς ὁ λαὸς τῆς πόλεώς μας ἐπεδοκίμασε διὰ τῆς πανηγυρικῆς ἐπιτυχίας τοῦ κ. Σπυροπούλου, ὡς Δημάρχου Λεβαδέων, ἐξακολουθοῦμεν ἐν πλήρει συμπνοίᾳ τὴν ὁδὸν ἣν ἐχαράξαμεν, μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι καὶ γενικώτερον ὁ λαὸς τῆς ἐπαρχίας Λεβαδείας θὰ ἐπιδοκιμάσῃ τὴν κοινὴν εἰς ἀντιλήψεις πολιτικήν μας, τείνουσαν εἰς τὴν πλέον ὠφέλιμον ἐκπροσώπησιν τῆς ἐπαρχίας, πρὸς τὸ συμφέρον ὅλων τῶν τάξεων καὶ ἰδιαιτέρως τῆς δεινῶς πασχούσης τάξεως τῶν ἀγροτῶν, διὰ τὴν βελτίωσιν καὶ ἀνύψωσιν τῆς ὁποίας καὶ ἠγωνίσθημεν καὶ θὰ ἀγωνισθῶμεν.

Γεώργιος Σπυρόπουλος
Λουκᾶς Μπουρνόζος

Λεβάδεια 2)1)31.

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ
Ἰατρὸς
Εἰδικὸς δερματολόγος - συφιλιδολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Γερανίου ἀριθ. 12. Ὁμόνοια.

ΤΑ
ΣΙΓΑΡΕΤΤΑ
ΞΑΝΘΗΣ
ΖΟΥΛΙΑΜΗ
ΕΠΕΚΡΑΤΗΣΑΝ
ΝΙΡΒΑΝΑ
ΓΚΛΟΡΙΑ ΕΞΤΡΑ
ΒΕΤΟ

Γράμματα ἀπὸ τὸ Λονδῖνον

Τὸ δικαίωμα τοῦ ἀπεργεῖν

Τὸ Νομοσχέδιον περὶ ἐργατικῶν διαφορῶν.—Ποίας μεταβολὰς ἐπιφέρει.

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

λεμον ἀφ' ἑνός, εἰς ἀπήχησιν τῶν νέων κοινωνικῶν τάσεων ἀφ' ἑτέρου— τὸ «ἐργατικὸν ζήτημα» εὑρίσκεται πλέον εἰς χεῖρας μιᾶς κεντρικῆς ὀργανώσεως, ἥτις εἶναι ἡ συνισταμένη τῶν ἐπὶ μέρους ἐργατικῶν εἰδικεύσεων. Δὲν ἐννοῶ τὸ ἐργατικὸν κόμμα, μολονότι καὶ αὐτὸ ἔχει ἐξέχουσαν θέσιν εἰς οἱανδήποτε ἀπόπειραν ἐκτιμήσεως τοῦ προβλήματος. Κατὰ τὸν πόλεμον αἱ ἐργατικαὶ διαφοραὶ ἐρρυθμίζοντο ἐκ τοῦ κέντρου καὶ τὸ σύστημα ἐπέζησεν ἔκτοτε λόγῳ τῆς αὐξήσεως τῆς ἰσχύος τῶν ἐργατῶν καὶ τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς πρακτικότητός του. Αἱ ἐθνικαὶ ὁμοσπονδίαι διὰ κάθε ἐπάγγελμα καὶ ἡ συνομοσπονδία ποὺ ἑνώνει ὅλας αὐτὰς ἔχουν τώρα μεγίστην πράγματι ἰσχύν.

Δὲν πρέπει δὲ νὰ νομισθῇ ὅτι τὸ νέον σύστημα εἶναι ἀναγκαστικῶς ἐπιζήμιον διὰ τὸν ἐργοδότην. Ἐπειδὴ ἀκριβῶς ὁ καθένας ἐργάτης ἢ τὸ καθένα τοπικὸν σωματεῖον δὲν εἶναι πάντοτε εὔκολον νὰ εἶναι πληροφορημένον περὶ τῶν γενικῶν οἰκονομικῶν συνθηκῶν, αἵτινες ἀντανακλῶνται καὶ εἰς τοὺς μισθούς του, ἡ ὕπαρξις ἑνὸς κεντρικοῦ γραφείου ἀσχολουμένου ἀποκλειστικῶς μὲ τὴν παρακολούθησιν τῶν ἐπαγγελματικῶν ζητημάτων ἀποδεικνύεται χρήσιμος. Ὡς ἀπόδειξιν μπορεῖ ν' ἀναφέρῃ κανεὶς τὴν πρόσφατον ἀποτροπὴν ἀπεργίας τῶν ἀνθρακεργατῶν χάρις εἰς τὴν σωτηρίαν ἐπέμβασιν τοῦ γραμματέως τῆς Ὁμοσπονδίας κ. Κοὺκ —ἑνὸς ἐκ τῶν ἀριστερωτέρων στοιχείων τῆς ἀγγλικῆς ἐργατικῆς κινήσεως.

Ἀλλά, κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον ποὺ ἡ νέα ὀργάνωσις τῆς ἐργατικῆς τάξεως ὑποβοηθεῖ τὴν «εἰρηνικὴν» διευθέτησιν τῶν βιομηχανικῶν διαφορῶν καὶ ἐπιτυγχάνει τὴν ἐξομοίωσιν συνθηκῶν μεταξὺ τῶν διαφόρων ἐπαγγελματικῶν τοποθεσιῶν, εἶναι ἐπίσης δυνατὸν καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν ὀξυτέρου κάπως ἐργατικοῦ ζητήματος νὰ προκαλέσῃ ἐθνικὴν ἀπεργίαν εἰς οἱονδήποτε εἰδικὸν κλάδον ἢ καὶ γενικὴν ἀπεργίαν εἰς ὅλους. Ἔτσι αἱ ἀπεργίαι μεταπολεμικῶς ὑπῆρξαν σπανιώτερον —ἀλλὰ καὶ σοβαρώτερον φαινόμενον. Αὐτὸς ὁ κίνδυνος ἀντιμετωπίσθη ἀπὸ τοὺς συντηρητικούς, τ. ἔ. τὴν τάξιν τῶν ἐργοδοτῶν μετὰ τὴν ἀπεργίαν τοῦ 1926— καὶ ὁ σχετικὸς νόμος ἐπιζητεῖται νὰ τροποποιηθῇ τώρα, μὲ τὸ νομοσχέδιον τῆς ἐργατικῆς κυβερνήσεως.

Ὁ ἐν λόγῳ νόμος εἰς ὀλίγας γραμμὰς προέβλεπε περὶ τῶν ἑξῆς: Ἐκήρυσσε παράνομον πᾶσαν ἀπεργίαν (ἢ λὸκ-ἄουτ) ἐφόσον δὲν ἀπέβλεπεν εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν συνθηκῶν τοῦ εἰδικοῦ ἐργατικοῦ ἐπαγγέλματος ἢ ἂν εἶχε οἱονδήποτε σκοπὸν ἐπὶ πλέον αὐτοῦ. Ἀπέκλειε δηλονότι τὰς ἀπεργίας συμπαθείας, τὰς γενικὰς ἀπεργίας καὶ τὰς καλουμένας «πολιτικὰς» ἀπεργίας. Εἰσῆγεν εἰδικὴν κρατικὴν προστασίαν ὑπὲρ τῶν ἀπεργοσπαστῶν ἢ τῶν ἀρνουμένων νὰ μετάσχουν ἀπεργίας. Ἀπηγόρευε τὴν προπαγάνδαν μιᾶς ἀπεργίας διὰ οἱουδήποτε μέσου προκαλοῦντος ἠθικὴν ἢ ὑλικὴν ζημίαν. Κατήργει τὸ παλαιότερον δικαίωμα τῶν ἐργατικῶν σωματείων νὰ χρησιμοποιοῦν τὰς συνδρομὰς τῶν μελῶν διὰ πολιτικοὺς σκοπούς, τὸ ὁποῖον ἐπέτρεπε μόνον ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν εἰδικῆς ἐγγράφου ἀδείας τοῦ ἐνδιαφερομένου ἐργάτου (ἐνῷ πρότερον τὸ δικαίωμα ὑφίστατο ἐκτὸς ἐν περιπτώσει εἰδικῆς ἐγγράφου ἀπαγορεύσεως). Τέλος ὑπεχρέου τὰ σωματεῖα τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πάσης διαβαθμίσεως καὶ ὑπηρετῶν, νὰ διαρρήξουν τὰς σχέσεις μὲ τὰ ἄλλα ἐργατικὰ σωματεῖα, καθὼς καὶ μὲ τὰ «πολιτικὰ κόμματα» καὶ (δεδομένου ὅτι ἐν Ἀγγλίᾳ ἰσχύει ἡ τοπικὴ αὐτοδιοίκησις εἰς εὐρεῖαν κλίμακα) ἀπηγόρευε εἰς τὰς τοπικὰς ἀρχὰς νὰ ἀπαιτοῦν ἀπὸ τοὺς ὑπαλλήλους των νὰ εἶναι μέλη ἐργατικῶν σωματείων. Καὶ ἐκήρυσσε παράνομον τὴν ἀπεργίαν δημοτικῶν ὑπαλλήλων ἐὰν ἐξ αὐτῆς ἐζημιοῦτο ἡ κοινωνία.

Συγκρινόμενον πρὸς τὸν νόμον τοῦ 1926 τὸ νομοσχέδιον τῆς ἐργατικῆς κυβερνήσεως ἐπιφέρει τὰς ἑξῆς μεταβολάς:

Μία ἀπεργία εἶναι παράνομος ἐὰν ὁ κυριώτερός της σκοπὸς δὲν εἶναι ἡ βελτίωσις τῶν συνθηκῶν ἑνὸς ἐργατικοῦ ἐπαγγέλματος: Οὕτω αἱ ἀπεργίαι συμπαθείας γίνονται νόμιμοι καὶ κατὰ συνέπειαν καὶ αἱ γενικαὶ ἀπεργίαι —ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν πολιτικὰς ἐπιδιώξεις. Ἐπὶ πλέον ὁρίζεται ὅτι κριτὴς τοῦ παρανόμου ἢ μὴ μιᾶς ἀπεργίας εἶναι ὁ ἀγγλικὸς Ἄρειος Πάγος. Ἡ προστασία τῶν ἀπεργοσπαστῶν κλπ. διατηρεῖται καὶ εἰς τὸ παρὸν νομοσχέδιον καθὼς καὶ ἡ ἀπαγόρευσις τῆς προπαγάνδας —ἀλλὰ μόνον ἐκείνη ἡ ὁποία γίνεται δι' ἐκβιασμοῦ καὶ τῇ ἀπειλῇ οἱασδήποτε ὑλικῆς ἢ σωματικῆς ζημίας εἰς βάρος τοῦ ἐνδιαφερομένου προσώπου. Τέλος ἐπαναφέρεται τὸ παλαιὸν καθεστὼς ὅσον ἀφορᾷ τὴν χρησιμοποίησιν τῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν ἑνὸς ἐργατικοῦ σωματείου διὰ πολιτικοὺς σκοπούς, καθὼς ἐπίσης καὶ ὡς πρὸς τὸ δικαίωμα τῶν δημοσίων καὶ δημοτικῶν ὑπαλλήλων νὰ μετέχουν ἐργατικῶν ὁμοσπονδιῶν. Διὰ τὴν τυχὸν ἀπεργίαν τούτων θὰ ἀπόκειται ἐξ ἴσου εἰς τὸν ἀγγλικὸν Ἄρειον Πάγον νὰ ἀποφασίσῃ ἂν εἶναι νόμιμος ἢ οὔ.

Εἶναι ἀναγκαῖον νὰ ἐπεξηγηθῇ ὅτι περισσότερον ἀπὸ κάθε ἄλλο νομοσχέδιον τὸ ὡς ἄνω εἶναι πράγματι ἁπλοῦν σχέδιον. Οἱ συντηρητικοὶ θὰ καταψηφίσουν, φυσικά, εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων τὸ σύνολον καὶ οἱ φιλελεύθεροι τὸ δεύτερον ἥμισυ τὸ ἀφορῶν τὰς πολιτικὰς ἐνεργείας τῶν ἐργατικῶν σωματείων, τὴν συμμετοχὴν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων εἰς τὰ «ἐργατικὰ κέντρα», καὶ τὴν ἀπάλειψιν τῶν ὅσων ὁ νόμος τοῦ 1927 ὥριζε περὶ τῶν δημοτικῶν ὑπαλλήλων.

Ἴσως εἰς τὴν τελευταίαν αὐτὴν παρατήρησιν νὰ εὑρίσκεται καὶ ἡ ἐξήγησις τῆς φαινομενικῆς ἀντιθέσεως μεταξὺ ἐκείνων τὰ ὁποῖα διαπιστοῦμεν ἐν ἀρχῇ ὡς ἐφαρμοζόμενα μεταπολεμικῶς ἐν Ἀγγλίᾳ εἰς τὰς βιομηχανικὰς σχέσεις καὶ τῶν ἐργατικῶν τάσεων ὡς μαρτυροῦνται ἀπὸ τὸ νομοσχέδιον. Εἶναι πολὺ πιθανὸν ἡ διατύπωσις τοῦ νομοσχεδίου νὰ ὑπηγορεύθη ἀπὸ τὸν ὑπολογισμὸν ὅτι εἰς τὴν κατ' ἄρθρον συζήτησιν θὰ περικοποῦν πολλαὶ διατάξεις (καὶ ὅτι τὸ παζάρευμα θὰ εἶναι εὐκολώτερον ἂν αἱ ἐκεῖθεν ἀπαιτήσεις εἶναι πολλαί). Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἡ ἀπεργία ἀποτελεῖ τὸ διὰ τὸν ἐργάτην ὅπλον «ἐν ὑστάτῃ ἀνάγκῃ», καί, ὁπωσδήποτε, ἡ ἀπειλή της ἔχει πάντοτε μίαν καταπραϋντικὴν δύναμιν διὰ παρορμοὺς εἰς τὴν ἀντίθετον πλευράν. Ὅταν ὑπολογισθῇ ὅτι ἡ γενικὴ ἀπεργία τοῦ 1926 ἐσήμαινεν ἀπώλειαν 163.000.000 ἐργατικῶν ἡμερῶν (ὅσον ἦτο τὸ σύνολον τῶν ἐξ ἀπεργιῶν ἀπολεσθεισῶν ἡμερῶν κατὰ τὰ εἴκοσι προπολεμικὰ ἔτη), τὸ συμπέρασμα αὐτὸ θὰ δικαιολογηθῇ.

Εἶναι μία ἄλλη ὑπόθεσις ἂν ποτε οἱ ἐργάται θὰ καταφύγουν εἰς τὸ ὅπλον τῆς γενικῆς ἀπεργίας— καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει τὸ ἀνακτήσουν. Θὰ πρέπῃ νὰ εἶναι ἐξαιρετικῶς σκληρὰ ἡ συμπεριφορὰ τῶν ἐργοδοτῶν καὶ θὰ εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ὑποστηρίζωνται εἰς τὴν ἀπεργίαν των ἀπὸ τὴν πλειονότητα τῆς κοινωνίας. Τοῦτο εἶναι περισσότερον ἀληθὲς ὅταν ὁ ἐργατισμὸς πολιτεύεται. Ὅπως ὑπενθύμισαν τελευταίως οἱ «Τάϊμς», ὁ κ. Μακντόναλντ εἶχεν εἰπεῖ:

«Μία γενικὴ ἀπεργία διὰ πολιτικοὺς σκοποὺς εἶναι δυνατὴ μόνον μὲ ὅπλα. Ἄλλως εἶναι ψευδοηρωϊσμὸς εἰς τραγῳδίαν καὶ πρέπει νὰ διαγραφῇ ἀπὸ τοὺς ὑπολογισμοὺς οἱουδήποτε κινουμένου ἐκτὸς φρενοκομείου. Ἐὰν ὅμως ἡ ἀπεργία εἶναι ὁμοία μὲ τὴν τοῦ 1926 καὶ γίνεται μόνον διὰ βιομηχανικοὺς σκοπούς, μερικὰ πράγματα πρέπει νὰ εἶναι σαφῆ εἰς ὅλους. Τὸ πρῶτον μεταξὺ αὐτῶν εἶναι ὅτι μία γενικὴ ἀπεργία συσκοτίζει τὴν κατάστασιν καὶ παρασιωπᾷ τὸ πραγματικὸν ζήτημα ποὺ τὴν προεκάλεσε δημιουργοῦσα ταυτοχρόνως ἄλλα, τὰ ὁποῖα δὲν εἶναι εὔκολον νὰ πολεμήσῃ κανείς. Πολὺ συντόμως μία τοιαύτη ἀπεργία ἐμφανίζεται ὡς στρεφομένη κατὰ τῆς κοινωνίας ὡς συνόλου καὶ κατ' ἀνάγκην προκαλεῖ τὴν ἐπέμβασιν τῆς κυβερνήσεως μὲ ὅλα τὰ μέσα ποὺ διαθέτει εἰς χρῆμα, ἄνδρας, ραδιοφωνικὴν προπαγάνδαν καὶ γενικὴν προκλητικότητα.»

Εἶναι ἀναμφισβήτητον ὅτι ἡ λαϊκὴ συμπάθεια ἀποτελεῖ προϋπόθεσιν δι' οἱανδήποτε ἀπόφασιν γενικῆς ἀπεργίας —καὶ τὸ νομοσχέδιον περιέχει αὐτὴν τὴν ἀλήθειαν διὰ τῆς παραπομπῆς τοῦ ζητήματος τῆς νομιμότητος εἰς τὴν κρίσιν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου. Ἀπὸ αὐτῆς ὅθεν τῆς πλευρᾶς κρινόμενον ἐπαναφέρει εἰς τὰς ἐργατικὰς τάξεις τὸ συναίσθημα τοῦ ὅτι ὁ μεταχειρισμός των εἶναι δίκαιος. Μπορεῖ ἀκόμη νὰ λεχθῇ ὅτι ἀφαιρεῖ ἕνα ἐμπόδιον ἀπὸ τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τῶν θεσμῶν «διαιτησίας», «διαλλαγῆς», καὶ «μεσολαβήσεως», οἵτινες κατὰ τὴν τελευταίαν δεκαετίαν ἀπεδείχθησαν τόσον πρακτικοί.

Σ. Ν. Σ.

ΤΙ ΚΛΗΡΟΔΟΤΕΙ ΤΟ 1930

Η ΤΡΟΜΑΚΤΙΚΗ ΕΚΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΑΝΕΡΓΙΑΣ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΠΙΣΗΜΟΙ ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΑΙ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Δεκέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Οἱ ἀριθμοὶ τοὺς ὁποίους θὰ παραθέσωμεν, παρέχοντες τὴν εἰκόνα τῆς ἀνεργίας κατὰ τοὺς μῆνας Ὀκτώβριον καὶ Νοέμβριον τοῦ λήξαντος ἔτους, ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν αὐτὴν περίοδον τοῦ προπαρελθόντος ἔτους, παρουσιάζονται ἐπηυξημένοι σοβαρῶς εἰς τὰς περισσοτέρας χώρας. Ἡ αὔξησις εἶνε κυρίως αἰσθητὴ εἰς τὴν Γερμανίαν, τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας, τὴν Μεγάλην Βρεττανίαν καὶ τὴν Αὐστρίαν. Εἶνε ἐπίσης ἀξιοσημείωτος εἰς τὴν Αὐστραλίαν, τὴν Ἰταλίαν, τὴν Πολωνίαν, τὴν Τσεχοσλοβακίαν καὶ εἰς ἀριθμόν τινα ἄλλων χωρῶν. Εἰς ἄλλας ἐπίσης χώρας ἡ κρίσις τῆς ἐργασίας, ἂν καὶ μικροτέρα, εἶνε πάντοτε σοβαρά. Μεταξὺ τῶν μεγάλων χωρῶν μόναι ἀποτελοῦν ἐξαίρεσιν ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ρωσσία. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἀκόμη δὲν ἐξεδηλώθη σοβαρὰ ἀνεργία καὶ ὁσάκις ἔχομεν παρόμοια φαινόμενα, κυρίως οἱ ξένοι ἐργάται εἶνε ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι θίγονται. Ἡ ἐλάττωσις τῆς ἀνεργίας εἰς τὴν Ρωσσίαν ὀφείλεται κυρίως εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ πενταετοῦς σχεδίου καὶ εἰς τὴν ἐπιβολὴν τοῦ ἀγροτικοῦ κολλεκτιβισμοῦ.

Εἰς τὸ σύνολόν της ἡ διεθνὴς ἀγορὰ ἐργασίας παρουσιάζεται ἀπελπιστικὴ καὶ κατὰ τὸ διάστημα τοῦ χειμῶνος εἶνε μοιραῖον ἡ κατάστασις αὐτὴ νὰ χειροτερεύσῃ. Ὑπολογίζεται ὅτι κατὰ τοὺς μῆνας Ἰανουάριον καὶ Φεβρουάριον ἡ ἀνεργία θὰ φθάσῃ εἰς ἀριθμούς, τοὺς ὁποίους ἀκόμη δὲν ἐγνώρισεν ἡ ἀνθρωπότης.

Παρ' ὅλην τὴν ζοφερὰν αὐτὴν προοπτικήν, πολλαὶ οἰκονομικαὶ αὐθεντίαι συμφωνοῦν εἰς τὸ ὅτι θὰ παρουσιασθῇ ποία τις βελτίωσις. Καλὸν νομίζομεν ν' ἀφήσωμεν μόνον τὸν χρόνον νὰ δικαιώσῃ αὐτὰς τὰς παρηγόρους προβλέψεις.

Ἰδοὺ ὅμως ὁ πίναξ τῶν ἀριθμῶν οἱ ὁποῖοι δίδουν πλήρη τὴν εἰκόνα τῆς ἀνεργίας εἰς τὰς διαφόρους χώρας.

Αὐστραλία: Κατὰ Σεπτέμβριον ὑπῆρχον εἰς τὰ ἐργατικὰ συνδικᾶτα 89220 ἄνεργα μέλη, ἔναντι 80595 τοῦ Ἰουνίου καὶ 52480 τοῦ Σεπτεμβρίου 1929. Τὸ σύνολον γενικῶς τῶν ἀνέργων ὑπολογίζεται καθ' ὅλην τὴν χώραν εἰς 175.000.

Βέλγιον: Κατὰ στατιστικὴν 167 ταμείων ἀνεργίας, ἐπὶ 638.765 μελῶν, 27.323 εἶνε ἄνεργοι.

Καναδᾶς: Ἕνα 10 % περίπου τῶν ἐγγεγραμμένων εἰς συνδικᾶτα εἶνε ἄνεργοι.

Δανία: Κατὰ τὸν ἐφετεινὸν Δεκέμβριον οἱ ἄνεργοι ἦσαν 45.805, ἔναντι 40.000 τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Γερμανία: Ἀπὸ 15—30 Νοεμβρίου οἱ ἄνεργοι ὑπερέβησαν τὸ 1.661.159 καὶ ἔφθασαν εἰς 1.788.000. Τὴν 15 Νοεμβρίου 1929 ὁ ἀριθμὸς ἦτο 1.015.000.

Ντάντσιγκ: Εἰς τὸ τέλος Ὀκτωβρίου οἱ ζητοῦντες ἐργασίαν ἀνήρχοντο εἰς 17.307, ἔναντι 16.073 τοῦ Σεπτεμβρίου καὶ 10.669 τοῦ τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ 1929.

Γαλλία: Κατὰ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου 15.629 πρόσωπα ἦσαν ἐγγεγραμμένα εἰς τὰ ταμεῖα ἐργασίας, ἔναντι 11.949 τοῦ προηγουμένου μηνὸς καὶ 11.187 τοῦ Ὀκτωβρίου τοῦ 1929.

Φινλανδία: Ἐπὶ 12 ἑκατομμυρίων ἠσφαλισμένων προσώπων ἔναντι τῆς ἀνεργίας, ὑπῆρχαν κατὰ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου 18 % ἄνεργοι, ἔναντι 17 % τοῦ παρελθόντος ἔτους καὶ 10 % τοῦ Ὀκτωβρίου 1929. Τὴν 1ην Δεκεμβρίου 1930 ὑπῆρχαν 2.305.639 ἄνεργοι, ἔναντι 2.286.460 τῆς 24 Νοεμβρίου καὶ 1.302.930 τοῦ Δεκεμβρίου 1929.

Ὀλλανδία: Κατὰ τὰς πληροφορίας τῶν ταμείων ἀνεργίας, ἐπὶ 396.403 μελῶν, εἰς τὸ τέλος Ὀκτωβρίου ὑπῆρχαν 39.302 ἄνεργοι, ἔναντι 37.533 τοῦ παρελθόντος μηνὸς καὶ 13.639 τοῦ τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ ἔτους 1929.

Ἰταλία: Οἱ ἄνεργοι τοῦ Νοεμβρίου ἀνήρχοντο εἰς 534.280, ἔναντι 446.496 τοῦ Ὀκτωβρίου καὶ 332.833 τοῦ Νοεμβρίου 1929.

Ἰρλανδία: Ἐπὶ 284.382 ἠσφαλισμένων δι' ἀνεργίαν, 8 % ἦσαν ἄνεργοι κατὰ τὸ τελευταῖον τρίμηνον ἔναντι 7 % τῆς ἀντιστοίχου ἐποχῆς τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Λεττονία: Εἰς 6.058 ἀνήρχοντο οἱ ἄνεργοι κατὰ τὸν τελευταῖον μῆνα, ἔναντι 1.470 τοῦ προηγουμένου μηνός.

Νορβηγία: Τὴν 15 Νοεμβρίου οἱ ἄνεργοι ἦσαν 24.541, ἔναντι 20.363 τῆς 15 Ὀκτωβρίου καὶ 20.546 τοῦ Νοεμβρίου 1929. Συνολικῶς ὑπολογίζουν τοὺς ἀνέργους καθ' ὅλην τὴν χώραν εἰς 40.000.

Νέα Ζηλανδία: Ἐπὶ 53.000 μελῶν τῶν συνδικάτων, ὑπελόγισαν τελευταίως εἰς 13 % τοὺς ἀνέργους ἔναντι 9 % τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Αὐστρία: Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀνέργων κατὰ τὸν ἐφετεινὸν Δεκέμβριον ἀνήρχετο εἰς 262.911 ἔναντι 192.000 τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1929.

Πολωνία: Οἱ ἐγγεγραμμένοι ἄνεργοι ἀνήρχοντο εἰς 211.918 κατὰ Νοέμβριον ἔναντι 108.200 κατὰ Νοέμβριον τοῦ 1929.

Ρουμανία: Κατὰ τὸ τέλος Ὀκτωβρίου οἱ ἄνεργοι ἦσαν περίπου 50.000 ἔναντι 5.481 τοῦ παρελθόντος ἔτους.

Ρωσσία: Κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου τὰ γραφεῖα ἐξευρέσεως ἐργασίας ἀνήγγελλον περίπου 600.000 ἀνέργους, ἔναντι 936.000 τοῦ παρελθόντος Μαΐου καὶ 1.241.600 τοῦ παρελθόντος ἔτους 1929.

Ἑλβετία: Τέλος Νοεμβρίου ἄνεργοι 18.354, ἔναντι 15.268 τοῦ τέλους Ὀκτωβρίου καὶ 8.657 τοῦ Νοεμβρίου 1929.

Σουηδία: Ἐπὶ 364.059 μελῶν τῶν συνδικάτων, ὑπῆρχαν 45.501 ἄνεργοι κατὰ τὸ τέλος Ὀκτωβρίου, ἤτοι ἕνα 12 %, ἔναντι 8 % τοῦ Ὀκτωβρίου 1929.

Τσεχοσλοβακία: Ἐπὶ 183.192 μελῶν τῶν συνδικάτων, κατὰ τὸ τέλος Ὀκτωβρίου οἱ ἄνεργοι ἦσαν 26.125, ἤτοι ἕνα 14 %, ἔναντι ἑνὸς 5 % τοῦ τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ 1929.

Οὑγγαρία: Τέλος Ὀκτωβρίου ὑπῆρχαν 22.914 ἄνεργοι ἐπὶ 124.000 μελῶν τῶν συνδικάτων, ἔναντι 14.215 τοῦ τέλους Ὀκτωβρίου τοῦ 1929.

Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι: Κατὰ τὸ τέλος τοῦ Νοεμβρίου οἱ ἄνεργοι ἀνήρχοντο εἰς 4.860.000, περὶ δὲ τὰ μέσα Δεκεμβρίου ηὐξήθησαν εἰς 5.200.000. Ὑπολογίζεται ὅτι ἐὰν ἡ κατάστασις χειροτερεύσῃ, οἱ ἄνεργοι θὰ φθάσουν κατὰ Φεβρουάριον τοῦ 1931 εἰς 7 ἑκατομμύρια.

ΡΑΔΙΟΦΩΝΑ ΠΑΝΗΛΕΚΤΡΙΚΑ

ΦΙΛΙΠΣ
ΡΑΔΙΟ
ΦΙΛΙΠΣ

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ
ΤΟ ΡΑΔΙΟΦΩΝΟΝ ΦΙΛΙΠΣ 2514
ΠΑΝΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ - 4 ΛΑΜΠΤΗΡΩΝ
Λειτουργεῖ μόλις τὸ ἑνώσετε μὲ τὸ ρεῦμα τῆς πόλεως
Θαυμασία ἀπόδοσις τοῦ ἤχου εἰς φυσικότητα καὶ ἔντασιν
ΤΙΜΗ ΔΡΑΧ. 600 ΚΑΤΑ ΜΗΝΑ
ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΤΟ ΝΕΟΝ ΤΙΜΟΛΟΓΙΟΝ ΜΑΣ ΠΩΛΗΣΕΩΝ ΔΙΑ ΜΗΝΙΑΙΩΝ ΔΟΣΕΩΝ
«ΓΚΡΕΚΑ»

ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΖΩΗΣ "Ο ΓΚΡΕΣΑΜ„

Πρὸς ἄρσιν πάσης τυχὸν ἀμφιβολίας ὅσον ἀφορᾷ τὰ διανεμηθέντα εἰς τοὺς ἀσφαλιζομένους κέρδη ὑπὸ τῆς Ἀσφαλιστικῆς Ἑταιρείας τῆς Ζωῆς «Γκρέσαμ» Λίμιτεδ διὰ τὴν λήξασαν πενταετίαν τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1929 καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι τὸ ποσὸν τῶν Δραχμῶν 236.250.000 ἀναφέρεται εἰς τὸ σύνολον τῶν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας πραγματοποιηθέντων κερδῶν κατὰ τὴν πενταετίαν ταύτην.

Ἐπίσης ὅτι ἡ ἐκ τῶν κερδῶν τούτων προσγενομένη αὔξησις τοῦ ἀσφαλισθέντος Κεφαλαίου εἰς ἕκαστον ἀσφαλιστήριον συνημμένον κατὰ τὰ συνήθη μετὰ συμμετοχῆς τιμολόγια εἶνε μεταξὺ 1.75 καὶ 3 ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν δι' ἕκαστον ἔτος ἀναλόγως τῆς ἀρχαιότητος τοῦ ἀσφαλιστηρίου.

Ταῦτα πάντα ὡς καὶ τὰ εἰς ἕκαστον ἀσφαλιστήριον ἀναλογοῦντα κέρδη εἶχον ἀγγελθῆ ἐν καιρῷ εἰς ἕκαστον τῶν ἐνδιαφερομένων.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πεσμαζόγλου καὶ ἀκριβῶς ἔναντι τοῦ Χρηματιστηρίου εὐρύχωρον ἡμιυπόγειον διαμέρισμα. Πληροφορίαι Γραφεῖα «Πρωΐας» 12—1 καθ' ἑκάστην.

ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
COSMOPOLITE
ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ
ΓΩΝΙΑ ΙΩΝΟΣ—ΣΑΤΩΒΡΙΑΝΔΟΥ
Ἐξαώροφον νεόδμητον μέγαρον εἰς μέρος κεντρικώτατον καὶ ἐν τούτοις ἀθόρυβον.—Ἑκατὸν δωμάτια ξένων, ἅπαντα μὲ ἐξώστας ἐπὶ τῆς ὁδοῦ.— Ἐπίπλωσις ἐκ τῶν πολυτελεστέρων τῶν Ἀθηνῶν. — Διακόσμησις συντεθεῖσα παρὰ διακεκριμένου Ἕλληνος ζωγράφου εἰδικῶς διὰ τὸ μέγαρον τοῦτο.— Ἐγκαταστάσεις ἀποτελοῦσαι τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς ξενοδοχειακῆς ἀνέσεως καὶ προόδου.—Θερμὸν καὶ ψυχρὸν ὕδωρ ὡς καὶ τηλέφωνα εἰς ἅπαντα τὰ δωμάτια.—Κεντρικὴ θέρμανσις.— Τέλειαι ἐγκαταστάσεις λουτρῶν.— Ἀνελκυστήρ. —Πολυτελεῖς αἴθουσαι. — Αἴθουσα τεΐου.— Κομμωτήριον κ.λ.π.
ΤΙΜΗ ΜΟΝΑΧΙΚΟΥ ΔΩΜΑΤΙΟΥ ΔΡΑΧ. 80
ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΥΠΟΔΕΙΓΜΑΤΙΚΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ ΧΡ. ΡΟΥΣΣΟΥ
Τηλέφ. 63—93

Εἰς μεγάλην συλλογήν, αἱ γνωσταὶ
ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ
ΠΡΑΤΗΡΙΑ
ΤΕΧΝΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ & Σια
Ὁδὸς Σταδίου 58Α

ΜΟΝΟΝ ΚΑΣΜΗΡΙΑ
Τὰ μεγάλα Καταστήματα χονδρικῆς πωλήσεως Σ. ΚΑΜΧΗ καὶ Σια Α. Ε. Καλαμιώτου 4 ἀπεφάσισαν νὰ πωλήσουν ΛΙΑΝΙΚΩΣ δι' ἕνα μόνον μῆνα Κασμήρια καὶ Παλτὰ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εἰς μεγάλην συλλογὴν μὲ 30 ο)ο ΚΑΙ 40 ο)ο ΚΑΤΩ ΤΗΣ ΑΞΙΑΣ, ἀπὸ Δραχ. 65 μέχρι Δραχ. 250 τὸν πῆχυν.
ΣΗΜ.—Οὐδὲν ἄλλο ἐμπόρευμα θὰ πωλῆται λιανικῶς.

ΚΙΝΙΝΗ ΣΠΕΣ
ΕΙΣ ΣΩΛΗΝΑΡΙΑ ΤΩΝ 10 ΔΙΣΚΙΩΝ
Ἀνέκαθεν ἠγγυημένης περιεκτικότητος
Ἀρίστης ποιότητος ὑδροχλωρικῆς κινίνης
Εὐδιάλυτα—εὐαπορρόφητα
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΕΙΣ ΟΛΑ
ΤΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

CARLO ERBA S. A.
MILANO-ITALIA

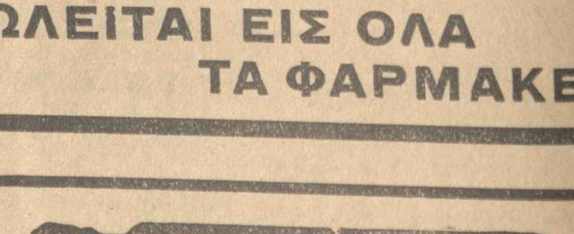

Ἡ μαγνησία «ΕΡΜΠΑ» εἰς φακέλλους καὶ εἰς φιάλας εἶνε τὸ ἀνώτερον, ἀποτελεσματικώτερον καὶ οἰκονομικώτερον καθαρτικόν.
Ζητήσατέ το ἀπὸ τὸν φαρμακοποιόν σας.
Ἀντιπρόσωπος - Ἀποθηκάριος ΠΟΛΥΚ. ΜΙΡΑΛΕ ΑΘΗΝΑΙ

ΙΟΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ LIMITED
ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΤΩ 1839
ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ εἰς πρώτην ζήτησιν καὶ ἐπὶ προθεσμίᾳ.
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ (ἀνοικτὸν μέχρι τῆς 8ης μ.μ.)
ΔΑΝΕΙΑ ἐπ' ἐνεχύρῳ ὁμολογιῶν Ἐθνικῶν Δανείων, ὑπὸ συμφέροντας ὅρους

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΟ ΑΝΤΙΘΕΤΟΝ ΤΟΥ ΕΠΙΔΙΩΚΟΜΕΝΟΥ

Φίλη «Πρωΐα»,

Μοῦ φαίνεται ὅτι ἡ Κοινὴ Γνώμη ἀδίκως ἔχει κατακρίνει τὴν κυβέρνησιν διὰ τὰς δῆθεν ἀντιπατριωτικὰς αὐτῆς ἐνεργείας ὡς ἐμποδίζουσαν, ὁτὲ μὲν τὴν τέλεσιν ἐπισήμου μνημοσύνου διὰ τὸν Χρυσόστομον Σμύρνης, ὁτὲ δὲ τὴν συμμετοχὴν τῶν Δωδεκανησίων εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν αἰσθημάτων ὡς ἔπραξε πέρυσι ἐν Θεσσαλονίκῃ καὶ τώρα ἐν Ἀθήναις, τελευταίως δὲ εἰς τὴν αὐθόρμητον, ὡς ἐλέχθη, ἐνέργειαν τῆς ἀπελάσεως μερικῶν φιλησύχων πατριωτῶν Τούρκων, ἐκ τοῦ φιλοξένου καὶ ἐλευθέρου ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος.

Διότι, μολαταῦτα αἱ ἐνέργειαι αὐταὶ θεωροῦνται ὡς ὀλισθήματα αὐτῶν ἐνέχοντα τὴν σημασίαν τῆς καταπνίξεως τῶν βαθυτέρων σκέψεων τοῦ λαοῦ, ἐν τούτοις προκαλοῦσαι ἐκ τοῦ μηδενὸς θόρυβον καὶ τὴν ἐξέγερσιν τοῦ ἐθνικοῦ αἰσθήματος, ἐξυπηρετοῦν περισσότερον τὸν σκοπὸν καὶ τὸν πόθον τῆς Κοινῆς Γνώμης, παρὰ ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἐτήρει σιωπὴν καὶ ἀποχὴν εἰς τοιαῦτα ζητήματα τοῦ λαοῦ, οὗτινος αἱ σκέψεις καὶ αἱ ἀντιλήψεις αὐτοῦ δὲν συμπίπτουσι δυστυχῶς πολλάκις, μὲ τὴν πολιτικὴν σκοπιμότητα τῆς κυβερνήσεως.

Μετὰ πολλῆς τιμῆς
Α. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

ΚΑΙ ΑΛΛΗ ΝΟΘΕΙΑ;

Κύριε Διευθυντά,

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ὑποδείξεως εἰς τὸ σημερινὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος σας, λαμβάνω ἀφορμὴν νὰ σᾶς καταστήσω γνωστὸν τὸ ἑξῆς ἐν σχέσει μὲ τὴν νοθείαν τῶν φαρμάκων:

Πρὸ ἐτῶν κάμνω χρῆσιν τοῦ φαρμάκου «Fruits Salt» τὸ ὁποῖον ὡς γνωρίζετε, ἀποτελεῖται ἀπὸ διάφορα φροῦτα, τόσον δὲ ἐγενικεύθη, ὥστε πωλεῖται καὶ εἰς τὰ μπακάλικα· ἐσχάτως ὅμως παρετήρησα ὅτι οὔτε ἡ γεῦσίς του εἶνε πλέον ἡ ἰδία, οὔτε ἡ ἐνέργειά του.

Τί δὲ πληροφοροῦμαι; Ὅτι οἱ διάφοροι φαρμακοποιοὶ καὶ μπακάληδες, τὸ εἶδος αὐτὸ δὲν τὸ φέρουν συσκευασμένον ἀλλ' ἐντὸς βαρελίων δι' ἀποφυγὴν τῶν τελωνειακῶν δασμῶν, χωριστὰ δὲ φέρουν τὰς φιάλας μὲ τὴν μάρκα τοῦ καταστήματος καὶ ἀφοῦ γενναίως τὸ νοθεύσουν μὲ σόδα καὶ ἄλλα εἴδη, τὸ συσκευάζουν καὶ τὸ πωλοῦν, δολιευόμενοι οὕτω καὶ τὸ δημόσιον.

Ὁ ἔλεγχος εἶνε εὔκολος: τίνες ἀγοράζουν κενὰς φιάλας μὲ τὴν μάρκαν τοῦ ἀγγλικοῦ καταστήματος δολιευόμενοι τὸ Δημόσιον καὶ τὴν πολυπληθῆ πελατείαν. Ἐφθάσαμεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ μὴ ἔχωμεν καμμίαν ἐμπιστοσύνην εἰς τὰ φάρμακα.

26)12)1930.

Τακτικὸς ἀναγνώστης

Η ΜΙΚΤΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Κύριε Διευθυντά,

Διὰ τῆς παρούσης ἐπιθυμῶ νὰ φέρω εἰς γνῶσιν τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ὅτι ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ συστηματικῶς ἐργάζεται ὅπως διὰ παρελκύσεων παρατείνῃ παντὶ σθένει τὴν ζωὴν αὐτῆς πρὸς ἀτομικὸν ὄφελος τῶν ἰθυνόντων καὶ εἰς βάρος τοῦ ἐνδιαφερομένου κοινοῦ διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ ὁποίου οὐδεμία μέριμνα λαμβάνεται καὶ τὸ ὁποῖον εὑρίσκεται σήμερον εἰς τὴν λίαν δυσάρεστον θέσιν νὰ διαπιστώνῃ καθημερινῶς τὴν ἀδιαφορίαν τόσον τῆς Μικτῆς Ἐπιτροπῆς ὅσον δυστυχῶς καὶ τὴν ἀμεριμνησίαν τῆς παρ' αὐτῇ ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ἡ σημειουμένη βραδύτης εἰς τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμφωνίας τῆς ἀνταλλαγῆς εἶνε τελείως σκανδαλώδης.

Μῆνες ὁλόκληροι παρῆλθον ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς ἐφαρμογῆς τῆς συμφωνίας καὶ μόλις εἰς 6.000 περίπου πρόσωπα ἐδόθησαν μέχρι σήμερον δελτία μὴ ἀνταλλαξιμότητος.

Ἐκεῖ δὲ ὅπου ἡ μέθοδος τῶν παρελκύσεων ἀποβαίνει ἔτι σκανδαλώδης καὶ καταφανὴς εἶνε εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὑποβολῆς δηλώσεων πρὸς ἀποζημίωσιν ἐκ μέρους τῶν ἐχόντων κτήματα ἔξω τῆς ζώνης Κωνσταντινουπόλεως.

Οὕτω τὴν 10ην Σεπτεμβρίου ἡ Μ. Ε. ἔδιδε δίμηνον προθεσμίαν διὰ τὴν ὑποβολὴν τῶν ἐν λόγῳ δηλώσεων. Ἡ προθεσμία αὐτὴ ἦτο λογικὴ τοσούτῳ μᾶλλον καθ' ὅσον ὅλοι σχεδὸν οἱ δικαιοῦχοι αὐτῆς τῆς κατηγορίας, ὡς εὑρισκόμενοι ἐνταῦθα, εἶχον ὅλον τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον νὰ ὑποβάλλουν ἐντὸς τῆς διμήνου ὁρισθείσης προθεσμίας τὰς δηλώσεις των. Ἀλλ' ἀφ' ἑνὸς μὲν ἡ ἔλλειψις πάσης κατηγορηματικῆς ἀνακοινώσεως εἰς τὸ σχετικὸν ἀνακοινωθὲν τῆς Μ. Ε., ἀφ' ἑτέρου δὲ ἡ σύστασις ἐκ μέρους τῶν ὑπαλλήλων εἰς τοὺς παρουσιαζομένους πρὸς παραλαβὴν ἐντύπων ἐνδιαφερομένους ὅπως μὴ βιάζωνται πρὸς ὑποβολὴν τῶν δηλώσεών των διότι ἀνυπερθέτως θὰ παρετείνετο ἡ προθεσμία, συνετέλεσαν ὅπως ἐπιτύχουν τοῦ σκοποῦ των οἱ κύριοι τῆς Μ. Ε. διότι κατὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας ἤτοι τὴν 10ην Νοεμβρίου ἐκ τῶν δύο χιλιάδων ὑπολογιζομένων δικαιούχων μόνον 300 περίπου εἶχον ὑποβάλει τὰς δηλώσεις των.

Οὕτως ἐχάθη πολύτιμος καιρὸς δύο μηνῶν. Μόλις δὲ πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἡ Μ. Ε. ἀπεφάσιζεν ἐκ νέου νὰ παρατείνῃ τὴν προθεσμίαν μέχρι τῆς 1ης Φεβρουαρίου χωρὶς μέχρι σήμερον νὰ ἔχῃ καμμίαν σχετικὴν ἀνακοίνωσιν διὰ τοῦ Τύπου. Ὡς δὲ νὰ μὴ ἤρκει ἡ μεγάλη αὐτὴ ἀδικαιολόγητος παράτασις τῆς προθεσμίας, ἐξευρέθη νέος τρόπος παρελκύσεως τοῦ ζητήματος διὰ τῆς παραπομπῆς τῶν καθημερινῶς παρουσιαζομένων προσώπων πρὸς ὑποβολὴν δηλώσεων διὰ τὰ τέλη Μαρτίου ἐπὶ τῇ προφάσει ὅτι δὲν ὑπάρχει ὁ ἀπαιτούμενος χρόνος νὰ πρωτοκολλῶνται ἐκ μέρους τοῦ μοναδικοῦ ὑπαλλήλου τοῦ γραφείου αἱ ἑκάστοτε ὑποβαλλόμεναι δηλώσεις καὶ ὅτι διὰ τὴν τοιαύτην κατάστασιν εὐθύνεται ἡ ἑλληνικὴ κυβέρνησις ὡς μὴ δεχομένη ὅπως προσληφθῇ καὶ δεύτερος ὑπάλληλος διὰ τὴν ἐπίσπευσιν τῆς ἐν λόγῳ ἐργασίας.

Δὲν φαντάζομαι ὅτι τοιαύτη ἀντίληψις εἶνε δυνατὸν νὰ ἐπικρατῇ παρὰ τῇ ἑλληνικῇ κυβερνήσει καθ' ἣν στιγμὴν τὰ συμφέροντα αὐτῆς ἐπιβάλλουν τὴν ταχυτέραν ἐκκαθάρισιν τοῦ ἔργου τῆς Μ.Ε. ἡ συντήρησις τῆς ὁποίας, ὑπὸ τὰς σημερινὰς μάλιστα δυσχερεῖς οἰκονομικὰς συνθήκας στοιχίζει εἰς τὸ Δημόσιον λίρας Ἀγγλίας 2.000 κατὰ μῆνα.

Ἐξ ἄλλου, ἄς μοι ἐπιτραπῇ νὰ ἀναφέρω ὅτι παρὰ τὴν πρωτοκόλλησιν ὑπὸ τῆς Μ. Ε. μέχρι τῆς 11ης τρέχοντος 9.028 δηλώσεων ὑποβληθέντων ἐκ μέρους 1739 δικαιούχων οὐδεμία ἀλληλογραφία ἤρχισε νὰ γίνεται μὲ τὰ κτηματολόγια καὶ φορολογικὰ γραφεῖα διὰ τὴν διαπίστωσιν καὶ ἐκτίμησιν τῶν ἐν λόγῳ κτημάτων.

Εἶνε αὐτόδηλον πλέον, ὅτι ἡ Μ. Ε. συστηματικῶς ἐργάζεται ὅπως παρατείνῃ τὴν ζωὴν αὐτῆς πρὸς μεγίστην ζημίαν τοῦ τοσοῦτον δοκιμαζομένου κοινοῦ τὸ ὁποῖον ἐν ἀντιθέσει πρὸς τὴν συνθήκην τῆς Λωζάννης ἐξαναγκάζεται σήμερον διὰ μιᾶς διαχειριστικῆς πράξεως τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως νὰ παραχωρήσῃ ἔναντι ἑνὸς μικροῦ ποσοστοῦ ἀποζημιώσεως τὰ ἐν Ἀνατολῇ καὶ Θρᾴκῃ κτήματα αὐτοῦ.

Ὑπὸ τὰς ἄνω συνθήκας ὁ ἐνδιαφερόμενος κόσμος ἔχει κάθε λόγον νὰ φοβῆται μήπως κατὰ τὴν ἐξέλεγξιν τῶν δικαιωμάτων ἰδιοκτησίας ἑνὸς ἑκάστου τῶν δικαιούχων δὲν ἐπικρατήσῃ τὸ αἴσθημα τοῦ δικαίου καὶ τῆς ἠθικῆς ὁπόταν τὸ προβλεπόμενον μικρὸν ἤδη ποσοστὸν ἀποζημιώσεως θ' ἀπέβαινε ἐλάχιστον ὅπερ δὲν θὰ ἐξυπηρέτει ποσῶς τὴν ἠθικὴν ὑποχρέωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ κράτους.

Εἶμαι πεπεισμένος, ὅτι ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ἑλλάδος θὰ θελήσῃ νὰ σπεύσῃ, πρὸς τὸ κοινὸν συμφέρον, ὅπως θέσῃ τέρμα εἰς τὴν ἐπιζήμιον διαιώνισιν καὶ κακὴν διαχείρισιν τοῦ σοβαρωτάτου αὐτοῦ ζητήματος.

Διατελῶ μετὰ πολλῆς τιμῆς καὶ ὑπολήψεως.

Κωνσταντινουπολίτης

ΤΑ ΕΝ ΤΗ ΑΛΛΟΔΑΠΗ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Σχετικῶς μὲ τὰ δημοσιεύματα τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου περὶ ἐπικειμένης διαλύσεως τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐν Γερμανίᾳ καὶ τοῦ ὑπὸ ὁμάδος βουλευτῶν ὑποβληθησομένου ὑπομνήματος πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὅπως ἔλθῃ ἀρωγὸν Ὀργανισμοῦ εἰς ὃν κυρίως ὀφείλεται πράγματι τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Γερμανικὴ ἀγορὰ παρέμεινεν ὁ κυριώτερος καταναλωτὴς τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, ἐπιθυμῶ νὰ διαλευκάνω σημεῖά τινα ἵνα εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς ὑπάρχουν στοιχεῖα περὶ τοῦ καταμερισμοῦ τῆς εὐθύνης διὰ τὴν οἰκτρὰν τροπὴν ἣν ἔλαβε τὸ ἀνωτέρω ζήτημα.

Καὶ ἐν πρώτοις ἡ κρίσις τοῦ Ἐπιμελητηρίου τοῦ Βερολίνου, λαμβάνουσα ἀπὸ ἐτῶν, λόγῳ τῶν μεγάλων ἐξόδων εἰς ἃ ὑποβάλλεται ἵνα ἀντεπεξέρχεται ἐπιτυχῶς κατὰ τῆς προπαγάνδας τῶν λοιπῶν Ἐπιμελητηρίων τῶν Βαλκανικῶν χωρῶν ἐν Βερολίνῳ, τῶν ἱδρυθέντων ἀκριβῶς ὅπως κωλυσιεργήσουν εἰς τὸ ἔργον του, ἐξεδηλώθη ἤδη κυρίως κατόπιν τῆς ἀπαγορεύσεως τῆς ἐκδόσεως Πιστοποιητικῶν Προελεύσεως, ἣν τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν πολὺ ἐλαφρᾷ συνειδήσει ἐθέσπισε καὶ ἥτις ὑπῆρξεν οἰκονομικὸς καὶ ἠθικὸς κόλαφος πρὸς ἅπαντα τὰ Ἑλληνικὰ Ἐπιμελητήρια τῆς ἀλλοδαπῆς. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἐλήφθη μέριμνα ἐξευρέσεως ἄλλων πόρων, πάντα τὰ Ἐπιμελητήρια ταῦτα εὑρίσκονται σήμερον πρὸ οἰκονομικοῦ ἀδιεξόδου καὶ τῆς ἀναποτρέπτου ἀνάγκης τῆς διαλύσεώς των.

Δευτέρα αἰτία τῆς οἰκονομικῆς κρίσεως τῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς ἀλλοδαπῆς γενικῶς εἶνε ἡ ρητὴ καὶ ὄχι ὀλιγώτερον διπλωματικὴ ἄρνησις τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ὅπως ἐφαρμόσῃ τὴν διάταξιν περὶ προσθέτων προξενικῶν τελῶν τοῦ περὶ Ἐπιμελητηρίων Νόμου, ἐνῷ τοιαῦτα τέλη εὐχαρίστως ἐπέβαλεν ἤδη ὑπὲρ τοῦ ἐπουσιωδεστέρου θεσμοῦ τῶν Τουριστικῶν Γραφείων.

Τρίτη αἰτία ἡ δύσκολος θέσις τοῦ ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὅπερ εὑρισκόμενον μεταξὺ τῆς Σκύλλης τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Χαρύβδεως τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, ἀδυνατεῖ νὰ ἔλθῃ ἀρωγὸν τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ ἀναγκάζεται δέσμιον νὰ παρακολουθῇ τὴν καταστροφὴν ἑνὸς πολυτίμου θεσμοῦ ὃν αὐτὸ τὸ ὑπουργεῖον ἐδημιούργησε καὶ ὑπεστήριξε κατὰ τρόπον περιποιοῦντα τιμὴν εἰς τὸν ὑπουργόν του καὶ τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν.

Τέλος τετάρτη καὶ κυριωτέρα αἰτία τὰ ρουσφετολογικὰ παρασκήνια πρὸς ταχεῖαν ἐπιβολὴν τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐμμίσθων ἐμπορικῶν ἀκολούθων.

Ἐντὸς ὀλίγου συνέρχεται ἐν Ἀθήναις συνέδριον τῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ σχετικαὶ ἐπερωτήσεις θὰ ὑποβληθοῦν εἰς τὴν Βουλήν. Ἴσως ὅλαι αἱ προσπάθειαι νὰ ἀποβοῦν μάταιαι, ὅταν ὅμως αὔριον οἱ Βούλγαροι ἢ οἱ Τοῦρκοι θὰ δυσφημοῦν τὰ ἑλληνικὰ προϊόντα ἐλευθέρως καὶ θὰ ἄγουν νίκας εἰς τὰς ἐμπορικὰς μετὰ τῆς Εὐρώπης συμβάσεις των, ὁ Ἕλλην παραγωγὸς καὶ ὁ βιομήχανος καὶ ὁ ἔμπορος θὰ γνωρίζουν τὰ τρία - τέσσαρα πρόσωπα ποὺ ὑπέσκαψαν σήμερον τὰς μὲ τόσους μόχθους ἑδραιωθείσας βάσεις τῶν Ἑλληνικῶν Ἐπιμελητηρίων τῆς ἀλλοδαπῆς.

Γ. Β. ΔΟΥΚΑΣ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΙ ΔΙΟΡΙΣΜΟΙ

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Τὸ ἐκπαιδευτικὸν συμβούλιον τοῦ ὑπουργείου Παιδείας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 63 ἀποφάσεώς του διορίζει 30 φιλολόγους εἰς τὰ διάφορα κενὰ τῆς Μ. Ἐκπαιδεύσεως τοῦ Κράτους. Κατ' ἀρχὰς ἐνομίσαμεν ὅτι πρόκειται περὶ τοποθετήσεως, ἀλλὰ μᾶς διεβεβαίωσαν μὲ τὸν κατηγορηματικώτερον τρόπον ὅτι πρόκειται περὶ διορισμῶν καὶ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν θὰ μεταβῶμεν εἰς τὰς θέσεις μας, διότι τὰ ἐν λόγῳ γυμνάσια λειτουργοῦν ἐλλιπῶς λόγῳ ἐλλείψεως προσωπικοῦ. Φαντασθῆτε καὶ σεῖς τὴν χαράν, ἡ ὁποία ἐνέπλησε τὴν ψυχήν μας ἀπὸ τὸ ἀπροσδόκητον ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄγγελμα. Τί τὰ θέλετε, ἡ οἰκονομικὴ κρίσις μᾶς ἔκαμε νὰ ἀπαισιοδοξῶμεν ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τοῦ διορισμοῦ καὶ μὲ ἀγωνίαν ἀναμέναμεν τὴν ἡμέραν ἥτις θὰ μᾶς παρεῖχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἐργασθῶμεν πρὸς ἀπόκτησιν τοῦ ἐπιουσίου. Καὶ τώρα ἀφοῦ μᾶς βάλανε εἰς τὸ κόσκινο, κατὰ τὸ κοινῶς λεγόμενον, μᾶς ἐμπαίζουν κατὰ τὸν πλέον ἀπαίσιον τρόπον. Ἐδέησε νὰ παρέλθουν τεσσαράκοντα ἡμέραι ἀπὸ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως διὰ νὰ ἔλθῃ τὸ ἔγγραφον εἰς τὸ λογιστήριον πρὸς ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς πιστώσεως καὶ εἰς τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ νὰ παραμένῃ εἰσέτι. Σημειωτέον ὅτι δὲν ἔχει διαγράψει ἀκόμη τὸ 1)4 τῆς ὅλης πορείας τοῦ δεδομένου ὅτι ἐκεῖθεν θὰ μεταβῇ εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τῶν ὑπουργῶν καὶ ἐκεῖθεν διὰ τῆς ἰδίας ὁδοῦ θὰ ἐπιστραφῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον διὰ νὰ σταλῇ εἰς τὸ Προεδρικὸν μέγαρον κτλ. κτλ. Ἀναλογισθῆτε λοιπὸν τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερῶν ὅστις ἀπαιτεῖται ἀκόμη ἀφοῦ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας ἕως εἰς τὸ Λογιστήριον, τὸ ὁποῖον ἀπέχει δεκάδα βημάτων, ἐδέησε νὰ παρέλθουν ὁλόκληραι τεσσαράκοντα ἡμέραι. Καὶ μόνον ἡ ταχύτης αὐτὴ ἀποτελεῖ τὸ μόνον ἐμπόδιον; Ὄχι. Τὸ οὐσιαστικώτερον εὑρίσκεται εἰς τὸ ζήτημα τῆς πιστώσεως. Τὸ μὲν Λογιστήριον ἰσχυρίζεται ὅτι τὸ ὑπουργεῖον ἔχει πίστωσιν διὰ 10 φιλολόγους, συνεπῶς θὰ ἀπορριφθῇ, τὸ δὲ ὑπουργεῖον ὅτι ἔχει διὰ 60, καὶ ἡμεῖς ἀποτελοῦμεν τοὺς μεσάζοντας διαβιβάζοντες τὰς ἀποφάσεις τοῦ μὲν εἰς τὸ δέ, δεχόμενοι τὰς ἀντιφατικὰς τῶν ἁρμοδίων πληροφορίας, χωρὶς τίποτε τὸ συγκεκριμένον νὰ ἀποκομίζωμεν. Δι' ὃ καὶ ἐρωτῶμεν ἀπὸ τῶν στηλῶν τῆς ἐφημερίδος σας τὸ Στὸν Ὑπουργεῖον: Ὑπάρχει ὄντως ἀνάγκη διορισμοῦ καθηγητῶν εἰς τὰ ἐν λόγῳ γυμνάσια; Καὶ ἂν ναί — ἐφ' ὅσον βεβαίως ἐφρόντισε διὰ τὴν πλήρωσιν τῶν κενῶν των — διατί δὲν φροντίζει διὰ τὴν ἐξομάλυνσιν τῆς ὑποθέσεως, δίδον τὰς σχετικὰς ἐξηγήσεις εἰς τὸ Λογιστήριον; Ἀσφαλῶς δὲν φανταζόμεθα νὰ σκέπτεται τὸ Ὑπουργεῖον νὰ ἐνισχύσῃ τὸ προσωπικὸν τῶν ἐν λόγῳ γυμνασίων κατὰ τὸ τέλος τοῦ σχολικοῦ ἔτους, διὰ τοῦτο δίκαιον εἶνε νὰ παράσχῃ τὰς σχετικὰς πληροφορίας ἐφ' ὅσον εἶναι καιρός, οὕτως ὥστε νὰ μὴ παρέχηται ἡ εὐκαιρία εἰς τοὺς καλοθελητὰς νὰ χαρακτηρίζουν τὸ κράτος ὡς ἄστοργον καὶ νὰ δίδουν τὴν ἐντύπωσιν εἰς τοὺς ὑποψηφίους ὅτι κοροϊδεύονται ἐπιτηδείως ἀπὸ τοὺς ἁρμοδίους. Ἔχει ἤδη παρέλθει ἀρκετὸς καιρὸς ὥστε νὰ λυθῇ πλέον εὐνοϊκῶς τὸ ζήτημα ἐφ' ὅσον καὶ ἀνάγκην τοῦ διορισμοῦ καὶ τὰς ἀπαραιτήτους πιστώσεις ἔχει τὸ ὑπουργεῖον ὡς ἰσχυρίζεται. Ἄλλωστε πίστωσις διὰ 20 ἐπὶ πλέον θέσεις φιλολόγων δὲν θὰ ἐπιφέρῃ αἰσθητὸν εἰς τὸν προϋπολογισμὸν κλονισμόν, ἀλλὰ καὶ ἂν ἐπέφερε, νομίζω, ὅτι ἐπεβάλλετο πρὸς χάριν αὐτῆς ταύτης τῆς παιδείας, ἐφ' ὅσον ἐν μηνὶ Δεκεμβρίῳ πλέον ὑπάρχουν σχολεῖα ἅτινα, ὡς ἀνέγνωσα ἐκ τῶν στηλῶν τῆς φίλης «Πρωΐας», δὲν ἤνοιξαν εἰσέτι.

Μετὰ τιμῆς
Μ.—

Ἀθῆναι 26)12)30.

ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ
ΔΙ' ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ

Εὑρέθη χθὲς νεκρὸς εἰς τὸν Λυκαβηττὸν πρὸς τὸ μέρος τῶν λατομείων ὁ ἐξ Ἠπείρου 20ετὴς σερβιτόρος Ἰωάν. Μαλάμος. Τὸ πτῶμα του ἔκειτο εἰς θέσιν πρηνῆ παραπλεύρως δὲ αὐτοῦ ὑπῆρχον ἓν περίστροφον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἔλειπε μία σφαῖρα καὶ μία μάχαιρα ἀνέπαφος. Εἰς τὴν κοιλίαν του ἔφερε τραῦμα διὰ σφαίρας περιστρόφου, τὸ ὁποῖον τοῦ ἐπέφερε καὶ τὸν θάνατον.

Ἐκ τῶν ἐνεργηθεισῶν ἀνακρίσεων καὶ ἐκ τῆς γενομένης ἐπὶ τοῦ πτώματος τοῦ νεκροψίας προέκυψεν ὅτι πρόκειται περὶ αὐτοκτονίας διὰ λόγους οἰκονομικούς. Ὁ αὐτόχειρ εἰργάζετο ὡς σερβιτόρος εἰς τὸ παρὰ τὴν στοὰν Πεσμαζόγλου καφενεῖον ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἀπελύθη πρὸ διμήνου. Ἀπὸ τότε μὴ εὑρίσκων ἐργασίαν, ὑπέφερεν οἰκονομικῶς καὶ περιεφέρετο ἐδῶ καὶ ἐκεῖ. Εἰς τὰ θυλάκιά του εὑρέθησαν 50 μόνον λεπτά.

ΕΠΙ ΤΩΝ ΠΕΙΡΑΪΚΩΝ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΕΥΡΗΜΑΤΩΝ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Εἴχετε ἀναγγείλει πρὸ ἡμερῶν τὰ κατὰ τὰς ἀνευρεθείσας ἐν Πειραιεῖ ἀρχαιότητας κατὰ τὴν πρὸ τῶν πρακτορείων προκυμαίαν. Ἐπιτρέψατέ μοι νὰ συμπληρώσω ὅσα ἐγράψατε διὰ προσθήκης χρησιμωτάτης, προερχομένης ἐκ χρόνων προγενεστέρων. Περὶ τὸ αὐτὸ δηλ. μέρος κατὰ τὸ ἔτος 1895, ἡ βυθοκόρος ἀνέσυρεν ὁμοίως ἄξια λόγου κατασκευάσματα μαρμάρινα, ὧν τινα ἀπετέθησαν εἰς τὸ ὑπ' ἐμοῦ συσταθὲν καὶ διευθυνόμενον μουσεῖον τὸ τότε ἐν τῷ Γυμνασίῳ Πειραιῶς, ἄλλα δὲ κοσμοῦσι καὶ σήμερον τὸ Ἐθνικὸν Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον.

Ἐκεῖ ποὺ ἀνειλκύσθη πολὺ πρὸ τοῦ 1895 καὶ τὸ ἐν τῷ Μουσείῳ τοῦ Πειραιῶς ὑπερφυσικοῦ μεγέθους ἄγαλμα τοῦ Ρωμαίου Αὐτοκράτορος Νέρωνος ἴσως, μετὰ τοῦ ἀετοῦ παρ' αὐτό, καὶ τὸ ἀκέφαλον τοῦ Ρωμαίου συγκλητικοῦ. Ἐκεῖ ἀνευρέθη καὶ τὸ ὡραῖον νεκρόδειπνον, ἐν τῇ συλλογῇ τῶν ἀναγλύφων τοῦ Πειραιῶς ἀνευρεθὲν καὶ φέρον τὴν ἐπιγραφὴν Διόνυσος. Ἐκεῖ ἀνευρέθη καὶ ὁ κληθεὶς ἐκ τῶν Ἀλῶν παῖς τότε, ὁ Πλοῦτος, δηλ. τοῦ Κηφισοδότου, καθήμενος ἐπὶ τῆς χειρὸς τοῦ ἀγάλματος τῆς Εἰρήνης, ἧς χειρὸς μέρος σώζεται, προσβλέπων πρὸς τὴν Εἰρήνην καὶ φέρον ἀκόμη λείψανα τῆς ἐν τῇ θαλάσσῃ παραμονῆς ἐπὶ μακρόν, ἀνακείμενος νῦν ἐν τῷ Ἐθνικῷ Μουσείῳ, ἐγγὺς ἄλλου ἐκ τῆς θαλάσσης εὑρήματος, τοῦ ἀγάλματος τῆς Μουνιχίας Ἀρτέμιδος ἢ Φωσφόρου. Ἐκεῖ καὶ πολλοὶ κιονίσκοι ἐπιτύμβιοι καὶ τεμάχια ἀναγλύφων. Εἶχον ἐπιστατήσει μόνος ἐπὶ τῆς βυθοκόρου, χάριν πληρεστέρας ἐρεύνης.

Εἰς τὰ σημειωθέντα περὶ τῆς εὑρέσεως τῶν σημερινῶν εὑρημάτων ἐλέχθη, μεταξὺ ἄλλων, ὅτι ταῦτα πάντα εὑρέθησαν εἰς τὴν θάλασσαν ἐκ καθιζήσεως τοῦ ἐδάφους, συμπαρασύραντος καὶ τὸ ἐκεῖθεν διερχόμενον τεῖχος τοῦ Περιβόλου τοῦ Πειραιῶς. Τοῦτο δὲν εἶνε ποσῶς ἀκριβές. Τὸ τεῖχος τοῦ Περιβόλου μέχρι χθὲς καὶ πρώην ἐφαίνετο σαφέστατα σωζόμενον παρὰ τὰ πρακτορεῖα καὶ ἐπὶ τῆς γλώσσης ἐφ' ἧς ταῦτα, καὶ κατευθυνόμενον πρὸς Δ. Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου προβαῖνον ἀπέφρασσεν ἐντελῶς τὴν εἴσοδον τοῦ πρὸς Β. ἑλώδους μέρους τοῦ κακῶς ὀνομασθέντος λιμένος τῶν Ἀλῶν (διότι οὐδέποτε ὑπῆρξε τὸ μέρος τοῦτο λιμὴν) καὶ ἔφθανε διὰ τῆς ἀντικρὺ γλώσσης εἰς τὸ ὕψος τῆς ἀρχῆς τῆς Ἠετιωνείας, ἔνθα οἱ δύο κυλινδρικοὶ πύργοι. Εἰς τὸ στενὸν ἄνοιγμα τὸ οὕτως ἀποφρασσόμενον ἀνευρέθησαν καὶ δύο μακραὶ καὶ παχύταται δοκοὶ ξύλιναι ἐν τελείᾳ ἀπολιθώσει, σωζόμεναι ἐν ὑποστέγῳ τῆς αὐλῆς τοῦ Ἐθνικοῦ Μουσείου. Αἱ δοκοὶ αὗται ἦσαν ὑπὸ τὸ τεῖχος ὡς βάσεις αὐτοῦ, ἐπάνω εἰς τὰς ὁποίας διήρχετο τοῦτο, ὥστε, ἐὰν τὸ τεῖχος ἐβυθίζετο ἐκ καθιζήσεως, θὰ συνεβυθίζοντο καὶ αὗται. Διὰ τοῦτο τὸ αἴτιον τῆς ὑπάρξεως ἐκεῖ τόσων ἀρχαιοτήτων εὑρεθεισῶν κατὰ καιρούς, πρέπει νὰ ἀναζητηθῇ ἀλλαχοῦ.

ΙΑΚ. Χ. ΔΡΑΓΑΤΣΗΣ

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΟΥ Α' ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΥ ΘΕΟΛΟΓΙΚΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

ΕΙΣΗΓΗΣΙΣ ΤΟΥ κ. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΤΗΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ

Εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Ἀρχαιολογικῆς Ἑταιρίας ἐγένετο χθὲς ἡ ἔναρξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ Α' Πανελληνίου Θεολογικοῦ Συνεδρίου.

Μετὰ τὴν τέλεσιν προσευχῆς ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Ἀλιβιζᾶτος λαμβάνων τὸν λόγον χαιρετίζει τοὺς συνέδρους, τονίζων τὴν σημασίαν τῆς συνεργασίας τῆς Θεολογίας μετὰ τῆς Ἐκκλησίας καὶ σημειοῖ τὴν ἀνάγκην τῆς συγκεντρώσεως τοῦ θεολογικοῦ καὶ ἐκκλησιαστικοῦ ἐνδιαφέροντος εἰς τὴν κοινωνικὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς τοῦ κυρίως παράγοντος τῆς κοινωνικῆς ἀνορθώσεως διὰ τῆς καταλλήλου προβολῆς καὶ ἐπιβολῆς τῶν ἰδεωδῶν τῆς θρησκείας τῆς χριστιανικῆς. Ἐτόνισεν ἐν συνεχείᾳ τὴν ἀνάγκην τῆς συνεργασίας καὶ συνεννοήσεως μετὰ τῶν λοιπῶν Ἐκκλησιῶν, πρῶτον τῶν ὁμοδόξων καὶ ἔπειτα τῶν ἑτεροδόξων, ὑπὸ τὴν ἔννοιαν νὰ προπαρασκευασθῇ διὰ τοῦ τονισμοῦ τῶν ἰδεωδῶν τῆς Ὀρθοδοξίας πρὸς τὴν συνεργασίαν διὰ τὴν θεραπείαν τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν καὶ τὴν ἐπιδιόρθωσιν τοῦ κοινωνικοῦ κακοῦ.

Ἐν τέλει ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς διευθετήσεως τῶν ἐκπαιδευτικῶν θεολογικῶν ζητημάτων ὡς πρὸς τὴν ἀνάθεσιν τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν εἰς θεολόγους ἀποκλειστικῶς καὶ τῆς εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς τάξεις ἐπαρκοῦς διδασκαλίας καὶ αὐξήσεως τῶν ὡρῶν αὐτῶν.

Μεθ' ὃ παρεκάλεσε τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Ἀθηνῶν, ὅπως κηρύξῃ τὴν ἐπίσημον ἔναρξιν τῶν ἐργασιῶν, ὅπερ καὶ ἐγένετο.

Ὁ Μακαριώτατος Ἀρχιεπίσκοπος, χαιρετίζων τοὺς συνέδρους, εὔχεται ὅπως εὐοδωθοῦν αἱ ἐργασίαι τοῦ συνεδρίου καὶ καταλήξουν εἰς αἴσιον ἀποτέλεσμα.

ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Παιδείας κ. Παπανδρέου, λαμβάνων τὸν λόγον, ἐχαιρέτησε τὸ συνέδριον, εἰπὼν τὰ ἑξῆς:

«Ἡ Κυβέρνησις θεωρεῖ τὴν Ἐκκλησίαν ὡς ἠθικήν, ἐθνικὴν καὶ κοινωνικὴν δύναμιν. Διὰ τοῦτο ἐμερίμνησεν ὑπὲρ αὐτῆς. Ὁ νόμος τῆς ρευστοποιήσεως ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τοῦ μοναχικοῦ βίου καὶ εἰς τὴν αὔξησιν τῶν πόρων διὰ τὴν μισθοδοτικὴν ἐπικουρίαν τοῦ ἀπόρου ἐφημεριακοῦ κλήρου. Ὁ νόμος τοῦ Ταμείου ἀσφαλείας τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου ἐξασφαλίζει τὰς συντάξεις καὶ χαίρω ἀνακοινῶν σήμερον ὅτι ὅλαι αἱ προβλέψεις περὶ αὐτοῦ ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς ἔχουν ἐπαληθεύσει. Εἰς ἓν ἑκατομμύριον ἀνέρχονται αἱ γενόμεναι εἰσπράξεις καὶ ὑπάρχει βεβαιότης ὅτι ἡ μηνιαία σύνταξις τῶν ἐφημερίων θὰ ὑπερβαίνῃ τὰς χιλίας δραχμάς. Θὰ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον μας. Θὰ εἰσηγηθῶμεν προσεχῶς τὸν ἐνοριακὸν νόμον διὰ νὰ ἐξασφαλίσωμεν νέους πόρους, οἱ ὁποῖοι προστιθέμενοι εἰς τοὺς πόρους τῆς ρευστοποιήσεως νὰ ἀποτελέσουν ἐπαρκῆ μισθοδοσίαν τοῦ ἐνοριακοῦ κλήρου, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν τῆς ἐπιτελέσεως τῆς ἀποστολῆς του.

»Ἀλλὰ ταυτοχρόνως θὰ ἀναδιοργανώσωμεν τὰς Ἱερατικὰς Σχολάς, διὰ τὴν ἐπαρκῆ μόρφωσιν τῶν ἱερέων, ἐπειδὴ αἱ σημεριναὶ ὀνομάζονται μὲν Ἱερατικαὶ Σχολαί, ἀλλὰ δὲν καταρτίζουν ἱερεῖς, καταρτίζουν μόνον ναυαγοὺς ἀποφοίτους Γυμνασίου.

»Τοιουτοτρόπως ὁ κλῆρος μὲ μόρφωσιν ἐπαρκῆ καὶ οἰκονομικὴν αὐτάρκειαν θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἠθικὴν κοινωνικήν του ἀποστολήν.

»Εὐχαριστῶ διὰ τὴν ἔξαρσιν τῆς πολιτικῆς τῆς Κυβερνήσεως ἀπέναντι τῶν ξένων προπαγανδῶν. Ἀπέδειξε πράγματι ἡ Κυβέρνησις, ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι Κράτος ἐλεύθερον, ἀλλὰ δὲν εἶναι τόσος ἀσυδοσίας. Ὀφείλω ὅμως νὰ τονίσω ὅτι ὁ ἀποτελεσματικώτερος τρόπος πρὸς καταπολέμησιν τῶν ξένων προπαγανδῶν δὲν εἶναι τὰ ἀστυνομικὰ μέτρα τῆς Ἐκκλησίας. Εἶναι πρὸ παντὸς ἡ ἠθικὴ δύναμις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Ἐλέχθη ἀπὸ τὸν κ. πρόεδρον τοῦ συνεδρίου σας ὅτι ἡ ἐκπαιδευτικὴ μεταρρύθμισις, τὴν ὁποίαν κατὰ τὰ λοιπὰ εἶχε τὴν καλωσύνην νὰ ἐξάρῃ, ἐμείωσε τὸν ἀριθμὸν τῶν ὡρῶν τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας εἰς τὰ σχολεῖα. Ἔχω καθῆκον νὰ προβῶ εἰς μίαν ἐπίσημον ἐπανόρθωσιν τῆς ἀληθείας. Ὁ κ. πρόεδρος ἀσφαλῶς ἐπλανήθη. Διότι αἱ ὧραι τῆς θρησκευτικῆς διδασκαλίας μὲ τὴν ἐκπαιδευτικὴν μεταρρύθμισιν ὄχι μόνον δὲν ἐμειώθησαν, ἀλλὰ τοὐναντίον ηὐξήθησαν. Ἐπιθυμῶ τέλος νὰ συγχαρῶ θερμῶς τὸν κ. πρόεδρον διὰ τοὺς ὑψηλοὺς λόγους τῆς συνεργασίας τῶν Χριστιανικῶν Ἐκκλησιῶν, τοὺς ὁποίους ἐξήγγειλεν. Εἰς ἐποχήν, κατὰ τὴν ὁποίαν αἱ Πολιτεῖαι ἐγκαταλείπουν τὴν παλαιὰν πολιτικὴν τοῦ μίσους καὶ τῶν πολέμων, διὰ νὰ συνεργασθοῦν πρὸς εὐημερίαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἀποτελεῖ βαρύτερον ἀκόμη χρέος τῶν Ἐκκλησιῶν, αἱ ὁποῖαι εἶναι θεματοφύλακες τοῦ κηρύγματος τῆς ἀγάπης, νὰ ἀντικαταστήσουν τὴν παλαιὰν διαίρεσιν μὲ τὸ νέον πνεῦμα τῆς χριστιανικῆς ἀλληλεγγύης πρὸς ἠθικὴν ἐξύψωσιν τῶν ἀνθρώπων. Συντελεῖται σήμερον μία ἀληθὴς ἐθνικὴ ἀναγέννησις. Ὡς ἐκδήλωσιν τοῦ πνεύματος τῆς ἀλληλεγγύης χαιρετίζομεν καὶ τὸ σημερινὸν συνέδριον τῶν Θεολόγων, παρέχοντες τὴν διαβεβαίωσιν ὅτι θὰ τὸ παρακολουθήσωμεν μετὰ στοργῆς καὶ θὰ υἱοθετήσωμεν εὐχαρίστως τὰ πορίσματα αὐτοῦ, ὅσα πρόκειται νὰ συμβάλουν εἰς τὴν ἠθικὴν ἀναζωογόνησιν τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἔθνους.»

ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΘΕΜΑΤΩΝ

Μετὰ τὸν κ. Παπανδρέου ἐχαιρέτησε τὸ συνέδριον ἐκ μέρους τῆς Ὁμοσπονδίας τῶν καθηγητῶν ὁ πρόεδρος αὐτῆς κ. Γιδαράκος, ἐξάρας τὸ ἔργον τοῦ θεολόγου καθηγητοῦ καὶ τονίσας ὅτι ἡ Ὁμοσπονδία θὰ ἐνισχύσῃ τὰς εὐγενεῖς προσπαθείας τοῦ συνεδρίου.

Ἐπίσης τὸ συνέδριον ἐχαιρέτησεν ἐκ μέρους τῆς Ἑλληνικῆς Μαθηματικῆς Ἑταιρίας ὁ κ. Σακελλαρίου.

Εἰς ἀμφοτέρους ἀπήντησε καταλλήλως ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος, ἐκφράσας τὴν εὐγνωμοσύνην τῶν θεολόγων πρὸς τὸν λοιπὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον.

Τὸ συνέδριον εἰσῆλθε μετὰ ταῦτα εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν καὶ πρῶτον ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γρ. Παπαμιχαήλ, ὅστις ἔκαμεν εἰσήγησιν ἐπὶ τοῦ θέματος: «Θέσις τῆς Ἐκκλησίας ἐν τῷ κοινωνικῷ ὀργανισμῷ». Τὸ θέμα τοῦτο ὁ ὁμιλητὴς ἐχαρακτήρισεν ὡς τὸ σπουδαιότερον πάντων καὶ διὰ τὴν ἐπικαιρότητά του καὶ διότι ἀφορᾷ εἰς τὴν κυρίαν καὶ οὐσιώδη ἀποστολὴν τῆς Ἐκκλησίας, ἡ ὁποία δύναται νὰ δράσῃ, κατὰ τὸν κ. καθηγητήν, διὰ τῶν κατηχητικῶν σχολείων, διὰ τοῦ κοινωνικοθρησκευτικοῦ κηρύγματος καὶ διὰ τοῦ Τύπου. Εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην ἁρμοδιώτατος εἶναι ὁ ἐνοριακὸς κλῆρος, ὡς ὁ ἄριστος γνώστης τῶν ψυχικῶν καὶ πνευματικῶν ἀναγκῶν τοῦ ποιμνίου του, ὡς ἔχων προνομιακὴν θέσιν ἐν τῷ κοινωνικῷ ὀργανισμῷ, ἀρκεῖ νὰ λάβῃ συναίσθησιν τῶν τεραστίας του ἐθνικῆς δυνάμεως. Ὡς τοιοῦτος ὁ ἐνοριακὸς κλῆρος «δύναται νὰ ἀποβῇ ὁ πρωτοπόρος πάσης κοινωνικῆς δράσεως καὶ ὁ κύριος μοχλὸς τῆς ἀναπλάσεως τοῦ κοινωνικοῦ συνόλου». Εἰς τὴν μεγάλην τῆς Ἐκκλησίας ἀποστολὴν ὁ κ. καθηγητὴς ἐδήλωσεν ὅτι ὁ θεολογικὸς κόσμος τάσσεται παρὰ τὸ πλευρόν της.

Ἀκολούθως ὡμίλησεν ὁ κ. Τρεμπέλας, εἰπὼν ὅτι ἡ ψήφισις ὑπὸ τῶν κοινοβουλευτικῶν σωμάτων τοῦ νέου καταστατικοῦ χάρτου τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ γίνῃ ἀφορμὴ σοβαρῶν συζητήσεων διὰ τὸν χωρισμὸν τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τῆς Πολιτείας. Περαιτέρω ἐπρότεινεν ὅπως ἐπιδιωχθῇ ὑποβολὴ τροποποιήσεως τοῦ ἐνοριακοῦ νόμου, δυνάμει τῆς ὁποίας νὰ ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς Ἀρχιερεῖς νὰ ἀμείβωνται διὰ τὰς χειροτονίας τῶν κληρικῶν.

Τὸν λόγον ἔλαβεν εἶτα ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Μπρατσιώτης, ὅστις ἔκαμε μακρὰν εἰσήγησιν περὶ τῆς συνεργασίας τῶν λαϊκῶν θεολόγων μετὰ τῆς Ἐκκλησίας. Ὁ κ. Μπρατσιώτης ἐξήτασε τοὺς σκοπούς, τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκουν ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων των τόσον οἱ θεολόγοι καθηγηταὶ ὅσον καὶ οἱ ποιμαίνοντες θεολόγοι, ὅπως ἀπεκάλεσε τοὺς κληρικούς, καὶ ἐτόνισεν ὅτι λόγῳ τῆς ἀμοιβαιότητος αὐτῶν ἡ συνεργασία εἶναι πρέπουσα καὶ ἀναγκαία.

Ἡ συνεδρίασις ἐλύθη μετὰ ταῦτα διὰ νὰ συνεχισθῇ σήμερον τὴν 9.30' πρωϊνήν, ὁπότε θὰ κάμουν εἰσήγησιν ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων θεμάτων τοῦ συνεδρίου οἱ κ.κ. Δυοβουνιώτης, Ἀλιβιζᾶτος, Γκιτάκος καὶ Πετρούνιας.

ΟΙ ΔΙΑΣΗΜΟΙ ΣΚΗΝΟΘΕΤΑΙ
CARL FROELICH καὶ HENRY ROUSSEL
Παρουσιάζουν
τοὺς ἀριστεῖς τῆς Γαλλικῆς Σκηνῆς καὶ τῆς Opera Comique
SIMON CERDAN — CHARLES BOYER
NINI ROUSSEL — JIM GERALD
MAURICE LAGRENÉE — MARIE LAURENT
Εἰς τὸ Γαλλικὸν μεγαλούργημα
BARCAROLLE D'AMOUR
(ΒΑΡΚΑΡΟΛΑ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ)
Δρᾶμα ἀφαντάστου πλούτου, μὲ ὑπόθεσιν συγκινητικήν, σκηνοθεσίαν μυθώδη καὶ σκηνὰς ὑπερόχου μεγαλείου
Μὲ ὁλοκλήρους πράξεις ἀπὸ τὰ μελοδράματα
ΤΑΝΧΩΫΖΕΡ τοῦ ΒΑΓΝΕΡ
ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ τοῦ ΟΦΜΑΝ
Ἀπόδοσις μουσικῆς καὶ διαλόγων φυσικωτάτη
ΤΟ ΕΡΓΟΝ
ΠΡΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΤΑΥΤΟΧΡΟΝΩΣ
ΕΙΣ 40 ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥΣ
ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ ΚΑΙ ΓΕΡΜΑΝΙΑ
ΑΝΕΝΔΟΙΑΣΤΩΣ
καὶ μὲ πλήρη συναίσθησιν τῆς ἠθικῆς της εὐθύνης ἡ Σινὲ-Ὀριὰν προσκαλεῖ τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν σύσσωμον νὰ θαυμάσῃ τὸ μεγαλειῶδες ἔργον τὸ ὁποῖον θὰ προβληθῇ
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΣΥΓΧΡΟΝΩΣ
ΣΠΛΕΝΤΙΤ ΚΑΙ ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ
(ΟΥΔΕΝ ΔΙΑΡΚΕΣ ΙΣΧΥΕΙ)

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΠΛΗΜΜΥΡΑ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ ὑφυπουργὸς κ. Λαδᾶς, μεταβὰς εἰς τὴν συνοικίαν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος καὶ ἐξετάσας τὸ ζήτημα τοῦ ἀναβλύζοντος ἐντὸς τῶν οἰκιῶν ὕδατος, ἀνέθεσεν εἰς τοὺς κ.κ. Λοπρέστην καὶ Βλυσίδην νὰ ἐξετάσουν λεπτομερῶς τὸ ζήτημα. Οἱ κ.κ. Λοπρέστης καὶ Βλυσίδης κατόπιν προχείρου ἐξετάσεως ἀνέφερον εἰς τὸν κ. Λαδᾶν ὅτι τὸ ἀναβλύζον ὕδωρ εἶνε ὑφάλμυρον καὶ ὅτι εἶνε ἑπόμενον νὰ προέρχεται ἀπὸ διάρρηξιν σωλήνων, δι' ὧν μεταφέρεται εἰς τὴν πόλιν θαλάσσιον ὕδωρ. Ἐν τούτοις δὲν ἀποκλείεται νὰ προέρχεται καὶ ἀπὸ τὰ ἔργα τῆς σήραγγος.

Ὁ κ. Λαδᾶς διέταξε τὴν ὑπηρεσίαν χωροσταθμίσεως τοῦ ὑπουργείου ὅπως μεταβῇ ἐπὶ τόπου καὶ ἐξετάσῃ τὴν στάθμισιν τῶν ὑδάτων.

Ἐπίσης ὁ κ. Λαδᾶς θὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ κ. Μερκούρη διὰ τὸ ζήτημα τῆς ἀντλήσεως τῶν ὑδάτων τῶν οἰκιῶν, θὰ χρησιμοποιηθοῦν δὲ πρὸς τοῦτο ἐν ἀνάγκῃ καὶ αἱ ἀντλίαι τῆς πυροσβεστικῆς ὑπηρεσίας.

Η ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΟ ΤΑΜΕΙΟΝ ΕΝΣΗΜΩΝ

Δι' ἐντάλματος τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ 5ου τμήματος κ. Ρουμελιανάκη συνελήφθη χθὲς ὑπὸ ὀργάνων τοῦ Τμήματος Γενικῆς Ἀσφαλείας ὁ Ταμίας τῶν ἐνσήμων Ξανθουδάκης, κατηγορούμενος ἐπὶ καταχρήσει 18 ἑκατομμυρίων δραχμῶν.

Ὁ συλληφθεὶς προσαχθεὶς ἐνώπιον τοῦ κ. ἀνακριτοῦ ἐζήτησε καὶ ἔλαβε 48ωρον προθεσμίαν ὅπως ἀπολογηθῇ.

Εἰς τὴν ἀπολογίαν του ὁ Ξανθουδάκης θὰ ἀρνηθῇ ὅτι εἶναι καταχραστὴς καὶ θὰ ἰσχυρισθῇ ὅτι τὰ ἐλλείποντα ἐκ τοῦ ταμείου του ἔνσημα ἐκλάπησαν ὑπ' ἀγνώστων.

ΤΑ ΣΥΣΣΙΤΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ

Τὸ Τμῆμα Συσσιτίων τοῦ Πατριωτικοῦ Ἱδρύματος ἐκθέτει εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν προμήθειαν τῶν ἀναγκαιούντων εἰς αὐτὸ τροφίμων μέχρι τέλους Φεβρουαρίου 1931. Τὰ προμηθευθησόμενα εἴδη θὰ εἶναι ἄρτος, κρέας, εἴδη παντοπωλείου καὶ λαχανικά, ὅλα ἀρίστης ποιότητος.

Ἡ μειοδοσία θὰ γίνῃ τὴν 11ην πρωϊνὴν τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου 9 Ἰανουαρίου ἐνώπιον καταρτισθείσης ἐπιτροπῆς εἰς τὰ παρὰ τὸ Βαρβάκειον (Ἀριστογένους καὶ Σωκράτους) Γραφεῖα τοῦ Συσσιτίου.

Οἱ μειοδόται δύνανται νὰ πληροφορηθοῦν τοὺς ὅρους καθ' ἑκάστην μεσημβρίαν εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ Συσσιτίου.

ΤΟ ΝΟΜΟΣΧΕΔΙΟΝ ΠΕΡΙ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΚΑΙ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓ. ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ

Ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας κατηρτίσθη ὁριστικῶς τὸ σχέδιον νόμου «περὶ ἀρχαιοτήτων καὶ ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας».

Διὰ τοῦ νομοσχεδίου τροποποιοῦνται αἱ κυριώτεραι ὑφιστάμεναι διατάξεις τοῦ ἀρχαιολογικοῦ νόμου. Αἱ κυριώτεραι τροποποιήσεις εἶναι αἱ ἑξῆς: Ἐν πρώτοις ἐπιτρέπεται ὁ καταρτισμὸς ἰδιωτικῶν συλλογῶν καὶ κλασσικῆς ἐποχῆς, ἐνῷ ἕως τώρα ἀπηγορεύετο τοῦτο καὶ ἐξ αἰτίας αὐτοῦ ἐφυγαδεύοντο αἱ πλεῖσται ἀνακαλυπτόμεναι ἀρχαιότητες εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Διότι μέχρι σήμερον δὲν ἠμποροῦσαν οἱ πλούσιοι φιλότεχνοι Ἕλληνες νὰ καταρτίσουν συλλογάς. Ἀκριβῶς ἀπὸ τοῦτον τὸν λόγον προῆλθε τὸ μέτρον νὰ καταργηθῇ ἡ παλαιὰ διάταξις. Διὰ τοῦ νέου νόμου θὰ παρασχεθοῦν εὐκολίαι διὰ τὴν ἐμπορίαν καὶ τὴν πώλησιν τῶν ἰδιωτικῶν ἀρχαιοτήτων καὶ κλασσικῆς ἐποχῆς, ἀλλὰ ὑπὸ αὐστηροτέραν ἐπίβλεψιν τόσον τῆς ἀστυνομίας, ὅσον καὶ τῶν ὑπαλλήλων τῆς ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας. Θὰ ὑποχρεωθοῦν οἱ ἀρχαιοπῶλαι νὰ τηροῦν βιβλία τῶν κατεχομένων ὑπ' αὐτῶν ἀρχαιοτήτων καὶ καθημερινῶς θὰ ὑποβάλλουν καταστάσεις ἀναφερούσας τὰς πωλουμένας ἢ τὰς ἀποκτωμένας παρ' αὐτῶν ἀρχαιότητας.

Ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν διενέργειαν τῶν ἀνασκαφῶν καθορίζονται εἰδικώτερον τὰ προσόντα τῶν μελλόντων νὰ διευθύνουν ἀνασκαφάς, ὥστε νὰ ἐπιτυγχάνωνται οἱ καταλληλότεροι καὶ εἰδικώτεροι ἐπιστήμονες.

Μέχρι τοῦδε αἱ ἀνακαλυπτόμεναι ἀρχαιότητες συνήθως μετεφέροντο εἰς Ἀθήνας καὶ ἐτοποθετοῦντο εἰς τὰς αἰθούσας τοῦ ἐνταῦθα Ἀρχαιολογικοῦ Μουσείου. Ἀπὸ τοῦδε θὰ τοποθετοῦνται εἰς τὰ ἱδρυόμενα νέα Μουσεῖα εἰς τὰς κυριωτέρας ἀρχαιολογικὰς θέσεις, διὰ νὰ μένουν ἐπὶ τόπου αἱ ἀρχαιότητες ἑκάστης περιοχῆς. Κανονίζονται ἀφ' ἑτέρου διὰ τοῦ νέου νομοσχεδίου ἐπιμελέστερον τὰ τῆς διώξεως τῶν ἐνεργούντων λαθραίας ἀνασκαφάς. Δι' αὐτοὺς θὰ εἶναι ἀνηλεὴς ὁ νόμος. Θὰ χορηγῶνται δὲ ἀμοιβαὶ εἰς τοὺς καταγέλλοντας αὐτάς, εἴτε εἶναι δημόσιοι ὑπάλληλοι οὗτοι εἴτε ἰδιῶται.

ΤΑ ΜΟΥΣΕΙΑ

Τὸ νομοσχέδιον περὶ ἱδρύσεως Μουσείων ὁρίζει ἐν πρώτοις ὅτι διὰ Διαταγμάτων δύνανται νὰ συστηθοῦν εἰς τὰς ἕδρας νομῶν, δήμων καὶ κοινοτήτων Μουσεῖα. Τὰ Μουσεῖα ταῦτα θὰ εἶναι ἱδρύματα πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς κινήσεως καὶ θὰ ἐπονομάζωνται Μουσεῖα πόλεων. Εἰς αὐτά, ἐκτὸς τῆς ὑπηρεσίας τῶν Μουσείων, θὰ στεγάζωνται ἐπιστημονικαὶ καὶ καλλιτεχνικαὶ ὀργανώσεις καὶ θὰ γίνωνται διαλέξεις, συναυλίαι κλπ. Θὰ εἶναι ἀναγνωστήρια, βιβλιοθῆκαι καὶ γενικῶς θὰ χρησιμοποιοῦνται πρὸς τόνωσιν τῆς πνευματικῆς καὶ καλλιτεχνικῆς ζωῆς τῶν ἐπαρχιακῶν πόλεων.

Μέλη τῆς ἐφορείας τῶν Μουσείων θὰ εἶναι οἱ νομάρχαι, οἱ δήμαρχοι, οἱ ἔφοροι ἀρχαιοτήτων, οἱ ἐπιθεωρηταὶ τῶν σχολείων, οἱ πρόεδροι τῶν ἰατρικῶν καὶ δικηγορικῶν συλλόγων, ὁ ὑποδιευθυντὴς τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἑκάστης πόλεως καὶ ἕτερα τρία μέλη ὁριζόμενα διὰ μίαν τριετίαν τῇ προτάσει τοῦ νομάρχου.

Εἰς τὰ ἀνεγειρόμενα Μουσεῖα θὰ ἱδρύωνται τμήματα: Ἀρχαιολογικόν, Ἐθνολογικόν, Λαϊκῆς Τέχνης, Καλλιτεχνικὸν κλπ.

Πόροι τῶν Μουσείων ὁρίζονται: Χορηγίαι τοῦ Κράτους, δήμων καὶ κοινοτήτων. Εἰδικὴ φορολογία τοπική, ἐπιβαλλομένη ὑπὸ τοῦ δήμου ἢ κοινότητος. Ὡρισμένον ποσοστὸν ἐξ ὑπαρχούσης τοπικῆς φορολογίας.

ΠΕΡΙ ΖΩΟΦΙΛΙΑΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» ἐν ἀρθριδίῳ ἐξαίρει τὰ ζωόφιλα αἰσθήματα τοῦ κ. Βενιζέλου, διότι ἐπέτυχε τὸν συγχρονισμὸν τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν προστασίαν τῶν ζώων. Παραθέτει ἐν συνεχείᾳ λεπτομερῶς τὰς καταβαλλομένας παρ' αὐτοῦ προσπαθείας.

ΑΠΟΠΕΙΡΑ ΣΥΖΥΓΟΚΤΟΝΙΑΣ

Χθὲς τὴν πρωΐαν ὁ πρόσφυξ Σάββας Κανέλλος, μεταβὰς εἰς τὸν συνοικισμὸν Καισαριανῆς, ὅπου διέμενε πλησίον τῶν γονέων της ἡ σύζυγός του Δέσποινα, μεθ' ἧς διετέλει ἐν διαστάσει, ἠξίωσε παρ' αὐτῆς νὰ τὸν ἀκολουθήσῃ, ἐπανερχομένη εἰς τὴν συζυγικὴν στέγην.

Ἐπειδὴ ὅμως ἐκείνη ἠρνήθη, ὁ Κανέλλος τὴν ἐτραυμάτισε διὰ μαχαίρας κάτωθι τῆς ὀσφύος.

Εἰς τὰς κραυγὰς τῆς παθούσης, ὡς καὶ τῆς παρισταμένης μητρός της, προσέτρεξαν οἱ γείτονες καὶ συνεκράτησαν τὸν Κανέλλον, ἀπειλοῦντα νὰ φονεύσῃ πλὴν τῆς συζύγου του καὶ τοὺς γονεῖς της.

Ὁ δράστης, ἀφοπλισθεὶς ὑπὸ τῶν προσδραμόντων ὀργάνων τοῦ σταθμοῦ Καισαριανῆς, παρεδόθη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν.

ΣΕΙΣΜΟΣ

Περὶ τὴν 10ην νυκτερινὴν τῆς προχθὲς ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ σεισμογράφου τοῦ Ἀστεροσκοπείου αἰσθητὴ σεισμικὴ δόνησις προελθοῦσα ἀπὸ δυσμῶν καὶ ἐξ ἀποστάσεως 250 χιλιομέτρων.

Ἡ δόνησις αὕτη ἐγένετο αἰσθητὴ καὶ εἰς Ζάκυνθον.

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΡΕΥΜΑ

Κατόπιν διαμαρτυριῶν τῶν κατοίκων τῆς συνοικίας Πετραλώνων, διὰ τὴν ἄτακτον λειτουργίαν τοῦ ἐκεῖ ἰδιωτικοῦ σταθμοῦ ἠλεκτροφωτισμοῦ Οὐζούνη, τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας διεβεβαίωσεν αὐτοὺς ὅτι λίαν συντόμως θὰ τακτοποιήσῃ τὰ ζητήματα τῶν ἰδιωτικῶν σταθμῶν καὶ θὰ ἐλαττωθῇ σημαντικῶς ἡ τιμὴ πωλήσεως τοῦ ρεύματος.

ΟΥΦΑ-ΠΑΛΑΣ
ΑΥΡΙΟΝ
Καλοῦνται οἱ Ἀθηναῖοι νὰ παρακολουθήσουν νὰ θαυμάσουν
Τὸ πιὸ ἀγαπημένο ζευγάρι
Τοὺς λατρευτούς των
ΛΙΛΙΑΝ ΧΑΡΒΕΫ ΚΑΙ ΒΙΛΛΥ ΦΡΙΤΣ

Εἰς τὸ τελευταῖον ἀριστούργημά των
ΧΟΚΟΥΣ-ΠΟΚΟΥΣ
Σημ. Αἱ παραστάσεις θὰ ἀρχίζουν καθ' ἑκάστην τὴν 2αν μ.μ. Οὐδὲν διαρκὲς καὶ ἀτέλειαι θὰ ἰσχύσουν καθ' ὅλην τὴν ἑβδομάδα.

Η ΡΙΡΙΚΑ ΜΑΣ
ΜΕ ΤΟΥΣ ΚΟΥΡΜΗ & ΠΡΙΝΕΑΝ
ΣΕ ΔΙΣΚΟΥΣ ΠΑΤΕ

ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ ΣΚΗΠΤΡΑ
Ἡ μεγαλειώδης ἐπιτυχία τῶν ἔργων
ΚΑΤΗΓΟΡΟΥΜΕΝΗ ΕΓΕΡΘΗΤΙ
Καὶ
ΣΤΟ ΔΥΤΙΚΟΝ ΜΕΤΩΠΟΝ
ΜΑΣ ΕΝΩΝΕΙ
Εἰς κοινὴν προβολὴν
ΑΠΟ ΑΥΡΙΟΝ
Τοῦ ΑΠΕΙΡΟΥ ΚΑΛΛΟΥΣ, ἔργου

ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ
Τοῦ ἀθανάτου
ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ
Ζωντανεμμένοι
Ο ΝΤΑΚΑΡ
Η ΣΟΝΙΑ
Ο ΝΙΚΟΛΑΪ
Ο ΦΑΛΟΝ...
Στὴν πιὸ τολμηρὴ καὶ ὤμορφη περιπέτεια μέσα στὰ βάθη τοῦ Ὠκεανοῦ.
ΑΠΟΛΛΩΝ
ΚΑΙ
ΠΑΝΘΕΟΝ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΙΣΧΥΡΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΡΙΝΘΟΝ

ΚΑΤΕΡΡΕΥΣΑΝ ΟΛΑΙ

ΑΙ ΗΜΙΕΡΕΙΠΩΜΕΝΑΙ ΟΙΚΙΑΙ

Τὴν 2αν μεταμεσονύκτιον ὥραν ἐσημειώθη σεισμικὴ δόνησις μεγάλης διαρκείας γενομένη αἰσθητὴ ἐν Ἀθήναις ὡς ἰσχυρά. Εἰς τὸ Ἀστεροσκοπεῖον οὐδεὶς ὑπῆρχεν ὑπάλληλος ὅπως παράσχῃ ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τοῦ σεισμοῦ.

Τὸ τηλεγραφεῖον Ἀθηνῶν ἐπικοινωνῆσαν τὴν 2 ½ πρωϊνὴν μὲ τὴν Κόρινθον, ἔλαβε τὴν πληροφορίαν ὅτι ἀπὸ τοῦ μεσονυκτίου ἐσημειοῦντο ἐκεῖ συνεχεῖς ἐλαφραὶ σεισμικαὶ δονήσεις, ἕως ὅτου τὴν 2αν π. μ. ἐγένετο σφοδρότατος σεισμὸς προκαλέσας πανικὸν τῶν κατοίκων.

Ἐκ τοῦ σεισμοῦ κατέρρευσαν ὅλαι αἱ ἐκ τοῦ παλαιοῦ σεισμοῦ ἡμικατεστραμμέναι οἰκίαι.

Ἀνθρώπινα θύματα δὲν ὑπάρχουν. Εἰς τὸ χωρίον Ἄσσος τῆς Κορίνθου κατέρρευσαν δέκα οἰκίαι καὶ ἡ ἐκκλησία, χωρὶς ἐπίσης ἀνθρώπινα θύματα.

Εἰς τὴν Τρίπολιν καὶ τὴν Σπάρτην ἐγένετο ἐπίσης αἰσθητὸς ὁ σεισμὸς ὡς ἀρκετὰ ἰσχυρός.

Ἐκ Κορίνθου μετεδόθη ἡ ἀνεξακρίβωτος πληροφορία ὅτι ἐκ τοῦ σεισμοῦ ἐπῆλθον ρήγματα εἰς πολλὰ σημεῖα τοῦ Ἰσθμοῦ.

Ἐπίσης περὶ τὴν 10ην νυκτερινὴν τῆς προχθὲς ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ σεισμογράφου τοῦ Ἀστεροσκοπείου αἰσθητὴ σεισμικὴ δόνησις προελθοῦσα ἀπὸ δυσμῶν καὶ ἐξ ἀποστάσεως 250 χιλιομέτρων.

Ἡ δόνησις αὕτη ἐγένετο αἰσθητὴ καὶ εἰς τὴν Ζάκυνθον.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΕΙΣ ΒΙΕΝΝΗΝ

ΘΕΡΜΟΤΑΤΗ ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΥ κ. ΕΝΤΕΡ

ΑΙ ΣΧΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΧΩΡΩΝ

ΒΙΕΝΝΗ, 3. (Αὐστριακὸν Πρακτορεῖον).— Ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τῆς συζύγου του, προερχόμενοι ἐκ Βαρσοβίας, ἀφίκοντο τὴν μεσημβρίαν συνοδευόμενοι ὑπὸ τοῦ Ἕλληνος πρεσβευτοῦ κ. Σαχτούρη. Εἰς τὸν σταθμὸν ἐδεξιώθησαν τὸν κ. καὶ τὴν κ. Βενιζέλου ὁ ἀντικαγγελάριος κ. Σόμπερ, ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑλληνικῆς Βουλῆς κ. Ἀλαβάνος, ὁ γερουσιαστὴς κ. Βογιατζίδης, ἀντιπροσωπεία τῆς ἐν Βιέννῃ ἑλληνικῆς παροικίας, ὁ ἐν Ἀθήναις Αὐστριακὸς πρεσβευτὴς κ. Βίνερ ὡς καὶ ἀνώτεροι Αὐστριακοὶ ὑπάλληλοι. Ὁ κ. Σόμπερ ἀντήλλαξεν ἐγκάρδιον χαιρετισμὸν μετὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ὅστις θὰ φιλοξενηθῇ ὑπὸ τῆς αὐστριακῆς Κυβερνήσεως.

Ὀλίγον μετὰ τὴν ἄφιξίν του ὁ κ. Βενιζέλος ἐπεσκέφθη τὸν καγγελάριον Ἔντερ καὶ τὸν ἀντικαγγελάριον Σόμπερ, εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ὁποίου ἐγένετο ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν ἐγγράφων τῆς κυρώσεως τοῦ Ἑλληνοαυστριακοῦ Συμφώνου φιλίας. Ὁ κ. Βενιζέλος ἐγένετο δεκτὸς ὑπὸ τοῦ Προέδρου Μίκλας, ὅστις τῷ ἀπένειμε τὸ μέγα παράσημον τῆς Ἀξίας τῆς Αὐστριακῆς Δημοκρατίας.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΥ ΚΑΓΚΕΛΛΑΡΙΟΥ ΚΑΤΑ ΤΟ ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΓΕΥΜΑ

Τὴν ἑσπέραν παρετέθη ἐπίσημον γεῦμα ὑπὸ τῆς Αὐστριακῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ Καγκελλάριος κ. Ἔντερ ἤγειρε πρόποσιν καὶ εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Μετ' εἰλικρινεστάτης χαρᾶς λαμβάνω τὸν λόγον, ὅπως χαιρετίσω ἐξ ὀνόματος τῆς Ὁμοσπονδιακῆς Κυβερνήσεως τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα καὶ εὐχαριστήσω αὐτὴν διότι εὐηρεστήθη νὰ μᾶς κάμῃ τὴν τιμὴν τῆς εἰς Βιέννην ἐπισκέψεώς της. Αἰσθανόμεθα ἐπίσης ὅλως ἰδιάζουσαν εὐχαρίστησιν χαιρετίζοντες μετὰ πολλοῦ σεβασμοῦ ἐν μέσῳ ἡμῶν τὴν κυρίαν Βενιζέλου, ἥτις διὰ τῆς παρουσίας αὐτῆς προσθέτει εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ ἐπιφανοῦς αὐτῆς συζύγου χροιὰν οἰκειότητος, ἡ ὁποία ἐκτιμᾶται τὰ μέγιστα ἐν τῇ χώρᾳ ἡμῶν.

»Ἐν τῷ προσώπῳ τῆς Ὑμετέρας Ἐξοχότητος, Κύριε Πρόεδρε, χαιρετίζω τὸν ὑπέροχον πολιτικὸν ἄνδρα, ὅστις μετὰ σθένους καὶ συνέσεως ἡγεῖται τῶν πεπρωμένων τῆς ὡραίας πατρίδος του διὰ μέσου πλείστων ὅσων δυσχερειῶν, αἵτινες ἐμφανίζονται κατὰ τὴν ἡμετέραν ἐποχὴν εἰς ὅλας ἀνεξαιρέτως τὰς χώρας. Θὰ μοὶ ἐπιτρέψητε νὰ ἐξάρω τὴν εὐγενῆ δρᾶσιν τοῦ διαπρεποῦς ξένου ἡμῶν, παραθέτων ἓν παράδειγμα τὸ ὁποῖον ἐφείλκυσεν ἐπαξίως τὸν θαυμασμὸν καὶ τὴν εὐγνωμοσύνην ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου:

»Πρὸ ὀλίγων μόλις ἑβδομάδων ἐγενόμεθα μάρτυρες ἱστορικοῦ γεγονότος κεφαλαιώδους σπουδαιότητος. Ὁμιλῶ περὶ τῶν συμφωνιῶν, τὰς ὁποίας ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης συνωμολόγησεν ἐσχάτως ἐν Ἀγκύρᾳ καὶ διὰ τῶν ὁποίων ἓν τῶν ζωτικῶν προβλημάτων τῆς αἰωνοβίου ἱστορίας τῶν λαῶν τῆς ἀνατολικῆς λεκάνης τῆς Μεσογείου ἔτυχεν εὐτυχοῦς λύσεως. Διὰ τῆς πράξεως ταύτης ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης, ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν εἰς ταύτην συμμετασχόντων, ἔδωκεν ἀξιοθαύμαστον παράδειγμα τῆς νεωτέρας ἀντιλήψεως τοῦ μεγάλης ὁλκῆς πολιτικοῦ ἀνδρός, συνενώσας πρὸς τὴν πατριωτικὴν θέλησιν τῆς ἐξυπηρετήσεως τῆς ὡραίας πατρίδος του τὸ ὑψηλὸν ἰδεῶδες τῆς εἰρηνεύσεως τοῦ κόσμου.

»Χαιρετίζομεν ἀκόμη ἐξ ὅλης καρδίας ἐν τῷ προσώπῳ ἡμῶν τὸν μᾶλλον ἀντάξιον ἀντιπρόσωπον τοῦ εὐγενοῦς καὶ ἀνδρείου ἑλληνικοῦ λαοῦ, ὅστις λόγῳ τοῦ ἀρχαίου καὶ ὑψηλοῦ αὐτοῦ πολιτισμοῦ, ὡς καὶ τῆς ἀθανάτου αὐτοῦ ἱστορίας καὶ γλώσσης κατέχει τιμητικὴν θέσιν οὐ μόνον μεταξὺ τῶν πεπολιτισμένων λαῶν, ἀλλ' ἐπίσης καὶ εἰς τὰς καρδίας μας. Ἡ χώρα ἡμῶν, Ἐξοχώτατε, καὶ ἡ ἀρχαία ἡμῶν πρωτεύουσα, αἵτινες θὰ ἐπιφυλάσσουσι τὴν μᾶλλον ἔνθερμον ὑποδοχήν, ἔχουσι πλήρη ἐπίγνωσιν τῆς εὐγνωμοσύνης, ἣν ὀφείλομεν εἰς τὴν ἑλληνικὴν μόρφωσιν, μητέρα ὅλων τῶν πολιτισμῶν τῆς γῆς.

»Ἐπιτραπήτω μοι ἐν τῇ σειρᾷ ταύτῃ τῶν ἰδεῶν ν' ἀναφέρω τὸ εὐτυχὲς γεγονός, καθ' ὃ ἀκριβῶς σήμερον ἀντηλλάγησαν τὰ ἔγγραφα τῆς ἐπικυρώσεως τῆς συνθήκης φιλίας, συνδιαλλαγῆς, διαιτησίας καὶ δικαστικῆς διακανονίσεως, ἥτις συνήφθη ἐσχάτως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, συνθήκης ἥτις καθιεροῖ πανηγυρικῶς τοὺς δεσμοὺς τῆς βαθείας φιλίας καὶ τῆς εἰλικρινοῦς συμπαθείας, αἵτινες συνδέουσι τὰς δύο ἡμῶν χώρας καὶ ἡ ὁποία δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ συντελέσῃ εἰς τὸ νὰ συσφίγξῃ τοὺς δεσμοὺς τούτους ἀκόμη περισσότερον.

»Εὐχόμενος λοιπὸν εἰς Ὑμᾶς ἐξ ὅλης καρδίας τὸ «Καλῶς ὡρίσατε» (αἱ λέξεις αὗται ἐλέχθησαν ἑλληνιστί), τολμῶ νὰ ἐκφράσω τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ ἡμετέρα πόλις τῆς Βιέννης καὶ ἡ Αὐστρία, τὰς ὁποίας τιμᾶτε διὰ τῆς παρουσίας Ὑμῶν, θὰ σᾶς φανῶσιν ὅλως οἰκεῖαι καὶ ὅτι τόσον Ὑμεῖς ὅσον καὶ ἡ κυρία Βενιζέλου θ' ἀποκομίσετε ἐντεῦθεν ἀναμνήσεις εὐαρέστους, αἱ ὁποῖαι, ὡς ἐλπίζω, θὰ μᾶς ἐπιφυλάξωσιν ἐντὸς ὀλίγου τὴν χαρὰν τοῦ νὰ σᾶς ἐπανίδωμεν εἰς τὴν χώραν μας.»

ΒΙΕΝΝΗ, 3. (Ἀσύρματος).— Ἡ ἐφημερὶς «Νόϋ Κάϊτ Βὲλτ Μπλὰτ» (Χριστιανοσοσιαλιστική) γράφει, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι ἀναμφισβητήτως μία ἐκ τῶν μεγαλυτέρων ἱστορικῶν μορφῶν τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Ὁ κ. Βενιζέλος δὲν εἶναι μόνον ὁ ἀναγεννήσας τὴν Ἑλλάδα, ἀλλὰ πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ὁ μεγαλύτερος πολιτικὸς ἀνὴρ τῶν Βαλκανίων καὶ τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς. Ἡ ἐφημερὶς ὑπομιμνήσκει σχετικῶς τὴν συνεννόησιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ἥτις ἐσήμανε τὴν ἀπαρχὴν νέου κεφαλαίου τῆς ἱστορίας τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς ὁποίας ὁ Εὐρωπαϊκὸς Τύπος δὲν ἐξετίμησεν ἐπαρκῶς τὴν ἱστορικὴν σπουδαιότητα.

Πρόσωπον ἐκ τῆς ἀκολουθίας τοῦ κ. Βενιζέλου ἐδήλωσεν πρὸς συντάκτην τῆς ἐφημερίδος «Ἀλκεμάϊνε Τσάϊτουγκ», ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος προτίθεται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἀρχηγῶν τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς. Προσέθεσεν ὅτι εἶναι πολὺ εὐχαριστημένος, διότι θὰ δυνηθῇ νὰ διέλθῃ τρεῖς ἡμέρας εἰς τὴν αὐστριακὴν πρωτεύουσαν, τὴν ὁποίαν τόσον ἀγαπᾷ. Ὁ κ. Βενιζέλος εἶναι θιασώτης τῆς εἰρήνης, τὴν ὁποίαν εἶναι ἀποφασισμένος νὰ τηρήσῃ ἀντὶ πάσης θυσίας. Ἡ διαμονή του εἰς Βιέννην θὰ συμβάλῃ ἀσφαλῶς εἰς τὸ νὰ καταστήσῃ στενωτέρας τὰς σχέσεις μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Αὐστρίας, τὴν ὁποίαν ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες ἀγαπῶμεν τόσον.

ΒΟΜΒΑ ΕΙΣ ΤΟ ΖΑΓΚΡΕΜΠ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 3. (Ἀσύρματος).—Σήμερον περὶ ὥραν 14ην βόμβα ἐξερράγη εἰς τοὺς διαδρόμους τοῦ διοικητηρίου τοῦ Ζάγκρεμπ. Δὲν ὑπάρχουν θύματα, αἱ δὲ ὑλικαὶ ζημίαι εἶναι ἀσήμαντοι.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΩΝ ΕΚ ΡΩΣΣΙΑΣ ΕΛΛΗΝΩΝ

Εἰς πρωϊνὴν ἐφημερίδα ἐδημοσιεύθη χθὲς τηλεγράφημα ἐκ Θεσσαλονίκης τοῦ κυβερνητικοῦ βουλευτοῦ κ. Μ. Παπαδοπούλου, χαρακτηρίζοντος ὡς «αὐθαιρέτους καὶ συκοφαντικὰς» τὰς τελευταίας δηλώσεις τοῦ ἀντιπροέδρου τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακοπούλου διὰ τὸ ζήτημα τῶν ἐκ Ρωσσίας προσφύγων καὶ ἀπειλοῦντος ἂν δὲν ἀνακληθοῦν αὗται νὰ προβῇ εἰς συγκλονιστικὰς ἀποκαλύψεις, αἵτινες «θὰ ἐκθέσουν τὴν τιμὴν καὶ τὴν ὑπόληψιν τοῦ Κράτους εἰς τὸ ἐσωτερικὸν καὶ τὸ ἐξωτερικόν».

Ἐν συνεχείᾳ ὁ κ. βουλευτὴς διαμαρτύρεται διὰ τὸ «θράσος τοῦ ὑπουργοῦ» (τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου) καὶ χαρακτηρίζει «δολοφονικὰς» τὰς σχετικὰς μὲ τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς καθόδου τῶν ἐκ Ρωσσίας Ἑλλήνων ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος, ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τοῦ τηλεγραφήματος τοῦ ἀναφερομένου βουλευτοῦ, ἐδήλωσε τὰ ἑξῆς:

— Δὲν ἀνέγνωσα τοῦτο, διότι ὁ γραμματεύς μου μοῦ εἶπεν ὅτι εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ χυδαίας ὕβρεις, ἔχω δὲ τὴν ἀρχὴν ἅμα ἓν ἔγγραφον ἢ τηλεγράφημα εἶναι συντεταγμένον κατὰ τρόπον χυδαῖον νὰ μὴ λαμβάνω γνῶσιν αὐτοῦ.

»Γενικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὴν οὐσίαν τοῦ ζητήματος δὲν ἔχω παρὰ νὰ ἐπαναλάβω ὅτι τετράκις τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον ἠσχολήθη μὲ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ ἀπεφάσισε κατὰ τρόπον μὴ ἐπιδεχόμενον ἐξαιρέσεις νὰ μὴ γίνεται κανεὶς δεκτός. Φυσικά, διὰ νὰ φθάσῃ τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτήν, ἐζύγισεν ὅλα τὰ ὑπὲρ καὶ τὰ κατά. Ὑπὲρ πάντα δὲ ἄλλον ἀποφασιστικὸς ὑπῆρξεν ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως, κατὰ συνέπειαν μόνον μετὰ τὴν ἐπιστροφήν του εἶναι δυνατὸν διὰ νέας ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου νὰ ληφθῇ μέτρον διάφορον. Ἐν τῷ μεταξὺ ἐγὼ εἶμαι ἀποφασισμένος νὰ σεβασθῶ τὴν ὑπάρχουσαν ἀπόφασιν.»

Θεωρεῖται λίαν πιθανὸν, ὅτι τὸ ζήτημα θὰ ἔχῃ καὶ συνέχειαν ἐν τῷ Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ, δεδομένου ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἰασωνίδης, προερχόμενος ἐκ τῶν Ποντίων, ἐνδιαφέρεται ἀμέσως, λέγεται δὲ ὅτι συμφωνεῖ μὲ τὸν ἕτερον τῶν Ποντίων βουλευτῶν τὸν ὑποβαλόντα τὴν ἀναφερθεῖσαν διαμαρτυρίαν διὰ τὰς δηλώσεις τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου.

ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΜΟΝΟΠΩΛΙΑΚΗΣ ΠΩΛΗΣΕΩΣ ΤΟΥ ΚΑΠΝΟΥ

Ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως κ. Μιχαλακόπουλος ἔλαβεν, ὡς ὁ ἴδιος ἀνεκοίνωσεν, ἐγγράφους προτάσεις ἀμερικανικοῦ ὁμίλου, εἰς τὸν ὁποῖον μετέχουν καὶ Ἕλληνες κεφαλαιοῦχοι, διὰ τὴν γενικωτέραν συστηματοποίησιν τῆς ἐμπορίας τῶν καπνῶν.

Αἱ προτάσεις δὲν εἶνε λεπτομερεῖς, καθορίζουν δὲ μόνον ὅτι οἱ ὑποβάλλοντες αὐτὰς ἔχουν ἐξησφαλισμένην τὴν συνεργασίαν ἰσχυρῶν τραπεζικῶν οἴκων, οἱ ὁποῖοι ἐὰν κατ' ἀρχὴν ἐγίνοντο δεκταὶ αἱ προτάσεις θὰ ἦσαν πρόθυμοι νὰ παράσχουν ἀσφαλῆ τὴν οἰκονομικὴν βάσιν τῆς ὅλης ἐπιχειρήσεως, συνισταμένης εἰς τὴν ἀνάληψιν τῆς μονοπωλιακῆς ἐμπορίας τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τῆς ἀγορᾶς αὐτῶν ἀπ' εὐθείας ἀπὸ τοὺς παραγωγούς, εἰς τοὺς ὁποίους ἐξασφαλίζουν—κατὰ τὰς προτάσεις—ἕνα μίνιμουμ καὶ συμμετοχὴν των εἰς τὰ κέρδη ἐὰν αἱ τιμαὶ ἐπιτευχθοῦν ὑψηλότεραι.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος συνειργάσθη ἐπὶ τῶν προτάσεων ἀλληλοδιαδόχως μετὰ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμη καὶ τοῦ ὑφυπουργοῦ τοῦ Πολιτικοῦ Γραφείου κ. Παπαδάτου.

Κατὰ γενομένας τὴν ἑσπέραν ὑπὸ τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου ἀνακοινώσεις, οὐδεμία ἀπόφασις εἶνε δυνατὸν νὰ ληφθῇ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν προτάσεων ἀμέσως καὶ πρὸ τοῦ ἐξετασθοῦν αὗται ἀπὸ ὅλας τὰς πλευράς.

Ὁπωσδήποτε ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θὰ ζητήσῃ ἀπὸ τοὺς ὑποβαλόντας τὰς προτάσεις πλέον συγκεκριμένας τοιαύτας, εἰς τὰς ὁποίας νὰ περιέχωνται σαφεῖς αἱ ἀπόψεις τούτων πρὸς ἐξασφάλισιν ὄχι μόνον τῆς ἀγορᾶς καὶ καταναλώσεως τῶν καπνῶν, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀπασχολουμένων σήμερον μὲ τὴν ἀγορὰν καὶ τὸ ἐμπόριον τῶν ἑλληνικῶν καπνῶν.

ΕΠΙΤΥΓΧΑΝΟΥΝ ΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ

ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΟΜΜΑΤΩΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

ΠΡΟΣ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΚΛΟΓΗΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

Αἱ χθεσιναὶ πληροφορίαι τῆς «Πρωΐας» περὶ ἐπιτυγχανομένης συμφωνίας διὰ τὸν κοινὸν ὑποψήφιον τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν ἀναπληρωματικὴν γερουσιαστικὴν ἐκλογὴν Θεσσαλονίκης ἐπιβεβαιοῦνται.

Πράγματι αἱ συνεννοήσεις τῶν κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως διὰ τὴν κάθοδόν των εἰς κοινὸν ἀγῶνα κατὰ τὴν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν βαίνουν πρὸς πλήρη εὐόδωσιν.

Χθὲς τὴν πρωΐαν συνηντήθησαν οἱ κ.κ. Τσαλδάρης καὶ Καφαντάρης καὶ ἀντήλλαξαν τὰς γνώμας των ἐπὶ τῆς διεξαγωγῆς τοῦ ἀγῶνος. Οἱ δύο πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ εὑρέθησαν σύμφωνοι, ὅτι ἡ Ἀντιπολίτευσις ἐπιβάλλεται νὰ κατέλθῃ ἑνιαίως εἰς τὴν ἐκλογήν, ἡ ὁποία καὶ ὑφ' ἑαυτῆς ἀλλὰ καὶ λόγῳ τοῦ χαρακτῆρος τὸν ὁποῖον ἀπὸ τῆς ἑπομένης τῆς τελευταίας δημαρχιακῆς ἐκλογῆς τῆς Θεσσαλονίκης τῆς προσέδωκεν ἡ Κυβέρνησις, ἔχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τὴν ἐξέλιξιν τῶν πολιτικῶν πραγμάτων τῆς χώρας.

Συνέπεσαν ἐπίσης αἱ γνῶμαι τῶν δύο ἀρχηγῶν ἐπὶ τοῦ ὅτι ἐπείγει ἡ λῆψις ἀποφάσεως ὡς πρὸς τὸ πρόσωπον τοῦ ὑποστηριχθησομένου κοινοῦ ὑποψηφίου, ἵνα τὰ κόμματα τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἀποδυθοῦν τὸ ταχύτερον εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα. Γενομένης συζητήσεως περὶ τοῦ προσώπου τοῦ ὑποψηφίου, ὁ κ. Καφαντάρης ὑπεστήριξε τὸν κ. Κύρκον, μὲ τὴν διευκρίνισιν—φυσικὰ—ὅτι ἡ ἐπιτυχία του δὲν θὰ ἔχῃ τὴν ἔννοιαν νίκης αὐτοῦ ὡς Προοδευτικοῦ ἀλλὰ τὸν χαρακτῆρα νίκης τῆς Ἀντιπολιτεύσεως γενικῶς.

Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εὑρέθη κατ' ἀρχὴν σύμφωνος ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑποψηφιότητα τοῦ κ. Κύρκου. Ἀπεφασίσθη ἐν συνεχείᾳ, ὅπως ἡ συνομιλία τῶν δύο ἀρχηγῶν συνεχισθῇ καὶ εἰς νέαν συνάντησίν των, λόγῳ τοῦ ὅτι ὁ κ. Τσαλδάρης δὲν ἠδύνατο νὰ παραμείνῃ, ἐπειγόμενος ν' ἀναχωρήσῃ εἰς Κόρινθον, ὅπου εἶχεν ἀπὸ τῆς προχθὲς ἀναγγείλει ὅτι θὰ μετέβαινεν.

Ὁ κ. Τσαλδάρης θὰ ἐπιστρέψῃ ἐκ Κορίνθου τὴν ἑσπέραν σήμερον.

ΣΥΜΦΩΝΟΙ ΟΙ ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ

Κατὰ νυκτερινὸν ἐκ Θεσσαλονίκης τηλεφώνημα, οἱ φίλοι τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος ἐν συσκέψει συγκροτηθείσῃ χθὲς τὴν ἑσπέραν εὑρέθησαν ἐν ἀπολύτῳ ὁμοφωνίᾳ —ὑπὸ τὴν αἵρεσιν τῆς ἐγκρίσεως τοῦ κ. Τσαλδάρη— τῆς καθόδου εἰς τὴν ἀναπληρωματικὴν ἐκλογὴν ἐν συμπράξει μετὰ τῶν ἄλλων κομμάτων τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ πρόσωπον τοῦ ὑποψηφίου οἱ Λαϊκοὶ πολιτευταὶ εὑρέθησαν ἐπίσης σύμφωνοι νὰ δεχθοῦν τὸν κ. Κίρκον, ἐφόσον τὴν ὑποψηφιότητά του θὰ υἱοθέτει ὁ κ. Τσαλδάρης.

Ἐν συνεχείᾳ ἀπεφασίσθη κατὰ τὴν σύσκεψιν ὅπως ὀργανωθῇ λαϊκὴ ὑποδοχὴ εἰς τὸν κ. Τσαλδάρην, ὁ ὁποῖος, ὡς γνωστόν, πρόκειται νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν προσεχῆ Τετάρτην ἢ Πέμπτην τὴν μακεδονικὴν πρωτεύουσαν.

Κατὰ τὸ αὐτὸ ἐκ Θεσσαλονίκης τηλεφώνημα, μέχρι τῆς στιγμῆς ἔχει ἐξασφαλισθῆ ἡ ὑποστήριξις τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Κίρκου ἀπὸ τοὺς ἀγροτικούς, ἀπὸ τοὺς περὶ τὸν κ. Πατρίκιον καὶ ἀπὸ σημαίνοντας προσφυγικοὺς παράγοντας.

ΤΑ ΑΛΛΑ ΚΟΜΜΑΤΑ

Ὁ κ. Παπαναστασίου, ὑπ' ὄψιν τοῦ ὁποίου ἐτέθη ἀργὰ τὴν νύκτα ἡ πληροφορία περὶ τῆς ἐπελθούσης κατ' ἀρχὴν συμφωνίας μεταξὺ τῶν κ. κ. Τσαλδάρη καὶ Καφαντάρη διὰ τὴν ὑποστήριξιν τῆς ὑποψηφιότητος τοῦ κ. Κίρκου ὡς κοινοῦ ὑποψηφίου τῆς Ἀντιπολιτεύσεως ἀνεφέρθη εἰς τὴν προγενεστέραν δήλωσίν του, κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ «Δημοκρατικὴ Ἕνωσις» θὰ ὑπεστήριζε κοινὸν ἀντικυβερνητικὸν ὑποψήφιον ἐφόσον οὗτος θὰ ἦτο πρόσωπον κομματικῶς ἀχρωμάτιστον. Προσέθεσεν ὅτι ἐὰν ἐπέλθῃ καὶ τελικὴ συμφωνία διὰ τὴν ὑποστήριξιν τοῦ κ. Κίρκου ἡ «Δημοκρατικὴ Ἕνωσις θὰ κατέλθῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν μὲ ἴδιον ὑποψήφιον.

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν πολιτικῶν κύκλων, ἡ «Δημοκρατικὴ Ἕνωσις» θὰ συνταχθῇ τελικῶς εἰς τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα τῆς Θεσσαλονίκης ἢ μὲ τὴν Κυβέρνησιν ἢ μὲ τὴν Ἀντιπολίτευσιν, μὴ πραγματοποιουμένης τῆς καθόδου της μὲ ἴδιον ὑποψήφιον, δεδομένου ὅτι λόγῳ τῆς διεξαχθησομένης πάλης θὰ συνεθλίβετο οὗτος μεταξὺ τῶν ὑποψηφίων τῆς Κυβερνήσεως καὶ τῆς Ἀντιπολιτεύσεως.

Ὁπωσδήποτε, μέχρι τῆς στιγμῆς εἶναι γεγονὸς ἀδιαφιλονείκητον ὅτι οἱ ἐν Θεσ)νίκῃ παράγοντες τῆς «Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως» εἶναι σαφῶς δεδηλωμένοι ἀντικυβερνητικοί, ἐπ' οὐδενὶ δὲ λόγῳ θὰ συμμορφωθοῦν πρὸς τυχὸν ἑλιγμὸν τοῦ κέντρου πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς φίλους τοῦ κ. Κονδύλη, κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐκ Θεσσαλονίκης πληροφορίας, οὗτοι ἀποκλίνουν ὑπὲρ τῆς ὑποστηρίξεως τοῦ κοινοῦ ἀντικυβερνητικοῦ ὑποψηφίου. Ὁ κ. Κονδύλης τηρεῖ ἐφεκτικὴν στάσιν. Πάντως ἡ περίπτωσις καθόδου του μὲ ἴδιον ὑποψήφιον ἀποκλείεται, θεωρεῖται δὲ πιθανώτερον ὅτι θ' ἀφήσῃ τοὺς ἐν Θεσσαλονίκῃ φίλους του ἐλευθέρους νὰ καθορίσουν τὴν στάσιν των χωρὶς νὰ λάβῃ αὐτὸς ὡρισμένην θέσιν.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟΣ ΥΠΟΨΗΦΙΟΣ

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν κοινοβουλευτικῶν κύκλων ἡ Κυβέρνησις θ' ἀναγκασθῇ τελικῶς νὰ ἐγκαταλείψῃ τὰς ἄλλας λύσεις καὶ νὰ κατέλθῃ εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Θεσσαλονίκης μὲ ὑποψήφιον τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἀεροπορίας κ. Ζάνναν. Κατὰ τοὺς ἰδίους κύκλους, ἐφ' ὅσον ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἀεροπορίας εἶνε κοινοβουλευτικῶς ἐν ἀταξίᾳ, δίδεται δὲ ἡ εὐκαιρία διὰ τὴν τακτοποίησίν του, ἀφοῦ ἐνεργεῖται ἀναπληρωματικὴ ἐκλογὴ εἰς τὴν ἰδιαιτέραν του πατρίδα, ἡ προσφυγὴ ἀπὸ μέρους τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἄλλον ὑποψήφιον θ' ἀπεδείκνυεν ἀδυναμίαν αὐτῆς καὶ θὰ τὴν ἐνεφάνιζεν ἐπιζητοῦσαν διὰ «καμουφλὰζ» — κατὰ χαρακτηριστικὴν παρατήρησιν πολιτικοῦ παράγοντος — νὰ διεξαγάγῃ τὸν ἐκλογικὸν ἀγῶνα.

ΥΠΟΥΡΓΟΙ ΨΗΦΟΘΗΡΟΥΝΤΕΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ ὑπουργοὶ κ. κ. Δίγκας καὶ Ἰασωνίδης ἤρχισαν νὰ ψηφοθηροῦν προλεαίνοντες τὸ ἔδαφος ὑπὲρ τοῦ κυβερνητικοῦ ὑποψηφίου. Πρὸς τοῦτο κατὰ τὰς περιοδείας των ἀνὰ τὴν περιφέρειαν προβαίνουν εἰς διαφόρους ὑποσχέσεις. Σήμερον θὰ μεταβοῦν ἀμφότεροι εἰς τὴν Αἰκατερίνην.

Ἀφ' ἑτέρου ὁ κ. Γονατᾶς ἐπέτρεψε τὴν πώλησιν καπνῶν ἀρμάθας εἰς τὰς Σέρρας καὶ εἰς τινας περιφερείας τῆς Θεσσαλονίκης, πρὸς τὸν σκοπὸν καλλιεργείας εὐνοϊκοῦ ἐδάφους.

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΓΕΝΟΜΕΝΩΝ ΠΡΩΤΩΝ ΔΟΚΙΜΩΝ ΑΛΕΣΕΩΣ ΡΩΣΣΙΚΟΥ ΣΙΤΟΥ

Εἰς τὸν ἀλευρόμυλον Βούρβουλη ἤρχισαν ἀπὸ χθὲς αἱ δοκιμαὶ διὰ τὴν ἐξακρίβωσιν τῆς ἀποδόσεως τῶν σιτηρῶν ἀπὸ τὸ μῖγμα τῶν ὁποίων παρασκευάζεται ὁ καταναλισκόμενος ἄρτος. Ἀπὸ χθὲς ἀλέθεται ἡ ἐκ 31.118 ὀκ. ποσότης Ρωσσικοῦ σίτου τύπου Ἀζύμα, ἐξακολουθεῖ δὲ αὕτη καὶ ὡς ἐλπίζεται θὰ περατωθῇ περὶ τὴν 10ην πρωϊνὴν σήμερον.

Τὰς δοκιμὰς παρηκολούθησαν χθὲς οἱ καθηγηταὶ κ.κ. Ζέγγελης καὶ Μαθιόπουλος, ὁ ἀντισυνταγματάρχης τῆς Ἐπιμελητείας κ. Κλινάκης, βραδύτερον δὲ οἱ ἐκ τῶν μελῶν τῆς λαϊκῆς ἐπιτροπῆς κ.κ. Βρεττὸς καὶ Ψάρρας καὶ εἷς ἀντιπρόσωπος τοῦ Ἐργατικοῦ Κέντρου Ἀθηνῶν. Προσῆλθεν ἐπίσης καὶ ὁ ἀλευροβιομήχανος κ. Κωνσταντόπουλος μετὰ τοῦ μηχανικοῦ τοῦ ἀτμομύλου του κ. Χόστεν, Πολωνοῦ.

Ἀπὸ τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τὴν πρωΐαν χθὲς προέκυψεν ὅτι ὁ ρωσσικὸς σῖτος ἀποδίδει 68.66 ὀκ. ἄλευρα ἐπὶ 100 ὀκάδων σίτου, περίπου δηλαδὴ ὅσον παρουσιάζουν καὶ οἱ ἀλευροβιομήχανοι. Ὁ κ. Κλινάκης ὅμως παρετήρησεν ὅτι τὰ τρίτης ποιότητος ἄλευρα περιέχουν περισσότερα συστατικὰ παρ' ὅσον τὰ ἰδίας ποιότητος ἄλευρα, τὰ ὁποῖα παράγουν οἱ ἀλευροβιομήχανοι. Κατόπιν τούτου, βοηθούντων καὶ τῶν ἐργατῶν τοῦ ἀτμομύλου, ἐρρυθμίσθη ἡ κίνησις τῶν μηχανημάτων καὶ τὸ ἀπόγευμα αἱ ἀποδόσεις τοῦ ρωσσικοῦ σίτου ἦσαν 74 ὀκ. ἄλευρα ἐπὶ 100 ὀκ. σίτου.

Ὁ ἀλευροβιομήχανος κ. Κωνσταντόπουλος ἠμφισβήτησε τὸ συμπέρασμα ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἡ αὔξησις τῆς ἀποδόσεως προῆλθεν εἰς βάρος τῆς λευκότητος τῶν ἀλεύρων. Πρὸς ἀπόδειξιν τοῦ ἰσχυρισμοῦ του τούτου ὁ ἐκπρόσωπος τῶν ἀλευροβιομηχάνων προσεκόμισε δείγματα ἀλεύρων τὰ ὁποῖα ὄντως εὑρέθησαν λευκότερα τῶν παραγομένων ἀπὸ τὴν δοκιμαστικὴν ἄλεσιν. Τοὺς ἰσχυρισμοὺς τούτους τοῦ κ. Κωνσταντοπούλου ἀντέκρουσεν ὁ καθηγητὴς κ. Μαθιόπουλος, βεβαιώσας ὅτι ἀπὸ διημέρου ἤδη οἱ ἀλευροβιομήχανοι, ἐπὶ τῇ προόψει τῶν δοκιμῶν, δίδουν λευκότερα ἄλευρα. Ὁ κ. καθηγητὴς προσήγαγε καὶ δεῖγμα ἀλεύρων, ληφθὲν πρὸ δωδεκαημέρου, τὸ ὁποῖον διετήρει ἀπὸ τῆς ἡμέρας ἐκείνης σφραγισμένον. Ἡ διαφορὰ τῶν ἀλεύρων τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἔγινε ἡ δειγματοληψία καὶ τῆς χθὲς ἦτο καταφανής. Ἐπίσης καὶ ὁ ἀντισυνταγματάρχης κ. Κλινάκης ἐβεβαίωσεν ὅτι τὰ παραγόμενα ἄλευρα εἶνε καλύτερα ἐκείνων τὰ ὁποῖα δίδουν οἱ ἀλευροβιομήχανοι, ὅταν δὲ ἀναμιχθοῦν καὶ μὲ τὰ ἐκ σίτου Χάρντ Βίντερ καὶ Μανιτόμπα θὰ γίνουν ἀκόμη καλύτερα.

ΥΠΟΒΟΛΗ ΕΝΣΤΑΣΕΩΝ

Κατόπιν τούτου ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ὑπέβαλε δύο ἐνστάσεις. Ἡ πρώτη τούτων ἀφορᾷ εἰς τὴν παραγωγικότητα τοῦ μύλου ὅπου γίνονται αἱ δοκιμαί. Εἶπε δηλαδὴ ὅτι ἐνῷ ὁ μύλος Βούρβουλη παράγει 50.000 ὀκ. ἄλευρα τὸ 24ωρον, τὰ πειράματα γίνονται μὲ ταχύτητα 15 % ἐπὶ ἔλασσον, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συντείνει εἰς τὸ νὰ μένουν περισσότεραι οὐσίαι εἰς τ' ἄλευρα. Ἡ δευτέρα ἀφεώρα τὰς ποιότητας ἀλεύρων. Ὁ κ. Κωνσταντόπουλος ἰσχυρίσθη ὅτι τὰ γ' ποιότητος ἄλευρα τὰ ὁποῖα παράγονται ἀπὸ τὰς δοκιμὰς τῆς ἐπιτροπῆς περιέχουν περισσοτέρας οὐσίας εἰς βάρος τῶν ἄλλων ποιοτήτων.

Ἐπειδὴ καὶ αἱ δύο αὐταὶ ἐνστάσεις δὲν ἐγένοντο ἀποδεκταί, ὁ κ. Κωνσταντόπουλος παρεκάλεσε τὴν ἐπιτροπὴν νὰ δηλώσῃ ἂν τὰ πορίσματα τῶν δοκιμῶν θὰ ἐπιδράσουν ἐπὶ τῆς ἐκκρεμούσης ἐνώπιον τῆς Δικαιοσύνης ὑποθέσεως τοῦ ἄρτου ἢ θὰ χρησιμεύσουν διὰ τὸν περαιτέρω διακανονισμὸν τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου. Οἱ ἐπιστήμονες ἀπήντησαν ὅτι οὐδὲν περὶ τούτου γνωρίζουν καὶ ὅτι αὐτοὶ θὰ προβοῦν εἰς τὰς δοκιμὰς καὶ θ' ἀναφέρουν τὰ συμπεράσματά των, μετὰ τοῦτο δὲ θὰ θεωρήσουν τὸ ἔργον των λῆξαν. Τὰ λαϊκὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ἐδήλωσαν ὅτι ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν ἔχουν νὰ δώσουν καμμίαν ἀπάντησιν.

Αἱ δοκιμαί, ὡς ἐσημειώθη ἀνωτέρω, ἐξηκολούθησαν καθ' ὅλην τὴν νύκτα, ὑπολογίζεται δὲ ὅτι θὰ περατωθοῦν σήμερον τὴν 10 π. μ.

Ἀπὸ αὔριον θ' ἀρχίσουν αἱ δοκιμαὶ διὰ τὸν σῖτον Χάρντ Βίντερ, ὁ ὁποῖος ἠγοράσθη ἤδη καὶ μετὰ ταῦτα διὰ τὸν Μανιτόμπα. Οἱ ἐπιστήμονες θὰ ζητήσουν ν' ἀλέσουν δοκιμαστικῶς καὶ μῖγμα σίτου μὲ τὰς ἀναλογίας τοῦ χρησιμοποιουμένου σήμερον πρὸς παρασκευὴν ἄρτου.

Η ΠΡΟΣΕΧΗΣ ΣΥΖΗΤΗΣΙΣ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ

ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΑΝΕΥΡΩΠΗΝ

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ κ. Μιχαλακοπούλου εἰς τὴν συνερχομένην τὴν 17ην τρέχ. ἐν Γενεύῃ σύσκεψιν τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὴν Πανευρώπην θὰ παραστῇ ἐκ μέρους τῆς Ἑλλάδος ὁ κ. Ν. Πολίτης.

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θὰ μεταβῇ ἐφ' ὅσον τοῦ τὸ ἐπιτρέψῃ ἡ κατάστασις τῆς ὑγείας του.

Κατὰ τὴν ἐντύπωσιν τῶν ἐνταῦθα διπλωματικῶν κύκλων κατόπιν τῶν ληφθεισῶν ὑπὸ τῆς Συνελεύσεως τῆς Κ. Τ. Ε. τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἀποφάσεων ὅσον ἀφορᾷ τὸ πλαίσιον ἐντὸς τοῦ ὁποίου θὰ ὀργανωθῇ ἡ Εὐρωπαϊκὴ ἕνωσις, ἡ συμμετοχὴ εἰς ταύτην τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Τουρκίας κατέστη ἔτι μᾶλλον δυσχερής, δεδομένου ὅτι ἀρχικῶς ὑφίσταντο δυσχέρειαι, ἀφοῦ τὰ δύο Κράτη δὲν εἶναι κατὰ πάντα Εὐρωπαϊκαὶ δυνάμεις.

ΑΠΕΘΑΝΕΝ Ο ΣΠΥΡΟΣ ΤΣΑΓΓΑΡΗΣ

ΣΗΜΕΡΟΝ Η ΚΗΔΕΙΑ

Χθὲς περὶ τὴν 7 μ.μ. ἀπέθανεν ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Κεντρικοῦ Πρακτορείου Ἐφημερίδων Σπῦρος Τσαγγάρης, εἰς ἡλικίαν 73 ἐτῶν. Ὁ Σπῦρος Τσαγγάρης, πάσχων ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου ἐκ καρδιακοῦ νοσήματος, ἐξησθένει τελευταίως ὁσημέραι, ἰδίως ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν, πρὸ δύο περίπου ἐτῶν, ἐφονεύθη ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ ἑνὸς πρώην ὑποπράκτορος ὁ θετὸς υἱός του Ἰωάννης Τσαγγάρης. Ἀπό τινος ὁ Σπῦρος Τσαγγάρης δὲν ἐξήρχετο τῆς οἰκίας του, λόγῳ τῆς ἐξαντλήσεως καὶ τοῦ γεροντικοῦ μαρασμοῦ, ἐξ οὗ ἐπῆλθε καὶ ὁ θάνατος. Ἡ κηδεία του θὰ γίνῃ σήμερον τὴν 3 μ.μ.

Ὁ Σπῦρος Τσαγγάρης ἐγεννήθη ἐν Ζατούνῃ τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας, νεαρώτατος δὲ ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, ἐργασθεὶς κατ' ἀρχὴν ὡς ἁπλοῦς ἐφημεριδοπώλης. Μετ' ὀλίγον χρόνον ὠργάνωσεν ὑποτυπῶδες πρακτορεῖον πωλήσεως ἐφημερίδων, προσλαβὼν εἰς τὴν ὑπηρεσίαν του συμπατριώτας του ἐφημεριδοπώλας, ἀργότερον δὲ, ἐκδοθείσης τῆς «Ἀκροπόλεως» τοῦ Γαβριηλίδου, ὁ Τσαγγάρης ἵδρυσε τὸ Κεντρικὸν πρακτορεῖον ἐφημερίδων, συμβαλὼν τὰ μέγιστα, ὄχι μόνον εἰς τὴν εὐρυτέραν κυκλοφορίαν τῶν ἐφημερίδων, ἀλλ' εἰς τὴν γενικωτέραν ἀνάπτυξιν καὶ πρόοδον τοῦ Ἑλληνικοῦ Τύπου.

Ὁ Σπῦρος Τσαγγάρης ἐξελέγη ἅπαξ βουλευτὴς τῷ 1911 εἰς τὴν ἀναθεωρητικὴν Βουλήν.

Η ΠΡΩΤΗ "ΜΙΣ,,

ΤΑ ΧΘΕΣΙΝΑ ΚΑΛΛΙΣΤΕΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΚΟΚΚΙΝΙΑΝ

Χθὲς τὴν νύκτα τὰ τρία ἀθλητικὰ σωματεῖα τῆς Κοκκινιᾶς ὠργάνωσαν τὰ καλλιστεῖα τῆς περιφερείας των εἰς τὸ ἐκεῖ κινηματοθέατρον «Ἥλιος». Ἡ αἴθουσα ἦτο ἀσφυκτικῶς πλήρης. Ἡ ὀργανωτικὴ ἐπιτροπὴ κατήρτισεν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Σπ. Γεωργοπούλου, προέδρου τοῦ Συνδέσμου Δημοσιογράφων Πειραιῶς, καὶ τῆς ὁποίας τὰ μέλη ἀνῆλθον εἰς 27 ἐν ὅλῳ, συμπεριληφθέντων καὶ ὅλων τῶν διὰ τὴν ἐκλογὴν κατελθόντων δημοσιογράφων τῶν Ἀθηνῶν καὶ τοῦ Πειραιῶς.

Περὶ τὸ μεσονύκτιον ἡ ἐπιτροπὴ ἀνήγγειλεν ὅτι αἱ ὑποψήφιοι ἔπρεπε νὰ χορεύσουν μετὰ τῶν συνοδῶν των διὰ μίαν προκριματικὴν ἐπίδειξιν. Κατ' ἀρχὰς δύο μόνον ὑποψήφιοι ἐνεφανίσθησαν, ἀλλὰ κατόπιν εἰς τὴν ἐπανάληψιν τοῦ χοροῦ προσῆλθον ἕτεραι πέντε δεσποινίδες.

Αἱ ἑπτὰ ὑποψήφιοι παρήλασαν ἀκολούθως ἀπὸ τῆς σκηνῆς, ὅπου εὑρίσκετο ἡ ἑλλανόδικος ἐπιτροπή.

Οἱ ἐνθουσιασμοὶ τοῦ κοινοῦ ὑπὲρ τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἄλλης ὑποψηφίας ὑπῆρξαν ζωηρότατοι. Ἐπεκράτει τὸ «πράσινο» καὶ ἡ γνώμη τῆς ἐπιτροπῆς συνέπεσε μετὰ τῆς πλειοψηφίας τοῦ κοινοῦ.

Μὶς Κοκκινιὰ 1931, δικαιουμένη νὰ συμμετάσχῃ εἰς τὸν διαγωνισμὸν τῶν Καλλιστείων Πειραιῶς, ὀργανούμενον πανηγυρικῶς τὸ προσεχὲς Σάββατον, 10 Ἰανουαρίου εἰς τὸ Δημοτικὸν Θέατρον Πειραιῶς, ἐξελέγη ἡ δὶς Γεωργία Χατζηστυλιανοῦ, λαβοῦσα 16 ψήφους ἐπὶ 27 ψηφισάντων. Εἶνε μία ξανθὴ νεᾶνις δεκαοκτὼ ἐτῶν, λεπτοφυής, μετρίου ἀναστήματος, κόρη ναυπηγοῦ.

ΑΙ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΑΙ ΠΙΕΣΕΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΟΡΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀπηύθυνεν ἐγκύκλιον πρὸς τὰς τελωνειακὰς ἀρχάς, διὰ τῆς ὁποίας συνιστᾷ ὅπως μὴ καταπιέζουν τοὺς ἐμπόρους καὶ μὴ ἐπιβάλουν ἀδικαιολογήτως πρόστιμα διὰ διαφορὰς προκυπτούσας μεταξὺ δηλωτικοῦ καὶ τοῦ ἐκτελωνισμοῦ τῶν ἐμπορευμάτων, ἐκτὸς ἐὰν ἡ προκύψασα διαφορὰ ἐγένετο σκοπίμως.

Εἰδικῶς διὰ τὰ εἰς σάκκους, ἄνω τῶν 5000 ἐμπορεύματα, συνιστᾶται ὅπως μὴ καταλογίζεται διαφορὰ προκειμένου περὶ ποσοῦ 10—15 σάκκων.

Ἐν τῷ μεταξὺ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν μελετᾷ τὴν τροποποίησιν τοῦ δασμολογίου διὰ τὴν διευκόλυνσιν τοῦ ἐμπορίου.

ΑΕΡΟΠΛΑΝΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΩΝ ΚΑΜΠΩΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐξήτησε ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἀεροπορίας τὴν διάθεσιν ἀεροπλάνων πρὸς ἀποτελεσματικὴν καταπολέμησιν τῶν καμπῶν, αἱ ὁποῖαι τελευταίως ἀπειλοῦν νὰ καταστρέψουν τὰ φυτὰ ὁλοκλήρου περιφερείας τῆς Στ. Ἑλλάδος.

Διὰ τῶν ἀεροπλάνων θὰ σκορπίζεται ἐπὶ τῶν δένδρων ἐφ' ὧν ἐσημειώθη ἡ ἐμφάνισις καμπῶν εἰδικὴ δηλητηριώδης κόνις ἥτις, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ ὑπουργείου, θὰ ἐπιφέρῃ τὴν ἐξολόθρευσιν αὐτῶν.

Β' ΕΚΔΟΣΙΣ

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΕΦΟΠΛΙΣΤΑΙ ΕΠΙΔΙΩΚΟΥΝ ΝΑ ΕΚΤΟΠΙΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΑΣ ΚΑΙ ΙΤΑΛΟΥΣ

ΕΚ ΤΗΣ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΝΑΥΛΑΓΟΡΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ναυτικὸς συνεργάτης τῶν «Τάϊμς» πληροφορεῖται ὅτι τὰ Λόϋδ ἤλλαξαν στάσιν ἔναντι τῶν ἑλληνικῶν πλοίων τῶν φερόντων φορτία σίτου ἐξ Εὐξείνου καὶ τὰ ἐπιβαρύνουν δι' ἐκτάκτων ἀσφαλίστρων. Ἀφορμὴ τῆς τοιαύτης στάσεώς των εἶναι ἡ ἐντὸς τετραμήνου διὰ δευτέραν φορὰν ἐγκατάλειψις ὑπὸ τοῦ πληρώματος εἰς τὴν τύχην τῶν ἑλληνικῶν πλοίων ὡς τοῦ φορτηγοῦ «Θεόδωρος Βούλγαρης». Ἐξ ἄλλου —προσθέτει ὁ γράφων— τὰ συχνὰ ἐπ' ἐσχάτων ναυάγια πεπαλαιωμένων φορτηγῶν ἑλληνικῶν ἀτμοπλοίων θὰ ἐξαναγκάσουν τὰς ἀσφαλιστικὰς ἑταιρείας νὰ ἐφαρμόσουν ἰδιαίτερον τιμολόγιον ἔναντι τῶν πλοίων αὐτῶν καὶ τῶν φορτίων των. Τονίζεται, ἐν συνεχείᾳ, ὁ ἐπικίνδυνος ἀνταγωνισμὸς τῆς ἑλληνικῆς ἀτμήρους ναυτιλίας, ἡ ὁποία ζημιώνει αἰσθητῶς τὴν ἀγγλικήν, διότι τὰ ἑλληνικὰ φορτηγά, ἔχοντα μικροτέρας δαπάνας, συνασπίζονται καὶ προσφέρουν μικροτέρους ναύλους, φαινόμενα οὕτω ὅτι πλεονεκτοῦν, ἐνῷ εἰς τὴν πραγματικότητα μειονεκτοῦν σημαντικώτατα ἐν συγκρίσει πρὸς τ' ἀγγλικά.

Περαιτέρω γράφει ὅτι οἱ ἀσφαλισταὶ δέχονται χαμηλὰ ἀσφάλιστρα μόνον διότι δύνανται ν' ἀντισταθμίζουν τοὺς κινδύνους τῶν καινουργῶν ἀγγλικῶν πλοίων καὶ τονίζει τὴν ἀνάγκην τῆς λήψεως πιεστικῶν μέτρων κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐφοπλιστῶν, διὰ τὴν ἐξασφάλισιν δικαίας τιμῆς.

Ἐν συνεχείᾳ παραθέτει ὀνομαστὶ κατάλογον τῶν ἡλικιῶν τῶν ἑλληνικῶν φορτηγῶν πλοίων καὶ τῶν ζημιωθέντων κατὰ τοὺς τελευταίους μῆνας.

Αἱ ναυτικοὶ κύκλοι συνδυάζοντες τὰ ἀνωτέρω μὲ τὰ ὑπὸ τὸ αὐτὸ πνεῦμα δημοσιευθέντα ἄρθρα τῶν Ἄγγλων ἐφοπλιστῶν καὶ τὰ ὑπομνήματά των πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, διαβλέπουν τὴν ἔναρξιν ἀγῶνος διὰ τὸν ἐκτοπισμὸν τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἰταλίας ἀπὸ τὴν διεθνῆ ναυλαγορὰν εἴτε διὰ τῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν ναύλων διὰ τοῦ τρόπου τῆς αὐξήσεως τῶν ἀσφαλίστρων, εἴτε διὰ τοῦ προσεταιρισμοῦ τῆς πελατείας διὰ τῆς δυσφημήσεως τῶν ξένων ἐφοπλιστῶν.

Θ' ΑΝΑΝΕΩΘΗ Η ΣΥΜΜΑΧΙΑ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΟΛΩΝΙΑΣ ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΡΟΥΣΙΝ ΠΙΘΑΝΟΥ ΚΙΝΔΥΝΟΥ ΕΚ ΡΩΣΣΙΑΣ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 3. (Ἀσύρματος). — Ἡ ἐφημερὶς «Λούπτα», ἥτις συνήθως ἔχει πολὺ ἀκριβεῖς πληροφορίας περὶ τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, γράφει ὅτι κατὰ τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν ἀνανέωσιν τῆς πολωνορρουμανικῆς συνθήκης συμμαχίας, ἥτις λήγει τὸν προσεχῆ Φεβρουάριον, ἐμεσολάβησεν ἓν νέον γεγονός. Τὰ Σοβιὲτ προέτειναν εἰς τὴν Βαρσοβίαν τὴν σύναψιν συμφώνου περὶ μὴ ἐπιθέσεως, ὡς καὶ τὴν ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐκ μέρους τῶν δύο χωρῶν ὅπως μὴ συμμετέχουν εἰς συμμαχίαν ἐπιθετικὴν στρεφομένην ἐναντίον τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἑτέρου τῶν συμβαλλομένων. Ἡ πολωνικὴ κυβέρνησις ἐδήλωσεν ὅτι εἶναι ἑτοίμη νὰ διαπραγματευθῇ τὴν σύναψιν ἑνὸς τοιούτου συμφώνου, ἀλλ' ὑπὸ τὸν ὅρον ὅπως τὸ ὑπογράψουν ὅλαι αἱ χῶραι, αἵτινες ὑπέγραψαν τὸ πρωτόκολλον Λιτβίνωφ, δι' οὗ ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ τὸ σύμφωνον Κέλλογκ. Ἐξαίρουσα τὴν στάσιν τῆς ἀλληλεγγύης τὴν ἐπιδεικνυομένην ὑπὸ τῆς Πολωνίας καὶ τῆς Ρουμανίας, ἡ ἐφημερὶς ἀγγέλλει ὅτι ἡ συνθήκη συμμαχίας θ' ἀνανεωθῇ πρὸ τοῦ τέλους Ἰανουαρίου, ἤτοι πρὸ τῆς ἐνάρξεως ἐνδεχομένων πολωνο-σοβιετικῶν διαπραγματεύσεων.

ΕΞΑΚΟΛΟΥΘΕΙ Ο ΘΟΡΥΒΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

ΒΑΡΣΟΒΙΑ, 3. (Πολωνικὸν Πρακτορεῖον).— Ἡ ἐφημερὶς «Ὀστροβάνι Κοῦρζερ-Κοτζιένι» δημοσιεύει ἄρθρον, εἰς τὸ ὁποῖον τονίζει, ὅτι οἱ δῆθεν φιλειρηνικοὶ Γερμανοὶ ἀπειλοῦν τὴν Πολωνίαν μὲ πόλεμον. «Δὲν πρέπει νὰ θεωρῶμεν—γράφει—ὡς ἁπλῆν σύμπτωσιν τὸ γεγονὸς ὅτι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἀναχωρήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου εἰς Πολωνίαν ἐν Ἀθήναις ἐδημοσιεύθη ἄρθρον φέρον τὴν ὑπογραφὴν τοῦ Γερμανοῦ συγγραφέως Λούντβιχ μὲ τὸν τίτλον «Ἡ Γερμανία καὶ ὁ νέος πόλεμος». Ἡ γερμανικὴ προπαγάνδα,, ἐξακολουθεῖ ἡ ἐφημερὶς ἀπέστειλεν εἰς τὸ ἀντιπολωνικὸν μέτωπον τὸν Γερμανὸν συγγραφέα, ὅπως ὑποτιμήσῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ταξειδίου τοῦ κ. Βενιζέλου. Ἀποτελεῖ τὸ γεγονὸς τοῦτο μίαν ἐπὶ πλέον ἀπόδειξιν ὅτι ἐν Γερμανίᾳ ὁσάκις πρόκειται περὶ τῆς Πολωνίας, σοσιαλισταὶ Χιτλερικοὶ καὶ φιλειρηνικοὶ συμβαδίζουν εἰς τὴν ἰδέαν τῆς ἐκδικήσεως καὶ τῆς ἐπιθέσεως.»

Ο ΣΤΡΑΤΑΡΧΗΣ ΖΟΦΦ ΑΠΕΘΑΝΕ ΧΘΕΣ ΤΟ ΠΡΩ

ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΕΝΘΟΣ ΕΝ ΓΑΛΛΙ

ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 3. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Ὁ στρατάρχης Ζὸφρ ἐξέπνευσε τὴν 8.30' τῆς πρωΐ σβεσθεὶς ἠρέμα, κατόπιν πολυημέρου συνεχοῦς ἐξαντλήσεως.

Ὁ στρατάρχης δὲν εἶχεν ἀνακτήσει τὰς αἰσθήσεις του ἀπὸ τῆς νυκτὸς τῆς Πέμπτης, ἐξησθένει βραδέως, ἀραιουμένων ὅλων τῶν σφυγμῶν του ἐκλειπούσης βαθμιαίως τῆς ἀναπνοῆς του.

Ἡ ἐξαιρετικὴ ἀντοχὴ τοῦ ὀργανισμοῦ του, ἡ ὁποία ἐτήρει ἐν καταπλήξει τοὺς ἰατρούς, ἐξηγεῖται παρ' αὐτῶν ἐκ τοῦ γεγονότος ὅτι ὁ στρατάρχης ἀπεῖχε τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν καθ' ὅλην τὴν ζωήν, καὶ δὲν εἶχε λάβει κανὲν φάρμακον ἐπὶ μιᾶς ὁλοκλήρου τριακονταετίας.

Αἱ ἀπογευματιναὶ καὶ ἑσπεριναὶ ἐφημερίδες ἐξεδόθησαν πένθιμοι καὶ ἀφιερώνουν ὁλοκλήρους σελίδας διὰ τὴν ἀπώλειαν τῆς τρίτης μεγάλης προσωπικότητος τοῦ πολέμου μετὰ τὸν στρατάρχην Φὸς καὶ τὸν Κλεμανσώ. Τονίζεται ὅτι ἡ δρᾶσις τοῦ Ζὸφρ κατὰ τὴν πρώτην δύσκολον περίοδον τῶν θροπραξιῶν καὶ ἡ ἀπαράμιλλος ψυχραιμία του ρις εἰς τὴν ὁποίαν δὲν ἀφῆκε νὰ κλονισθῇ τὸ κὸν τοῦ στρατοῦ, παρὰ τὴν συνεχῆ ὑποχώρησιν, τέλος ἡ μάχη τοῦ Μάρνη, χάρις εἰς τὴν ὁποίαν σώθη ὁ ἀγών, προητοίμασαν τὸ ἔδαφος τῆς

Ἐξαίρεται ἰδιαιτέρως ἡ δημοκρατικὴ πίστις τοῦ στρατάρχου, ὅστις οὐδέποτε παρεσύρθη εἰς κὰ παρασκήνια ἢ ἐξεμεταλλεύθη τὸ κῦρος του.

Ὁ νεκρὸς τοῦ Ζὸφρ θὰ ἐκτεθῇ ἐπ' ὀλίγον εἰς τὴν Ἁψῖδα τοῦ Θριάμβου, διότι ἡ κυρία Ζὸφρ ἠρ νὰ κουράσῃ ἐν διανυκτερεύσει τὰ στρατεύματα.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ 3. (Νάουεν).— Ὁ γερμανικὸς πος ἀφιερώνει μακρὰ ἄρθρα πλήρη συμπαθῶν σεων ἐπὶ τῷ θανάτῳ τοῦ νικητοῦ τοῦ Μάρνη. τὴν ἐθνικιστικὴν «Νάχτ Λουξκάμπε» ὁ ἀποθ στρατιώτης ἠδυνήθη νὰ ἐπωφεληθῇ τῶν σφαλμάτων τῶν ἀντιπάλων του, ἰδιαιτέρως δὲ τῆς τακτικῆς τοῦ Γερμανοῦ ἐπιτελάρχου φὸν Μόλτκε. Ἄλλαι ἐφημερίδες ὡς ἡ «Ντούτχσε» καὶ ἡ «Ἀλγκμάϊνε Τ τουγ» πλέκουν τὸ ἐγκώμιον «τοῦ μεγίστου τῶν θρῶν μας τῆς χθές, ὅστις ἔσωσε τοὺς Συμμάχους». Τονίζουν ἐν τοσούτῳ ὅτι ὁ Ζὸφρ δὲν ἦτο στρατηγικὸν πνεῦμα, ἀλλ' ὅτι ἐπετέλεσε τὸ κατόρθωμα χάρις εἰς τὸ αἴσθημα τοῦ καθήκοντος καὶ τῆς σιώσεως πρὸς τὴν χώραν του. Ἐνεργήσας, φουν, μὲ σταθερότητα, ὑπομονὴν καὶ σύνεσιν ποχὴν καθ' ἣν οἱ σύμμαχοι στρατηγοὶ καὶ ἄνδρες εἶχον χάσει τὴν ψυχραιμίαν των, ἔδωσ νίκην.

ΗΡΧΙΣΑΝ ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΣΧΟΝΤ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΕΝ ΤΟΥΡ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΣ, 3. (Τοῦ ἀνταπο μας). — Τὸ στρατοδικεῖον τῆς Μαινεμένης τὴν ἐξέτασιν τῶν κατηγορουμένων διὰ τὸ ταῖον στασιαστικὸν κίνημα.

Συνεχίζεται ἡ ἀποστολὴ εἰς Μαινεμένην συλληφθέντων σεϊχῶν, οἵτινες διαρκῶς χονται καὶ ὑποστηρίζουν ὅτι εἶναι ἀθῶοι.

Ἀναγράφεται ὅτι θὰ συλληφθοῦν ἐνταῦθα ἄτομα, ἅτινα συχνάζουν εἰς τοὺς τεκέδες. φθη ὁ ἀρχισεΐχης αὐτῶν. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ληφθέντων εἶναι καὶ ὁ δήμαρχος Ἐφέσου.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 3ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374.25	375.—
Παρισίων	3.02	3.03
Ν. Ὑόρκης	76.99	77.145
Ἑλβετίας	14.93	14.99
Ἰταλίας	4.03	4.05
Ὁλλανδίας	31.022	31.127
Βρυξελλῶν	2.15	2.16
Βερολίνου	18.367	18.437
Βιέννης	10.86	10.895
Σόφιας	0.550	0.56
Βουκουρεστ.	0.471	0.479
Πράγας	2.280	2.295
Δηνάριον	.247	1.355

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ εἰς λίρας	Κλείσιμον		2)1
5 % 1910	63.	5 % 1881	74.50
5 % 1914	79.25	5 % 1884	74.50
7 % 1924	100.75	4 % 1887	61.50
6 % 1928	91.	4 % 1889	58.50
Κτηματικ.	96.75	5 % 1890	74.—
Παραγωγ.	87.25	4 % 1902	60.—
Ἀνταλλάξ.	97.—	5 % 1907	91.—

ΠΑΡΙΣΙΩΝ εἰς φρ. γαλλ.	Κλεισ. 3)1		
5 % 1914		Λαυρίου	
Τρ. Ἀθηνῶ	166	Ἠλεκτρικ.	109
Τρ. Ἀνατολ.	249	Σ.Π.Α.Π.	
Οἴνων	205	Σιδ. Θεσσ.	304

ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑΣ φο χρ.	Κλεισ. 3)1 γρόσ.		
Τρ. Ἀθηνῶ	35.50	Ἀνταλλάξ	243.—
Τρ. Ἀνατολ	53.25		

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ: Λονδίνου, 3 Ἰανουαρίου—Παρισίων 223.59, Ν. Ὑόρκης 4.8521, Ἑλβετίας 25.04, Ἰταλίας 92.75, Ἰσπανίας 45.17, Ἀμστερνταμ 12.074, Στοκχόλμης 18.102, Βρυξελλῶν 34.758, Βουκουρεστίου 818.—, Βερολίνου 20.361, Βιέννης 34.51, Πράγας 163.74, Βελιγραδίου 274.60, Σόφιας 670.50, Βουδαπέστης 27.80.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 3)1	2)1
Ἑλλάδος	7580	7550	7580	7550
Ἐθνικῆς	75500	76200	76300	75700
Ἀθηνῶν	525	518	525	518
Ἀνατολῆς	760	760	760	760
Ἐμπορικῆς	780	780	780	780
Βιομηχανίας	155	155	135	160
Ἐθν. Ἀτμ.	264	264	264	264
Οἰνοπνευμ.	371	367	371	365
Οἴνων	622	618	623	620
Ἠλεκτρ. Σιδ	659	659	659	659
Ἠσαΐα	12.—	12.—	12.—	12.—
Πυριτοδοπ.	2170	2170	2170	2170
Λιπασμάτων	775	765	775	780
Ἔργον	270	270	270	270
Προμηθεὺς	755	755	755	750
Σ.Π.Α.Π.	657	655	657	670
Ἐριουργίας	261	257	261	258
Πειραϊκῶν	110	110	110	110
Χρώματα	423	423	423	423
Διαμαντοπ.	180	180	180	180
Καπνοῦ	237	237	237	237
Τέκτων	135	135	135	134
Ἠλεκτρικὴ	348	348	348	348
Ἀνταλλάξιμ	941—	940—	941—	93950

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ: Χαρτ. Αἰγίου 235, Κάδμου 110, ΠΑΚ 100, ΕΛΚΑ 75, Ἑλλ. Ξενοδοχείων 670, Ψυχικοῦ 27, Ὑποδηματ. Τιτὰν 520, Φὶξ 510, Φῶς 45, Ἱπποδρόμου 345.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ. Ἀνταλλάξιμα 8 ο)ο. —Μετρητοῖς 939 — Προθεσμία 940 καὶ 941 (κλείσιμον).

Ἀνταλλάξιμα 6 ο)ο. — Προθεσμία 817—822.50 καὶ 821 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων Ὑπηκόων. — Μετρητοῖς 470.50 καὶ 474 (κλείσιμον).

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ. — Κατὰ τὴν διενεργηθεῖσαν χθὲς ἐκκαθάρισιν τῶν συναλλαγῶν τοῦ β' 15θημέρου Δεκεμβρίου π. ἔ. ἡ κίνησις τοῦ Ταμείου Μετρητῶν τοῦ «Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως» ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 30.000.000 δραχμῶν, αἱ δὲ κατὰ τὸ λῆξαν 15θήμερον διαφοραὶ εἰς δραχμὰς 5.030.000.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ. — Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 1 ἑτοίμη (ἔλλειψις).

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 2 δολλ. 2.84 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Ἰαν.

Σῖτος Χάρτ Βίντερ Νο 1 τσὶφ ἐν πλῷ (ἔλλειψις).

Σῖτος Κανάδιαν Δούρουμ Νο 1 δολ. 3.25 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ φόρτωσις Ἰανουαρίου.

Σῖτος Ροζαφὲ νέας ἐσοδείας σελλ. 102 κατὰ τόν. τσὶφ φόρτ. Ἰαν.

Σῖτος Ρωσσίας εἰδ. βάρος 78)79 3 % ξέν. ὕλ. σελ. 108 κατὰ τόν. τσὶφ ἑτοίμος.

Ἀραβόσιτος Μακεδονίας δρχ. 3.80 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἔτ.

Ἀραβόσιτος Θράκης (ἔλλειψις).

Κριθὴ Μακεδονίας δρχ. 3 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Βρώμη Ρουμανίας δραχ. 3.30 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἔτ.

Βρώμη Μακεδονίας δρχ. 3 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἑτοίμη.

Φασόλια Οὐγγαρίας ψιλὰ £ 10-15-0 κατὰ τόν. μικτ. τσὶφ φόρτ. ἄμ.

Ὄρυζα Ἰταλίας Γκλασσὲ 2 % σπασμένα λιρέτ. 97 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ φόρτ. ἔτ.

Σάββατον 3 Ἰανουαρίου ΔΕΛΤΙΟΝ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ Κλ. μεσημβρίας

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ		ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5 % 1881	5620	5 % 1898	72.50
5 % 1884	5620	5 % 1900	74.—
4 % 1887	4660	1 % 1906	55.—
4 % 1889	4400	6 % 1917	92.—
5 % 1890	5700	6 % 1918	93.—
5 % 1893	5680	8 % Α.Β.1919	95.50
2½ % 1898	37000	8 % Γ.Σ.1925	93.—
4 % 1902	4800	8 % Ζ.Ι.1929	92.—
5 % 1907	1385	5 % 1920 π.	205.—
5 % 1910	4635	5 % 1920 μ.	208.—
5 % 1914	5920	6½ % 1922	102.75
7 % 1924	7540	6 % 1926	94.50
7 % 1924	35500	8 % 1926	102.50
8 % 1925	80700	8 % 1927	474.—
6 % 1928	6870	Ἀνταλλ. 8 %	941.—
6 % 1928	36500	Ἀνταλλ. 6 %	821.—
		Βουλγαρ. 6 %	410.—
		Πολεμοπ. 6 %	75.25

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ

2.50 % 1904	70.—	7.— % 1925	275.—
2.50 % 1912	69.—	7.— % 1926	279.—
2.— % 1925	6600		

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Οἰνοπνευμ.	
Ἑλλάδος	7580	Οἰνοποιΐας	371
Ἐθνικῆς	76300	Οἴνων	623
Κτηματικῆς	3580	Καμπᾶ	172
Ἀθηνῶν	525	Ἠσαΐα	12.—
Ἀνατολῆς	760	Ἕνωσις	102
Λαϊκῆς	5550	Γεωργ. Βιομ.	195
Ἐμπορικῆς	780		
Πειραιῶς	405	Ἀτμοπλ.	
Βιομηχανίας	155		
Οἰκονομίας	25	Κάππαρη	6.—
Κεντρικῆς	215	Ἀχαϊκῆς	110
Κοσμαδοπ.	790	Ἐθνικῆς	264
Χίου	700	Μιχαληνοῦ	515
Ἑλ. Ἐμ. Πίστ	218	Γιαννουλάτ.	325
Κοραβασίλη	8200	Χιακῆς	50
Λακωνίας	109	Κροκοδείλου	180

Βιομηχαν.		Οἰκοδ) καὶ	
Ἑρμῆς	170	Ἡρακλῆς	635
Καπνοῦ	238	Τιτὰν	2300
Ἀπόλλων	100	Ξυλείας	110
Βασιλειάδη	295	Τέκτων	135
Πυριτιδοπ.	2170	Ἔρθα	570
Λιπασμάτων	775	Ἄτλας	37.—
Χρωμάτων	420	Ἔργον	275
Ἄγκυρα	20	Κέκρωψ	240
Βιὸ	125	Κύκλωψ	115
Παλλάς	204	Ἐργοληπτι	167
Κυλινδρόμ.	120	Ὄλυμπος	180
Ἥλιος	38	ΑΚΤΕ	30.—
Ψυγεῖα Θεσ.	218	Πρώτη Οἰκ	215
Ἀθηνᾶ	80	Καψαμπέλη	98
Παγ. Πατησ.		Ἑλλουλ.	60
Ἀλεξόπουλο	10		
Σάνιτας	6.—	Ὑφαντουρ	
Κονσέρβαι	250		
Ψυγ. Πειρ.	285	Πειρ. Ἐπιχ	110
Ἀνατολὴ	160	Ἐριουργία	261
Χημ. Βιομηχ.	83	Βερμίου	435
Προμηθεὺς	755	Ἔρια	67
Ἅλατος	88	Ἑλλ. Ταπητ	25
Λεβαδείας	200	Χρυσαλλὶς	102
Εὐρώτας	120	Βάμβαξ	95
		Ὑφαντουργ	31
Ἀνθρακευτ		Ἀθηναΐς	125
Ἀλιβερίου	18	Ναθαναήλ	350
Ἀνθρακωρ.	8.—	Φανελλοπ.	50
Ἐπ. (κοινάι)	35.—		
Ἐπ. (προν.)	120	Διάφοροι	
Λαυρίου	6.—		
Ὠρωποῦ	19	Ἠλεκτρικὴ	352
		Ἑνιαίας	515
Σιδ) μικαὶ		Τίτλ. Ἰδρ.	40
		Ὑπεγγύων	4500
Θεσσαλίας	918	Κορίνθου	350
Σ.Π.Α.Π.	657	Γεν. Ἀποθ	390
Ἠλεκτρ. Σιδ.	659	Ἐξαγ. Καπν	4750

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ